

STREDA 21. OKTÓBRA 2009

PREDSEDÁ: PÁN BUZEK

Predseda

1. Otvorenie rokovania

(Rokovanie sa začalo o 09.05 hod.)

2. Príprava zasadnutia Európskej rady (29. – 30. októbra 2009) (rozprava)

Predseda. – Ďalším bodom programu sú vyhlásenia Rady a Komisie týkajúce sa prípravy zasadnutia Európskej rady.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Vážený pán predseda, nasledujúci týždeň máme stretnutie Európskej rady. Máme obšírny program s mnohými otázkami, ktoré ovplyvňujú blaho nás všetkých. Budeme diskutovať o boji proti zmene klímy, o nájdení spôsobov, ako vyviesť EÚ z finančnej a hospodárskej krízy, o podpore energetickej bezpečnosti a o riešení problému nezákonného prisťahovalectva.

Európska únia bude na tieto problémy najlepšie pripravená, ak budeme mať jasno v otázke Lisabonskej zmluvy. Je dôležité, aby Lisabonská zmluva čo najskôr nadobudla platnosť, aby sme okrem iného mohli ďalej pracovať na vymenovaní novej Komisie. Z tohto dôvodu sa Európska rada bude zaoberať aj týmito otázkami.

Začnem otázkami, o ktorých viem, že veľmi zaujímajú Európsky parlament. Na konci budúceho týždňa sa štátni a vládni predstavitelia pokúsia vyjasniť ratifikáciu Lisabonskej zmluvy a ďalšie pokračovanie procesu. Presvedčivé hlasovanie „za“ v Írsku a podpis poľského prezidenta dodali práci nový elán, ale, ako všetci viete, táto zmluva nemôže nadobudnúť platnosť, pokiaľ ju neratifikujú všetky členské štáty. 26 z 27 už tak urobilo, ale stále čakáme na Českú republiku. Dolná komora a senát krajiny túto zmluvu schválili, ale potom 17 senátorov požiadalo český ústavný súd, aby preskúmal, či je Lisabonská zmluva v súlade s českou ústavou.

Demokratický proces v Českej republike musíme, samozrejme, rešpektovať. 27. októbra, inak povedané budúci týždeň, vykoná ústavný súd tejto krajiny verejné vypočutie v tejto záležitosti. Veríme, že súd vydá súdne rozhodnutie ihneď po vypočutí, ale dátum aj tak nevieme. Ako viete, pán prezident Klaus stanovil pre podpis Lisabonskej zmluvy aj určité podmienky. Nevieme sa dočkať a pokúšame sa presne zistiť, aké budú tieto požiadavky a podmienky. Rozprava v Európskej rade bude preto do veľkej miery závisieť od toho, čo sa stane v Českej republike. Výrok českého ústavného súdu a následný postup budú rozhodujúce pre to, kedy Lisabonská zmluva nadobudne platnosť.

Na zasadnutí Európskej rady budeme tiež diskutovať o pripravách, ktoré sa doteraz uskutočnili, na zabezpečenie čo najbezproblémovjšieho nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tejto súvislosti predloží predsedníctvo správu, kde bude popísaná súčasná situácia vzhľadom na všetky tieto otázky. V tejto správe vykreslíme názory členských štátov na otázky týkajúce sa napríklad Európskej služby pre vonkajšiu činnosť – záležitosť, o ktorej tu budeme dnes poobede diskutovať – oblasť pôsobnosti tejto služby, jej právne postavenie, personálne obsadenie a financovanie. Čítala som správu pána Broka, ktorá bola vo Výbore pre ústavné veci prijatá v pondelok. Ako som povedala, o tomto budeme podrobnejšie diskutovať dnes poobede.

Už teraz môžem povedať, že vysokému predstaviteľovi táto správa na budúcotýždňovom zasadnutí pomôže, aby mohol, keď už táto zmluva nadobudne platnosť, veľmi rýchlo predložiť oficiálny návrh na fungovanie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Rada by mala byť schopná tento návrh veľmi rýchlo prijať. Dúfajme, že to bude niekedy počas nasledujúcich mesiacov. O mnohých týchto otázkach sme s Európskym parlamentom diskutovali a dúfame, že to bude v nadchádzajúcich týždňoch pokračovať.

Hlavnou otázkou na stretnutí Európskej rady bude zmena klímy. Naším cieľom je, aby Rada prijala náležité rozhodnutia vrátane tých, ktoré sa týkajú financovania, aby EÚ mohla aj naďalej hrať potrebnú vedúcu úlohu a prispieť tak k úspešnému výsledku v Kodani.

Na včerašom zasadnutí Rady Ecofin bola o otázke financovania dlhá diskusia s mnohými diskutujúcimi. Predsedníctvo urobilo pre dosiahnutie dohody maximum, ale nakoniec rozhodlo, že o tejto záležitosti musí rozhodnúť Európska rada. Aby sme v tejto záležitosti mohli pokročiť, sú v niektorých členských štátoch

potrebné ďalšie diskusie. Je mimoriadne dôležité, aby sme sa dohodli, inak by tento proces mohol stagnovať. Sme si veľmi dobre vedomí problémov, ktorým čelíme v tejto etape medzinárodných rokovaní. Preto by nás EÚ s dohodou o otázke financovania mohla pri rokovaní posunúť o kus ďalej.

Zasadnutie Európskej rady prichádza krátko pred kolom rokovaní Medzivládneho panelu pre zmenu klímy OSN v Barcelone a stretnutím ministrov financií krajín G20 v meste St Andrews vo vhodný čas. Dohodu v Kodani môžeme dosiahnuť iba vtedy, ak sa zapoja všetky strany. Práve teraz sa koná stretnutie ministrov životného prostredia EÚ s cieľom prediskutovať závery týkajúce sa zmeny klímy. Cieľom je podať komplexný obraz postoja EÚ k otázkam, o ktorých sa práve rokuje.

Dôležitou časťou záverov Rady ministrov životného prostredia bude objasniť stratégiu EÚ pre dlhodobé zníženie emisií a pokúsiť sa dosiahnuť dohodu, ktorá by mohla napomôcť nášmu rozhodnutiu o zvýšení cieľovej hodnoty pre zníženie emisií z 20 na 30 % v porovnaní s hodnotami z roku 1990. Závery Rady ministrov životného prostredia sa budú zaoberať aj rozhodnutím o návrhu EÚ pri rokovaní o znížení emisií pre medzinárodnú leteckú a námornú dopravu, vypracovaním stratégie EÚ pre kroky v rozvojových krajinách, pokiaľ ide o kvantifikáciu, výkazníctvo a overovanie investícií a úlohu odvetvových mechanizmov, a ďalej budú rozvíjať stratégiu EÚ na boj proti odlesňovaniu a zhoršovaniu kvality lesa s cieľom urýchliť rokovania.

Európska rada bude hodnotiť aj pokrok dosiahnutý pri vypracovaní nového rámca pre dohľad EÚ nad finančnými trhami. Ako viete, štátni a vládni predstavitelia dosiahli v júni veľmi ambicióznú dohodu, ktorej cieľom je zriadiť osobitný orgán zodpovedný za makrodohľad nad finančným systémom EÚ a tri európske dozorné orgány pre bankové a poisťňové trhy a trh s cennými papiermi. Koncom septembra predložila Komisia svoj balík legislatívnych návrhov. Je to jedna z úplne najvyšších priorít predsedníctva, stanovili sme si náročný časový rozvrh. Naším cieľom je dosiahnuť dohodu o celom balíku do konca roka.

Preto som veľmi rada, že Rada Ecofin sa včera podarilo urobiť významný krok vpred a dosiahla všeobecnú politickú dohodu o zriadení orgánu makrodohľadu bez predchádzajúcej diskusie v národných parlamentoch. Ministri financií požiadali švédske predsedníctvo aj o pokračovanie v dialógu s Európskym parlamentom. Mali sme veľmi dobrý pocit z tohto dialógu a myslíme si, že funguje dobre.

Teraz je dôležité, aby sme využili príležitosť na čo najrýchlejšie pokračovanie práce. Musíme ukázať, že pre zabránenie budúcim krízam robíme maximum a že sme na seba vzali našu spoločnú zodpovednosť zabezpečením toho, že spotrebiteľia a investori opäť získajú dôveru vo finančný systém.

Chcela by som povedať pár slov aj o zamestnanosti v Európe. Je to otázka, o ktorej viem, že o nej Európska rada bude diskutovať. Nedávno sme zaznamenali opatrné náznaky obnovy hospodárstva. Predpokladá sa však, že situácia na trhu práce sa ešte zhorší a stále budeme potrebovať stimulačné a podporné opatrenia.

Jednou z otázok, na ktorú Európska rada musí upozorniť, je, ako sa budeme vedieť vyrovnáť s následkami krízy a zároveň splniť náš dlhodobý cieľ zvýšiť ponuku práce. Vysoká úroveň zamestnanosti je potrebná pre udržateľné verejné financie. Vysoká úroveň zamestnanosti je potrebná aj pre hospodársky rast, pre blaho ľudí a pre sociálne súdržnejšiu Európu.

V tejto súvislosti by som vám rada pripomenula aj to, čo sme povedali o stratégiách ústupu. Ministri financií potvrdili, že obnova je reálna, ale krehká. Preto je pre nás veľmi dôležité, aby sme pokračovali v expanzívnej finančnej politike. Rokovania na zasadnutí Rady viedli k dohode formulovať stratégiu na základe princípov, o ktorých diskutovali ministri financií na svojom neformálnom stretnutí v Göteborgu.

Rada by som povedala niečo aj k téme energetickej bezpečnosti. V súlade so závermi z júna 2009 Európska rada budúci týždeň posúdi, čo sa dosiahlo v oblasti energetickej infraštruktúry (prepojení) a krízových mechanizmov. Vypracovali sme správu o pokroku dosiahnutom od januára. Európska rada vezme správu do úvahy.

Európska rada tiež schváli stratégiu EÚ pre oblasť Baltského mora. Počas plenárneho zasadnutia Európskeho parlamentu v septembri sme o tomto viedli veľmi plodnú rozpravu. Štátni a vládni predstavitelia schvália závery predsedníctva, ktoré sa majú prijať na zasadnutí Rady pre všeobecné záležitosti a vonkajšie vzťahy v pondelok. Táto stratégia predstavuje integrovaný rámec na riešenie problémov, ktorým čelíme, a na podporu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti v rámci EÚ. Som presvedčená, že táto stratégia môže poslúžiť ako inšpirácia pre iné makroregióny v rámci EÚ a posilniť tak európsku integráciu. Stratégia EÚ pre podunajskú oblasť už dostáva konečnú podobu, predstaviť sa bude môcť včas pre maďarské predsedníctvo v roku 2011.

Švédske predsedníctvo môže teraz s veľkým uspokojením predstaviť výsledok tejto iniciatívy, ktorá sa, samozrejme, zrodila tu v Európskom parlamente. Dúfame, že Európska rada presvedčí všetkých príslušných aktérov, aby začali stratégiu rýchlo presadzovať. Je to bezpodmienečne potrebné, ak chceme začať riešiť vážne problémy životného prostredia a dosiahnuť ciele stratégie.

Európska rada bude tiež hodnotiť pokrok dosiahnutý pri realizácii záverov týkajúcich sa situácie migrantov v Stredozemí. Rada uvíta opatrenia, ktoré sa prijali v krátkodobom časovom horizonte, napríklad spustenie pilotného projektu na Malte, ako aj pokrok dosiahnutý zriadením Európskeho podporného úradu pre azyl. Zohľadní sa aj skutočnosť, že EÚ a Turecko obnovili rokovania o migrácii.

Očakávame, že Európska rada vyzve na väčšie úsilie pri riešení súčasnej situácie v Stredozemí a na pokračovanie v práci smerom k dlhodobým riešeniam založeným na solidarite medzi členskými štátmi. Očakávame tiež, že Rada vyzdvihne potrebu zvýšeného úsilia pri presadzovaní globálneho prístupu EÚ k migrácii. Rada dostane naliehavú požiadavku, aby posilnila agentúru Frontex a aby prijala spoločné pravidlá jej operácií na mori.

Napokon, bude sa viesť aj diskusia o vonkajších vzťahoch. Rada pre všeobecné záležitosti a vonkajšie vzťahy v júni požiadala inštitúcie, aby posúdili, ako sa EÚ môže ďalej angažovať v Afganistane a Pakistane. Na neformálnom gymnichskom stretnutí v septembri sa diskutovalo o prvej pracovnej verzii a členské štáty momentálne v pracovných skupinách diskutujú o podrobnejšom návrhu. Na stretnutí ministrov zahraničných vecí na budúci týždeň prijme EÚ plán na posilnenie našej účasti v Afganistane a Pakistane. Plán sa sústreďí na posilnenie štátnych kapacít a inštitúcií v oboch krajinách. Pre tento plán je mimoriadne dôležité, aby ho bolo možné bezodkladne realizovať.

Ak máme uspieť pri zvrátení vývoja v Afganistane a Pakistane, potrebujeme rozsiahle medzinárodné opatrenia. Samotné vojenské riešenia nemôžu nikdy viesť k trvalo udržateľnému riešeniu. Bez bezpečnosti a kontroly sa hospodársky pokrok stratí. Musíme tiež investovať do zriadenia demokratických inštitúcií a posilnenia občianskej spoločnosti. EÚ musí v tomto ohľade zohrávať mimoriadne dôležitú úlohu v oboch krajinách. Sú tam spoločné problémy a aj regionálne aspekty a prístup sa medzi týmito dvoma krajinami, samozrejme, líši. Budúci týždeň budeme na zasadnutí Európskej rady o tomto diskutovať a ja budem, samozrejme, k dispozícii pre akékoľvek pripomienky a otázky poslancov tohto Parlamentu.

(potlesk)

José Manuel Barroso, predseda Komisie. – Vážení páni predsedovia, plne súhlasím s tým, čo predniesla pani Cecilia Malmströmová v mene Európskej rady. Dovoľte mi vyzdvihnúť dve hlavné otázky: na jednej strane Lisabonská zmluva a všetky inštitucionálne záležitosti a na strane druhej boj proti zmene klímy a perspektívy Kodane.

V prvom rade si myslím, že táto Európska rada by mala byť schopná prijať konečné rozhodnutia vedúce k nadobudnutiu platnosti Lisabonskej zmluvy. Už dlhé roky vieme, že ratifikácia novej zmluvy nie je jednoduchá záležitosť. Zažili sme mnoho prekážok a zopár sklamaní, ale víťazná myšlienka tejto zmluvy sa zakaždým presadila – presvedčivá myšlienka demokratickej a efektívnej Európy. Verím, že to tak bude pokračovať aj zdolaním tejto poslednej prekážky a po silnej podpore, ktorú Lisabonskej zmluve vyjadrili obyvatelia Írska, táto zmluva nadobudne platnosť.

Po ukončení ratifikačného procesu v Poľsku môžeme teraz povedať, že všetky členské štáty demokraticky schválili Lisabonskú zmluvu. Ratifikačný proces sa musí ukončiť už len v Českej republike. Musíme, samozrejme, rešpektovať ústavné postupy prebiehajúce momentálne v Českej republike takisto, ako sa musí rešpektovať aj potreba reagovať na demokratickú vôľu, aby táto zmluva nadobudla platnosť. Parlament Českej republiky túto demokratickú vôľu jasne ukázal, preto dúfam, že žiadne umelé prekážky alebo umelé zdržania nespôsobia pred plnou ratifikáciou ďalšie ťažkosti.

Tomuto Parlamentu som už vysvetlil, aké dôležité je odstrániť prieťahy pri menovaní Európskej komisie. Keďže Európa teraz prechádza kritickým obdobím, musíme v každom prípade urobiť všetko možné, aby sme mali Komisiu podľa Lisabonskej zmluvy. Musíme byť schopní presadiť program, ktorý tento Parlament podporil, keď ma v novom volebnom období zvolil za predsedu. Ak chceme silnú, súdržnú a efektívnu Európsku úniu, musíme na splnenie tohto programu a na riadne fungovanie inštitúcií ratifikovať Lisabonskú zmluvu. Preto opäť zopakujem, že Európska rada musí prevziať zodpovednosť. Je potrebné si uvedomiť, že pokiaľ európske inštitúcie nebudú riadne fungovať, spôsobí to Európe skutočné náklady.

Zároveň je správne teraz ďalej pracovať na implementácii a byť pripravení na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy. Viem, že Parlament sa za to plne zasadzuje. Rád s vami spolupracujem na zabezpečení toho, aby

Lisabonská zmluva čo najskôr prinášala úžitok. Je mnoho oblastí, kde Parlament už začal pracovať a prispel veľkým dielom. Vycibril myšlienky v oblastiach, ako napríklad európska občianska iniciatíva. Viem, že dnes poobede budete diskutovať o správe Elmara Broka o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť. Správa má úplne ten správny základ na zabezpečenie toho, že služba podobne ako zvyšok inovácií Lisabonskej zmluvy povedie k tomu, že systém Spoločenstva bude ešte silnejší a výkonnejší.

Viem, že od začiatku existovali obavy, že Európska služba pre vonkajšiu činnosť (EEAS) bude nejakým medzivládny orgánom mimo systému Európskej únie, ale táto služba by mala byť pevne zakotvená v systéme Európskej únie. Mala by nevyhnutne úzko spolupracovať so všetkými inštitúciami, v prvom rade s Komisiou. Komisia alebo Rada začlení rozhodnutia, ktoré služba pripraví, do záležitostí SZBP. V skutočnosti som presvedčený, že jej úspech bude závisieť od zabezpečenia toho, aby vonkajšia činnosť Európskej únie bola viac ako len súhrnom jej inštitucionálnych prvkov. Ak bude pracovať s demokratickou podporou tohto Parlamentu, so vzťahmi Rady s vnútroštátnymi úradmi, s odbornými znalosťami Komisie a s európskou víziou, môže sa táto služba stať pre Európsku úniu významným nástrojom na dosiahnutie svojich cieľov na svetovej scéne. Európska služba pre vonkajšiu činnosť *Communautaire*, služba založená na princípe Spoločenstva, bude silnou službou pre Európu a silným nástrojom pre zjednotenú Európu presadzujúcu svoj vplyv vo svete.

Zároveň musí Európska rada presadiť aktívny politický program. Musí udržať tempo našej práce, aby sme sa venovali hospodárskej kríze, najmä jej vplyvu na nezamestnanosť. Musíme napredovať v tom, na čom sme sa dohodli na stretnutí G20. Musíme urobiť všetko možné preto, aby návrhy Európskej komisie o finančnom dohľade nadobudli platnosť čo najskôr. Musíme pokračovať v našom programe na riešenie energetickej bezpečnosti.

Z hľadiska prístupu bude na zasadnutí Rady najdôležitejšou otázkou Kodaň. Úspešný výsledok v Kodani zostáva prvoradým záujmom Európanov a hlavnou úlohou pre svetové spoločenstvo. Do Kodane zostáva menej ako 50 dní. Pokrok v rokovaní je stále pomalý. Opäť je na Európskej únii, aby ukázala svoje vodcovské schopnosti a udržala dynamiku. Ciele, ktoré sme predložili, inšpirovali ostatných, aby zintenzívnili svoje konanie, ale všetci vieme, že na podnietenie skutočnej svetovej akcie musíme podniknúť ďalší krok. Ako Európska komisia navrhla minulý týždeň, rozvojovým krajinám musíme pomôcť konkrétnymi nápadmi na financovanie. Odhadujeme, že v roku 2020 budú rozvojové krajiny potrebovať ďalších približne 100 miliárd EUR ročne. Domáce financie, a to od veľkých rozvíjajúcich sa hospodárstiev – rozvojových, ale rozvíjajúcich sa hospodárstiev – a trh s uhlíkom by mali pokryť veľkú časť, ale k dispozícii by mali byť aj veľkorysé medzinárodné verejné financie, ku ktorým Európska únia prispeje spravodlivým dielom.

Kodanský program nie je len o zmene klímy. Je to, samozrejme, hlavná téma, ale klíma je aj otázkou rozvoja, a preto by sme nemali zabúdať na tento veľmi dôležitý rozmer. Bude to významný záväzok najmä v čase, keď sú verejné rozpočty pod tlakom, ale všetci vieme, že čím dlhšie budeme čakať, tým budú náklady vyššie. Úlohou pre Európsku radu bude opäť nájsť tvorivé riešenia, aby sme ukázali, že Európska únia svorne podporuje potrebu boja proti zmene klímy.

Po prvé, Kodaň musí ukázať, že emisie sa znižujú; po druhé, musí ukázať, že sme pripravení pomôcť tým, ktorí sú pripravení tento krok podniknúť. Toto je najlepší spôsob, ako predstaviť aktívnu Európu, ktorú prináša Lisabonská zmluva – napredovať v programe, ktorý dokazuje, že Európska únia prináša svojim občanom konkrétne výhody.

Na ambiciózny program potrebujeme efektívny inštitucionálny rámec a teraz sa vrátim k svojmu prvému bodu. Lisabonská zmluva je prvou zmluvou rozšírenej Európy. Táto generácia najmä u našich priateľov v strednej a východnej Európe si dobre pamätá na to, keď bola Európa rozdelená, ale my tu nie sme naveky. Inštitúcie pretrvávajú, preto potrebujeme inštitúcie pre rozšírenú Európu. Lisabonská zmluva je zmluvou pre Európu 21. storočia so silnými inštitúciami, ktoré môžu poskytnúť konkrétne výsledky v 27-člennej Európe s ďalšími budúcimi členmi. Samotné inštitúcie však nestačia. Na dosiahnutie našich cieľov potrebujeme silnú politickú vôľu a dúfam, že Európska rada na konci tohto mesiaca ukáže túto vôľu dosiahnuť v Kodani silný ambiciózny výsledok.

(potlesk)

Joseph Daul, v mene skupiny PPE. – (FR) Vážený pán predseda, dámy a páni, Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) očakáva, že nasledujúce zasadnutie Európskej rady ukončí prídlhé obdobie neistoty európskych inštitúcií a poskytne podnet potrebný na zriadenie novej Komisie, ako aj stáleho predsedu Rady a vysokého predstaviteľa, ako to plánuje Lisabonská zmluva.

Rada musí predovšetkým prijať opatrenia potrebné na povzbudenie obnovy rastu a na to, aby sa Európa dostala do stavu, kedy bude vytvárať pracovné miesta, pretože kríza bude pokračovať dovtedy, pokiaľ sa neobnoví sociálna súdržnosť.

Po prvé, k otázke inštitúcií by som chcel všetkým pripomenúť, že rozhodnutie poľského prezidenta podpísať Lisabonskú zmluvu znamená, že všetky krajiny okrem jednej uvoľnili Európe cestu, aby sa konečne vybrala vpred bez zbytočnej straty času.

27. októbra, dva dni pred zasadnutím Európskej rady, český ústavný súd preskúma, či je táto zmluva v súlade s ústavou krajiny. Budeme, samozrejme, rešpektovať toto rozhodnutie, akékoľvek bude.

Na druhej strane, náš poslanecký klub odsudzuje skutočnosť, že český prezident, hoci jeho parlament ako taký Lisabonskú zmluvu schválil, vytasil novú zámienku na oddialenie svojho podpisu, pretože všetci dobre vieme, že toto je len zámienka. Považujem za poľutovaniahodné, že ostatné krajiny ho nasledujú a následne žiadajú istoty týkajúce sa toho alebo onoho aspektu Lisabonskej zmluvy. Nesmieme podľahnúť pokušeniu otvoriť túto Pandorinu skrinku a blahoželám predsedníctvu za to, že to jasne vyjadriло.

Skupina PPE očakáva, že Európska rada dá jednoznačne najavo, že Európska únia nebude akceptovať žiadne taktiky spôsobujúce omeškanie. Všetci v Európe priamo alebo nepriamo túto zmluvu podporili a teraz sa musíme pohnúť dopredu. Každý z nás vie, že pokiaľ bude európska verejná diskusia monopolizovaná inštitucionálnou otázkou a pokiaľ Európa nebude mať nástroje potrebné na demokratické a efektívne prijímanie rozhodnutí, nebude sa skutočným politickým, hospodárskym, sociálnym a ekologickým otázkam venovať tak rýchlo a vážne, ako by si zaslúžili. Jasne vidíme, že teraz sme v patovom postavení.

Parlament musí byť schopný čo najrýchlejšie vypočítať budúcich komisárov a musí byť schopný rozhodnúť o vymenovaní všetkých pozícií, ktoré sú v Komisii a v Rade k dispozícii, ak to je možné, najlepšie pred koncom tohto roka.

Skupina PPE očakáva od Európskej rady jasné usmernenie v oblasti hospodárskej politiky vyplývajúce zo záverov samitu G20 v Pittsburghu, ktorý priniesol zmiešané výsledky, a už teraz v tlači vidíme, že situácia je taká, ako keby sa ani nič nestalo.

Európa musí urobiť všetko možné pre to, aby podnikom umožnila vrátiť sa na úroveň aktivity dostatočnej na prijímanie nových pracovníkov, ale aj na investície do výskumu. Európa musí urobiť maximum pre vytvorenie spravodlivého obchodného prostredia.

Nakoniec o klíme. Očakávam, že Európska rada prinesie stratégiu primeranú situácii, to jest primeranú slabej stránke záväzkov našich partnerov k dnešnému dňu, menej ako dva mesiace pred Kodaňou. Položím túto jasnú otázku: aký tlak vyvinieme na Spojené štáty, Čínu a ostatné rozvíjajúce sa krajiny? Umiernený a zdvorilý tlak, alebo maximálny tlak? Hoci si blahoželám, že Európa je v tejto oblasti pionierom, nemôže byť jediná, kto bude vynakladať námahu na boj proti globálnemu otepľovaniu.

Do samitu v Kodani zostáva už len 50 dní. 50 dní nie je veľa, ale je to dosť, ak vieme, ako byť presvedčiví, a preto vás, pán predseda Rady a pán predseda Komisie, žiadam, aby ste nám povedali, ako chcete využiť týchto 50 dní.

Pán predseda, dámy a páni, októbrové zasadnutie Európskej rady bude kľúčovým okamihom a ukáže, či si Európa je alebo nie je vedomá naliehavej potreby zaoberať sa hospodárstvom, sociálnymi otázkami a či je schopná prekonať inštitucionálne spory. Naša skupina, skupina PPE, sa dovoľáva zmyslu pre zodpovednosť všetkých 27 členských štátov EÚ.

(potlesk)

Hannes Swoboda, v mene skupiny S&D. – (DE) Vážený pán predseda, pani Malmströmová, pán Barroso, predtým, ako sa budem venovať inštitucionálnym otázkam, chcel by som sa stručne vyjadriť ku Kodani.

Pani Malmströmová, máte úplnú pravdu a pán Barroso to potvrdil, že jedno z najdôležitejších rozhodnutí, ktoré teraz musíme urobiť, sa týka Kodane. Potrebujeme záväzné ciele, nie všeobecné vyhlásenia. Nebude jednoduché to dosiahnuť, pretože Američania ešte neukončili svoj legislatívny proces. Budeme musieť prijať aj niekoľko rozhodnutí po Kodani v priebehu budúceho roka. Na konci procesu však musia byť záväzné ciele. To je absolútne nevyhnutné.

Po druhé, pokiaľ ide o finančné trhy a hospodársku situáciu, odmeny, ktoré sa momentálne vyplácajú, sú poburujúce a provokatívne. Platí to najmä pre Ameriku, ale je to tak aj v Európe. Nie je to hlavný problém,

ale názorne to dokazuje, koľko manažérov stále nechápe, čo všetko znamená nová regulácia finančných trhov a aké povinnosti majú voči obyvateľstvu ako celku. Pani Malmströmová, uznávam, že máte pravdu v tom, že prioritu musí dostať predovšetkým politika zamestnanosti. Nie je to len o zachovaní stimulov, ktoré sa zaviedli ako súčasť plánu hospodárskej obnovy. Je to aj o zavedení nových opatrení na povzbudenie zamestnanosti.

Predseda Komisie včera kladne reagoval na požiadavku Stephena Hughesa. Teší ma, že sa nám podarilo zhodnúť aspoň na tom, že v nasledujúcich pár rokoch musí byť politika zamestnanosti jadrom našich aktivít.

Teraz by som chcel povedať niečo o Lisabonskej zmluve. Po prvé, pokiaľ ide o absenciu podpisu Václava Klause, predpokladám, že ústavný súd rozhodne kladne. Považujem za neprijateľné, že Benešove dekréty sa takto zneužívajú, že táto záležitosť sa možno znovu otvorí a podpis sa možno oddiali. Chcel by som svojim kolegom z Českej republiky pripomenúť, že pred ich vstupom do EÚ sme si objednali správu o Benešových dekrétach – pani Malmströmová, vy si to budete pamätať, pretože ste vtedy boli jednou z nás –, ktorá preskúmala, či Benešove dekréty predstavujú prekážku pre vstup Českej republiky do EÚ. V tom čase bol väčšinový názor ten, že prekážku nepredstavujú. Dekréty dnes nemajú novú účinnosť, ale v čase, keď boli vypracované, účinnosť mali. Keď hovoríme, že Benešove dekréty nepredstavovali prekážku pre vstup Českej republiky do EÚ, znamená to, že je neprijateľné teraz tie isté dekréty zneužívať na odmietnutie podpisu Lisabonskej zmluvy. V tomto zmysle musíme dať jasne najavo naše názory.

Lisabonská zmluva má dva hlavné ciele: na jednej strane viac demokracie v Európe, čo znamená viac parlamentnej demokracie najmä v Európskom parlamente

(*protesty*)

– nechcete to, pretože nie ste za viac demokracie – a na druhej strane väčšia efektívnosť. Pani Malmströmová, teraz je pre vás veľmi dôležitou úlohou v nasledujúcich týždňoch zabezpečiť, aby inštitucionálne a personálne otázky tomu nestáli v ceste. Včera pán Barroso správne povedal, že potrebujeme predsedu Rady, na ktorého nebudeme mať vplyv, ale ktorý bude vedieť dobre spolupracovať s Komisiou – ja by som tu dodal aj s Parlamentom – a ktorý bude veriť, že za každým rozhodnutím je princíp Spoločenstva. To je veľmi dôležité. Nepotrebujeme predsedu Rady, ktorý sa chváli, každého ohromuje a pokúša sa nás vodiť za nos. Potrebujeme predsedu Rady, ktorý s nami bude efektívne spolupracovať.

Samozrejme, potrebujeme Európsku službu pre vonkajšiu činnosť nielen z dôvodov, ktoré spomenul predseda Komisie, a na zabezpečenie účinných predpisov týkajúcich sa jednoty a spoločnej zahraničnej politiky, ale aj z dôvodov parlamentnej kontroly. Je neprijateľné, aby sa z Lisabonskej zmluvy zrazu vynímali veci určené na zabezpečenie väčšej parlamentnej kontroly, výsledkom čoho je, že nakoniec budeme mať menšiu parlamentnú kontrolu, ak má byť Európska služba pre vonkajšiu činnosť úplne nezávislá.

Viem, že musíme nájsť kompromis. Musíte si však uvedomiť, že – spolu s pánom Brokom ako spravodajcom – plne súhlasíme s predsedom Komisie, že potrebujeme jasnú štruktúru. Rozhodujúcim faktorom pre nás je opäť parlamentná kontrola vrátane kontroly nad Európskou službou pre vonkajšiu činnosť a nad zahraničnou politikou vysokého predstaviteľa, hoci, samozrejme, uznávame úlohu Rady. Pretože ste kedysi vo Výbore pre zahraničné veci boli jednou z nás, pozeráme sa v tejto veci na vás ako na našu spolubojovníčku. Dúfam, že Lisabonskú zmluvu presadíme tak, ako bola plánovaná, a dosiahneme väčšiu demokraciu, väčšiu parlamentnú kontrolu a účinnejšiu zahraničnú politiku.

(*potlesk*)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pán Swoboda, spomenuli ste, že v čase vstupu do EÚ dostala Česká republika uistenie, že nie je potrebné znepokojovať sa pre Benešove dekréty, keďže nie sú platné. Ste si vedomý toho, že tieto dekréty majú stále závažné následky? Preto, ak tu platia princípy právneho štátu, ktoré majú platiť v celej Európe, potom má Česká republika v tomto zmysle stále nedoriešené veci so sudetskými Nemcami a Maďarmi.

Predseda. – Pán Swoboda, mohli by ste sa k tomu vyjadriť?

Hannes Swoboda, v mene skupiny S&D. – (DE) Vážení páni predsedovia, touto záležitosťou som sa dlho zaoberal, pretože mnoho sudetských Nemcov žije v Rakúsku a uznávam ich práva, utrpenie a starosti. Musíme však nechať minulosť za nami a upriamiť sa na budúcnosť. Budúcnosť nie je o Benešových dekrétach. Je o slobodnej Európe so slobodnými občanmi, ktorých práva sú založené na Charte základných práv. To je moja predstava Európy.

Guy Verhofstadt, v mene skupiny ALDE. – Vážený pán predseda, „vlak je už veľmi rozbehnutý a nie je možné ho zastaviť, alebo otočiť“. To je výrok prezidenta Klausa a je to možno jediný raz, čo s ním súhlasím, že vlak už je rozbehnutý a už nie je možné ho zastaviť, alebo otočiť.

Je to dôležitý výrok pána prezidenta Klausa, pretože zrejme akceptoval skutočnosť, že už nič nemôže oddialiť Lisabonskú zmluvu. Myslím si, že je normálne, že ak ju už 27 členských štátov ratifikovalo a odsúhlasilo, tak ju môže teraz podpísať aj on.

Myslím si, že táto zmena v jeho postoji sa dá vysvetliť len naším a vašim odhodlaním pokračovať v celom procese tak, ako je to stanovené v Lisabonskej zmluve, a musíme v tom pokračovať aj v nadchádzajúcich dňoch a týždňoch. Dúfam, že dňoch, a nie týždňoch. Inak povedané, podľa mňa najlepším spôsobom, ako zabezpečiť podpis prezidenta Klausa a konečnú ratifikáciu tejto zmluvy, pani Malmströmová, je jednoducho pokračovať v celom procese a v realizácii. Hovorí, že vlak už je rozbehnutý a že je nemožné ho zastaviť, takže musíte ísť s vlakom ďalej.

V tomto zmysle je absolútne nevyhnutné, aby Rada urýchlila proces menovania novej Komisie a čo najrýchlejšie predložila balík pre predsedu Rady a vysokého predstaviteľa. Opakujem, že toto je najlepší spôsob, ako prezidentovi Klausovi ukázať, že má pravdu v tom, že vlak každým dňom zrýchľuje a že nemá inú možnosť, ako Lisabonskú zmluvu podpísať. Ak budete čakať, bude čakať aj on. Ak budete pokračovať, podpíše. To je môj názor.

Mojou druhou témou je Európska služba pre vonkajšiu činnosť. Dúfam, že Rada v tomto dosiahne dohodu, ale nie hocakú dohodu. Musíme sa vyhnúť duplicitě. Mojou obavou je, že teraz vytvárame dve paralelné štruktúry: jednou je delegácia Komisie a Únie, ako stanovuje nová zmluva, čo je teraz viac ako 6 000 ľudí vrátane miestneho personálu pracujúcich pre Komisiu a predsedu Komisie. Druhou je nová Európska služba pre vonkajšiu činnosť s niekoľkými tisíckami ľudí, ktorí budú pracovať pre vysokého predstaviteľa.

Je úplne jasné a potrebné, že na konci tohto celého procesu máme mať pre vonkajšie záležitosti iba jednu štruktúru a nie túto paralelnú štruktúru, kde sú na jednej strane delegácie Komisie a na strane druhej služby pre vonkajšiu činnosť. Dúfam, že s Radou dosiahneme dohodu, ale tiež dúfam, že to bude dohoda, kde bude úplne jasné, že v štruktúrach Komisie nesmie byť žiadna duplicita, na jednej strane delegácie Komisie a na strane druhej Európska služba pre vonkajšiu činnosť.

Rebecca Harms, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pán predseda, pani Malmströmová, pán Barroso, k téme Českej republiky by som predovšetkým chcela povedať, že mám pocit, že pán Klaus je veľmi zlý porazený a že jeho konanie predstavuje určitý druh politickej neslušnosti. Chcela by som vás veľmi, veľmi naliehavo požiadať, aby ste nedali zadostučinenie zlému porazenému, ktorý očividne ani nerešpektuje české právne predpisy, pretože nerešpektuje ústavnú väčšinu, ktorá v Českej republike hlasovala za zmluvu, a ktorý pohŕda právnymi predpismi v Českej republike, keď požaduje výnimku typu „opt-out“, pokiaľ ide o platnosť Charty základných práv. Podľa mňa by to bol príliš ústretový krok vo vzťahu k tomuto českému problémovému človeku. Občania Českej republiky, ktorí urobili tak veľa pre opätovné zjednotenie Európy, keď tam utiekli Nemci, si zaslúžia niečo lepšie. To je všetko, čo chcem povedať k prezidentovi Klausovi.

(potlesk)

K otázke zmeny klímy poviem, že ste ma, pán Barroso, málokedy počuli s vami súhlasiť tak, ako dnes. Veľmi, veľmi ma teší skutočnosť, že ste tu zopakovali, ako veľmi je pre Európanov dôležité, aby sa jasne zaviazali prispievať určitou sumou do medzinárodného fondu pre opatrenia zamerané na ochranu klímy pre rozvojové krajiny. Včera som sa hanbila, keď som sa čítala, že nemecký štátny tajomník ministerstva financií, ktorý sa zúčastnil rokovaní v Luxemburgu, prirovnal rokovania k pokru. Povedal, že keď hráte poker, nikomu nepoviete, čo máte. Prípravy na Kodaň však určite nie sú hrou pokru. Ako pani Merkelová a ďalší poprední politici Európskej únie opakovane povedali, je to jeden z najväčších problémov. Je to najdôležitejší problém pre spoločenstvo ľudí, ktorí spoločne žijú na tejto planéte. Myslím si, že túto záležitosť musíme brať vážne.

Od roku 2020 by malo byť pre rozvojové krajiny k dispozícii 100 miliárd EUR, ktoré im majú pomôcť plniť záväzky týkajúce sa ochrany klímy, ktoré musia prevziať, a realizovať ich adaptačné opatrenia. Pre krajinu ako Nemecko by to od roku 2020 znamenalo približne 3 miliardy EUR. V porovnaní s objemom, ktorý teraz poskytujeme v balíkoch hospodárskej obnovy alebo na záchranu finančného odvetvia, je to bezvýznamné. Hanbím sa za to, že sa akceptuje zlyhanie v Kodani a táto strašná a trápna hra pokru. Spôsob, akým Európska únia včera rokovala v Luxemburgu, ukazuje, že nie je hnacou silou. V oblasti medzinárodnej ochrany klímy neprevzala úlohu vodcu. Namiesto toho predstavuje jednu z hlavných prekážok pokroku.

Musíte si uvedomiť, že všetky dnešné rokovania v Luxemburgu a rokovania v Bruseli na budúci týždeň bude sledovať celý svet.

Môžem len opäť naliehavo vyzvať pána Barrosa, aby zabezpečil, že Komisia bude naďalej sledovať správny kurz. Financovanie tohto medzinárodného fondu musí byť transparentné. Hovoríme o tom už dva roky, od Bali. Pani Malmströmová, myslím si, že Švédci robia na rokovaniach správnu vec. Musíte zostať dôslední a musíte rešpektovať hlasovanie v parlamentnom Výbore pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín. Cieľom je do roku 2020 znížiť emisie CO₂ o 30 %. Ak zľavíme z našich nárokov, nikdy nedosiahneme cieľ druhého stupňa.

Mám vážny problém s dôveryhodnosťou švédskeho predsedníctva Rady. Myslím si, že by ste konečne mali presvedčiť vašu štátom vlastnenú spoločnosť Vattenfall, aby neinvestovala stále a neobmedzene do uhlia v celej Európe a najmä aby neinvestovala hlavne tam, kde sa nemusia kupovať žiadne certifikáty. Stratégia spoločnosti Vattenfall ide proti vašej dobrej povesti pri prípravách na svetové rokovania o klíme. Chcela by som vás požiadať aj o to, aby ste zabezpečili, že sa ukončia právne procesy, ktoré spoločnosť Vattenfall začala proti Nemeckej spolkovej republike s cieľom dosiahnuť zmeny právnych predpisov Nemecka v oblasti životného prostredia v prospech uhoľných elektrární spoločnosti Vattenfall. Myslím si, že na vašom inak nepoškvrnenom dobrom mene máte, bohužiaľ, malú, ale zväčšujúcu sa čiernu škvrnu. Mali by ste zabezpečiť, aby predtým, ako pôjdete do Kodane, bolo všetko v poriadku.

Predseda. – Kolegovia, dodržujte, prosím, pridelený čas. Vaše prejavy sú veľmi dôležité, mám tu však ďalšiu požiadavku na otázku modrej karty. Nezoberiem každú modrú kartu, pretože musíme pokračovať v našej diskusii. Za pár minút príde ďalšia požiadavka, ak to bude požiadavka podľa článku 149 odsek 8, tak ju zoberiem.

Timothy Kirkhope, *v mene skupiny ECR.* – Vážený pán predseda, v prvom rade by som chcel zablahoželať švédskej vláde k jej predsedníctvu všeobecne a osobitne k spôsobu, akým sa snaží napredovať s veľmi dôležitými otázkami zmeny klímy a ako pristupuje k hospodárskej a finančnej kríze, pred ktorou stojíme. Myslím si, že pán Reinfeldt a jeho vláda si zaslúžia našu vďaku za spôsob, akým to robia, ale, ako bol prípad mnohých predsedníctiev, museli tiež riešiť mnoho interných inštitucionálnych zmätkov – v tomto prípade v súvislosti s Lisabonskou zmluvou.

Inštitucionálna teológia nie je prioritou európskych občanov. Čo potrebujeme, je, samozrejme, lisabonský program, a nie Lisabonská zmluva.

Lisabonský program má nádherný cieľ: cieľ vytvoriť do roku 2010 najdynamickejšiu a najkonkurencieschopnejšiu znalostnú ekonomiku na svete, ktorá bude schopná trvalo udržateľného hospodárskeho rastu s viacerými a lepšími pracovnými miestami, väčšou sociálnou súdržnosťou a úctou k životnému prostrediu.

Teraz by sa to už malo prejavovať na životoch miliónov ľudí a malo by to poskytnúť pevný základ pre naše hospodárske štruktúry, ale, ako samotný pán Reinfeldt povedal, zatiaľ je lisabonský program neúspešný.

Prečo vlastne nevieme dosiahnuť výsledky, ktoré by mali význam pre našich občanov? Chvályhodné ciele Laekenskej deklarácie sa vtedy neuskutočnili a teraz lisabonskej agende rovnako chýba zámer a úspech.

Pán predseda, sme tak blízko a tak ďaleko, ale iniciatívy týkajúce sa hospodárstiev členských štátov musia byť pre obyčajných ľudí jasne zrozumiteľné. Vytváranie pracovných miest by nemalo byť o vytváraní pracovných miest pre bývalých premiérov, ktorí sa stanú predsedami Rady, alebo pre nadšených svetobežníkov, aby sa mohli stať vysokými predstaviteľmi pre zahraničné veci.

Tieto dve pracovné miesta sotva pomôžu ťažko skúšaným malým a stredne veľkým podnikom v niektorej z našich krajín. Nezmiernia krízu, pre ktorú práve teraz trpia milióny rodín.

A inštitucionálne zmeny nepomôžu s problémom zmeny klímy. Najväčšie hrozby pre náš svet si vyžadujú konfrontáciu a musia sa nájsť praktické a uskutočniteľné riešenia. Tisíce strán textu, väčšina ktorého je príliš komplikovaná, aby jej naši občania niekedy porozumeli, len pohlcuje stromy, ktoré máme chrániť.

Musíme vyvinúť tlak na svetové spoločenstvo, aby sa spojilo pri záchrane planéty pre budúce generácie, nie na tých, ktorí sa nie úplne stotožňujú s nadšením niektorých ľudí pre európske inštitúcie.

Napriek tomuto všetkému dúfam, že švédske predsedníctvo dokáže v čase, ktorý do samitu zostáva, a aj na samotnom samite sústrediť pozornosť všetkých európskych predstaviteľov na hlavné problémy, ktoré ľudí

znepokojujú, na problémy, na ktoré sa sústredili na začiatku svojho predsedníctva, týkajúce sa hospodárstva, Európy a, samozrejme, zmeny klímy. Do zostávajúceho času im želám všetko dobré a ďakujem im za ich doterajšiu prácu.

Lothar Bisky, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (DE) Vážený pán predseda, pani Malmströmová, pán Barroso, počas posledných troch mesiacov sa mnoho špekulovalo o personálnych otázkach a o možnom nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, ktorú naša skupina odmietla z troch dobrých dôvodov.

Zjednodušene povedané, po prvé chceme, aby sa priorita kládla na sociálny rozmer Európy a nie na radikálnu trhovú orientáciu. Po druhé, namiesto rozvoja vojenských schopností chceme odzbrojenie a po tretie, chceme priamejšiu demokraciu a nie Európu vytvorenú z elity.

Mali by sme sa konečne zaoberať konkrétnymi otázkami, ktoré majú nejaký význam. Zatiaľ čo sa hádame o menách a pozíciách, stále viac a viac ľudí prichádza o svoju prácu. Banky sa, samozrejme, zachránili. Zároveň nás pán Barroso vyzýva, aby sme čoskoro ukončili plány hospodárskej obnovy – včera bol konečný termín stanovený na rok 2011 – a aby sa rýchlo znížili rozpočtové deficity v členských štátoch. Bude to znamenať zníženie platov a dôchodkov, obmedzenie verejných služieb a sociálneho zabezpečenia, vyššiu daň z pridanej hodnoty a chýbajúce kolektívne zmluvy. Jeden aktuálny príklad môžeme nájsť v nemeckom odvetví komerčného upratovania, kde pracovníci štrajkujú už tri dni.

To sú problémy, ktoré trápia ľudí v Európe, a to sú problémy, ktorými by sa Rada mala zaoberať. Namiesto toho hlavnou témou, ktorá nás trápi, je pridávať klauzuly k Lisabonskej zmluve, aby sme českého prezidenta presvedčili ju podpísať. Ak je to skutočne také jednoduché, ako to v praxi vyzerá, chcel by som požiadať vládnych predstaviteľov, aby intenzívnejšie porozmýšľali nad odsekom o sociálnom pokroku v Lisabonskej zmluve. To by bolo omnoho primeranejšie.

Na začiatku volebného obdobia bol predložený rad pozitívnych návrhov týkajúcich sa sociálnejšieho prístupu EÚ. Netýkalo sa to len odseku o sociálnom pokroku. Bolo to aj o novom pláne hospodárskej obnovy pre Európu s cieľom vytvoriť a udržať pracovné miesta a o väčších investíciách a trvalo udržateľnom ekologickom raste.

Žiadali sme o Európsky pakt zamestnanosti pre väčší počet pracovných miest, pre lepšie pracovné miesta, pre rovnakú odmenu, pre viac práv pre zamestnancov a lepšie pracovné podmienky. Diskutovalo sa o väčšej solidarite medzi členskými štátmi a o udržateľnosti systému sociálneho zabezpečenia a dôchodkového systému.

V prístupoch členských štátov a Komisie som zatiaľ neobjavil žiadnu stratégiu, ktorá by viedla k týmto cieľom. Rada sa teraz musí, samozrejme, zaoberať vymenovaním novej Komisie a prípadnými zmenami Lisabonskej zmluvy. Pozornosť sa však musí sústrediť na problémy, o ktorých som hovoril, a na ich riešenia. Bude od toho závisieť hlasovanie našej skupiny o kolégiu komisárov.

Nigel Farage, *v mene skupiny EFD*. – Vážený pán predseda, pán Barroso dnes ráno povedal, že všetky členské štáty demokraticky ratifikovali túto zmluvu. To nie je pravda. Britskí občania sa k tejto zmluve nevyjadrili napriek tomu, že im to sľubovali, a pokiaľ o tejto zmluve nebudeme mať referendum, odmietam uznať jej legitimitu.

(*protesty*)

Teraz sa všetky oči upierajú na prezidenta Klause a na to, čo budúci týždeň urobí alebo neurobí, a to je zaujímavé. Viem, že vy všetci nenávidíte prezidenta Klause, pretože verí vo vnútroštátnu demokraciu.

(*protesty*)

Ale to, čo tu robí, je, že povstal a bráni české národné záujmy. Obáva sa nemeckých nárokov na sudetské majetky, a keďže som počúval nemeckých politikov, keď o tejto téme hovorili, myslím si, že jeho obavy sú úplne oprávnené.

Vydržte, pán prezident Klaus, ak vám nedajú, čo chcete, nepodpíšte to. Ak vám dajú, čo chcete, bude to potrebné opäť ratifikovať v 25 členských štátoch, čo by znamenalo, že Briti budú mať referendum, a som si istý, že ako demokrati by sme všetci chceli, aby Briti o tejto zmluve referendum mali. Ja by som to určite chcel.

A pýtam sa, budeme mať na konci tohto samitu nového európskeho vládcu? Bude to Tony Blair so svojou vládkyňou Cherie? Prišiel som k záveru, že ja chcem Tonyho Blaira. Prosím, vymenujte Tonyho Blaira, muža,

ktorý „britskú zľavu“ vo výške 2 miliardy GBP vymenil za nič, muža, ktorý nám sľúbil referendum o ústave a ktorý nám ho odmietol dať.

Je úplne jasné, že v tejto Európskej únii je odmena za národnú zradu skutočne vysoká. Vymenujte preto, prosím, Tonyho Blaira. Otvorí to britským občanom oči, že zvolení zástupcovia v tejto Európskej únii nie sú dôležití; to ľudia, ktorí sa vzdajú vnútroštátnej demokracie v prospech Európskej únie, získajú najlepšie pracovné miesta. Prosím, prosím, vymenujte Tonyho Blaira za prvého prezidenta Európy.

Diane Dodds (NI). – Vážený pán predseda, je zarmucujúce, ale nie nečakané, že Rada a Komisia sú odhodlané presadiť Lisabonskú zmluvu. Viem, že to v tomto Parlamente neradi počujete, ale som úprimne presvedčená, že v Spojenom kráľovstve by sa malo konať referendum o Lisabonskej zmluve. Nerozumiem, prečo to ani konzervatívci, a ani labouristi nechcú.

Dnes ráno by som však vašu pozornosť, osobitne vašu, pani ministerka, chcela upriamiť na finančnú krízu, ktorá Európu stále prenasleduje. Včera večer pán Mervyn King, guvernér britskej centrálnej banky Bank of England, povedal, že pôžičky, ktoré Spojené kráľovstvo poskytlo bankám, dosahujú výšku takmer 1 trilión GBP. V podstate uviedol, že nikdy predtým taký malý počet subjektov nedlhoval toľko peňazí tak veľa ľuďom a s takou malou reálnou reformou. Pán King ďalej uviedol, že regulácia bánk nepostačuje, že jadrom tejto bankovej krízy je morálna dilema, že finančné a bankové inštitúcie vedia, že sú príliš veľké na to, aby skrachovali, a že daňovník, či už v Spojenom kráľovstve, alebo niekde inde v Európe, im bude musieť bez ohľadu na krízu vždy pomôcť. Pani ministerka, je to veľmi vážne tvrdenie a prichádza od jedného z popredných členov bankovej sféry. Na zasadnutiach Rady musí byť vôľa vyriešiť túto morálnu dilemu a tento Parlament by rád vedel, aká je táto vôľa a ako sa presadí.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Vážený pán predseda, ďakujem, že ste mi teraz poskytli možnosť vyjadriť sa, hoci tu, samozrejme, ostanem do konca rozpravy.

Najprv by som chcela prehovoriť k pánovi Verhofstadtovi. Nie, ani ja si nemyslím, že je možné ten vlak zastaviť. Dúfam, že vlak dorazí do stanice veľmi, veľmi skoro. Pána Verhofstadta, vážené poslankyne a vážených poslancov môžem uistiť, že švédske predsedníctvo je s Českou republikou vo veľmi úzkom kontakte, a dúfam, že veľmi skoro budeme môcť dať presnejšiu a jednoznačnejšiu odpoveď na otázku, čo a kedy sa stane s Lisabonskou zmluvou. Ako vy, ani my sa nevieme dočkať, aby sa všetko čo najrýchlejšie vyjasnilo, pokiaľ ide o pozície, ktoré sa majú obsadiť, a aj pokiaľ ide o zoznam komisárov, ktorý sa má predložiť Európskemu parlamentu na účely vypočutia, ktoré sa tu bude konať. Na samite urobíme všetky potrebné rozhodnutia, ktoré bude možné urobiť. Vykonáme všetky prípravy, aby Lisabonská zmluva mohla nadobudnúť platnosť hneď, ako budeme mať všetky ratifikácie.

Chcela by som tiež poďakovať za obrovskú podporu, ktorú prejavili všetci poslanci zo všetkých skupín pre absolútne najvyššiu prioritu predsedníctva, a to dosiahnuť v Kodani dohodu. Je to mimoriadne dôležité. Na pleciach Európy spočíva obrovská zodpovednosť vyriešiť otázku financovania, aby sme mohli ukázať, že sme prevzali na seba náš podiel globálnej zodpovednosti a vyslali príslušné signály.

Pán Daul, sme vo veľmi intenzívnom kontakte s ostatnými aktérmi. O pár týždňov budeme mať s Ruskom, Čínou a USA samit a v diskusiách so všetkými týmito krajinami budú prioritou, samozrejme, otázky klímy a energie. Budeme mať aj stretnutie pracovných skupín a samit v Barcelone o desať dní. Okrem toho sa v meste St Andrews stretnú ministri financií, takže je mnoho príležitostí tieto záležitosti prediskutovať. Zatiaľ nie som s výsledkami spokojná, ale zostávam úplne optimistická, že stále môžeme v Kodani dosiahnuť dohodu. Ľudia na celom svete to od nás očakávajú.

Myslím si tiež, že bude veľmi dobré, ak EÚ bude môcť ukázať výsledky týkajúce sa zvládnutia finančnej krízy. Napriek tomu, že máme zopár pozitívnych signálov, nesmieme zabudnúť na to, že potrebujeme zriadiť nové dozorné orgány, aby sme boli lepšie vybavení na zabránenie podobným krízam v budúcnosti a aby sme ich vedeli včas rozpoznať. Preto dúfam, že monitorovacie systémy a orgán makrodohľadu sa zriadia čím skôr.

Inštitucionálne otázky sú mimoriadne dôležité. Pre Európsku úniu je dôležité, aby bola schopná robiť rozhodnutia a aby tak robila demokratickým a efektívnym spôsobom. V tomto zmysle je Lisabonská zmluva dôležitým nástrojom. Európska únia však nikdy nezíska dôveru svojich občanov, ak v určitých oblastiach neprinesieme výsledky. Riešenie hospodárskej krízy a otázok životného prostredia sú oblasti, ktoré znepokojujú ľudí na celom svete, v neposlednom rade v Európskej únii. Ak sa pohneme vpred a dosiahneme výsledky na samite a neskôr na jeseň, tak si myslím, že to vytvorí dobrý základ pre väčšiu legitimitu a dôveru v európske inštitúcie.

José Manuel Barroso, predseda Komisie. – (FR) Vážený pán predseda, myslím si, že predseda poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) Joseph Daul a pani Harmsová položili niekoľko veľmi dôležitých otázok.

Ako môžeme zabezpečiť v Kodani úspech, najmä keď ostatní partneri nevykladajú rovnaké úsilie? V skutočnosti máme ťažkosti, pretože na strane niektorých rozvinutých krajín úplne chýbajú ambície, pokiaľ ide o konkrétny záväzok znížiť emisie. Najväčšie hospodárstva v rozvojových krajinách tiež nechcú zjednotiť svoje vnútroštátne plány na znižovanie emisií s celosvetovou dohodou a momentálne nemáme žiadny vierohodný finančný plán.

Čo s tým teda urobíme?

Po prvé, myslím si, že teraz nie je vhodný čas na to, aby Európa uskomnila svoje ambície. Negatívnym elementom by to poskytlo dôvod na nesnaženie sa. Našou úlohou je teda naďalej ukazovať ambície a vodcovstvo, ale zároveň, a tu reagujem konkrétne na Josepha Daula, povedať, že naša ponuka, najmä naša finančná ponuka, je podmienená. Sme pripravení pomôcť tým krajinám, ktoré sa naozaj usilujú o zníženie emisií. Je preto dôležité urobiť z finančného hľadiska podmienenú ponuku, ale uskomnenie našich ambícií by bolo chybou.

Myslím si, že úspech v Kodani je stále možný. Sú tu aj pozitíva. Spojené štáty opäť vstúpili do rokovaní. Pripomínam, že pred pár rokmi sa Spojené štáty do procesu veľmi nezapájali, ale teraz sú odhodlané sa v rokovaniach angažovať. Zabudnúť nesmieme ani na to, že Austrália a Japonsko oznámili ambiciózne ciele, zatiaľ rozhodne nie záväzne, ale na politickej úrovni. Dokonca aj Čína, Mexiko, Brazília a Južná Kórea oznámili ambiciózne národné plány, ale zatiaľ ešte nesúhlasili s ich začlenením do celosvetovej dohody.

Vyzdvihnime preto tieto pozitíva a vytvorme hybnú silu. Dúfam, že Európska rada na konci tohto mesiaca neposkytne argumenty skeptikom a Kassandrám, ktorí už teraz hovoria, že potrebujeme plán B. Už som povedal, že plán B neexistuje, pretože neexistuje planéta B. To, čo potrebujeme, je koncentrovať sa a nepremárniť túto historickú príležitosť, ktorú nám Kodaň poskytuje.

Nakoniec by som chcel vyjadriť svoje počudovanie. Nikdy by som nečakal, že britský poslanec tohto Parlamentu bude spochybňovať takú úžasnú inštitúciu, akou je britský parlament. Jeden z najväčších prínosov Británie pre civilizáciu bol a je britský parlament.

(potlesk)

Povedzme to na rovinu. Britská vláda túto zmluvu dohodla. Britská vláda túto zmluvu podpísala. Parlament Británie – Dolná snemovňa a Snemovňa lordov – túto zmluvu schválil. Jej Výsosť kráľovná túto zmluvu ratifikovala. Nástroje ratifikácie Spojeného kráľovstva sú uložené v Ríme.

Spojené kráľovstvo teda Lisabonskú zmluvu ratifikovalo a dúfam, že všetci – najmä britskí poslanci – rešpektujú britský demokratický systém.

(potlesk)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, pán Farage práve odchádza. Dúfam, že v tomto Parlamente nie je nikto, kto nenávidí, čo o nás tvrdil. Nenávisť ide proti európskemu étosu, egoizmus, protekcionizmus a nacionalizmus sú najväčšími nepriateľmi Spoločenstva Európskej únie.

Po druhé, dúfam, že v tomto Parlamente nie je nikto, kto parlamentnú demokraciu stavia proti občanom a kto vidí deliacu čiaru medzi nami a našou prácou zástupcov občanov, ako tvrdil on.

Všetci sme videli poletovať iskry pred samitom. Dúfame v rozhodujúci, oslobodzujúci rozsudok ústavného súdu. Očakávame, že Rada splní svoju zodpovednosť voči Európe, nenechá sa jednou osobou držať v zajatí a prijme potrebné rozhodnutia týkajúce sa personálu, inštitúcií, časového rozvrhu, obsahu a financií.

Vyzývam však aj vlády, aby pri výbere a menovaní komisárov nehľadali najmenší spoločný menovateľ, ale aby namiesto toho hľadali najlepšie riešenie pre Spoločenstvo, ktorého sme všetci súčasťou. Vyzývam vlády, aby pri výbere komisárov nehrali známe stranícke politické hry, ale aby namiesto toho bola základom výberového procesu spoločná európska zodpovednosť. Vyzývam predsedu Komisie, aby pripravil ambiciózne súbor požiadaviek pre komisárov a členské štáty.

Môj druhý bod sa týka dohľadu nad finančnými trhmi. Víтам návrhy na makrodohľad, ale ani zďaleka nezachádzajú dostatočne ďaleko. Potrebujeme aj mikrodohľad a podľa mňa návrh Komisie predstavuje

najnižší spoločný menovateľ, minimum. Musíme ísť ďalej. Musíme zriadiť dozorný orgán pre európske finančné trhy, ktorý bude mať právomoc prijať potrebné opatrenia podobne ako Európska centrálna banka.

(Predseda prerušil rečníka.)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Vážený pán predseda, požiadavka Václava Klauza na dodatok k Charte základných práv je svojvoľná a zbytočná. Je však jednoduché byť proti nej, keďže sa vzťahuje len na právne predpisy EÚ a platí len do budúcnosti. Ak je to preto potrebné, mala by Rada urobiť politické vyhlásenie. O pár týždňov by sa mala uskutočniť ratifikácia zmluvy, na ktorú sme čakali deväť rokov.

Európska rada musí urobiť potrebné prípravy, ale nemala by sa unáhliť a urobiť nerozvážne závery. To isté platí aj pre Európsku službu pre vonkajšiu činnosť. Vysoký predstaviteľ, a nie byrokracia Rady, je zodpovedný za návrh koncepcie služby. Preto by som predsedníctvo Rady chcel požiadať, aby zabezpečilo, že služba nebude jednostranne postavená, ale že sa začlení do systému Spoločenstva, ako povedal pán Barroso.

Zmluva nám poskytuje právny základ pre spoločnú politiku v oblasti energie a pre spoločnú politiku v oblasti ochrany klímy. Ja len dúfam, že sa pred Kodaňou hmla zdvihne, pretože tieto otázky nesmieme nechať do konferencie otvorené. Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín dal jasné požiadavky vrátane financovania. Dúfam, že budúci týždeň na samite dosiahneme dohodu o koncepcii financovania. Okrem toho potrebujeme v rámci EÚ interné rozdelenie bremena. Nemecko a ostatné krajiny musia ustúpiť, pretože potrebujeme spravodlivú dohodu v rámci EÚ a aj medzi EÚ a rozvojovými krajinami na celom svete.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Vážený pán predseda, chcela by som sa opýtať tri otázky.

Po prvé, otázka zmeny klímy. Všetci vidíme, že Európska únia má výnimočnú povinnosť viesť krajiny sveta v Kodani. Aby sme tak mohli konať, musíme byť nároční a ambiciózní, pokiaľ ide o ciele, ale musíme tiež uznať dlh, ktorý máme voči rozvojovým krajinám. Každá krajina musí súhlasiť s tým, že vynaloží primerané finančné úsilie. Ak nepreukážeme solidaritu, nebude to fungovať.

Môj druhý bod sa týka otázky migrácie. Je prirodzene dobré zlepšiť činnosť agentúry Frontex, ale ak chceme skutočne pomôcť krajinám južnej Európy, musíme sa pohnúť smerom k harmonizácii práva na azyl, prehodnotiť Dublinský dohovor a predovšetkým konečne vypracovať skutočnú prisťahovaleckú politiku. Myslím si, že je to jediný spôsob, ako túto záležitosť vyriešiť pokojným a zodpovedným spôsobom.

Nakoniec, treťou otázkou je zahraničná politika. Rada chce presadiť Európsku službu pre vonkajšiu činnosť. Tým lepšie. Pravdepodobne budeme mať vysokého predstaviteľa. Tým lepšie. Bolo by však ešte lepšie, ak by sme boli jednotní, aspoň pokiaľ ide o konflikty, ktoré otriasajú svetom. Konkrétne myslím na Afganistan, ku ktorému chcem poznamenať, že počet nasadených európskych vojakov je takmer rovnaký ako počet nasadených vojakov USA.

3. novembra sa uskutoční samit EÚ – USA a Európania majú osobitnú zodpovednosť. Musia navrhnuť stratégiu, ktorá nebude výlučne vojenská. Ak to neurobíme my, neurobí to nikto iný.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, Lisabonská zmluva je v cieľovej rovinke a teraz je načas, aby sme sa pozerali dopredu. Musíme Európu spraviť sociálnejšou, ohľadupľnejšou voči životnému prostrediu a demokratickejšou. Máme čo doháňať najmä v týchto oblastiach.

Chcem Európu, kde sa občania necítia len ako pozorovatelia alebo ako objekty Európskeho spoločenstva, ale ako jeho príslušníci. Chcem Európu, ktorú ľudia vnímajú ako Európu občanov, ale aby sme to dosiahli, musíme toho ešte veľa urobiť.

Povedal som, že Lisabonská zmluva je v cieľovej rovinke, ale je to práve tu, kde ju môžu ľahko vyradiť z hry.

Frustruje ma skutočnosť, že krátko pred ukončením ratifikačného procesu sme svedkami rastúceho počtu nehanebného porušovania európskeho étosu a európskych právnych predpisov. Jeden jednotlivec, jeden prezident sa pokúša držať v zajatí svojich ľudí, svoju krajinu a celú Európu. Teraz zrazu vysvetľuje, že Charta základných práv by v jeho krajine nemala platiť. Ak je to, čo som sa včera dozvedel, pravda, dostal v tomto duchu dokonca aj prísluby. To by bolo skutočne poburujúce a bol by som rád, ak by sa situácia vyjasnila, a keby sa mohlo jednoznačne vysvetliť, že nič také sa nesľúbilo. V opačnom prípade by to vyzeralo, že sa vraciame do stredoveku, kde despotickí vládcovia svojim poddaným priznali iba také práva, aké boli ochotní povoliť. Nie sme však v stredoveku, sme v Európe a Európa je spoločenstvo založené na právnych predpisoch a demokracii.

Český parlament a senát za túto zmluvu už hlasovali bez toho, aby vzniesli takéto požiadavky. Urobili to, prirodzene, z dobrého dôvodu, pretože chcú, aby Charta základných práv platila aj v Českej republike. Je srdcom tejto zmluvy a nemali by sme pripustiť, aby sa tejto zmluve bez opodstatneného dôvodu srdce vytrhlo.

Základné práva sú neodňateľné práva všetkých občanov, ktoré by nemali platiť iba pre niektorých z nich. Európa je spoločenstvo založené na právnych predpisoch a demokracii. Nie je to trhovisko. Znamená to, že by sme mali zabrániť, aby sa s Chartou základných práv diali takéto hrozné obchody, a nemali by sme za žiadnych okolností pripustiť, aby sa táto charta zmiernila, alebo spochybňovala. Nesmieme dovoliť, aby sa o takýchto veciach dohadovalo a aby sa Európa stala trhoviskom.

Tieto udalosti sú ukázkou toho, ako dôležité pre nás je posilniť demokraciu v Európe.

(Predseda prerušil rečníka.)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Vážený pán predseda, pani ministerka, pani komisárka, dámy a páni, chcel by som zareagovať na posledné vystúpenie. Je úplne jasné, že nasledujúcemu zasadnutiu Európskej rady budú dominovať inštitucionálne otázky a proces ratifikácie Lisabonskej zmluvy. Domnievam sa, že pri diskusiách o budúcom smerovaní Európskej únie by sme mali k sebe navzájom vystupovať s náležitou pokorou a rovnako by sme mali bez emócií rešpektovať suverénne rozhodovacie mechanizmy jednotlivých členských štátov a ich ústavných činiteľov.

Teraz by som sa rád vrátil k svojej téme. Osobne považujem makroregionálnu stratégiu za nemenej významný bod diskusného programu Rady. Vážený pán predseda, dámy a páni, na pôde Európskeho parlamentu sme sa už zhodli na tom, že oblasť Baltského mora je vhodná pre pilotný projekt zameraný na zavedenie internej stratégie EÚ pre makroregión, a som preto rád, že toto rozhodnutie Európska rada s najväčšou pravdepodobnosťou potvrdí.

Súčasne si myslím, že už dozrel čas začať premýšľať o tom, ako túto pilotnú stratégiu zopakovať. Ak sa v tomto kontexte pozrieme na mapu Európy, uvidíme, že najväčšie rozdiely, či už hospodárske, sociálne, alebo kultúrne, stále pretrvávajú na hraniciach medzi bývalým socialistickým blokom a západoeurópskymi kapitalistickými štátmi. Tieto rozdiely sú zreteľné aj tu v Parlamente. Dvadsať rokov po páde Berlínskeho múru stále hovoríme o nových a o starých členských štátoch. Dvadsať rokov po zamatovej revolúcii stále uplatňujeme výnimky z voľného pohybu osôb, keď používame prechodné obdobia pre voľný pohyb pracovníkov. To sú úplne jasné bariéry, ktoré je potrebné systematicky odbúrať...

(Predseda prerušil rečníka.)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predseda, vyjadrenia Rady a Komisie k nadchádzajúcemu samitu Európskej rady signalizujú vyhrotenie politiky Európskej únie a vlád jej členských štátov namierenej proti radovým občanom s novým rozhodujúcim útokom proti pracujúcej triede. Hlavným cieľom Európskej únie a vlád jej členských štátov, či už stredových alebo stredoľavých, je zaistiť trvalú ziskovosť monopolov prenesením bremena kapitalistickej hospodárskej krízy na pracujúcu triedu v celej Európskej únii.

Hoci Európska únia podporila monopolné giganty balíkom stoviek miliárd eur a nové kolo ich financovania sa nedá vylúčiť, v tejto novej fáze sa uprednostňuje rýchlejšia podpora kapitalistických reštrukturalizácií, ktoré sú naplánované v rámci lisabonskej stratégie. Jadrom útoku na pracujúcu triedu je zrušenie osemhodinového pracovného času a kolektívnych zmlúv a zovšeobecnené uplatňovanie flexiistoty a dočasných flexibilných a zle platených pracovných miest prostredníctvom posilnenia inštitúcie miestnych pracovných zmlúv a sťaží. Systémy sociálneho zabezpečenia, sociálnej starostlivosti, vzdelávací systém a zdravotníctvo sa ukladajú na prokrustovské lôžko, keď drastické zmeny prebiehajú na úkor pracovníkov, čím sa ďalej razí cesta pre monopolné obchodné skupiny v týchto odvetviach produkujúcich bohatstvo pre kapitalizmus. Zároveň masové prepúšťanie, viac ako päť a pol milióna za minulý rok, zamestnávateľský terorizmus a intenzifikácia práce vytvorili na pracovisku stredoveké podmienky. Jedným typickým príkladom je dlhodobý zločin páchaný na pracovníkoch spoločnosti France Telecom, kde neprijateľné pracovné podmienky a intenzifikácia otrokovej práce dotlačili 25 pracovníkov k samovražde.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Vážený pán predseda, ako pán Bisky predtým povedal, veľkým problémom pre členské štáty je kríza pracovných miest. Nezamestnanosť mladých ľudí dosahuje vo Francúzsku 24 %, v Taliansku 25 % a 39 % v Španielsku.

V každom prípade si však môžeme byť istí, že zasadnutie Európskej rady bude nasiaknuté kolosálnym triumfalizmom v kontexte masovej nezamestnanosti. Tento triumfalizmus je nevhodný a nechutný a bude prítomný, pretože elita sa domnieva, že dostali svoju Lisabonskú zmluvu.

Všetky kroky smerom k vášmu európskemu štátu sa udiali pomocou krádeže alebo manipulácie a v prípade Lisabonskej zmluvy bola manipulácia tak nehanebná a očividná, že tejto zmluve chýba demokratická legitimita. Bude to mať následky. Budem citovať: „Teraz zvoní na zvony, ale čoskoro budú zalamovať rukami.“

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Vážený pán predseda, pani Malmströmová, dámy a páni, akákoľvek diskusia o podpise Lisabonskej zmluvy je zbytočná, pokiaľ sa my nezhodneme, aké sú naše najzákladnejšie hodnoty. Dovoľte mi uviesť vám zopár príkladov týkajúcich sa najväčšej znevýhodnenej menšiny v Európe, ktorou je maďarská komunita žijúca mimo Karpatskej kotliny. Viete napríklad o tom, že územné sebaurčenie dvojmiliónovej maďarskej komunity v jednom z členských štátov Európskej únie stále nie je na programe, hoci všetci vieme, že územná autonómia je zákonnou európskou inštitúciou?

Viete o tom, že v rovnakej krajine, v Rumunsku, niekoľko desaťtisíc maďarských Čangóov nemôže dokonca ani dnes vykonávať bohoslužby a vzdelávať sa vo svojom rodnom jazyku? Potom tu je štát, ktorý je mladší ako ja, Slovensko, so svojím slovenským jazykovým zákonom, o ktorom môžeme oprávnené povedať, že Európe robí hanbu. K tomu všetkému ešte existujú odsúdeniahodní politici, ktorí neľudské Benešove dekréty využívajú ako základ rokovaní. V akej diktátorskej, rasistickej Európe žijeme, keď sa tu Benešove dekréty pokladajú za základ rokovaní? Už toho máme dosť, že nám stále vnucujú diktatúry vždy pod rúskom demokracie.

My európski poslanci zo strany Jobbik by sme chceli žiť v Európe bez Benešových dekrétov, bez slovenského jazykového zákona a bez Lisabonskej zmluvy, kde by nebol žiadny Maďar prenasledovaný pre svoj národnostný pôvod a materinský jazyk. Chcel by som sa pána Swobodu opýtať: keď povedal, že Benešove dekréty nie sú platné, kedy boli obeť odškodnené?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) V tomto Parlamente sú určití rečníci, ktorí bez ohľadu na tému, o ktorej sa vedie rozprava, rozprávajú stále o rovnakej téme, a to nie vždy vhodným spôsobom.

Prvou prioritou na zasadnutí Európskej rady musí, samozrejme, byť hľadanie riešenia, aby Česká republika mohla ukončiť postupy pre ratifikáciu Lisabonskej zmluvy. Toto riešenie však musí byť voči všetkým ostatným členským štátom spravodlivé.

Zároveň nesmieme zabudnúť na súčasnú hospodársku krízu, ktorej stále čelíme a na ktorú tiež musíme nájsť okamžité riešenia. Hospodárska a finančná kríza spoločne s mimoriadnymi finančnými opatreniami prijatými minulý rok znepokojivým spôsobom narušili stabilitu verejných financií vo väčšine členských štátov Európskej únie. Komisia má zatiaľ za nadmerný deficit na muške 17 z 27 členských štátov a odhaduje sa, že ďalšie tri členské štáty sa čoskoro ocitnú v rovnakej situácii.

Bez ohľadu na svoju hospodársku silu členské štáty prekročili hodnoty, ku ktorým sa zaviazali, keďže kríza spôsobila prudký pokles rozpočtových príjmov a rastu, čo nestačilo na plánované verejné výdavky. V skutočnosti máme jednoznačné podmienky na hospodársku obnovu v blízkej budúcnosti, z tohto dôvodu môžeme začať diskusie o znížení finančných stimulov v určitých oblastiach.

Musíme však osobitne vziať do úvahy špecifickú situáciu každého členského štátu a európske inštitúcie musia uznať, že ešte nie sme v bode, že sa vo všetkých odvetviach hospodárstva môže úplne zrušiť verejná podpora. Členské štáty sa musia dohodnúť na pokračovaní stratégie obnovy a na vhodných nástrojoch na jej podporu vrátane zintenzívnenia štrukturálnych reforiem, ktoré v strednodobom časovom horizonte môžu znížiť fiškálny deficit a prirodzene prispieť k hospodárskej obnove.

Ak členské štáty nebudú obdobie po obnove vhodne riadiť, môže to narušiť rovnováhu vnútorného trhu Európskej únie. Preto rozhodnutie v prospech verejnej podpory a povolenie pokračovať v jej poskytovaní musí zohľadniť špecifické podmienky jednotlivých štátov.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Vážený pán predseda, súhlasím s pánom Marinescom v tom, že nadchádzajúca Rada by mala nájsť riešenie dvoch problémov. Jedným je ukončenie ratifikácie Lisabonskej zmluvy a druhým je nový liek na hospodársku a finančnú krízu. Momentálne prežívame najväčšiu krízu v hospodárskej histórii Európy. Táto kríza bude znamenať úplný zmätok v možnostiach ľudí, ich príjmoch, dôchodkoch a pracovných miestach; musíme si byť toho vedomí.

Európska únia začala svoju obnovu veľmi dobre. Mali by sme za to poďakovať Komisii. Komisia a Európska centrálna banka reagovali dokonca tak rýchlo, že Spojené štáty americké nasledovali príklad Európy. Potom sa veci začali pomerne zvláštne spomaľovať a ľudia začali hovoriť o tom, že kríza pominula. Kríza však skutočne ešte len leží pred nami, pretože nad Európskou úniou visí štvoritá gilotína v podobe rastúcej nezamestnanosti, zadlžených hospodárstiev členských štátov, starnúceho obyvateľstva a obrovskej štrukturálnej zmeny, ktorá sa uskutoční v lesníctve, automobilovom priemysle a tak ďalej.

Jedinou dobrou vecou na tejto hospodárskej kríze je vlastne to, že je potrebná politika na vyriešenie problémov. Pokiaľ ide o novú finančnú architektúru, Komisia je pomerne skromná. Dúfam, že pracovná skupina pre finančnú krízu, ktorú Parlament zriadil, bude novým zdrojom pomoci. Cieľom musí byť regulácia finančných trhov. Prílišná regulácia však nesmie zabrániť rastu a zamestnanosti.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Vážený pán predseda, pani Malmströmová, pán Barroso, pani Wallströmová, domnievam sa, pani Malmströmová, že máte tak veľa tém na prediskutovanie, že by ste na budúcotýždňový samit radšej mali dva týždne než dva dni. Sú to témy, ktoré sú pre občanov Európy skutočne dôležité, hospodárska kríza a spôsob jej prekonania, poukázanie na možnosti tvorby nových pracovných miest a, samozrejme, Afganistan. To nie sú nové témy. Nové však je to, že tentoraz je možné o všetkom diskutovať z tej perspektívy, že EÚ bude naozaj schopná fungovať efektívnejšie a že budeme mať novú zmluvu.

Sú to vzrušujúce vyhliadky, a preto by ste teraz mali rýchlo realizovať spoločnú štruktúru dohľadu nad európskymi finančnými trhmi, zaviesť spoločnú zahraničnú politiku a pripraviť sa na samit v Kodani. Mali by ste tiež okamžite vyjasniť, aká bude budúca štruktúra vedenia EÚ a ukončiť toto sústredenie sa na seba. Od Európskej únie potrebujeme menej zahľadenia sa do seba a viac správ o úspechu. Z tohto dôvodu vám želám veľa šťastia, úspechov a všetku autoritu, ktorú potrebujete.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, rád by som zdôraznil, že nemôžem svoju reč predniesť v katalánčine, keďže zatiaľ nie je úradným jazykom, hoci ňou hovorí viac ako 10 miliónov európskych občanov. Z tohto dôvodu dnes hovorím po taliansky.

Fínska vláda nedávno uznala právo všetkých občanov na širokopásmové internetové pripojenie ako univerzálnu službu. Táto služba je v skutočnosti súčasťou hospodárskeho rozvoja, sociálnej spravodlivosti a územnej rovnováhy, pretože zaručuje prístup k informáciám a zabraňuje tak digitálnej priepasti. Zároveň je dostupný širokopásmový prístup kľúčový, keď ide o vybudovanie znalostnej ekonomiky, ako stanovujú lisabonské ciele.

Prijme ďalšia Európska rada opatrenia na zabezpečenie toho, aby Európska únia ako celok išla svetu príkladom aj v tejto oblasti?

Martin Callanan (ECR). – Vážený pán predseda, na zasadnutí Európskej rady sa bude diskutovať o mnohých dôležitých otázkach, ale podľa mňa je jednou z najdôležitejších budúcnosť Lisabonskej zmluvy.

Mnoho rečníkov v tejto rozprave bez zjavnej irónie hovorilo o tom, že Lisabonská zmluva prinesie do inštitúcií EÚ viac demokracie a zodpovednosti, zabúdajúc na to, že úmyselne zaujali stanovisko, že pri vývoji samotnej Lisabonskej zmluvy nemusí byť žiadna demokracia, ani zodpovednosť. Medzi vládnymi predstaviteľmi vládla aktívna tajná zhoda o tom, že sa budú vyhýbať tomu, aby sa konali referendá o tejto zmluve pre prípad, že by ľudia boli dosť nepohodlní na to, aby povedali, že ju nechcú.

S veľkým záujmom som počúval vyjadrenia pána Barrosa. Dovoľte mi vysvetliť mu, prečo sú ľudia v Spojenom kráľovstve na to takí nahnevaní. Vo všeobecných voľbách v roku 2005 v Spojenom kráľovstve sa všetky tri hlavné politické strany vo svojich vyhláseniach zaviazali k tomu, že usporiadajú referendum o európskej ústave, ako sa dokument vtedy volal. Potom sa stal Lisabonskou zmluvou, ale v podstate je to ten istý dokument. Pri hlasovaní v Dolnej snemovni potom dve z týchto strán tieto sľuby zapreli a odmietli ľuďom dať referendum, preto ide o záležitosť základnej dôvery a zodpovednosti v politike. Ľudia chcú referendum, ktoré im bolo sľúbené. Ak by ho neboli nesľúbili, potom by vyjadrenia pána Barrosa boli správne a v Spojenom kráľovstve by prebehol normálny parlamentný proces ratifikácie.

Podporoval som pána Barrosa v jeho opätovnom zvolení, ale nepotrebujeme od neho prednášky o dôvere a zodpovednosti v politike, keď pritom hľadá podporu tých, ktorí svojim ľuďom odmietli dať referendum. Stručne je toto ten dôvod, prečo je referendum pre ľudí v Spojenom kráľovstve mimoriadne dôležité. Pozerajú sa cez vodu na Írsko a vidia, že ľudia boli vyzvaní, aby o tomto dokumente hlasovali dvakrát, a nám bola odopretá možnosť hlasovať aspoň raz. Nemôžete na jednej strane argumentovať, že to EÚ prinesie viac

demokracie a zodpovednosti, pričom súčasne voličom EÚ odopierate možnosť akokoľvek sa vyjadriť k tomuto dokumentu.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, aj ja by som rád spomenul niekoľko bodov, ktoré sa musia rozviesť vzhľadom na možné nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy, a povedal by som tiež, že predovšetkým vzhľadom na významný účinok nedávneho rozsudku nemeckého ústavného súdu o Lisabonskej zmluve.

Osobitne som sa chcel zamerať na problém nedostatočnej demokratickej legitimacy, ktorá je výsledkom dvoch aspektov: nedostatočného zastúpenia krajín s najväčším počtom obyvateľov v Európskom parlamente a aj v rozličných európskych inštitúciách a nedostatočnej ohľaduplnosti voči národným parlamentom, pokiaľ ide o uplatnenie suverénnych právomocí na úrovni Európskej únie.

Chcel by som spomenúť aj ďalší, podľa mňa významný nedostatok Lisabonskej zmluvy, a to, že úloha regionálnych parlamentov sa v podstate ignoruje. I keď sa na národné parlamenty berie malý ohľad, povedal by som, že zásada subsidiarity dostala Lisabonskou zmluvou vo svojej dnešnej podobe smrteľný zásah.

Rozsudok nemeckého ústavného súdu práve pre jeho právomoc a silu mal viesť a stále by ešte mal viesť k všeobecnej právnej a politickej diskusii v tomto Parlamente, ktorá by sa špecificky zaoberala hrozbami a rizikami, ktoré môžu nastať následkom procesu federalizácie Európskej únie, ktorý táto zmluva zavádza.

Rád by som ešte spomenul práva národov bez štátnej príslušnosti od Padanie cez Bretónsko, Korziku až po Valle d'Aosta. Existujú tucty národov bez štátnej príslušnosti, ktoré by bolo potrebné spomenúť, nesmieme zabudnúť na to, že zakladajúci otcovia chceli vybudovať Európu národov, nie federalistickú Európu, či Európu vyšších záujmov.

PREDSEDA: PÁN PITTELLA

podpredseda

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pokiaľ ide o záležitosť nezákonného prisťahovalectva do Európskej únie, chcel by som upozorniť na to, že v priebehu minulého roka došlo k jeho významnému a veľmi závažnému nárastu. Podľa Komisie vzrástol počet evidovaných nezákonných prisťahovalcov o približne 63 %.

V roku 2008 bolo do databázy EURODAK zadaných 62 000 súborov odtlačkov prstov od zadržaných nezákonných prisťahovalcov. Nedokážeme ani len odhadnúť počet prisťahovalcov, ktorí zadržaní neboli.

Rakúsko, odkiaľ pochádzam, je pre svoju geografickú polohu mimoriadne populárnym cieľom, čo má katastrofálne následky. Napríklad 58 zo 64 Kurdov, ktorí boli nedávno zadržaní, sa vytratil do prijímacieho strediska a okamžite podalo žiadosť o azyl, čo so sebou prináša zdĺhavú procedúru.

Záťaž, ktorú predstavuje neustále rastúci počet nezákonných prisťahovalcov – a tu by som rád zdôraznil slovo „nezákonných“ – sa pre občanov EÚ stáva neúnosnou. Ak tento problém rýchlo nevyriešime, nemali by nás prekvapovať rastúce pochybnosti týkajúce sa EÚ a pocit rezignácie medzi občanmi. Z tohto dôvodu žiadam Európsku radu, aby tejto téme 29. a 30. novembra venovala pozornosť.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani Wallströmová, pani Malmströmová, dámy a páni, Lisabonská zmluva musí teraz rýchlo nadobudnúť platnosť a musí sa rýchlo začať uplatňovať. Vyše desať rokov diskusií medzi inštitúciami stačilo. Teraz konečne tieto nástroje potrebujeme, aby sme dokázali pomôcť európskym občanom. Najmä počas tejto hospodárskej krízy musíme pre občanov urobiť niečo v boji proti nezamestnanosti a podobným problémom. Preto by sme tieto diskusie mali rýchlo ukončiť.

Z tohto dôvodu pána prezidenta Klauza žiadam, aby prestal blokovať zmluvu, ktorú ratifikovalo všetkých 27 krajín. V Českej republike ústavný súd dvakrát vyjadril súhlas so zmluvou a zopakuje sa to aj po tretí raz. Taktiež je úplne jasné, že Chartu základných práv je možné uplatňovať iba v kontexte európskych právnych predpisov. Územné nariadenia patria výlučne do právomoci štátu. Právne predpisy Spoločenstva nezbavia platnosti právne predpisy, ktoré platili pred právnymi predpismi Spoločenstva. Existujú tieto tri záruky, takže sa pán prezident nemá čoho obávať. Ak to bude potrebné, Európska rada to bude musieť definitívne objasniť vydaním vyhlásenia.

V tejto súvislosti by som sa chcel zmieniť o ďalšej veci. Pri uplatňovaní zmluvy sa musia zohľadňovať tri zásady návrhu ústavnej zmluvy a ústavného konventu: účinnosť, transparentnosť a demokracia. Na tomto

mieste by som sa rád zmienil predovšetkým o útvare pre vonkajšiu činnosť, pretože o tejto téme budeme diskutovať aj popoludní. Transparentnosť, demokracia a najmä zásada Spoločenstva sa nesmú obetovať v prospech dosahovania účinnosti. Je nevyhnutné zaviesť potrebné ochranné opatrenia. Môžeme povedať, že časť Komisie má charakter *sui generis*, dá sa tu však diskutovať o všetkých možných otázkach. Z tohto dôvodu by som vás, pani Malmströmová, chcel požiadať, aby sa vaša vláda vzdala súčasných plánov na vypracovanie usmernení pre útvary pre vonkajšiu činnosť počas budúcotýždňového zasadnutia Európskej rady. Obmedzilo by to rámec rokovania. Namiesto toho by mala vaša vláda ku konečným rozhodnutiam o tejto veci dospieť spolu s novým vysokým predstaviteľom, aby sme mali spoločný, spravodlivý základ pre rokovanie.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Vážený pán Brok, spomenuli ste 10 rokov diskusií o Lisabonskej zmluve. Napadlo vám, že za 10 rokov diskusií ste vy a vaši kolegovia jednoducho nedokázali presvedčiť dostatočný počet ľudí, a preto – aby ste presadili zmluvu – museli ste sa spolu s kolegami uchýliť k zrejmej manipulácii, o ktorej som sa zmienil predtým?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Svoju kolegovi by som chcel povedať, že inštitucionálne zmeny vyplývajúce zo Zmluvy z Nice, ústavnej zmluvy a Lisabonskej zmluvy mali vždy širokú podporu Európanov a širokú podporu väčšiny európskych štátov. Vždy existovali jednotlivé štáty, ktoré sa sčasti pre vnútropolitické zámery rozhodovali inak. Teraz padlo rozhodnutie v parlamentoch 27 štátov – a parlamenty nie sú druhoradou formou demokracie – alebo v referendách, ako to bolo v Írsku. V dôsledku toho má teraz Lisabonská zmluva podporu prevažnej väčšiny vrátane väčšiny vašich spoluobčanov.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Dovoľte mi pred zasadnutím Európskej rady predniesť niekoľko poznámok k ratifikácii Lisabonskej zmluvy v našej krajine, Českej republike. Česi prostredníctvom svojich volených zástupcov v oboch komorách parlamentu povedali svoje jednoznačné „áno“ Lisabonskej zmluve. Podľa všetkých prieskumov verejnej mienky si želajú, aby prezident Klaus Lisabonskú zmluvu urýchlene podpísal. Česi taktiež chcú, aby mali v Európe zaručené rovnaké ľudské, občianske a sociálne práva ako ostatní Európania. Z tohto dôvodu povedali svoje jednoznačné „áno“ aj Charte základných práv. Prezident Klaus je známy svojím dlhodobým odporom voči tejto charte, a to zvlášť voči jej sociálnym častiam. Teraz sa pod zámienkou takzvanej sudetonemeckej hrozby snaží v časovej tiesni dosiahnuť pre Českú republiku „opt-out“.

Európska únia by na túto nepoctivú hru nemala pristúpiť. Väčšina Čechov chce celú chartu vrátane jej sociálnych častí. Je smutné, poľutovaniahodné a nedôstojné postavenia českého prezidenta zaťahovať do tejto hry 65 rokov po skončení druhej svetovej vojny sudetských Nemcov. Česi aj sudetskí Nemci si užili viac než dosť hrôz a utrpenia vojny a odsunu. Pevne verím, že Česi aj sudetskí Nemci sa z tejto tragickej skúsenosti poučili a že Česi, Nemci a sudetskí Nemci chcú žiť spolu a chcú spolu budovať novú zjednotenú Európu v mieri a spolupráci.

Fiona Hall (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, švédske predsedníctvo aj Komisia hovoria o význame dohody EÚ o financovaní opatrení proti zmene klímy pre rozvojové krajiny. Súhlasím. Avšak ponuka predložená Komisiou je návrhom, ktorý slúži len na odpútanie pozornosti, a rozvojové krajiny majú veľa dôvodov na pochybnosti.

Pán Barroso pred chvíľou povedal, že trh s uhlíkom v krajinách s rozvíjajúcim sa hospodárstvom pokryje väčšinu z odhadovaných ročných nákladov vo výške 100 miliárd EUR, určených na zmiernenie a prispôbenie sa zmene klímy.

Avšak neexistuje žiadna záruka, že medzinárodný trh s uhlíkom poskytne prostredníctvom finančného toku rozvojovým krajinám 38 miliárd EUR ročne. Videli sme, aká nestabilná je cena uhlíka v systéme obchodovania s emisiami (ETS) EÚ a ako dlho trvá, kým sa vyvinie fungujúci trh s uhlíkom.

Ďalšou veľkou chybou je predpokladať, že rozvojové krajiny a krajiny s rozvíjajúcim sa hospodárstvom budú nadšené financovať svoje vlastné opatrenia v oblasti energetickej účinnosti. Je to absurdné. To, čo stojí v ceste energetickej účinnosti v našich členských štátoch, je nedostatok mechanizmov umožňujúcich financovanie vopred, ale napriek tomu predpokladáme, že rozvojové krajiny dokážu nájsť vlastné finančné prostriedky. Potrebujeme ďalšie finančné prostriedky.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi tri pripomienky k nadchádzajúcemu zasadnutiu Rady. Po prvé, írske „áno“ je podľa môjho názoru v prvom rade dôsledkom finančnej krízy, keď banky boli pred rokom zachránené peniazmi daňových poplatníkov. Teraz bankári znova dostanú rekordné výplaty. EÚ bude určite hodnotená podľa toho, v akej miere dokáže skončiť s miznutím miliárd eur z peňazí daňových poplatníkov v tejto čiernej diere.

Po druhé, v dôsledku Lisabonskej zmluvy sa vrcholové posty v rámci EÚ zaplňajú neznámymi tvármi. Ich odborná kvalifikácia je naozaj druhotriedna, pretože väčšinu kandidátov tvoria neúspešní politici, ktorí vo svojich rodných krajinách vo voľbách stratili moc. Kto bude teraz zastupovať EÚ? Predseda Rady, vysoký predstaviteľ alebo predseda Komisie? Určite v tom bude zmätok.

Pán predsedajúci, moja tretia poznámka znie nasledovne. Ak prezident Českej republiky Václav Klaus podpíše Lisabonskú zmluvu pod podmienkou, že bude obsahovať poznámku pod čiarou, ktorá zabezpečí, že zostanú v platnosti Benešove dekréty, respektíve dekréty, ktoré sú v rozpore s medzinárodným právom a ľudskými právami, potom budú existovať dva typy základných práv: práva pre Nemcov, pre sudetských Nemcov a pre všetkých ostatných ľudí. To nesmieme dopustiť.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Vážený pán predsedajúci, s blížiacim sa nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy očakávame, že októbrové zasadnutie Európskej rady prinesie pokrok v jednej z prioritných otázok – v otázke Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Európsky parlament neustále volal po vytvorení skutočnej spoločnej európskej diplomacie. Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) má potenciál na to, aby zabezpečila jednotu a súdržnosť našej vonkajšej činnosti, ktoré sú nanajvýš potrebné, ak má Únia konať jednothlasne a účinne zvládať náročné problémy prichádzajúce zvonku, ako je napríklad energetická bezpečnosť.

Aby sa využila príležitosť, ktorú ponúka vytvorenie ESVČ, očakávame, že Rada zohľadní stanovisko Európskeho parlamentu, ktoré tento týždeň prijal Výbor pre ústavné veci, a najmä nasledujúcu skutočnosť. Ak chceme mať silnú vonkajšiu politiku, musíme dať novej hlave európskej diplomacie k dispozícii vhodné nástroje, aby sme tomuto vysokému predstaviteľovi umožnili posilniť našu zahraničnú politiku. ESVČ by mal vychádzať z postupu Spoločenstva a úzko spolupracovať s Komisiou a Európskym parlamentom. Je potrebné, aby sféra kompetencií vysokého predstaviteľa bola rozsiahla a zahŕňala také politiky týkajúce sa SZBP, ako sú rozširovanie, susedská politika, obchod a rozvoj.

Podmienkou silnej, ucelenej zahraničnej politiky je demokratická legitimita, ktorú jej môže poskytnúť iba silná účasť Európskeho parlamentu. Táto účasť by mala byť uvážená v dvoch fázach: pri konzultáciách Parlamentu *ex ante* počas procesu zriaďovania útvaru a pri konzultáciách Parlamentu *ex ante* pri stanovovaní cieľov zahraničnej politiky. Po etablovaní vysokého predstaviteľa a služby by mal mať Európsky parlament silný mandát, ktorý mu umožní zohrávať aktívnu úlohu pri dohľade nad zahraničnou politikou EÚ a službou.

Vo fáze vykonávania by sme nemali dopustiť oslabenie ustanovení zahraničnej politiky vychádzajúcich z Lisabonskej zmluvy. Demokratická legitimita nového útvaru závisí aj od jeho zloženia. Zohľadniť by sa mala geografická rovnováha Únie. Spravodlivé zastúpenie všetkých členských štátov v inštitúciách EÚ je kľúčová zásada a ESVČ by nemal byť výnimkou.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Vážený pán predsedajúci, pani úradujúca predsedníčka Rady, viac ako štyri mesiace po voľbách do tohto Európskeho parlamentu sa chystáte zvolať Európsku radu v čase váhavosti Európskej únie, pričom Komisia je ešte stále schopná zaoberať sa každodennými záležitosťami.

Ak nechceme u európskych občanov vyvolať úplné zúfalstvo, podľa mňa môže táto Európska rada vyslať dve posolstvá. Prvé posolstvo je nasledovné: rok po prejave súdržnosti, ktorú všetky európske štáty preukázali v otázke bánk, musíte začať európsku debatu o daňových a finančných transakciách alebo o tom, ako musia banky prispievať do rozpočtu členských štátov, aby sa zabezpečila recipročná solidarita.

Pani Malmströmová, predseda Európskej komisie nám včera v mene Komisie oznámil, že podporuje dnes predložený rozpočet a že rok po pláne obnovy doň nebude zahrnuté nič nové. Avšak v priebehu minulého roka sa situácia v oblasti zamestnanosti a zadlženosti výrazne zhoršila. Rozpočet, ktorý nám bol dnes predložený, je rozpočet, ktorý nedokáže finančne zaistiť ani druhú časť plánu obnovy, ktorý ste navrhli pred rokom. Takže tu je odporúčanie, ktorým by sa mala Európska rada riadiť: zdanenie finančných transakcií, solidarita bánk voči rozpočtom členských štátov a skutočný plán obnovy, taký, ako bol iniciovaný pred rokom, hoci sme ho vtedy kritizovali za to, že nejde dostatočne do hĺbky.

Marian Harkin (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, v prvom rade mám radosť, že tu vidím svoju bývalú kolegyňu Ceciliu Malmströmovú, najmä vzhľadom na presvedčivé schválenie Lisabonskej zmluvy v Írsku, po ktorom nasledoval podpis demokraticky zvoleného poľského prezidenta. Verím, že tieto dva ďalšie prejavy podpory uľahčia švédskemu predsedníctvu situáciu, aby mohlo predsedáť za úplnej ratifikácie Lisabonskej zmluvy.

Väčšina európskych občanov sa ale oveľa viac zaujíma o to, ako EÚ postupuje pri riešení súčasnej hospodárskej krízy, než o podrobnosti Lisabonskej zmluvy. Takže svojim priateľom euroskeptikom hovorím: „Vyrovnajte sa s tým.“ Pred írskym schválením zmluvy 27 miliónov občanov EÚ hlasovalo za a 24 miliónov hlasovalo proti. Toto je demokratická legitimita.

Takže sa zaoberajme skutočnými vecami. V tejto súvislosti chcem hovoriť o nástroji mikrofinancovania Progress, ktorý poskytne nezamestnaným šancu na nový začiatok a otvorí im cestu k podnikaniu. Tento nástroj zaistí 100 miliónov EUR a mohol by zmobilizovať ďalšie mikroúvery vo výške 500 miliónov EUR. Avšak Komisii a Rade odkazujem: ani zďaleka to nestačí. Ide o skutočnú príležitosť pre EÚ, aby reagovala na reálne potreby svojich občanov. Potrebujeme však väčší kapitál.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Vážený pán predsedajúci, je dobré, že si Európska únia môže chvíľu vychutnávať úspech v írskom referende. Taktiež by sme si mali vážiť, že sme dosiahli významný pokrok smerom k Lisabonskej zmluve. Všetkých nás, samozrejme, znepokojuje Česká republika. Na rozhodnutie súdu musíme s úctou počkať, avšak prosím vás, pri kontakte s pánom Klausom buďte trpezliví a rozumní. Ak na neho budeme tlačiť, môže to byť značne kontraproduktívne.

Kodaň a úspech tejto konferencie je zdrojom nádeje, nielen pre Európu, ale aj pre svet. Udržateľnosť je zdrojom technologického rozvoja. Významný technologický pokrok v Európe, napríklad skladovanie CO₂, môže byť užitočné pri boji proti hospodárskej kríze.

Tým sa dostávam k tretiemu bodu: hospodárska kríza. Chceme Európou občanov. Väčšiu pozornosť treba venovať zamestnanosti a plány Rady sú v tomto ohľade dobré. Avšak tieto plány sú stále veľmi vzdialené mnohým občanom, ktorí o nich zväčša netušia. Veľmi dôležitý je aj finančný dohľad nad bankovými inštitúciami. Verím, že aj v tejto otázke sa vám nasledujúci týždeň podarí dosiahnuť pokrok.

A nakoniec, prístup k otázke azylovej politiky. Dôrazne podporujem zámery švédskeho predsedníctva, nepodarilo sa však dosiahnuť hmatateľné výsledky (vrátane výsledkov z rokovaní Rady). Minulý týždeň bola na stretnutí Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci prednesená sťažnosť, že Komisia, Rada a Parlament ešte stále dosahujú príliš málo hmatateľných výsledkov.

Gianluca Susta (S&D). – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, domnievam sa, že pre Parlament nastal čas ukončiť nekonečné diskusie o Lisabonskej zmluve, ktoré pokračovali ešte aj dnes.

Domnievam sa, že musíme rešpektovať želania tohto Parlamentu, významných európskych krajín, 27 a 26, ktoré rozličným spôsobom, ale demokraticky ratifikovali túto zmluvu. Preto je nutné odmietnuť útoky na zmluvu a na jej demokratický obsah. Taktiež si myslím, že zasadnutie Rady koncom mesiaca bude významnou príležitosťou zdôrazniť potrebu oživiť ideu Európy presahujúcej rámec Lisabonskej zmluvy a oživiť hospodárstvo, ako aj zabezpečiť, aby Európa neustúpila v kľúčovej otázke zmeny klímy. Z tohto hľadiska som presvedčený, že to, čo sme si nedávno vypočuli od úradujúcej predsedníčky, ale ani to, čo sme si vypočuli dnes, nestačí.

Európa mimo rámca Lisabonskej zmluvy nedokáže interpretovať silný obsah novej zmluvy a nedokáže vyhovieť podmienkam lisabonského programu. Z tohto dôvodu – ak my, 500 miliónov Európanov, chceme zostať najväčšou svetovou hospodárskou mocnosťou, mocnosťou, ktorá sa chystá stať hlavným politickým aktérom na medzinárodnej scéne – vyzývam Komisiu, aby plne realizovala svoj mandát navrhovať európske právne predpisy v oblasti kľúčových otázok týkajúcich sa hospodárstva, hospodárskej obnovy a obnovy pracovného trhu, a vyzývam Radu, aby dlhý zoznam titulkov pretransformovala do skutočnej politiky, ktorá pomôže vyriešiť ekonomické problémy.

To je to, čo nám podľa môjho názoru chýba. Chýba nám hlavný plán hospodárskej obnovy, máme nedostatky v kľúčových oblastiach, ako je oživenie politiky infraštruktúry pomocou eurodlhopisov, a chýba nám európsky prístup s dostatočnou publicitou. To je to, čo od Európskej rady koncom mesiaca očakávame.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, je mimoriadne dôležité bojovať proti hospodárskej kríze: a znamená to aj pomoc malým a stredným podnikom. Musíme sa zaviazat k plneniu záverov výboru pána Stoibera. Od Komisie i Rady chcem počuť, či sa budú v tomto procese angažovať a čo sa chystáme robiť, pretože musíme obmedziť byrokráciu a veci urýchliť.

Ďalší bod, ktorý by som chcel prediskutovať, je Ankarský protokol. Turecký minister zahraničných vecí v Haagu v interview vyhlásil, že Turecko neratifikuje Ankarský protokol, ani ho nebude vykonávať. Toto vyhlásenie v autorizovanom rozhovore zverejnil denník *de Volkskrant* 7. októbra 2009. Čo budeme robiť?

Ako uviedol pán komisár Rehn vo Výbore pre zahraničné veci, nemôžeme o to len znova zdvorilo požiadať. Konečný termín je 1. november. Aké kroky podnikneme?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Vážený pán predsedajúci, pani ministerka, pán komisár, som rád, že vás tu vidím. Pred samitom Európskej rady by som sa chcel zmieniť o dvoch veciach. Prvý bod, ktorý chcem uviesť, sa týka klímy. Myslím si, že je dôležité, aby sa do rokovania vstupovalo s cieľom, že najlepším riešením problému je riešenie, ktoré od každého vyžaduje spoločný záväzok. Vravím to preto, že v tejto rozprave občas diskutujeme, akoby to bola záležitosť vypracovania najlepšieho riešenia v Európe alebo v určitej krajine. Ak však nedokážeme k spoločnému záväzku v oblasti zmeny klímy priviesť Čínu, Indiu a veľký počet ďalších krajín, ktoré sa momentálne v tejto otázke neangažujú, nestačí to. Znamená to, že prioritu treba klásiť na pragmatizmus a výsledky. Tento druh riešenia musí vychádzať aj z pripravenosti všetkých krajín k záväzku. Záväzky a politiky v iných častiach sveta nesmú byť založené na nepretržitých investíciách z Európy. Namiesto toho musia vychádzať zo zdravého hospodárstva, stabilného rastu a stáleho rozvoja nových príležitostí – s pomocou Európy a ďalších bohatých krajín.

Druhý bod sa týka finančných trhov. Podľa môjho názoru je dôležité zdôrazniť, že stabilita na finančných trhoch si viac ako čokoľvek iné vyžaduje takzvanú stabilnú makroekonomiku, inak povedané stabilné verejné financie. To znamená, že debata o odstránení veľkých rozpočtových deficitov je oveľa dôležitejšia ako debata o tom, ako by mali vyzeráť jednotlivé trhové regulácie. Pravdou je však aj to, že stabilné finančné trhy vyžadujú, aby sme mali stabilný rast a stabilné investície a vytvárali nové pracovné príležitosti. To znamená, že pri prijímaní právnych predpisov v oblasti finančných trhov musíme do týchto predpisov zahrnúť lepši dohľad, cezhraničné opatrenia a transparentnosť, nie však toľko nariadení, aby sa investície a rast presunuli do iných krajín. Ohrozilo by to stabilitu nášho vlastného hospodárstva a finančných trhov.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Vážený pán predsedajúci, vďaka pozitívnemu výsledku írskeho referenda je vstup Lisabonskej zmluvy do platnosti uveriteľnejší a je bližšie na dosah ako kedykoľvek predtým. Je to dobrá správa, pretože to znamená, že konečne máme k dispozícii inštitúcie, ktoré sú schopné konať. Tieto inštitúcie nám v prvom rade dokážu pomôcť prekonať krízu a zaoberať sa jej sociálnym rozmerom, konkrétne otázkou vytvárania zamestnanosti. Na programe by však okrem toho mala byť aj zmena klímy, energetika a pravidlá spravodlivého obchodu.

Samit poskytuje aj príležitosť na to, aby sme dali úvodný, rozhodujúci impulz potrebný na určenie členov novej Komisie. Pán predseda Barroso už pred nami vyslovil predpovede týkajúce sa kritérií výberu.

Rád by som zdôraznil dôležitosť dvoch vecí. Po prvé, ako člen Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente sa domnievam, že členské zloženie Komisie by malo byť vyvážené. Skupina S&D spomenula, aké podstatné bude, aby členom tohto politického súboru bol vysoký predstaviteľ. Nepochybne je však dôležité zabezpečiť aj vyváženú účasť mužov a žien.

Na druhej strane, skupina sa zmienila aj o rozdelení portfólií a mala na mysli portfólio, ktoré je dôležité pre mňa ako právnika oddaného slobode a ako predsedu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a ktoré sa týka rozdelenia Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť, slobodu a bezpečnosť na generálne riaditeľstvo, ktoré sa bude zaoberať otázkami týkajúcimi sa spravodlivosti a základných práv, a na ďalšie riaditeľstvo zamerané na bezpečnostné otázky.

Podľa mňa to nie je správne riešenie. Správne riešenie nezahŕňa podriadenie spravodlivosti významu bezpečnosti ani ich postavenie do protikladu. Spočíva skôr vo vytvorení Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť a základné práva, druhého Generálneho riaditeľstva pre vnútorné veci a tretieho riaditeľstva, ktoré nebude bezpečnosť spájať s prisťahovalectvom, ale ich oddeľovať, čím sa vytvorí Generálne riaditeľstvo pre bezpečnosť a ďalšie riaditeľstvo pre prisťahovalectvo, azylovú politiku a utečencov, ktoré by zahŕňalo oblasť základných práv.

Brian Crowley (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, ak sa pozriete na uplynulých 10 rokov našich rozpráv o týchto samitoch, zistíte, že poslanci tohto Parlamentu, členovia Rady a aj komisári predložili mnohé nápady, mnohé podobné plány a návrhy. A ak mi vôbec niečo minulý rok potvrdil, potom konkrétne to, že keď Únia koná súdržne, s veľkými plánmi a ambíciami, výrazne ovplyvňuje svetovú politiku. Možno teraz nastal čas na väčšie plány a ambície, pokiaľ ide o to, ako sa pohnúť vpred.

Mnohí hovorili o katastrofálnej nezamestnanosti, ktorá v posledných mesiacoch postihla veľké množstvo ľudí, a tvrdili, že teraz nastal čas podniknúť závažné kroky na odstránenie neužitočnej regulácie a zbaviť sa neužitočných prekážok pre podniky a podnikateľov, ktorí tieto podniky vytvárajú.

Povedal by som, že keď hovoríme o súdržnosti, nejde o situáciu, keď veľké krajiny stoja proti malým. Mám obavu, že nová skupina G20 by mohla mať negatívny vplyv na malé a stredne veľké krajiny, ktoré sa objavujú na týchto nových trhoch.

Nakoniec krátky odkaz úradujúcej predsedníčke Rady: do programu Rady aj švédskeho predsedníctva by ste mohli zahrnúť otázku predĺženia lehoty ochrany autorského práva.

Tunne Kelam (PPE). – Vážený pán predsedajúci, nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy sa blíži: ide o historický moment, keď by sme sa mali sústrediť predovšetkým na spoločnú budúcnosť Európy a spoločné blaho. Obávam sa, že to nie je najlepšia príležitosť, aby sa posledné momenty a nervozita partnerov využívali na presadzovanie vnútroštátnych záujmov.

Globálne problémy, pred ktorými stojí Európa, nie je možné vyriešiť bez efektívnych spoločných inštitúcií a spoločných politík. Avšak dnešná Európa viac ako kedykoľvek predtým potrebuje široký rozhľad, morálny záväzok a vnímavosť voči spoločným európskym hodnotám, ktoré našich zakladateľov podnietili k tomu, aby prelomili bludný kruh histórie a národného egoizmu. Preto pre pokrok a dôveryhodnosť Európy vo svete nepotrebujeme nevyhnutne dobrých správcov jej záležitostí, ale skutočných štátnikov, silných demokratických lídrov s víziou a autoritou, ktoré umožnia dosiahnuť zmenu aj v Európe.

Z tohto dôvodu potrebujeme jednoznačný záväzok voči spoločným európskym inštitúciám a jeho praktické napĺňanie. Nepotrebujeme len spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku s útvarami pre vonkajšiu činnosť, ale aj spoločnú energetickú politiku. Európska rada schválila aj stratégiu pre oblasť Baltského mora. Komisii a švédskemu predsedníctvu by som sa chcel ešte raz poďakovať za prijatie tejto stratégie. Úlohou Rady je teraz jej bezodkladné uplatňovanie. Verím, že stratégii pre oblasť Baltského mora sa bude venovať pozornosť, akú si zaslúži, a že dostatočnú pozornosť jej bude venovať aj španielske a belgické predsedníctvo. Podporujem myšlienku pani ministerky Malmströmovej, podľa ktorej možno stratégiu pre oblasť Baltského mora považovať za modelový skúšobný projekt pre iné európske makroregióny. Avšak žiadna stratégia EÚ nebude braná vážne bez dostatočných prostriedkov na jej napĺňanie. Existujúci rozpočtový riadok vyžaduje určitú výšku finančných prostriedkov a určitú dôveryhodnosť.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Chcela by som uviesť dve krátke pripomienky. Prvá sa týka Lisabonskej zmluvy: po schválení v Írsku a podpise zmluvy poľským prezidentom sa očakáva, že Ústavný súd Českej republiky predloží svoje stanovisko a pán prezident Klaus urobí, čo má, a zmluvu podpíše. Rada nemôže ustúpiť vydieraniu prezidenta Českej republiky. Lisabonská zmluva je nevyhnutná pre lepšie fungovanie európskych inštitúcií a navyše poskytuje ďalšie výhody, ako je napríklad posilnenie právomocí Európskeho parlamentu a práv občanov. Preto je nevyhnutné, aby Lisabonská zmluva čo najskôr vstúpila do platnosti. Rada a Komisia by mali pánovi prezidentovi Klausovi stanoviť lehotu, aby sa začal správať ako prezident demokratickej krajiny, ktorá je členským štátom Európskej únie. Ani na chvíľu nesmieme pripustiť myšlienku, že by rozmary určitého lídra mohli prevážiť nad vôľou väčšiny.

Moja druhá poznámka sa týka konferencie v Kodani. Dámy a páni, svet na boj proti zmene klímy potrebuje globálnu dohodu: rozvinuté aj rozvojové krajiny musia zabrániť prehriatiu planéty, a tak musia spojiť svoje sily a uskutočniť odvážne rozhodnutie. Ako tvrdia vedci, Kodaň je našou obrovskou príležitosťou zabrániť katastrofe. Neexistuje dôvod nechať sa zavádzať odvolávaním sa na finančnú krízu ako pohnútku k odkladu alebo obmedzeniu kodanských plánov a takéto pokusy netreba brať vážne. Ak chceme zachrániť planétu, potrebujeme ctížiadosť.

Gay Mitchell (PPE). – Vážený pán predsedajúci, v rámci jednej generácie bude počet obyvateľov Európskej únie tvoriť približne 6 % svetového obyvateľstva. V súčasnosti sa nenachádzame vysoko nad touto úrovňou, a to je dôvod, prečo jednoducho nemôžeme pokračovať v rotovaní predsedníctva Európskej rady každých šesť mesiacov a mať až piatich rozličných predstaviteľov, ktorí sa v mene Únie vyjadrujú k otázkam súvisiacim so zahraničnými vecami. Avšak v rámci tejto generácie svetové obyvateľstvo narastie o približne dve miliardy ľudí. Deväťdesiat percent tohto nárastu sa odohrá v oblasti, ktorá je dnes rozvojovým svetom, kde každý rok umrie až 11 miliónov detí, približne päť miliónov z nich pre chýbajúce lieky, ktoré sú na takzvanom Západe dostupné už vyše 30 rokov.

V tejto súvislosti nie je dôležité len to, aby sme boli dobre organizovaní pri vnútornom riadení Európy – je dôležité aj to, aby sme boli pripravení riešiť situácie podobné situácii v rozvojovom svete. Preto chcem predložiť argumenty za silného, nezávislého, samostatného komisára pre rozvojovú pomoc, ktorý bude disponovať svojím jasne vymedzeným rozpočtom a právomocami a ktorý sa bude Parlamentu zodpovedať prostredníctvom nášho Výboru pre rozvoj.

Je veľmi dôležité, aby vysoký predstaviteľ alebo minister zahraničných vecí bez ohľadu na titul, ktorý tento predstaviteľ ponese, disponoval rozsiahlou oblasťou pôsobnosti. Jedna otázka však vzbudzuje a musí vzbudzovať našu mimoriadnu pozornosť. Zastávam pevný názor, že by sme mali mať nielen úrad komisára pre rozvoj, ale že toto portfólio by malo byť pridelené niekomu, kto na túto úlohu dorástol a kto je odhodlaný zabezpečiť, aby sa s našimi susedmi, ktorí žijú len kúsok od Európskej únie, zaobchádzalo s úctou: a to zo sebeckých, ako aj z nezištných dôvodov.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Najdôležitejším bodom nadchádzajúceho zasadnutia Rady bude ukončiť ratifikáciu Lisabonskej zmluvy a uviesť ju do života.

Proces, ktorý prinesie Lisabonská zmluva, posilní Úniu zvnútra, ale aj v globálnom kontexte. Posilnenie postavenia Únie veľmi úzko súvisí aj s posilnením spolupráce v oblasti súčasného tretieho piliera. Únia bude otvorenejšia, efektívnejšia a demokratickejšia. Hlavnou výzvou a prioritou je zabezpečenie základných práv a slobôd a zároveň integrity a bezpečnosti v Európe. Prostriedkom dosiahnutia týchto cieľov je plná podpora, efektívna implementácia a dostatočné rešpektovanie existujúcich právnych predpisov a nástrojov pri zohľadnení ochrany ľudských práv a občianskych slobôd.

Štokholmský program akcentuje presadzovanie týchto práv najmä v oblastiach spravodlivosti a bezpečnosti. Prednosť musíme dať mechanizmom, ktoré uľahčujú prístup občanov k súdom, aby ich práva a oprávnené záujmy boli vymožiteľné naprieč celou Úniou. Našou stratégiou musí byť aj posilnenie policajnej spolupráce a vymožiteľnosti práva, ako aj zlepšenie bezpečnosti v Európe. Stratégia vnútornej bezpečnosti musí byť rozvíjaná s ohľadom na potieranie rastúceho extrémizmu v členských štátoch, odstraňovanie napätia vyvolávaného nezodpovednými politikmi a konkrétnymi riešeniami v takých citlivých otázkach, ako je napríklad imigrácia, azylová politika, či problematika Rómov a národnostných menšín tak, aby tieto otázky neboli zneužívané krajne pravicovými extrémistami.

Správne organizovaná migrácia môže byť výhodou pre všetkých zúčastnených. Európa bude potrebovať flexibilnú a na potreby spoločnosti reagujúcu imigračnú politiku v oblasti pracovného trhu jednotlivých členských štátov Európskej únie.

S ohľadom na zabezpečenie dôveryhodnej a trvalo udržateľnej imigračnej a azylovej politiky musíme sa však dôsledne zaoberať aj problematikou ilegálnej migrácie, ktorá vážne znepokojuje našich občanov.

Mario Mauro (PPE). - (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, ukážte odvahu! Tak znie moje odporúčanie pred zasadnutím Rady. Z tohto dôvodu, pokiaľ ide o prediskutovanie nominácií nových komisárov, nového ministra zahraničných vecí EÚ a predsedu Európskej rady – teda predstaviteľov, ktorí budú spolu s predsedom Barrosom a ostatnými komisármi v blízkej budúcnosti dozerať na európsku politiku – bude jedinou vhodnou metódou rozhodovania najlepšie možné zohľadňovanie záujmov európskych občanov.

Predstavitelia, ktorí by mali byť zvolení, by mali byť ľuďmi, ktorí majú hĺbku ako politici a ľudské bytosti, ktorých národné a európske politické úsilie sa vyznačovalo záujmom o spoločné blaho. Toto musia byť základy, na ktorých budeme pokračovať v riešení kľúčových otázok, ako je zmena klímy, pri možnom ďalšom skúmaní požiadaviek rozličných hospodárstiev a hospodárskej krízy, s pomocou odvážnych iniciatív, ako sú napríklad eurodlhopisy, ktoré by sme mali taktiež zaradiť do programu ďalšieho zasadnutia Rady.

Na záver by som rád zacitoval nedávne slová pápeža Benedikta XVI. – a mal by som radosť, keby som videl, ako sa toto posolstvo čo i len raz presadzuje aj na nasledujúcom zasadnutí Európskej rady – pretože sú to slová, ktoré slúžia ako dobre načasovaná pripomienka spoločnej zodpovednosti všetkých občanov a všetkých politických predstaviteľov: totiž naplniť želanie, aby sme sa pri spoločnom hľadaní pravdy jednotne usilovali nájsť ten rozhodujúci podnet, ktorý potrebujeme, aby sme začali budovať niečo dôležité pre nás a budúce generácie.

Pokrok a civilizácia sa rodia z jednoty a Európa bola veľká vtedy, keď šírila tieto základné hodnoty, ktoré odvodzovala z kresťanskej viery, a premieňala ich na kultúrne dedičstvo a identitu národov. Z tohto dôvodu verím, že je jasné, akou cestou sa máme uberať, aby sme dokázali zvládnuť rozhodujúcu úlohu s cieľom opätovne uviesť Európu na úroveň celosvetovej mocnosti.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Vážený pán predsedajúci, kľúčovou témou je Lisabonská zmluva. Judikatúra českého ústavného súdu je konzistentná a neverím, že by súd na budúci týždeň zistil nesúlad zmluvy s českou ústavou. Pochybujem však, že prezident ukončí svoje obštrukcie. Česká republika ale nemá prezidentský systém a vláda môže na takéhoto prezidenta podať žalobu za prekročenie kompetencií. Je pravda, že Václav Klaus už roky odmieta vymenovať za sudcu istého právnikovi iba preto, že s ním prehral súdny spor,

a nerešpektuje ani rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu. Nielen právnik, ale aj 500 miliónov európskych občanov je rukojemníkom rozmarov nášho prezidenta. Škody sú nemalé. V dobe krízy sa brzdi vymenovanie novej Komisie, Parlamentu chýbajú právomoci pri riešení rozpočtu, národné parlamenty nemôžu zatiaľ vydávať žlté a červené karty, nevyužívame nové právomoci v boji proti epidémiám, energetickým krízam, proti terorizmu a organizovanému zločinu či nové princípy v civilnej ochrane a humanitárnej pomoci.

V hre je zamietnutie charty z dôvodu zaniknutých Benešových dekrétov. To je jednoducho absurdné. Nielen pre načasovanie, ale preto, že pre to neexistujú právne dôvody. Veď článok 345 Lisabonskej zmluvy výslovne hovorí, že sa vlastníckymi pomermi v členských štátoch nezaobera. A charta neotvára nový právny priestor, než je ten, ktorý pre majetkové spory existuje v Českej republike už teraz. Taktiež nariadenie 44 o uznávaní rozsudkov nevracia majetkové vzťahy o 50 rokov naspäť. Napriek tomu sú české médiá preplnené pochybnosťami. O čo v Českej republike skutočne ide? Je zrejme, že budúca voľba prezidenta bude v Českej republike priama, a Václav Klaus sa snaží týmto divadlom vytvoriť si imidž mocného vládcu, ktorý sám dokáže proti celej Únii ochrániť majetky Čechov pred cudzincami. Oceňujem, že EÚ nevyvíjala žiaden tlak na Českú republiku, a chcela by som požiadať o trpezlivosť, než si tento demokratický deficit spôsobený naším prezidentom vyriešime doma, a to ešte pred voľbami vo Veľkej Británii. Na záver by som chcela znova vyzvať Radu, aby sa postavila za Českú republiku proti jednostrannému zavedeniu vízovej povinnosti zo strany Kanady voči českým občanom a rozhodla o spoločných sankciách.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Vážený pán predseda, moje vystúpenie sa sústreďí na tri témy. Po prvé: hospodárska kríza. Kríza postihla všetky hospodárske systémy bez rozdielu, systémy silné i tie menej silné. Ak skúsenosti z desiatich rokov HMÚ interpretujeme z hľadiska hospodárskej krízy, je zjavné, že hospodársku politiku je potrebné viac europanizovať. Taktiež je zrejme, že je nevyhnutné europanizovať hospodárske riziká. Dôvera je dobrá, kontrola ešte lepšia.

Po druhé: zmena klímy. Európska únia oprávnene stojí na čele celosvetovej ekologickej diplomacie. Úplne súhlasím s predsedom Komisie pánom Barroso, že pred samitom v Kodani neexistuje plán B. Ekologický dlh predstavuje záťaž pre každého bez výnimky. Podporujem myšlienku vytvorenia celosvetovej banky pre oblasť zmeny klímy, ktorá bude disponovať finančnými prostriedkami z banky pre obchodovanie s emisiami („Emissions Bank“) a bude financovať úsilie rozvojových krajín o vytvorenie rozvojových noriem šetrných k životnému prostrediu.

Po tretie: prisťahovalectvo. Pri prijímaní spoločnej prisťahovaleckej politiky očividne musíme napredovať rýchlejšie. Prisťahovalectvo má ale aj stránky týkajúce sa zahraničnej politiky. Pri nadväzovaní efektívnych vonkajších vzťahov s tretími krajinami musíme napredovať čo najrýchlejšie, pretože krajiny, najmä v južnej Európe, sú pod značným tlakom. Chcem celkom jasne uviesť, že stanovisko Turecka je provokatívne. Potešilo ma, že švédske predsedníctvo na to poukázalo. Posolstvo Európskej únie Turecku – a ostatným krajinám – musí byť dôrazné, jasné a účinné. Tento rámec tvorí časť *acquis* Spoločenstva a všetci to musia rešpektovať.

Peter Liese (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, pani Malmströmová a pán Barroso sa zaoberali témou zmeny klímy a prípravami na konferenciu v Kodani. Súhlasím s každým, kto tvrdí, že Rada musí vyvodiť určité tŕžiadostivé závery. Neodporúčal by som však, aby sa pri zvažovaní financovania, ako aj otázky, kto má dosiahnuť zníženie, zohľadňoval iba priemysel, ktorý je do systému obchodovania s emisiami zahrnutý od roku 2005.

Potrebujeme, aby záťaž prevzalo viacero odvetví. Do systému obchodovania s emisiami dosiaľ nie je zahrnutých viac ako 50 % emisií. Aby sme dosiahli svoje ciele a zabezpečili financovanie, musí zodpovednosť prevziať väčší počet odvetví. Mám na mysli leteckú a námornú dopravu. Doterajšie kroky Rady a Komisie ma sklamali. Počas príprav na samit v Pittsburghu sa táto téma do záverov Rady nedostala.

Ak chceme byť v Kodani úspešní, je nevyhnutné, aby sme svoj postup urýchlili. Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín to urobil v pondelok. Chcel by som Radu a Komisiu požiadať, aby túto otázku preskúmali podrobnejšie.

Po druhé, chcel by som povedať, že viem, že diskusia budú mimoriadne neformálne, ale Rada musí prediskutovať aj zloženie novej Komisie. Pri všetkej skromnosti by som chcel predložiť návrh. Z historických dôvodov patria právne predpisy pre farmaceutický priemysel pod dohľad Generálneho riaditeľstva pre priemysel a komisia pre priemysel. Samozrejme, právne predpisy pre farmaceutický priemysel sú vecou priemyslu, ale taktiež ide o otázku zdravotníctva. Vo všetkých členských štátoch, v Európskom parlamente a dokonca aj v USA táto oblasť tvorí súčasť politiky zdravotníctva. Z tohto dôvodu je možno teraz správny čas pokúsiť sa o zmenu v tejto oblasti. Prosím, požiadať predsedu Komisie, aby sa touto otázkou zaoberal.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Vážený pán predsedajúci, predseda Barroso sa tu včera vo svojej milej odpovedi pánovi Faragovi zmienil o tom, že v EÚ potrebujeme vo funkcii predsedu Rady skutočného Európana. Som presvedčený, že vy a mnohí poslanci máte rovnaký názor. Potrebujeme na tomto poste aj niekoho, kto by bol skutočným „gazpromanom“, ako je Gerhard Schröder, Paavo Lipponen atď.? Alebo sa možno domnievate, že tieto vlastnosti sú obstojne zlučiteľné, takže dobrý „gazproman“ – najmä ak hlasoval za priateľské a korupčné vzťahy – je tým najlepším Európanom. Týmto spôsobom by sme mohli urýchliť súčasný vývoj EÚ smerujúci k tomu, aby sa stala „ÚG“ – „Úniou Gazpromu“ – a tak by sme mohli zabrániť situácii, v ktorej by Rusko úplne ignorovalo EÚ a súčasne pracovalo výhradne na jej rozdelení. Aký máte názor na „gazpromanov“ vo funkcii predsedu?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Vážený pán predsedajúci, Lisabonská zmluva ešte nebola ratifikovaná a stále je len návrhom politického dokumentu. To znamená, že v Európskej únii sme naďalej viazaní zásadou jednomyselnosti. Každá krajina má právo vyhlásiť výhrady. Prezident Českej republiky Václav Klaus postupuje v rámci zavedených pravidiel. Vyvíjanie tlaku na prezidenta vlastne nepostihne iba jeho osobne, ale aj mnoho miliónov občanov európskych krajín, ktorí vyjadrili závažné výhrady voči tomuto dokumentu. Na nadchádzajúcom zasadnutí Európskej rady by sa lídri členských štátov Európskej únie mali hlboko zamyslieť nad vhodnosťou a dôsledkami vedomého obchádzania vôle občanov, ktorých zastupujú.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Európska rada bude zvolaná, aby prijala stratégiu pre oblasť Baltského mora. Som presvedčená, že to poskytne dobrý vzor pre budúcu stratégiu Európskej únie pre podunajskú oblasť.

Podunajská oblasť pokrýva 10 štátov: šesť z nich je členskými štátmi Európskej únie, s celkovým počtom 200 miliónov obyvateľov. Tento počet zahŕňa 75 miliónov ľudí, ktorí žijú v oblastiach lemujuúcich Dunaj. Preto sa domnievam, že je dôležité, aby sa tento model použil aj pre stratégiu pre podunajskú oblasť, ktorá bude akčný plán a akčný program vyžadovať v nadchádzajúcich rokoch.

Ešte k téme programu Európskej rady: taktiež si myslím, že prvoradý význam má pre nás zavedenie finančných nástrojov na európskej úrovni, ktoré sú potrebné pre rozvoj „ekologicky účinného“ hospodárstva. V tomto prípade mám na mysli energetickú účinnosť v budovách a najmä udržateľnú dopravu.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, pani ministerka, pani podpredsedníčka Európskej komisie, moja otázka sa týka uplatňovania Lisabonskej zmluvy, predovšetkým sľubu írskym občanom, aby na každú krajinu pripadal jeden komisár.

V decembri 2008 bola uzavretá dohoda, že Európska rada podnikne náležité právne opatrenia, aby sa zabezpečilo, že na každú krajinu pripadne jeden komisár. Pani Malmströmová, kde sú tieto právne opatrenia? Kolujú informácie, že s prístupovou zmluvou Chorvátska bude Lisabonská zmluva pozmenená a doplnená. Alebo existujú iné náležité právne úpravy? Mohli by ste nám poskytnúť túto informáciu? Keďže pri ďalšej Lisabonskej zmluve by malo nasledujúci Európsky parlament tvoriť aj 18 dodatočných poslancov, ako si predstavujete toto zvýšenie počtu o 18 poslancov Parlamentu?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vážený pán predsedajúci, ďalšie zasadnutie Rady by malo za absolútnu prioritu považovať zmenu liberálnych politík, ktoré viedli k závažnej hospodárskej a sociálnej kríze. Je načas postaviť sa chudobe, ktorú zažíva približne 80 miliónov občanov Európskej únie vrátane viac ako 30 miliónov robotníkov, ktorých mzdy sú také nízke, že oni a ich rodiny ledva prežívajú a nedokážu uniknúť z pasce chudoby. Je načas zaviazat sa k riešeniu závažnej miery nezamestnanosti, ktorá naďalej rastie a ktorá by na budúci rok mohla postihnúť 30 miliónov ľudí, ak okamžite nepodnikneme náležité opatrenia.

Hlavnou úlohou Rady je preto skončiť s neoliberálnymi politikami lisabonskej stratégie a Paktu stability. Mal by ich nahradiť skutočný program pre pokrok a sociálny rozvoj, ktorý podporí kvalitné verejné služby, podporí výrobu a mikropodniky, malé a stredné podniky a odmení tých, ktorí pracujú a zvyšujú zamestnanosť prostredníctvom pracovných príležitostí so zabezpečenými právami vrátane príležitostí pre ženy a mladých ľudí.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a páni, podľa niektorých zvestí, ktoré som počula, sa šíri nápad, ako možno získať súhlas prezidenta Českej republiky Klauza: neskôr nejako začleniť Benešove dekréty do Lisabonskej zmluvy. Bola by som rada, keby sme sa vyvarovali tohto druhu pokútnych právnych manipulácií a nezmyslov z troch dôvodov. Po prvé, verím, že by sme vytvorili nebezpečný precedens, vďaka ktorému by ktorýkoľvek ústavný expert mal pocit, že môže retrospektívne zasahovať do zmluvy. A ako vidíme, je to nebezpečné, pretože slovenská vláda už vyhlásila, že ak to môže urobiť Klaus, chce to isté aj ona. Preto sa domnievam, že by išlo o nebezpečný precedens.

Po druhé, je nesprávne uvádzať ako príklad Írov. Íri žiadali niečo, čo bolo pôvodne taktiež zahrnuté v Lisabonskej zmluve, a nevznášali námietky voči tomu, čo neobsahovala. Preto ich požiadavka nenarazila na žiadnu právnu prekážku. Po tretie, obsah 13 zo 143 Benešových dekrétov zbavil Maďarov a Nemcov volebného práva a ich občianskych práv a slobôd. Som presvedčená, že Európska únia nesmie dopustiť odvolávanie sa na takéto dokumenty.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, chcela by som pokračovať v argumentácii zo svojho včerajšieho vystúpenia o pripravách na samit v Kodani a potom sa zmieniť o včerajšom stretnutí Rady Ecofin, ktoré nebolo veľmi úspešné.

Pýtala som sa vás na zodpovednosť, ktorú máme ako industrializované krajiny, správať sa takým spôsobom, aby nás rozvojové krajiny mohli nasledovať v úsilí o boj proti zmene klímy.

V Kodani nemôžeme postupovať, ako by sme všetci mali rovnaké možnosti – znamenalo by to, že všetci štartujeme z rovnakého miesta, nakoniec by sme sa však nedostali nikam. Ak chceme svojich partnerov v oblasti rozvojovej pomoci presvedčiť, aby sa k nám pridali, evidentne sa musíme zaoberať otázkou pomoci, ktorú by mali dostať, a nesmieme čakať na výsledky samitu v Kodani.

Na nasledujúcom zasadnutí Európskej rady a vo významnom kontexte zmeny klímy sa 27 štátov musí úplne dohodnúť na spôsobe, akým Európska únia zmyšľá o pomoci rozvojovým krajinám.

Ako som uviedla, Rada ministrov financií Ecofin včera nedokázala dosiahnuť spoločné stanovisko k tejto skupine problémov. Sme si ale vedomí toho, že táto otázka je absolútne najdôležitejšia. Európska komisia už predložila svoje návrhy a ja veľmi dúfam, že môžeme prevziať iniciatívu a strhnúť svojich partnerov so sebou, aby sme dosiahli globálnu súdržnosť potrebnú na prekonanie problému zmeny klímy.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, moja otázka je určená úradujúcej predsedníčke Rady. Ste si vedomá toho, že ústrednou otázkou týkajúcou sa budúceho predsedníctva Európskej rady je otázka, či prezident hodlá uprednostňovať postup Spoločenstva za každých okolností. Myslíte si, že z tohto kritéria by sa mala stať podmienka vymenovania úradujúceho predsedu Rady?

V poslednom čase sme boli svedkami občasného medzivládneho presunu právomocí. Myslím, že je načas toto obdobie uzavrieť a vrátiť sa k počiatkom procesu európskej integrácie a zotrvať pri vernosti odkazu Roberta Schumana a Jeana Monnetu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, o „hospodárskej a finančnej kríze“ neustále hovoríme v úvodzovkách. Prečo sa nezmieňujeme o štrukturálnej kríze? Všetko to začalo skutočnou krízou bankovníctva, ktorá sa týkala aj investičných bánk. Ide o jedno odvetvie, avšak dôsledkom bolo, že škody utrpelo celé svetové hospodárstvo.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Dámy a páni, konferencia v Kodani sa blíži a aj tak sme sa od minuloročnej konferencie pohli iba o malý krok vpred. Mali sme dosiahnuť oveľa viac a konať s väčším odhodlaním. Ocitli sme sa v konfliktnnej situácii nielen pokiaľ ide o financovanie, ale aj pri záväzkoch jednotlivých krajín v oblasti cieľov znižovania emisií.

Industrializované krajiny musia v tomto ohľade zohrávať nápadnejšiu úlohu a Spojeným štátom americkým musíme vyslať jasné posolstvo. Konkrétne komplikácia, ktorej čelíme v prípade Spojených štátov amerických, je, že my vieme, že do decembra neschvália ani len potrebné vnútroštátne právne predpisy. Domnievam sa, že by sme mali jasne vyjadriť svoje očakávanie, že prezident Obama splní jeden zo svojich najdôležitejších predvolebných sľubov, t. j. že Amerika bude zohrávať aktívnu úlohu pri boji proti zmene klímy. Rovnako by sme mali jednoznačne vysloviť svoje očakávanie, že prezident Obama využije svoju osobnú prítomnosť na dosiahnutie úspešného záveru konferencie.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Vážená úradujúca predsedníčka Rady, vážená pani komisárka, dámy a páni, Európska rada je nesporne dôležitým orgánom, a preto by mala riešiť zásadné otázky. Ide predovšetkým o zaistenie práce, ktorá ľuďom dokáže zabezpečiť slušný život. Prekvapuje ma rad nezmyselných vystúpení, ktoré prezrádzajú nedostatok znalosti, a dokonca hlúpo zmiešavajú do podivného gulášu revanšistické požiadavky s extrémne liberálnymi postupmi. Európska rada by mala tieto hlasy rázne odmietnuť a zároveň dať jasný signál, že naozaj primárnym záujmom je znova naštartovať priemysel a riešiť kritickú situáciu v poľnohospodárstve. Ak namiesto toho pristúpi k škrtom v sociálnej oblasti, spolu s úľavami pre banky a tých najbohatších, nemožno očakávať, najmä pri trvaní na abstraktných kritériách finančnej stability, žiadny pozitívny impulz. Na záver chcem odkázať všetkým, ktorí sa zúfalo bránili ratifikácii Lisabonskej

zmluvy referendum: pozametajte si pred vlastným prahom a ak klady tejto zmluvy nedokážete vysvetliť vlastným občanom, nepoučujte iných.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, chcel by som sa zmieniť o náročných problémoch, ktorým musíme čeliť a ktoré musíme vyriešiť v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Mám na mysli vytvorenie vhodnej spoločnej prístahovaleckej a azylovej politiky, účinnú kontrolu našich vonkajších hraníc, účinnú politiku integrácie a repatriácie, Eurojust, ktorý je dôveryhodný a spoľahlivý, Europol, ktorý slúži Spoločenstvu pod kontrolou Európskeho parlamentu, pokrok z hľadiska harmonizácie oblasti občianskeho a trestného súdnictva, efektívne transatlantické vzťahy, predovšetkým so Spojenými štátmi, založené na dôvere a rovnosti, spravodlivé riešenie otázky údajov SWIFT-u, účinnú politiku ochrany údajov, lepšiu ochranu eura pred falšovaním a aktívnu propagáciu Charty základných práv.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Vážený pán predsedajúci, moja otázka je veľmi jednoduchá. Máme novovymenovaného predsedu novej Komisie, avšak kedy budeme mať novú Komisiu? V týchto ťažkých časoch nemožno pracovať s Komisiou, ktorej polovica členov je už na odchode. V Európe potrebujeme nový stimul – novú Komisiu potrebujeme čo najskôr.

Seán Kelly (PPE). – Vážený pán predsedajúci, jedným z poučení z nedávneho referenda v Írsku je, že vedenie dobrej kampane v rámci vzťahov s verejnosťou znamená veľmi veľa. V júni 2008 írski občania hlasovali proti Lisabonskej zmluve. Po vyše roku dvojtretinová väčšina hlasovala za ňu. Mala Európska únia v medzičase oveľa väčší dosah na ich životy? Nie. Avšak zástancovia tejto zmluvy poslstvo Európskej únie v druhej kampani odovzdali oveľa lepšie.

Predovšetkým teraz, s blížiacim sa nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, je podľa mňa dôležité, že s novými právomocami sa podarí vykonať množstvo dobrej práce. Avšak Komisia sa musí venovať patričnej stratégii vzťahov s verejnosťou, aby sa informácie o dobrej práci dostali k občanom. Takže by som sa Komisie chcel spýtať, aké plány má v tomto ohľade, aby budúce referendá viedli k úspešným výsledkom oveľa ľahšie ako v minulosti.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Vážený pán predsedajúci, moje meno je Luhan, nie Luman. Nadšene vítam skutočnosť, že politické skupiny podporujú presadzovanie ratifikačného procesu. Na zabezpečenie efektívneho pôsobenia Európskej únie potrebujeme Lisabonskú zmluvu a potrebujeme, aby čo najskôr nadobudla platnosť.

V tejto chvíli je Česká republika jediným členským štátom, ktorý zmluvu ešte neratifikoval. Ako už uviedol Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), vyzývame prezidenta Klauza, aby preukázal zodpovedný postoj a ratifikoval zmluvu pred dňom zasadnutia Európskej rady na konci októbra. V opačnom prípade uviazneme v tejto inštitucionálnej rozprave a nebudeme schopní sústrediť sa na skutočné problémy, ktorým čelia bežní občania, ako je hospodárska a finančná kríza, nezamestnanosť a sociálne začlenenie, a nedokážeme ani posilniť vonkajšie pôsobenie Európskej únie ako skutočného globálneho aktéra.

Myslím si, že prednosti tejto zmluvy sme prediskutovali do takej miery, že nemá zmysel, aby sme túto diskusiu oživovali. Momentálne máme záujem na tom, aby sme na ďalšom zasadnutí Európskej rady mohli potvrdiť, že ratifikačný proces bol vo všetkých členských štátoch uzavretý, čo nám umožní presunúť sa do ďalšej fázy zriaďovania kolégia Komisie.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, ďakujem vám za otázky a pripomienky. Často hovoríme o Európe občanov, Európe ľudu a potom tento pojem vykladáme tak, aby sa to hodilo našim vlastným politickým zámerom. Nie je na tom vlastne nič zlé, avšak ak sa spýtame občanov „čo chcete od Európy“, potom občania všetkých európskych štátov povedia „chceme spoluprácu v Európe, ktorá je založená na určitých hodnotách a ktorá vyrieši naše spoločné problémy – hospodársku krízu, nezamestnanosť, klimatické problémy, medzinárodný zločin, problém s migráciou a tak ďalej“.

Na to sme tu. Mnohé z týchto otázok budú prediskutované na samite, ktorý sa uskutoční o desať dní. Samozrejme, nedokážeme ich vyriešiť všetky, ale dúfajme, že budeme schopní podniknúť niektoré dôležité kroky správnym smerom, a tým vytvoríme viac „Európy občanov“. Tieto rozhodnutia musíme uskutočniť spôsobom, ktorý je demokratický, otvorený a umožňuje transparentnosť.

Na Lisabonskú zmluvu môže mať každý z nás rozličný názor. Postoj, ktorý zastáva švédске predsedníctvo a Rada – a verím, že väčšina tohto Parlamentu – je, že Lisabonská zmluva priblíži Európu občanom.

Rozhodnutia budeme uskutočňovať účinnejším a demokratickejším spôsobom a Európskej únii prepožičiame väčšiu silu a váhu v našich globálnych vzťahoch. Z tohto dôvodu je dôležité zmluvu zaviesť a môžeme sa zaručiť, že urobíme maximum, aby sme zabezpečili, že k tomu dôjde čo najskôr.

Pokiaľ ide o českého prezidenta, ešte stále neexistuje riešenie. Počula som nejaké dohady, avšak ani napriek tomu ešte stále neexistuje riešenie. Intenzívne rokujeme s našimi priateľmi v Prahe a dúfame, že budeme veľmi, veľmi skoro schopní predložiť vám návrh riešenia tejto otázky. Chcela by som poukázať na to, že pred akýmkoľvek ďalšími krokmi musíme, samozrejme, počkať na rozhodnutie českého ústavného súdu.

Medzitým budú pokračovať prípravy týkajúce sa spolurozhodovacieho postupu s Parlamentom a Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, o ktorých budeme diskutovať popoludní. Vrátim sa k mnohým názorom, ktoré boli vyslovené, a k ďalším otázkam, ktoré sa týkajú Lisabonskej zmluvy. Mimoriadne konštruktívne sme spolupracovali s vaším predsedom pánom Buzekom a jeho kolegami, pokiaľ ide o spôsob, akým Parlament, Rada a Komisia môžu spolupracovať po zavedení nových pravidiel.

Niekoľko otázok sa týkalo Afganistanu. Áno, pani Sarnezová, veríme, že dokážeme dosiahnuť pokrok v diskusiách o jednotnej európskej postoji v otázke Afganistanu, ktorý bude založený na súčasnej vojenskej prítomnosti Európskej únie v tejto krajine a na vyššej podpore občianskej spoločnosti a demokratického, štátotvorného procesu. O tom, ako môžeme podporiť voľby, ktoré sa uskutočnia 7. novembra, sa práve teraz intenzívne diskutuje. Je to už čoskoro. Je ťažké za taký krátky čas vyslať do krajiny európskych volebných pozorovateľov, ale urobíme, samozrejme, všetko, čo bude v našich silách, aby sa nám to podarilo.

Dlhodobý cieľ Európskej únie, ktorý podporujeme, je spoločná azylová a migračná politika. Do konca roka sa nám to nepodarí; čiastočne preto, že je nevyhnutné, aby najskôr nadobudla platnosť Lisabonská zmluva. Súhlasím však s vami, že je to dôležité. Zatiaľ pracujeme na štokholmskom programe a jednou z tém, o ktorých v tejto súvislosti diskutujeme, sú otázky týkajúce sa migrácie. Ide, samozrejme, o veľmi zložitú otázku, ktoré sa týkajú spolupráce s tretími krajinami, obchodu, pomoci a možnosti zavedenia rámca tak, aby mohlo existovať aj zákonné prisťahovalectvo do Európy. Tieto otázky sa týkajú aj solidarity a systémov prijímania migrantov. Komisia podá správu o pokroku, ktorý sa v tomto ohľade dosiahol. Ďalšie rozhodnutia uskutočnime v decembri.

Pán van Baalen, otázka Ankarského protokolu má veľký význam. Často svojim tureckým priateľom hovoríme, že najskôr musia ratifikovať a zaviesť Ankarský protokol. O tejto otázke sa na samite nebude diskutovať, avšak neskôr na jeseň budeme diskutovať o rozširovaní, pričom rozhodnutie bude možno prijaté v decembri. K tejto otázke sa preto určite znova vrátíme.

Pokiaľ ide o počet komisárov, Európska rada, samozrejme, rozhodla, že každý štát bude mať jedného komisára. Podľa súčasnej zmluvy by sa to mohlo zmeniť v roku 2014. Ihneď po zavedení zmluvy budeme mať čas na preskúmanie všetkých právnych úprav, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa zaručilo, že každý štát si zachová svojho komisára, a vykonáme to. Rokujeme s rozličnými legislatívnymi orgánmi, aby sme zistili, či budú potrebné ďalšie pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy, alebo či postačí, ak o tom jednomyselne rozhodne Európska rada.

To isté platí aj v prípade 18 dodatočných poslancov Európskeho parlamentu. Ihneď po zavedení zmluvy začneme s prípravami. Niektoré členské štáty už uskutočnili prípravy, aby do Parlamentu mohli rýchlo vyslať prípadných poslancov. Pán Audy, vnútroštátny systém hlasovania je v niektorých krajinách o trochu komplikovanejší. Preto to môže určitý čas trvať. Verím, že s prípravami sa začne čo najskôr. Som veľmi rada, že Európsky parlament týmto poslancom umožnil, aby v čase čakania na to, kým sa oficiálne stanú poslancami, pôsobili ako pozorovatelia. Spolu s nadchádzajúcim španielskym predsedníctvom urobíme maximum, aby sme zabezpečili, že to prebehne čo najrýchlejšie a bez problémov.

Nakoniec by som sa chcela poďakovať nielen za túto rozpravu, ale aj za mimoriadne silnú podporu, ktorú Parlament poskytuje predsedníctvu, pokiaľ ide o otázku zmeny klímy. Urobíme všetko, čo je v našich silách, aby sme na zasadnutí Európskej rady umožnili prijatie rozhodnutí o európskom financovaní, ktoré budú založené na európskom príspevku a našom príspevku vo vzťahu k rozvojovým krajinám, čo nám umožní vyslať silný signál a podnietiť medzinárodné rokovania k tomu, aby boli v Kodani čo najúspešnejšie. Najzávažnejšia a najvýznamnejšia úloha, pred ktorou stojí naša generácia, je podniknúť vhodné, konkrétne kroky v boji proti globálnemu otepľovaniu a zaviesť celosvetovú reguláciu. Som veľmi vďačná za podporu a odhodlanie, ktoré v tomto ohľade preukazuje Európsky parlament.

Margot Wallström, *podpredsedníčka Komisie*. – Vážení páni predsedajúci, v prvom rade vám ďakujem za túto živú a zaujímavú rozpravu. Je očividné, že v tomto Parlamente a v tejto rozprave je hmatateľný pocit naliehavosti v súvislosti so zavedením Lisabonskej zmluvy. Iste chápete, že rovnako ako Parlament aj Komisia nedočkavo očakáva nadobudnutie platnosti tejto novej zmluvy.

Všetci vieme, že politický proces schvaľovania bol vo všetkých členských štátoch uzavretý. Je, samozrejme, na jednotlivých členských štátoch, aby ratifikačný proces dokončili a pri tom dodržali svoje vnútorné postupy. Je však taktiež zrejmé, že žiadny členský štát nekoná vo vzduchoprázdne. Ich rozhodnutia alebo otáľanie ovplyvnia všetky členské štáty.

Pochopiteľne dúfame, že Česká republika bude už čoskoro schopná zmluvu ratifikovať. Taktiež by som chcela všetkých upozorniť na lojálnu spoluprácu, ktorá je jednou zo zásad a hlavných črt Európskej únie. Som presvedčená, že vzájomná dôvera členských štátov vo veci uskutočnených záväzkov má rozhodujúci význam.

Dovoľte mi tiež vyjadriť sa k skutočnosti, že mnohé členské štáty rozlišujú, alebo oddeľujú realitu – nezamestnanosť a hospodársku krízu – na jednej strane od textu Lisabonskej zmluvy na strane druhej. Celá myšlienka však prirodzene spočíva v tom, že text Lisabonskej zmluvy má slúžiť na zvládanie súvislostí, a v tom, aby sme boli lepšie pripravení na uskutočňovanie účinných rozhodnutí o prisťahovalectve alebo azylovej politike, o energetickej bezpečnosti atď. Toto je celá myšlienka a tieto stránky musíme vzájomne spájať, a nie rozdeľovať. Dúfame však, že už čoskoro ukončíme túto nekonečnú debatu o inštitucionálnych otázkach a budeme môcť využívať nové účinné nástroje.

Komisia momentálne aktívne pracuje na príprave realizácie po tom, ako zmluva nadobudne platnosť. Viem, že dnes poobede budete venovať konkrétnu rozpravu Európskej službe pre vonkajšiu činnosť. Preto teraz nie je ten správny čas, aby sme vstupovali do podrobnej diskusie o tejto otázke. Povedala by som však, že v tomto prípade čelíme skutočne náročnému problému.

Ide o úlohu spojiť rozličných aktérov na poli vonkajších vzťahov a súhrnným cieľom má byť dosiahnutie diplomatickej stratégie. Potrebný je určitý stupeň kreatívneho myslenia pri súčasnom dodržaní medziinštitucionálnej rovnováhy.

Taktiež potrebujeme, aby sa služba plne zodpovedala Európskemu parlamentu. Pevne verím, že ak Rada, Parlament a Komisia budú úzko spolupracovať, zriadenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť bude úspešné. Musíme rešpektovať aj skutočnosť, že je úlohou vysokého predstaviteľa a podpredsedu Komisie, aby predložili návrh v zhode s Komisiou.

Pokiaľ ide o ďalšiu dôležitú otázku, európsku občiansku iniciatívu, Komisia plánuje predložiť zelenú knihu v polovici novembra. Plánujeme široké diskusie s občanmi, občianskou spoločnosťou a všetkými zainteresovanými stranami, aby sme legislatívne návrhy predložili veľmi rýchlo po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy.

Dôsledky hospodárskej a finančnej krízy budú mať v programe Rady vysokú prioritu. V priebehu rozpravy sa táto konkrétna téma často spomínala. Súhlasím s tými, ktorí uviedli, že by sme nemali podľahnúť samolúbosti. Je pravda, že politiky, ktorými sme reagovali na krízu, začínajú prinášať určité výsledky – finančné trhy sa začínajú konsolidovať a dôvera sa zlepšuje – avšak plná obnova je ďaleko a dôsledky nezamestnanosti sú a zostanú veľmi závažné. Politické úsilie musí aj naďalej podporovať aktívne politiky trhu práce.

Komisia, samozrejme – a týmto reagujem na niektoré z otázok vznesených počas rozpravy – podporuje svoj návrh rozpočtu. Dúfame, že aj Parlament vašim hlasovaním potvrdí naše ambície. Ako uviedol pán predseda Barroso vo včerajšej hodine otázok, to, čo sa doteraz urobilo, nestačí.

Situácia v oblasti zamestnanosti je taká, že my všetci musíme na európskej, ale aj na vnútroštátnej úrovni, podniknúť ďalšie kroky. Nezamestnanosť je dnes našou hlavnou starosťou a dúfame, že s Európskym parlamentom môžeme počítať pri napredovaní v tejto oblasti aj pri vyvíjaní tlaku na Radu a, na vnútroštátnej úrovni, pri schvaľovaní nášho návrhu na zjednodušenie riadenia štrukturálnych fondov, pretože by to mohlo určite pomôcť.

Ďalšia predložená otázka sa týkala administratívnej záťaže. Vo štvrtok Komisia prijme ďalekosiahle oznámenie o znižovaní administratívnej záťaže. Toto oznámenie vysvetlí, čo sa doteraz dosiahlo a čo ešte treba vykonať. Stavia aj na dôležitej práci, ktorú vykonala Stoiberova skupina. Podľa tejto správy je stav mimoriadne pozitívny a návrh spôsobu, ako postupovať pri znižovaní administratívnej záťaže, bol už predložený.

Bohužiaľ, väčšina týchto návrhov čaká na prerokovanie v Rade, takže opäť veríme, že Európsky parlament nám pomôže vyvinúť tlak na členské štáty, aby sme v týchto otázkach dosiahli skutočný pokrok.

Taktiež by som sa chcela vyjadriť k téme dohľadu nad finančnými trhmi, ktorá sa v uplynulých mesiacoch pochopiteľne pravidelne vyskytovala na programe Komisie. Na úrovni EÚ je potrebné vytvoriť úplne nový dozorný rámec a teší nás, že sa dosiahol určitý pokrok. V Rade existuje široký konsenzus o návrhu Komisie o Európskom výbore pre systémové riziká pre makroprudenciálny dohľad. Veríme, že Parlament návrh podporí. Pokiaľ ide o dozorné orgány pre mikroprudenciálny dohľad, vyžadujú si veľa úsilia. Znova sa spoľiehame na vôľu Rady a Parlamentu čo najskôr docieľiť ambiciózne a účinné riešenie.

Nakoniec mi dovoľte povedať niečo o téme, ktorá sa taktiež objavuje na popredných miestach programu švédskeho predsedníctva. Konkrétne ide o zmenu klímy, keďže nás od konferencie v Kodani delí už len pár týždňov. Myslím si, že niekoľkí z vás sa dotkli kľúčovej otázky, ktorá rozhodne o úspechu či neúspechu. Nazvala by som to „klimatickou spravodlivosťou“, pretože ide o vzťah medzi rozvojovými a rozvinutými krajinami a o vôľu predložiť dôveryhodný návrh na financovanie opatrení na zmiernenie aj prispôbenie sa zmene klímy a o spôsob, akým preukazujeme svoju ochotu určovať smer.

Komisia ako jediný orgán predložila návrh na financovanie. Mnohí ho kritizovali za nedostatočnosť. Som presvedčená, že nebude stačiť, ide však o prvý krok, ktorý azda podnieti aj ostatných, aby prišli s vlastnou iniciatívou a predložili niečo, o čom budeme môcť v Kodani rokovať. Samozrejme, budeme naďalej v plnej miere aktívni a neznížime mieru svojej ctižiadostivosti, ale budeme všetky ostatné strany a partnerov povzbudzovať, aby zohrávali plnohodnotnú úlohu a zaujali miesto pri rokovanom stole – po prvý raz vrátane Spojených štátov – aby sme mohli reagovať na všetky obavy občanov.

Môžem vás ubezpečiť, že nemáme v úmysle znižovať svoje ambície, ale namiesto toho zabezpečíme aktívnu prácu v prospech dosiahnutia dobrej dohody v Kodani.

Predseda júci. – Rozprava sa skončila.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Gerard Batten (EFD), písomne. – Kolujú vzrušené dohady, že na post prvého prezidenta Európskej únie podľa Lisabonskej zmluvy (európskej ústavy) bude pravdepodobne vymenovaný Tony Blair. Takmer tridsaťosem tisíc ľudí podpísalo celoeurópsku petíciu proti jeho vymenovaniu. Lahko sa dá pochopiť prečo. Pán Blair sa vo funkcii britského ministerského predsedu ukázal ako klamár a fantasta. Pri pomerne skromnom plate ministerského predsedu sa mu záhadne podarilo stať multimilionárom. V škandále týkajúcom sa výdavkov poslancov, ktorý teraz pohltil Dolnú snemovňu, sa nevysvetliteľne stratili záznamy o výdavkoch jedného jediného poslanca. Pána Blaira. Stotožňujem sa s odporom tých, ktorí nesúhlasia s vymenovaním pána Blaira. Kto by ale vlastne predstavoval lepšieho prezidentského kandidáta pre Úniu, vybudovanú na podvodoch, lžiach a úplatkárstve, ako pán Blair? Pán Blair priviedol Britániu na pokraj krachu. To isté by mohol urobiť pre EÚ. EÚ a Tony Blair si zaslúžia seba navzájom.

Ivo Belet (PPE), písomne. – (NL) Vážený pán predseda júci, predpokladáme, že program nadchádzajúceho zasadnutia Európskej rady bude obsahovať aj tému hospodárskej krízy, predovšetkým situáciu okolo spoločnosti Opel. Akvizícia spoločnosti Opel a obrovská štátna pomoc, ktorá bola v tejto súvislosti prisľúbená, je pre Európu viac ako len testovacím prípadom; ide o dôveryhodnosť Európskej komisie, ktorá musí zaručiť, aby nebola udelená žiadna nezákonná pomoc. Pre zdravé, ziskové závody je neprijateľné, aby došlo k ich zatvoreniu, pretože členský štát, v ktorom sa nachádzajú, nedokáže zabezpečiť takú štátnu pomoc ako iný – väčší a silnejší – členský štát.

Z aféry Opel sa musíme poučiť: ešte nie je úplne neskoro, aby sme zaviedli koordinovanú európsku stratégiu pre automobilový priemysel. Skupina CARS 21 bola – a naďalej je – chvályhodným plánom, avšak má ďaleko od toho, aby bola plánom postačujúcim. Európa musí vypracovať dynamický plán pre budúcnosť, ktorý radikálne urýchli vývoj udržateľného elektromobilu. S týmto cieľom musíme európskych výrobcov automobilov priviesť za jeden rokovací stôl a sústrediť prostriedky zo siedmeho rámcového programu. Je načase upustiť od defenzívneho postoja a vyslať všetkým pracovníkom v najväčšom európskom priemyselnom odvetví pozitívny signál.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Jedným z primárnych cieľov nasledujúceho zasadnutia Európskej rady bude zabezpečiť úspech konferencie OSN o zmene klímy, ktorá sa uskutoční v decembri v Kodani.

Záver Rady týkajúce sa stanoviska EÚ na konferencii v Kodani sú zásadné pre zabezpečenie jednotného vystupovania EÚ. Je dôležité, aby sa pri rokovaní zachovalo ambiciózne stanovisko. EÚ by mala demonštrovať, že je jednotná a predstavuje príklad vodcovstva, a to predovšetkým prostredníctvom pomoci rozvojovým krajinám, ktoré budú od roku 2020 znášať ročné náklady približne 100 miliárd EUR, aby sa prispôsobili dôsledkom zmeny klímy a znižovali svoje emisie.

Vytvorenie štruktúry systému financovania pre rozvojové krajiny, najmä tie najmenej rozvinuté, má pre zabezpečenie dohody v Kodani prvoradý význam, spolu so stanovením zdrojov a množstva týchto finančných prostriedkov.

Táto dohoda umožní, aby do platnosti vstúpil protokol, ktorý od 1. januára 2013 nahradí Kjótsky protokol, a zabezpečí účinné znižovanie emisií skleníkových plynov, pričom európskemu priemyslu súčasne umožní, aby zostal konkurencieschopný na globálnych trhoch.

András Gyürk (PPE), písomne. – (HU) Dúfame, že najneskôr do posledného októbrového zasadnutia Európskej rady zmiznú záverečné prekážky, ktoré by zabránili vstupu Lisabonskej zmluvy do platnosti. Táto dohoda by v mnohých ohľadoch mohla Európsku úniu inšpirovať k účinnejšiemu rozhodovaciemu procesu. Rád by som poukázal na jeden príklad: energetická bezpečnosť. Jedným príznakom pokroku je, že na rozdiel od doterajšieho stavu bol energetickej politike v Zmluve o ES pridelený samostatný oddiel. Na základe udalostí z uplynulých rokov si myslím, že nová kapitola vytýči usmernenia pre energetickú politiku EÚ. Podporované ciele zahŕňajú rozvoj energetickej účinnosti, podporu využívania obnoviteľných zdrojov a vzájomné prepojenie sietí. Ako poslanca nového členského štátu ma mimoriadne teší, že koncepcia súdržnosti zohráva úlohu aj v novej kapitole o energetike. Lisabonská zmluva nám ale v žiadnom prípade, a najmä v oblasti energetickej politiky, nepredkladá hotové riešenie. Začlenenie novej kapitoly slúži oveľa skôr ako výstraha: Európa musí podniknúť naliehavé kroky, aby obmedzila svoju závislosť a propagovala svoje ekologické postoje.

Lisabonská zmluva sama osebe neponúka absolútne žiadnu záruku, iba príležitosť. Ide o príležitosť pre členské štáty upevniť základy spoločnej energetickej politiky EÚ a súčasne si stáť za svojimi vlastnými záujmami. Rozvoj alternatívnych dodávateľských trás, vzájomné prepojenie sietí alebo dokonca poskytovanie ochrany pred externými nákupmi nemožno v budúcnosti koncipovať bez náležitého politického rozhodnutia a spolupráce zo strany členských štátov.

Iosif Matula (PPE), písomne. – (RO) Vplyv írskeho schválenia Lisabonskej dohody je citeľný na celom európskom kontinente. Zámerom tejto zmluvy je evidentne zjednodušiť rozhodovací proces po rozšírení EÚ smerom na Východ. Na tomto pozadí hovorí posolstvo vyjadrené našimi partnermi v Írsku za solidaritu medzi európskymi občanmi. Hovoríme aj o jednom z posledných zasadnutí Európskej rady, ktoré by sa malo konať podľa systému rotujúceho predsedníctva EÚ. Táto skutočnosť je o to dôležitejšia, že sa má uskutočniť výber predstaviteľov kľúčových miest, ktoré budú zastávať v nasledujúcich rokoch. Ide o tému, ktorá vyvolala živé debaty zahŕňajúce množstvo citlivých politických otázok. Podľa môjho názoru je našou úlohou zaoberať sa otázkou, pri ktorej musia mať pred akýmkoľvek spontánnym pocitom pýchy prednosť jednoznačne vymedzené zásady. Je našou povinnosťou ponúknuť Európskej únii zásadovosť, účinnosť, dlhodobú budúcnosť a vyvážený rozvoj pre všetky oblasti, aby mohla čeliť náročným problémom na celosvetovej politickej scéne, či už hovoríme o hospodárskej kríze, zmene klímy, našej spoločnej identite atď. Európska únia vskutku získa silu, ktorú si zaslúži, iba vtedy, ak budeme na rovnakej vlnovej dĺžke na celosvetovej úrovni a keď sa dokážeme identifikovať ako jednotne konajúci subjekt.

(Rokovanie bolo na niekoľko minút prerušené.)

PREDSEDÁ: PÁN VIDAL-QUADRAS

podpredseda

3. – Hlasovanie

Predseda júci. – Ďalším bodom programu je hlasovanie.

(Informácie o výsledkoch a ostatných podrobnostiach hlasovania: pozri zápisnicu.)

3.1. Sloboda informácií v Taliansku a iných členských štátoch Európskej únie (hlasovanie)

– *Pred začiatkom hlasovania:*

Edite Estrela (S&D). – (PT) Vážený pán predsedajúci, chcela by som požiadať o slovo v súlade s článkom 157 ods. 1 rokovacieho poriadku, pretože sa chcem vyjadriť k druhému pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu predloženému Poslaneckým klubom Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) k spoločnému návrhu uznesenia o práve na informácie v Taliansku a iných členských štátoch.

Tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh je hanbou Európskeho parlamentu a, popravde, nemali by sme o ňom rokovať a už vôbec nie o ňom hlasovať. Predpoklady tohto návrhu sú nesprávne a sú založené len na falošnej predstave vymyslenej portugalskými politickými stranami počas volebnej kampane. Portugalskí voliči im dali správnu odpoveď.

Nespochybniteľnou pravdou však je, a na toto tvrdenie tu mám dôkazy, že poslanec Európskeho parlamentu, ktorý tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh predložil, ukázal včera svoju netoleranciu a inkvizitorský postoj na svojej internetovej stránke tým, že žiadal spisovateľa Josého Saramagu, držiteľa Nobelovej ceny za literatúru, aby sa zriekol svojej portugalskej národnosti. Je teda úplne jasné, kto útočí na slobodu názoru.

– *Pred začiatkom hlasovania o spoločnom návrhu uznesenia RC-B7-0090/2009:*

David-Maria Sassoli, v mene skupiny S&D. – (IT) Vážený pán predsedajúci, v súlade s článkom 147 rokovacieho poriadku by som vám chcel pripomenúť, že v rozprave o ľudských právach vo svete v roku 2007 sa tento Parlament rozhodol, na rozdiel od návrhu Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), tento Parlament rozhodol neodvolávať na osoby, ktoré zastupujú vysoké štátne inštitúcie alebo náboženské inštitúcie, s cieľom posilniť politické argumenty.

Preto vás žiadame o prijatie rovnakého opatrenia v súvislosti s pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi k nášmu uzneseniu predloženými skupinou PPE, ktoré sa otvorene odvolávajú na talianskeho prezidenta Giorgia Napolitana.

Predseda. – Pán Sassoli, nastolili ste otázku o neprípustnosti v súlade s článkom 147 rokovacieho poriadku. Preto predsedníctvo, konkrétne pán predseda Buzek, preskúmal túto záležitosť podrobne, ako si určite viete predstaviť. Svoju analýzu postavil na nasledovných zásadách. Po prvé, pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, na ktoré poukazujete, konkrétne pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 7, 8 a 9, priamo súvisia s textom, ktorý majú zmeniť. Po druhé, ich cieľom nie je odstrániť alebo nahradiť celé znenie textu, ani zmeniť iné odseky textu a nemôžeme ani tvrdiť, že by neovplyvnili všetky jazykové verzie tohto textu.

Z tohto dôvodu, v zmysle prísneho uplatňovania ustanovení článku 147, sa pán predseda domnieva, že spĺňajú všetky príslušné kritériá prípustnosti. Preto pán predseda rozhodol, že tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy sú prípustné.

V súvislosti s odkazom na pána prezidenta Napolitana, nášho drahého bývalého kolegu, existuje precedens, ktorý nám dovoľuje zahrnúť mená ľudí, politikov, do našich textov.

Pán Sassoli, ak trváte na svojej žiadosti, existujú, samozrejme, aj iné postupy, ktoré vám umožňujú využiť rokovací poriadok, napríklad ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh a, samozrejme, aj hlasovanie proti vyššie uvedeným pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom.

Mario Mauro, v mene skupiny PPE. – (IT) Vážený pán predsedajúci, čo sa týka pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, úplne súhlasím s výkladom predsedníctva. Mám len ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh. Zachováme teda všetky naše pozmeňujúce a doplňujúce návrhy a navrhujeme, aby sme jednoducho z návrhu odstránili meno a priezvisko talianskeho prezidenta.

Preto, v súlade s naším štandardným postupom, navrhujem, aby text neobsahoval zmienku o osobách a aby sme odstránili zmienku o Giorgiovi Napolitanovi, čím zachováme pozmeňujúce a doplňujúce návrhy a tiež možnosť hlasovať o týchto pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch. Myslím, že toto nám umožní určitým spôsobom vyjadriť rešpekt voči talianskemu prezidentovi, ktorý jasne povedal to, čo povedal, a o ktorom sa v rozprave zmienili všetci rečníci zo všetkých politických skupín.

Niccolò Rinaldi, v mene skupiny ALDE. – (IT) Vážený pán predsedajúci, vzhľadom na rozhodnutie predsedníctva o prípustnosti týchto pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, by som chcel požiadať autorov týchto pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, aby ich jednoducho stiahli z politických dôvodov.

Nemyslím si, že neuvedením mena a priezviska talianskeho prezidenta sa niečo podstatným spôsobom zmení, keďže práve taliansky prezident je predmetom týchto pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Čo sa týka našej práce, myslím si, že je to čosi ako rituál. Nikdy som totiž nezažil, aby poslanci Európskeho parlamentu z iných krajín citovali v našich uzneseniach anglickú kráľovnú alebo nemeckého prezidenta, pretože by sa to mohlo zneužívať. Z tohto dôvodu jednoducho žiadam o stiahnutie pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov 7, 8 a 9.

Predsedajúci. – Pán Sassoli, keďže ste predniesli túto otázku a pán Mauro ako reakciu predložil svoj návrh, chceli by ste sa ujať slova a reagovať na to?

David-Maria Sassoli, v mene skupiny S&D. – (IT) Pán predsedajúci, sme za vypustenie mena a priezviska nášho prezidenta. Budeme, samozrejme, hlasovať proti týmto pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom.

Predsedajúci. – Vypustíme teda meno a priezvisko talianskeho prezidenta.

– *Pred hlasovaním o odseku 3:*

Nuno Melo (PPE). – (PT) Vážený pán predsedajúci, môj ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh je nasledovný: vyjadruje hlbokú ľútosť nad vplyvom portugalskej socialistickej vlády, ktorý viedol k rozhodnutiu zrušiť program *Jornal Nacional* portugalskej televíznej stanice TV1 a poznamenáva, že toto rozhodnutie je v súčasnosti prešetrované portugalským regulačným orgánom.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh nebol prijatý.)

– *Po ukončení hlasovania o odôvodnení D:*

József Szájer (PPE). – Vážený pán predsedajúci, rád by som tomuto Parlamentu pripomenul, že Európsky parlament nemá prijímať uznesenia, ktoré používajú dvojaký meter. Z tohto dôvodu uvádzam príklad z našej krajiny, Maďarska, kde minister financií podal podnet na začatie trestného konania proti novinárovi, pretože sa mu nepáčilo, čo o ňom tento novinár písal.

Preto sa domnievam, že keď vo svojom texte spomeniete talianskeho predsedu vlády, ktorý podáva žaloby na talianske a európske noviny, a zároveň nespomeniete tento prípad – myslím si, že to, čo sa stalo v Maďarsku, je závažnejšie – používate dvojaký meter. Vyzývam teda svojich kolegov z ľavice, aby nehlasovali proti tomuto pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu, pretože to by len ukázalo a dokázalo, že vaša činnosť nie je nič iné ako šou – šou na zastrašenie predsedu vlády krajiny, v ktorej neexistuje ľavica.

(potlesk)

Vláda nie je z vašej politickej rodiny a vy nepoužívate rovnaký meter v prípade socialistickej vlády. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh je teda formulovaný správne.

(potlesk)

„keďže Európsky parlament nemá používať dvojaký meter; keďže s cieľom vyvinúť politický tlak na novinárov odhaľujúcich prípady korupcie spojené s vysoko postavenými úradníkmi a politikmi vládnucej strany, vládna administratíva v Maďarsku podnikla nedávno kroky na začatie trestného konania proti týmto predstaviteľom médií,“ – menovite pánovi Tamásovi Pindrochovi, novinárovi z *Magyar Hírlap* – „keďže nezabúdame predovšetkým na skutočnosť, že trestné konanie bolo začaté proti novinárovi, ktorý skúmal škandály vysoko postaveného bývalého člena vlády a jedného z kandidátov na európskeho komisára; keďže toto vyústilo do atmosféry, v ktorej je tlač v Maďarsku pod politickým tlakom“.

Žiadam vás, aby ste podporili tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh a udržali si tak svoju dôveryhodnosť. Toto ukáže, že nezastrašujete človeka, ktorý sa vám nepáči a ktorý sa nestotožňuje s vašimi politickými názormi, ale že skutočne podporujete slobodu tlače v Európe.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh nebol prijatý.)

Predsedajúci. – Týmto uzatvárať toto hlasovanie.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, ujal som sa slova, aby som vás informoval o závažnej udalosti, ktorá sa netýka tohto hlasovania. Vyzývam predsedníctvo Parlamentu, aby získalo potrebné informácie čo najrýchlejšie, aby sme mohli podniknúť kroky na obranu našich výsad a imunity.

Dnes dopoludnia si talianske bezpečnostné zložky vynútili vstup do súkromného sídla člena našej delegácie v čase, keď bol tu v Štrasburgu. Preto musel urýchlene opustiť Štrasburg a vrátiť sa do Talianska, pretože talianske sudy nariadili prehliadku poslanca Európskeho parlamentu, teda prehliadku jeho súkromného sídla, čo je evidentné porušenie našich základných výsad a imunity.

Žiadam jednoducho Parlament a predsedníctvo, aby preskúmali, či táto iniciatíva súdov a talianskych policajných zložiek v súvislosti s pánom Mastellom nepredstavuje neúčtivé konanie a závažné porušenie práv spojených s našou imunitou.

Predsedajúci. – Predsedníctvo sa bude tejto otázke venovať, aby jednoznačne obránilo naše výsady a imunitu.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Vážený pán predsedajúci, dúfam, že predchádzajúce nešťastné hlasovanie o litovskom zákone, ktorý ešte len musí vzniknúť, pomohlo mnohým kolegom pochopiť nebezpečenstvo, ktorému musíme zabrániť, a to, aby sa Európska únia nezmenila na Sovietsky zväz.

4. – Vysvetlenia hlasovania

Ústne vysvetlenia hlasovania

– Sloboda informácií v Taliansku a iných členských štátoch Európskej únie

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Vážený pán predsedajúci, dúfam, že súdne orgány budú trestne stíhať pána Berlusconiho za zločiny, ktoré spáchal a že sa skončí jeho dominantné postavenie nad tlačou. Tí poslanci Európskeho parlamentu, ktorí nehlasovali za jeho stíhanie, by mali prestať zatvárať oči nad tým, čo sa deje v Taliansku v súvislosti so slobodou, pretože je to veľmi vážna vec. Týka sa a ovplyvňuje všetkých Európanov bez ohľadu na výsledok dnešného hlasovania.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Hlasovala som za návrh vypracovaný Skupinou progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente spolu s ostatnými skupinami, pretože právo na informácie, sloboda prejavu a rozmanitosť názorov musia byť zaručené vo všetkých členských štátoch Európskej únie. Právo na informácie je základom slobodnej demokratickej spoločnosti a v Charte základných práv je stanovené, že každá osoba má právo na slobodu prejavu, pričom toto právo zahŕňa právo mať svoje vlastné presvedčenie a právo na získanie a rozširovanie informácií a myšlienok bez zasahovania vládnych inštitúcií. Preto musíme my poslanci Európskeho parlamentu podporovať rozvoj nezávislých médií a spravodlivú hospodársku súťaž na vnútroštátnej úrovni. V záujme zabezpečenia skutočnej slobody tlače musia byť vládne inštitúcie pripravené brániť slobodu prejavu a podporiť jej rozvoj. Toto je pri zabezpečovaní základných hodnôt a práv Európskej únie najdôležitejšie.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, „to, čomu húsenica vraví koniec sveta, nazýva majster motýľom“. Táto myšlienka čínskeho filozofa je platná aj v našej rozprave, keď vezmeme do úvahy fakt, že prezident Obama získal Nobelovu cenu za mier napriek jeho útoku na oponentskú televíziu, pričom v našom prípade tu diskutujeme o nedostatku slobody, ktorá je motivovaná jedinou vecou: kultúrou nenávisti voči pánovi Berlusconi.

Kultúrou nenávisti, ako je názorne ilustrovaná fotomontážou predsedu vlády za mrežami pri pouličnej demonštrácii za slobodu tlače, v ktorej prevládajú červené vlajky a všetky možné urážky. Kultúrou nenávisti, za ktorú musí tento Parlament prevziať zodpovednosť, ak chce predísť nehanebnému protidemokratickému útoku jakobínskej ľavice.

Môže za tým byť Európa, ktorá mala vždy problém s tolerovaním silného a rázneho Talianska, a teraz predstiera, že si toho nie je vedomá s cieľom oslabiť moc Talianska. No talianski občania to nedovolia, nedovolia pokryteckej európskej moci, aby sa pokúsila ovplyvňovať Taliansko prostredníctvom kultúry nenávisti tých, ktorí chcú v Taliansku zvrátiť víťazstvo stredopravého krídla v demokratických voľbách.

Z najčítanejších novín v Taliansku je 18 proti politike vlády alebo s ňou nesúhlasí, pričom len päť z týchto novín sa môže priradiť k stredopravému krídlu, a počujeme v nich všetky možné urážky. Taká je pravda. A v záujme demokracie je čas, aby tento Parlament informoval o talianskej ľavici, že je protidemokratická a závislá od kultúry nenávisti.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pošleme odkaz klamárom v Maďarsku, ktorí tvrdia, že strana Jobbik nemá a nemôže mať miesto v Európskom parlamente a povedzme im, že hlasy trojčlennej delegácie maďarskej strany Jobbik rozhodli o tom, že Taliansko tu dnes nemohlo byť odsúdené prítomnými nespravodlivými a diskriminačnými silami. To je prvá vec, ktorú chcem povedať. Po druhé, nehlasovali sme tak preto, lebo to vyplynulo z disciplíny politickej skupiny, ale na základe kritérií spravodlivosti. Do úvahy sme tiež zobrali najmä skutočnosť, že sme nechceli, aby bol použitý dvojaký meter. Včera som sa sťažovala páňovi Barrosovi, že sociálno-liberálna vláda v Maďarsku porušila slobodu vyjadrovania názoru nie prostredníctvom koncentrácie tlače a médií, ale útokmi priamo na ľudí, ich uväznením, mučením vo väzení a vykonaním množstva predstieraných súdnych procesov. Pán Barroso v reakcii na túto situáciu povedal, že to bola vnútorná záležitosť. Ako to môže byť vnútorná záležitosť, keď prípad z Talianska nie je vnútornou záležitosťou? Strana Jobbik nedovolí použiť v Parlamente takýto dvojaký meter.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, aj Európa si všimla, že talianska opozícia blúzni a predstavuje si veci, ktoré neexistujú.

Táto situácia nás prirodzene neteší, skôr by sme uprednostnili to, aby sme v Parlamente diskutovali o skutočných problémoch a ich riešeníach, o ktoré nás žiadajú ľudia. No môže nás uspokojiť aspoň tá skutočnosť, že Európa urobila rozhodnutie, proti ktorému nemôže namietat ani Antonio Di Pietro. V skutočnosti sa to stalo už v roku 2004, kedy hlavnou postavou bol rovnako pán Di Pietro, ktorého podporovali ďalší poslanci. Teraz sem poslal týchto poslancov, aby sa pokúsili o to isté, no ani teraz táto taktika neuspela.

Talianski voliči chceli navyše odstrániť komunistov z parlamentnej scény, ktorí už viac nesedia v parlamentných kreslách. Sloboda tlače v Taliansku nie je ničím iným, ako pokusom vydavateľov, verejných činiteľov a politikov znížiť autoritu premiéra a jeho vlády. To ale vedie k stavu, v ktorom existuje prenasledovanie a v ktorom sa stále zameriavajú len na jednu osobu. Ak tento stav podporuje ešte určitý ľavicový živel, môže to vyústiť do veľmi vážnych dôsledkov, dokonca do občianskej vojny.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Spôsobov, ako zničiť pluralitu médií, kŕmiť ľudí nevyváženými informáciami a obmedziť rozmanitosť názorov, je viacero. Jedným zo spôsobov je hospodárska monopolizácia médií prostredníctvom majetkových práv, no toto nie je jediným spôsobom. Monopol na informácie sa môže dosiahnuť napríklad aj obsadením pozícií vo vedúcich orgánoch verejných médií členmi jednej politickej strany – členmi vládnucej politickej strany – a blokovaním iných názorov. Existujú aj iné príklady, o ktorých sme počuli v tomto Parlamente počas diskusie o tejto téme. To boli pravdepodobne fakty.

To všetko nás utvrdzuje v názore, že ak chce byť Európa demokratická, potrebuje pravidlá, potrebuje smernice, aby mohla vytvoriť pluralitu médií. Práve preto som podporila uznesenie predložené skupinou ALDE, Socialistami a Zelenými, v ktorom je presne takýto typ návrhov.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, v prvom rade by som rád opravil moje prvé a druhé hlasovanie – chcel som sa zdržať, no v zhone som sa pomýlil a stlačil som nesprávne tlačidlo. Moje prvé dve hlasovania znamenajú, že som sa zdržal hlasovania počas celého dňa.

Moje vysvetlenie hlasovania je nasledovné: v návrhu, ktorý viedol k dnešnej rozprave, je závažná prvotná chyba, na ktorú už upozornil taliansky prezident. K tejto chybe sa pridala oportunistická výberu súdnej žaloby talianskeho premiéra, ktorú podal na určité noviny – čo je proces, ktorý je určite v plnom súlade s princípmi právneho štátu – ako prostriedku, ktorým ho možno napadnúť.

Preto sme nehlasovali za návrh Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu, Konfederatívnej skupiny Európskej zjednotenej ľavice – Nordickej zelenej ľavice, a ďalších politických skupín, no nehlasovali sme ani za návrh Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), lebo, hoci si zaslúži uznanie, pretože chráni taliansku dôstojnosť, úplne tiež prehliada problém udržania rovnováhy medzi médiami a právomocami štátu, ktorý existuje v Európe a ktorý je aj v Taliansku závažným problémom. Nejde len o konflikt záujmov talianskeho premiéra v tejto oblasti, ide aj o ďalšie problémy.

Na vnútroštátnej úrovni naša strana, Únia kresťanských demokratov a demokratov stredu (UDC), naďalej spochybňuje väčšinový názor na túto vec. Myslím si, že aj my musíme vyslať odkaz o podpore prostredníctvom zdržania sa hlasovania.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, táto rozprava nám ukázala, ako sa talianska ľavica stále viac vzdáva od mienky našich občanov. Po rozhodnutí, ktoré bolo prijaté pred pár mesiacmi, nenastalo

pobúrenie medzi Talianmi, došlo k politickej manipulácii zo strany súdnej, vydavateľskej a politickej elity s cieľom zrušiť rozhodnutie, ktoré nám občania právoplatne doručili pred niekoľkými mesiacmi.

Dámy a páni, tí, ktorí v posledných dňoch v tomto Parlamente povedali, že Taliani sa obávajú, že ich sloboda tlače je ohrozená pánom Berlusconi, klamú a sami to vedia. Každý slušný Talian uzná, že v Taliansku sú noviny, rozhlasové a televízne stanice, ktoré fungujú slobodne, že mnohé z týchto novín majú vydavateľskú politiku, ktorá oponuje politike talianskeho premiéra, a že ak tu existuje nedostatok plurality, je to z dôvodu jediného – dámy a páni, zdôrazňujem jediného – odborového zväzu uznaného talianskymi novinármi, ktorý je neprimerane neobjektívny voči ľavici. Tvorcovia programov, komentátori a komici, ktorých názory sú odlišné od názorov talianskeho premiéra, si vedia bez problémov nájsť prácu a pracujú pre štátnu televíziu alebo pre televízne stanice, ktorých vlastníkom je taliansky premiér, bez toho, aby bola ohrozená ich sloboda.

Ak majú Taliani obavy alebo strach, dôvod je, pán predsedajúci, rovnaký, ako u všetkých Európanov, tým dôvodom je kríza, nezákonné prisťahovalectvo, pracovné miesta a dôchodky, no určite nie právo na informácie, ktoré nebolo nikdy ohrozené a ktoré je naopak neustále pod palbou (zo strany) ľavice.

Lena Ek (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, použijem citát Johna Stuarta Milla a potom budem pokračovať po švédsky. „Aj keby celé ľudstvo okrem jedného človeka zastávalo jeden názor a iba jediný človek by obhajoval názor opačný, ľudstvo by nemalo o nič viac právo umlčať oného jediného človeka, než by on, ak by mal tú moc, mohol právom umlčať ľudstvo.“

(SV) Taliansko je kolískou demokracie v Európe. Preto je poľutovaniahodné, že talianske médiá sú v takej situácii, v akej sa nachádzajú v súčasnosti. Úcta k základným ľudským právam je vo všetkých európskych krajinách je základom spolupráce EÚ. Je úplne nesprávne tvrdiť, ako to robí Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), že to tak nie je. Skupina PPE sa skrýva za tieto argumenty a tým pomáha Silviovi Berlusconi.

Rozmanitosť médií zapája viacerých účastníkov s možnosťou konať bez zasahovania štátu. Aby sme mali v Európe živú demokratickú diskusiu, potrebujeme nezávislé médiá vo všetkých členských štátoch. Spôsob, akým sa to dosiahne, nie je problémom EÚ. Na druhej strane, zabezpečenie slobody tlače je, samozrejme, vec, ktorá by sa mala riešiť na úrovni Európskej únie. Preto sa s ľútosťou pozerám na výsledok dnešného hlasovania o uznesení o slobode médií v Taliansku.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Vážený pán predsedajúci, nie som nadšený politickým a morálnym vedením pána Berlusconiho v Taliansku a, bohužiaľ, Taliansko nepatrí medzi prvé krajiny na zozname, pokiaľ ide o slobodu tlače. Právo na informácie a slobodu tlače je však predovšetkým záležitosťou samotného Talianska. Samotní Taliani musia v tejto otázke podniknúť určité kroky. Našťastie, naozaj ich robia, napríklad zrušením imunity talianskeho premiéra. Okrem toho nedávny začiatok publikovania novín *Il Fatto Quotidiano* dokazuje, že v Taliansku existuje tlač s kritickými názormi, ktorá poskytuje priestor na konanie.

Vyzývam preto Talianov, aby sami boli ostražití a sledovali akékoľvek útoky na slobodu tlače vo svojej krajine. Dúfam, že nie je nevyhnutné, aby v tejto veci zasahoval Brusel. Koniec koncov nepotrebujeme viac Európy ale skôr Európu, ktorá sa zameriava na svoje hlavné úlohy. Len vtedy môže Európa získať dôveru a podporu svojich občanov.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, podľa môjho názoru je právo na informácie veľmi dôležitou problematikou a čo sa mňa týka, hlasoval som za návrh. Musíme ale pamätať na to, že sloboda znamená aj zodpovednosť, a my v Európe potrebujeme kritickú a transparentnú komunikáciu. Toto potrebujeme zabezpečiť aj do budúcnosti. Dejiny Európy ukazujú, aké desivé dôsledky môže mať zablokovanie médií a voľného toku informácií.

Domnievam sa, že v tejto veci sa v Európskom parlamente musíme pozeráť na celú Európu a nielen na jednotlivé členské štáty. Práve preto potrebujeme rozšíriť túto problematiku a určiť zásady, ktoré budeme dodržiavať, pričom nebude záležať na tom, či sú pri moci socialisti, liberáli alebo pravica. Pre všetkých budú platiť rovnaké pravidlá hry bez výnimky a musíme konať tak, aby sme zabezpečili ochranu práva na informácie. To je jedno zo základných práv a slobôd, ktoré, dúfam, bude Európska únia dodržiavať aj v budúcnosti. Dúfam tiež, že so všetkými sa bude zaobchádzať rovnako.

Chris Davies (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, Európska únia vyhlasuje, že sa pridrižiava správnych zásad v oblasti slobody a demokracie, ktoré sú formulované a posilnené v Lisabonskej zmluve, no znova zatvárame oči nad očividnými priestupkami, ktoré sa dejú v jednom z členských štátov. Neukážeme prstom na tých, ktorí zlyhali pri podporovaní zásad, na ktorých stojí Európska únia. Nechceme vyvolať rozruch, no

dnes sme mali možnosť postaviť sa a povedať, že kontrola tlače talianskym premiérom je jasné zneužívanie práv verejného činiteľa.

V iných členských štátoch tiež existujú problémy, ale v Taliansku je to najhoršie. Vďaka hlasom Strane za nezávislosť Spojeného kráľovstva a britských konzervatívcov sme dnes prehrali o jeden hlas, o jeden jediný hlas. Konzervatívci v Británii hovoria, že chcú vrátiť sociálnu politiku a politiku zamestnanosti z Európskej únie naspäť. Nehovoria ale, že chcú Európskej únii zabrániť v tom, aby hrala čo len najmenšiu úlohu v obhajovaní základných slobôd, ktoré podporujú demokraciu v celej Európe.

Philip Claeys (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, aj ja som veľmi rád, že uznesenie bolo hlasovaním zamietnuté. Je totiž neprijateľné, aby bol tento Parlament zneužitý na organizovanie politickej poľovačky na čarodejnice proti nejakému politikovi. Rovnako je neprijateľné, aby sa Parlament v tejto veci staval do pozície akéhosi európskeho veľkého brata – niekoho, kto priamo zasahuje do záležitosti, ktorá je jedine a výlučne záležitosťou samotných členských štátov.

Tí, ktorí tu hovoria o údajnom ohrození práva na informácie v Taliansku, o ohrození, ktoré je len výmyslom, sú tí, ktorí obhajujú obmedzujúce zákony zamerané jedine na politické odstránenie opozície. Toto ľavicové pokrytectvo je príšerné. Ak by v skutočnosti bolo v Belgicku len z polovice toľko práva na informácie, ako je v Taliansku, boli by sme už výrazne pokročili.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, neslúži ku cti tomuto Parlamentu, že sme sa počas celého dnešného programu a celého dnešného hlasovania zaoberali záležitosťou, ktorá ani nemala byť na tejto pôde prednesená. Je to mimo právomoci tohto Parlamentu a patrí to k výhradným právam jedného z našich členských štátov.

Nechcem sa zastávať osoby Silvia Berlusconiho. Som skutočne rád, že britskí konzervatívci už nesedia s jeho Európskou ľudovou stranou, no toto farizejské pokrytectvom, ktoré sme počuli z opačnej strany počas tejto rozpravy, nemohlo rozhnevať len mňa. Sťažovali sa, že pán Berlusconi má imunitu proti trestnému stíhaniu bez toho, aby spomenuli, že aj oni, ako poslanci Európskeho parlamentu, majú podobnú imunitu. Sťažujú sa na dominantné postavenie v médiách bez toho, aby spomenuli desiatky miliónov eur z verejných financií, ktoré minul tento Parlament na svoju vlastnú propagáciu.

Toto uznesenie a skutočnosť, že sa vôbec dnes pred nás dostalo, neslúži ku cti nikoho – ani Talianov, ktorí prišli s tým, že prehrali vo svojom vlastnom štáte, ani nikoho z nás, ktorí sme do tohto zainteresovaní. O týchto otázkach sa musí riadne rozhodnúť na základe vnútroštátnych demokratických mechanizmov a postupov Talianskej republiky. Dovoľte mi zopakovať svoju výzvu, aby sme dali hlasovať o Lisabonskej zmluve. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Vážený pán predsedajúci, myslím, že všetkých v tomto Parlamente znepokojuje pluralita médií. My všetci chceme väčšiu pluralitu médií v celej EÚ. Mám obavy v súvislosti s pluralitou médií vo viacerých členských štátoch. Mám obavy v súvislosti s pluralitou médií vo viacerých štátoch mimo Európskej únie, napríklad na Kube a Severnej Kórei, ktorou sa ale Socialisti nikdy nezaoberajú. Pokiaľ ide o otázku plurality médií v týchto krajinách, sú Socialisti radšej ticho.

No je tu veľmi dôležitá zásada. Rolling Stones raz povedali, že nemôžete mať vždy všetko, čo chcete. A keď nemôžete dostať to, čo chcete, musíte sa spoliehať na demokratický proces vo vašej krajine, že presvedčí občanov, aby zmenili vládu, ktorú nepodporujete. Neobracajte sa na Európsky parlament, aby ste sa pokúsili zvrátiť demokratické rozhodnutia vo svojej krajine. To je zásada, ktorú uznávajú konzervatívci a z tohto dôvodu som hrdý, že Skupina Európskych konzervatívcov a reformistov zohrala svoju úlohu pri hlasovaní proti tomuto hanebnému uzneseniu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, myslím si, že demokratické hlasovanie tohto Parlamentu nepochybne ukázalo to, čo všetci vidíme, že je skutočné. To, že v Taliansku existuje právo na informácie.

Vidíte, že to, o čo sa snažila ľavica, bolo hľadanie tém, proti ktorým by vzniesla námietky – prečo? Pretože tak, ako som už povedal v Bruseli, v Taliansku majú veľmi veľa novín, ale nevedia, o čom v nich majú písať, a preto jediné, čo mohli vyhlásiť, bolo, že sú toho názoru, že v Taliansku nie je právo na informácie, a takto na mesiac zablokovali prácu Parlamentu.

V mnohých svojich novinách nemôžu napísať, že vláda presunula obeť zemetrasenia v L'Aquile z provizórneho ubytovania späť do ich domovov v priebehu štyroch mesiacov. V týchto novinách nemôžu napísať, že v priebehu troch mesiacov nová vláda pána Berlusconiho odstránila z ulíc Neapola odpad, ktorý

tam roky hromadili. Nemôžu napísať, že podľa OECD je Taliansko krajina, ktorá aj napriek hospodárskej kríze zaznamenala najmenší počet ľudí, ktorí stratili zamestnanie. Nemôžu napísať, že aj napriek kríze v Taliansku neskrachovala ani jedna banka a že ani jeden sporiteľ nestratil svoje úspory. Nemôžu to napísať, pretože by ich nikto nečítal, nikto by im neveril, a tak zvaľujú vinu na údajný nedostatok práva na informácie.

Viete, čo hovoríme v Taliansku? Hovoríme, že sú ako tí, ktorí otvorili ohradu s dobytkom, vypustili dobytok von a teraz ho chytajú späť za čo sa len dá: v Taliansku stratili dobytok, hlasy, čísla. Pokúsili sa, a tu, pán predsedajúci, skončím, získať ich späť v Európe, kde mali tiež väčšinu, ale kde túto väčšinu tiež stratili.

Pri všetkej úcte k tým v Európe, ktorí sa snažili dokázať, že opak je pravdou, demokracia znova dokázala, že právo na informácie v Taliansku žije a že sa mu darí.

Seán Kelly (PPE). – Vážený pán predsedajúci, som veľmi spokojný s výsledkom dnešného hlasovania, pretože Taliansko je členský štát Európskej únie a zahrnúť ho samostatne do návrhu, ktorý je pred nami, by bolo zbytočné. Dúfam však, že v budúcnosti budeme mať príležitosť diskutovať o práve na informácie, o slobode tlače a tiež o práve jednotlivých novinárov vyjadriť svoj názor v rámci orgánov, pre ktoré pracujú. Mali by sme zabezpečiť, aby sa to uplatňovalo v celej Európskej únii, a nemali by sme v tejto veci hovoriť len o jednej konkrétnej členskej krajine. Výsledok dnešného hlasovania predstavuje dobrý deň pre Európsku úniu a tiež pre demokraciu.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, v Európskom parlamente sme sa, ako obvyčajne, ocitli v diskusii a hlasovaní o otázke patriacej výhradne do vnútroštátneho záujmu a významu namiesto toho, aby sa riešila na pôde talianskeho parlamentu alebo talianskeho senátu.

Znova opakujem, po obvineniach súvisiacich s prísťahovalectvom, ktoré v tomto Parlamente vzniesli voči talianskej vláde tí, ktorí sú na strane opozície nie preto, že sa domnievajú, že sú obeťmi nejakej konšpirácie, ale vďaka slobodnej vôli občanov, organizovali sa prospechárske, absurdné a sebecké pokusy s cieľom prekrútiť skutočnú situáciu v Taliansku. Ich jediným cieľom bolo očierniť vládu a našu krajinu v osobe nášho predsedu vlády, pána Berlusconiho.

Menšinové politické strany sa pokúsili získať kontrolu vo voľbách prostredníctvom jednostrannej kampane, ktorá mala vyvážiť nedostatok ideológie a obsahu ich politického programu, a jej cieľom bolo systematické poškodzovanie našej krajiny v očiach Európy. Tí poslanci Európskeho parlamentu, ktorí podporili taliansku opozíciu, by sa mali zamerať na tie otázky, ktoré sa týkajú hlavne ich vlastných štátov, namiesto toho, aby sa pozerali na situáciu v Taliansku očami mojich oklamáných a klamúcich krajanov. Hlásia sa k strane, ktorá sa rokmi stala známou svojou politikou, ktorá sa zakladá len na jednej veci: na systematickom a cielenom urážaní talianskeho predsedu vlády, hlavného predstaviteľa koalície, ktorý bol demokraticky zvolený 17 miliónmi Talianov.

Písomné vysvetlenia hlasovania

– Sloboda informácií v Taliansku a iných členských štátoch Európskej únie

Luís Paulo Alves (S&D), písomne. – (PT) Hlasoval som za uznesenie Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente o práve na informácie, pretože verím, že sloboda tlače je jedným z pilierov slobodnej a demokratickej spoločnosti, ktorú podporujem, a kedykoľvek je v ohrození, ako v súčasnosti v Taliansku, musíme byť pripravení na jej ochranu. V Taliansku je sloboda prejavu a sloboda tlače jednoznačne vážne ohrozená.

Skutočnosť, že premiér ovláda, či už priamo alebo nepriamo, obrovské impérium vydavateľstiev, denníkov a týždenníkov a tri televízne kanály, je vskutku nezlučiteľná s politickou funkciou, ktorú zastáva pán Berlusconi, a s požiadavkami demokratického štátu a člena EÚ. K tomu treba pridať snahy o vyvíjanie tlaku a manipuláciu verejnoprávnej televíznej stanice. Nemali by sme zabúdať, že súčasná ekonomická kríza ešte viac oslabil médiá, čím sa tieto stali citlivejšie na tlak reklamných spoločností a verejných inštitúcií. Je nevyhnutné, aby Európska komisia konečne predložila návrh smernice o pluralizme a koncentrácii médií objasňujúcu pravidlá, ktoré sa majú dodržiavať vo všetkých členských štátoch v súvislosti s touto otázkou, ktorá je veľmi dôležitá pre demokraciu.

Jean-Pierre Audy (PPE), písomne. – (FR) V nadväznosti na vyhlásenie Európskej komisie z 8. októbra 2009 som hlasoval za zmenu názvu návrhu uznesenia o práve na informácie v Taliansku, a to za vypustenie slova „Taliansko“. Aj keď je situácia v Taliansku z dôvodu pokračujúceho konfliktu medzi vlastníctvom alebo kontrolou verejných alebo súkromných médií a niektorými politickými silami mimoriadne znepokojujúca,

stotožňujem sa s názorom mnohých kolegov, že Európsky parlament by nemal ukazovať prstom na ten či onen členský štát.

Liam Aylward, Brian Crowley a Pat the Cope Gallagher (ALDE), písomne. – Dnes sme hlasovali za viaceré uznesenia a pozmeňujúce a doplňujúce návrhy. V podstate boli pred nami návrhy, ktoré odsudzovali chod mediálnych služieb v Nemecku, Portugalsku, Maďarsku a Taliansku.

Ako členovia vedúcej strany írskej vlády sme boli vždy dôsledne proti návrhom predloženým v Európskom parlamente, ktoré posudzujú vnútorné aktivity jednotlivých vlád a jednotlivých krajín v rámci Európskej únie.

Odkedy sme sa pripojili k Európskej únii, boli sme vždy dôsledne proti politickým stratégiám, ktoré požadujú, aby Európsky parlament rozhodoval vo veciach politických rozdielov a sporov, ktoré sa odohrávajú vnútorne v rámci jednotlivých krajín Európskej únie.

Taký bol náš politický postoj v minulosti a také je naše politické stanovisko aj dnes. Vždy sme boli dôslední.

Vždy budeme presadzovať slobodu prejavu, ktorá je základným právom všetkých občanov Európy.

Ivo Belet (PPE), písomne. – (NL) Prekvapivý výsledok tohto hlasovania možno vytvorí priestor na ozajstnú rozpravu, rozpravu o podstate problémov ohrozujúcich pluralitu médií v Európe. Z celého srdca takúto diskusiu podporujeme. Všetci vieme, že sloboda médií je pod tlakom vo viacerých členských štátoch (pozri najnovšiu správu Index slobody tlače, ktorú včera vydala organizácia Reportéri bez hraníc).

Je však nevyhnutné, aby sme voči týmto problémom zaujali zásadný postoj a vytvorili nástroj na zlepšenie situácie v celej Európe tak, aby novinári boli schopní robiť svoju robotu bez tlaku súkromných či politických aktérov. Niektorí členovia tohto Parlamentu uprednostnili vnútroštátne smerovanie a riešenie domácich štátnych problémov. Je však dobre, že táto stratégia neuspela, pretože by vzniklo riziko ukončenia rozpravy v zárodku. Teraz sa už musíme od týchto vnútroštátnych hier raz a navždy pohnúť ďalej a investovať svoju energiu do štrukturálnych riešení problému, ktorý z dlhodobého hľadiska skutočne ohrozuje náš právny poriadok a demokraciu v Európe.

David Casa (PPE), písomne. – Predstava, že v Taliansku dochádza k akejkolvek forme porušovania práva na informácie, je mylná. V prvom rade by Európsky parlament nemal byť zneužívaný ako fórum na rokovanie o záležitostiach, ktoré by mali ostať vo vnútornej kompetencii domácich súdov a parlamentov členských štátov. Okrem toho je jasné, že nedávna kritika Talianska bola iniciovaná len v snahe zaútočiť na talianskeho premiéra Silvia Berlusconiho. Preto som hlasoval proti uzneseniu.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Vzťah medzi politickou silou a žurnalistikou je komplexný a delikátny, no je mi jasné, že nikto by nemal mať právo na zavedenie svojej vlastnej „pravdy“, cenzúru myšlienok, prenasledovanie novinárov alebo obmedzovanie slobody prejavu a práva na informácie. Právo na informácie a sloboda prejavu sú jedným zo základných princípov, na ktorých je postavená Európska únia, a sú podstatné v akejkolvek demokracii. Tiež to znamená, že by sme túto rozpravu nemali zjednodušovať či využívať s cieľom politicky získať.

Predložením uznesenia o práve na informácie v Taliansku si Skupina progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente zamieňa Európsky parlament s talianskym parlamentom. Odmietnutím návrhu o zahrnutí prípadov z iných štátov, ako je Nemecko, Maďarsko alebo Portugalsko, kde sa spomenulo neodôvodniteľné zrušenie programu *Jornal Nacional* na TV1, ukazujú, že majú dvojité meter. Nezaujíma ich právo na informácie v Európe, ale len v Taliansku. Prekvapivo sme sa práve dnes dozvedeli, že Portugalsko v hodnotení slobody tlače, publikovanom Reportérmi bez hraníc, kleslo o 14 priečok.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písomne. – (RO) Sloboda tlače je v demokratickej spoločnosti nevyhnutná. Z tohto dôvodu si myslím, že potreba vyrovnaného mediálneho trhu musí byť podporovaná všetkými členskými štátmi, ktoré sa musia individuálne i spoločne zaviazvať k poskytovaniu možnosti získania čo najpresnejších možných informácií pre občanov Európy. Myslím si, že je úplne nevyhnutné, aby všetci občania Európy mali možnosť aktívne uplatňovať svoje práva a povinnosti, a teda aby boli riadne informovaní a aby mohli pochopiť a kritizovať spôsob, ako sú informovaní európskymi inštitúciami aj samotnými členskými štátmi.

Anne Delvaux (PPE), písomne. – (FR) Ako bývalá novinárka som sa zdržala hlasovania o všetkých návrhoch a pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch, o ktorých sa hlasovalo túto stredu. Chcela by som tak dôrazne

kritizovať zneužívanie rozpravy o takých základných otázkach, ako je sloboda tlače, na účely politických strán. Toto základné právo by v podstate nemalo byť za žiadnych okolností predmetom politického dohadovania a bojov medzi ľavicou a pravitou.

Taliansko zažíva útoky na slobodu tlače a to je absolútne neprijateľné. No vypočuli sme si tiež bulharských, rumunských či francúzskych novinárov? Preverovali sme dôsledne politické či hospodárske zasahovanie, ktoré existuje v iných štátoch EÚ? Ako si môžeme byť istí, že politika v našich vlastných krajinách nezasahuje do redakčnej kontroly a obsahu? Ak by sme rozšírili našu štúdiu o novú správu, mohli sme podporiť naše uznesenie tak, aby čo najvhodnejším spôsobom zasiahli svoj skutočný cieľ: slobodu tlače v Európskej únii. Myslím si, že toto základné právo si zaslúži väčšiu investíciu ako to, čo sa objavilo v týchto textoch – textoch, ktorým úplne ušla podstata.

Proinsias De Rossa (S&D), písomne. – Hlasoval som za toto uznesenie, ktoré požaduje smernicu o koncentrácii a ochrane plurality médií. Žiaľ, legislatívny rámec EÚ o pluralite a koncentrácii médií je stále nedostatočný. Európska únia zaručuje slobodu prejavu a právo na informácie v článku 11 Charty základných práv a v článku 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach. V článku 11 charty sa naozaj výslovne uvádza, že „sloboda a pluralita médií sa rešpektujú”; sloboda a pluralita médií sú nevyhnutné pre slobodnú, zdravú a demokratickú spoločnosť. Vzrastajúca koncentrácia médií v rukách bohatých patrónov jasne potláča otvorenú diskusiu. Musíme byť veľmi obozretní pred záujmami bohatých podnikov kontrolujúcich tok informácií a presadzujúcich vypočítavý, trhovo orientovaný, protiregulačný a často protiodborársky program. Rovnako aj z dôvodu zaručenia neustrannosti by verejnoprávni operátori mali byť nezávislí a nemali by byť vystavení zasahovaniu zo strany štátnych orgánov.

Frank Engel (PPE), písomne. – (FR) Európsky parlament je opäť raz vyzývaný, aby vyjadril stanovisko k vnútroštátnej otázke, ktorou je ohrozenie slobody prejavu v Taliansku. Luxemburskí členovia Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) sú toho názoru, že Európsky parlament by v zásade nemal zasahovať do skutočného ani predstieraného konfliktu záujmov v členskom štáte. Parlament by nemal požadovať európske legislatívne opatrenia vždy, keď sa politickú alebo právnu záležitosť nedarí uspokojivo vyriešiť z pohľadu všetkých zúčastnených strán v danom členskom štáte. Preto sme hlasovali proti akejkoľvek snahe o prijatie zákona, ktorý by riešil problém konfliktu záujmov v konkrétnom členskom štáte na európskej úrovni.

V tejto otázke sme za skutočnú európsku diskusiu o tlači a problematických fúziách, ktoré sa môžu vyskytovať v tejto oblasti. Táto rozprava by sa nemala sústreďovať na jeden špecifický členský štát, ale by mala riešiť otázku objektívnym a dôsledným spôsobom v rámci celej EÚ tak, aby riešenia týchto problémov mohli byť založené na existujúcich právnych predpisoch Spoločenstva.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Delegácia portugalských Socialistov v Európskom parlamente odmieta a odsudzuje postup istých portugalských poslancov Európskeho parlamentu Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), ktorí sa pokúsili poškvrniť obraz Portugalska a portugalského premiéra nepodloženými obvineniami o zasahovanie do médií. Bolo to súčasťou kampane na očistenie útokov talianskej vlády Silvia Berlusconiho o slobode prejavu a médií. Delegácia Socialistov vyjadruje poľutovanie nad tým, že istí portugalskí poslanci Európskeho parlamentu prichádzajú na medzinárodnú scénu s touto diskusiou, ktorá bola iniciovaná istými stranami počas nedávnej volebnej kampane a na ktorú dali portugalskí voliči zreteľnú odpoveď.

Na rozdiel od tých, ktorí sú za touto kampanou, Socialisti nežiadajú žiadneho občana Portugalska o zrieknutie sa svojej štátnej príslušnosti, ale odmietame tých, ktorí útočia na dobré meno Portugalska, aby tak splnili možné záväzky voči Silviovi Berlusconiho.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Pani komisárka Viviane Redingová žiadala poslancov v rokovacej sále, aby v rozprave na túto tému nevyužívali európske inštitúcie na riešenie problémov, ktoré by sa mali riešiť na vnútroštátnej úrovni tak, ako je to stanovené v našich zmluvách. Absolútne s tým súhlasím a odsudžujem používanie tejto taktiky poslancami európskej ľavice, osobitne Socialistami. Spomínam si, ako sa počas predchádzajúceho volebného obdobia španielski socialisti snažili manipulovať Európsky parlament získaním vonkajšej podpory – ktorá bola nedostatočná v ich vlastnej krajine – na účely katastrofálnej protiteroristickej politiky. Tento nešťastný model správania pretrváva. Ako sa sťažoval predseda Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), takéto postoje šíria nedôveru a nerobia nič na budovanie dôvery verejnosti v európske inštitúcie.

Zaujímalo by ma, či by bola Skupina progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente rovnako naklonená podobnej rozprave o Portugalsku a o opakovanom zasahovaní jeho vlády do médií, čo

počas pár mesiacov viedlo k výmene šéfredaktora významných novín *O Público* a náhlemu ukončeniu televízneho spravodajského programu (TV1), čo už bolo otvorene odsúdené regulačným úradom pre médiá.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Hlasovali sme za uznesenie v záujme ochrany práva na informácie, pretože veríme v ochranu slobody prejavu, práva na informácie a v pluralitu viac ako v koncentráciu v médiách. Nesúhlasíme však s niektorými aspektmi tohto uznesenia, ktoré sú na hranici zasahovania do demokratického života jednotlivých krajín, a najmä vzhľadom na súčasné zloženie Európskeho parlamentu máme pochybnosti o možnosti smernice týkajúcej sa tejto veci.

Náš boj za právo na informácie a slobodu prejavu, práva novinárov a iných pracovníkov v médiách, za všeobecný prístup k informáciám a zaručenú pluralitu médií sa nemôže využívať na zakrytie partizánskych plánov, ktorých prvotným cieľom je zasahovanie Európskeho parlamentu do vnútorných záležitostí štátov prostredníctvom používania dvojitého metra v závislosti od toho, ktorý politický subjekt má záujem na danej záležitosti.

Z tohto dôvodu sme sa tiež zdržali hlasovania o návrhoch Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) o otázkach týkajúcich sa TV1 v Portugalsku napriek tomu, že Portugalská komunistická strana je známa svojím kritickým postojom k tejto situácii v Portugalsku.

Mathieu Grosch (PPE), písomne. – (FR) Rozpravu o slobode médií považujem za veľmi dôležitú. Situácia v Taliansku je znepokojivá, no úlohou tohto Európskeho parlamentu je diskutovať o danej téme všeobecne alebo hovoriť o všetkých krajinách, ktoré sú v tejto oblasti problematické.

Spomenúť len Taliansko a pritom vedieť, že problémy existujú aj v iných štátoch, napríklad v Rumunsku, Bulharsku, Portugalsku a Maďarsku, vytvára partizánsku diskusiu, ktorá neprispieva k slobode prejavu a médií.

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Hlasovala som dnes proti spoločnému uzneseniu, ktoré navrhol Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), Európski konzervatívci a reformisti a Skupina Európa slobody a demokracie o práve na informácie v Taliansku a iných členských štátoch, ako aj proti pozmeňujúcim a dopĺňujúcim návrhom predloženým týmito skupinami do spoločného uznesenia, ktoré navrhli poslanci ľavice a spojeného streda. V podstate boli zamerané na zbavenie talianskeho premiéra jeho zodpovednosti za dodržiavanie princípu pluralizmu, ktorý je základnou hodnotou našich demokracií. Škandalózne tiež zaútočili na prezidenta Talianskej republiky, Giorgia Napolitana. Dôrazne som podporila spoločné uznesenie podpísané našou skupinou, pretože zásadne podporujem slobodu prejavu a som za európske právne predpisy o mediálnych fúziách napriek nesúhlasu pravej, ktorý už bol niekoľkokrát demonštrovaný. Mali by sme si byť vedomí obáv prichádzajúcich z Talianska v dôsledku nedávneho tlaku vyvíjaného Silviom Berlusconiom na talianske a európske noviny, ako aj na slobodu prejavu Európskej komisie v súvislosti s presmerovaním migrantov na mori do Líbye talianskymi orgánmi, čo bolo porušením zákazu núteného vrátenia jednotlivca do krajiny.

Filip Kaczmarek (PPE), písomne. – (PL) Hlasoval som proti návrhu uznesenia, pretože je škodlivé a nie je v súlade s európskymi normami. V mene istých špecifických záujmov poslanci ľavice okrem iného porušili uplatnenie zásady jednotných noriem voči všetkým členským štátom. Zabránenie hlasovania o ústnom pozmeňovacom a dopĺňujúcom návrhu, ktorý predložil pán Szájer, poskytuje dostatočný dôkaz o tom, že ozajstným cieľom uznesenia nebolo vyjadriť obavu o slobodu médií. Skutočným cieľom uznesenia bola len a len snaha zaútočiť na taliansku vládu. Dôvodom je skutočnosť, že táto vláda sa ľavici nepáči. Ľavica má právo na to, aby sa jej talianska vláda nepáčila. Nevidím však žiaden dôvod na súhlas s pokusom o zaobchádzanie s Európskym parlamentom ako s nástrojom a s pokusom o zapojenie nášho Parlamentu do pokračujúceho politického boja vnútri členského štátu.

Sloboda médií je univerzálna a dôležitá tiež vtedy, keď je ohrozená ľavicovými vládami. Som veľmi rád, že sme odmietli návrh, ktorý bol na programe práce iba preto, aby ľavicoví poslanci mohli útočiť na svojich politických oponentov v Taliansku.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písomne. – (FI) Vážený pán predsedajúci, sloboda prejavu a nezávislé médiá sú základným kameňom demokracie, treba si ich vysoko vážiť a ochraňovať. Tak ako mnoho ďalších poslancov, aj ja sledujem s obavou vývoj, ktorého sme svedkami v niektorých členských štátoch vrátane Talianska a Maďarska. Keby sa toto uznesenie týkalo komunikácie a jej problémov v rámci celej EÚ všeobecne, tiež by som ho rada podporila. Tentoraz som to urobiť nemohla. Podporujem zásadu vyjadrenú našou skupinou, Poslaneckým klubom Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), že EÚ by nemala zasahovať do žiadnych vnútroštátnych záležitostí, na ktoré nemá právny mandát. Som preto spokojná s výsledkom

hlasovania o práve na informácie v Taliansku a s tým, že všetkých deväť návrhov uznesení bolo dnes v pléne zamietnutých. Požiadavky na celoeurópske právne predpisy o pluralite a vlastníctve médií vo mne a v našej skupine vyvolávajú obavu z toho, že by Parlament urobil viac na ničenie slobody tlače, než na jej budovanie. Všetky členské štáty EÚ majú vlastné vhodné inštitúcie na riešenie základných problémov a problém Talianska sa musí tiež riešiť na vnútroštátnej úrovni. Vôbec to však neznamená, že by sme mali existenciu problému popierať.

Až na jednu otázku sama som hlasovala v súlade s postojom našej skupiny za spoločný návrh uznesenia Socialistov, Liberálov a Zelených. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 10 našej skupiny podceňuje či vlastne odmieta problémy práva na informácie v Taliansku, a tak som ho nemohla podporiť. Logika mi tiež zabránila podporiť návrh uznesenia našej skupiny, keďže sa nechal príliš uniesť pokúšením venovať sa situácii len v jednom členskom štáte a na dosiahnutie rovnováhy sa snažil podceňovať problémy.

Jean-Marie Le Pen (NI), *písomne*. – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, je to v Taliansku, kde sa hlava štátu vyhráža, podniká právne kroky pri najmenejšej kritike a osobne sa angažuje v súdnom procese na zničenie politického protivníka? Je to v Taliansku, kde vládnuca strana zaobchádza s najmenejšou nepodliezajúcou informáciou ako s „ohavnosťou“, ako s úmyselnou snahou o „podkopnutie“ hlavy štátu? Je to v Taliansku, kde je tlač kritizovaná za šírenie správ o aférach, ako je protekcionizmus v prospech dieťaťa hlavy štátu? Je to iba v Taliansku, kde majú tí pri moci zvláštne väzby s vedúcimi pracovníkmi veľkých súkromných televíznych kanálov a dosadzujú riaditeľov verejnoprávnych televízií? Je to v Taliansku, kde meníme zákony o audiovizuálnej reklame v prospech našich kamarátov?

Je to v Taliansku, kde do hlavnej televíznej relácie pozvú ministra, aby sa tam priznal k sexuálnej turistike, čo je trestný čin, no nie v prípade tohto ministra? Nie, toto je vo Francúzsku! Prekvapuje ma, že si francúzski socialisti, komunisti a zelení v tejto rokovacej sále nemyslia, že by stálo za to využiť túto rozpravu na odsúdenie pochybných praktík „sarkozie“.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písomne*. – Hlasoval som proti uzneseniu o práve na informácie v Taliansku a iných členských štátoch EÚ najmä kvôli odseku D, v ktorom sa hovorí o „kritickej situácii v Rumunsku a Bulharsku“ a v ktorom sa cituje správa organizácie Freedom House. Túto správu som si dôkladne prečítal, osobitne časť týkajúcu sa našej krajiny, a môžem preto povedať, že táto veta nie je pravdivá. Citovaná správa jasne hovorí, že „rumunská ústava chráni slobodu tlače a vláda čoraz viac rešpektuje tieto práva“.

Čo sa týka prezidenta Rumunska pána Traiana Băsescua, správa konštatuje, že „za jeho pôsobenia dochádza k menšej kontrole a manipulovaniu médií, ako to bolo za jeho predchodcov“. Ďalším dôležitým argumentom, ktorý dokazuje našu slobodu prejavu, je, že „Rumunsko je považované za regionálneho lídra vo vysokorýchlostných širokopásmových pripojeniach“. Prostredníctvom internetu sa môžu všetci novinári slobodne vyjadrovať a komunikovať s verejnosťou. Myslím si preto, že zmienka o Rumunsku a Bulharsku bola použitá bez zváženia celkového kontextu.

David Martin (S&D), *písomne*. – Hlasoval som za uznesenie a plne podporujem výzvy na zabránenie pôsobenia mediálnych monopolov v Európe. Právo na informácie je nesmierne dôležitá otázka a ja dúfam, že vzhľadom na silné emócie a tesný výsledok hlasovania je to téma, ku ktorej sa ešte vrátíme. Sklamalo ma, že po odmietnutí pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov sme neboli schopní prijať konečné uznesenie.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písomne*. – (ES) Hlasoval som proti uzneseniu RC7 0088/2009 predloženému poslancami pravej a za spoločné uznesenie RC7 0090/2009 predložené zostávajúcimi skupinami Parlamentu, pretože bránim slobodu prejavu a právo na informácie, ako aj pluralitu médií. Taktiež ma znepokojuje situácia v Taliansku, kde je konflikt záujmov medzi politickými, ekonomickými a mediálnymi silami, a mám obavy z koncentrácie médií, ktorá sa týka tak verejnoprávnych, ako aj súkromných médií. Situácia v Taliansku predstavuje vážny útok na pluralitu médií a v tomto zmysle boli aktivity pravicovej vlády pod vedením pána Berlusconiho neprijateľné. Myslím si, že je správne napraviť takúto zvláštnu situáciu, ktorá by mohla mať vážne následky pre celú Európsku úniu, a prijať kroky na zabezpečenie nezávislosti verejnoprávnych mediálnych kanálov a ochrániť ich pred akýmkoľvek vládnymi zásahmi. Chcel som, aby moje hlasovanie jednoznačne odzrkadlilo môj nesúhlas s vyvíjaním akéhokoľvek nátlaku či zastrašovania európskych vnútroštátnych novín talianskymi orgánmi.

Andreas Mölzer (NI), *písomne*. – (DE) Dnešné hlasovania o návrhoch uznesení sú založené na rozprave, ktorá je neprekonateľná z hľadiska jej politickej jednostrannosti. Poslanci zjednotenej ľavice sa pustili do útoku na pána Berlusconiho a pomstili sa mu. Je pravda, že v Taliansku je vysoká miera koncentrácie médií, no ohrozenie slobody prejavu a demokracie bolo zveličené. Niet pochyb o tom, že budú proti čomukoľvek, čo nepochádza od poslancov ľavice.

V spoločnom návrhu uznesenia žiadali zelení, sociálni demokrati, komunisti a liberáli Európsku Úniu o, ako to eufemisticky pomenovali, právomoc na sledovanie plurality médií. Dôrazne to odmietam, pretože právomoci v tejto oblasti musia ostať výlučne v členských štátoch. Považoval som si za povinnosť hovoriť otvorene proti takýmto straníkopolitickým pokusom o zasahovanie a hlasovať proti spoločnému návrhu uznesenia, ktorý predložili poslanci ľavice, pretože pre mňa a pre Slobodnú stranu Rakúska sú sloboda médií a sloboda prejavu jedny z najdôležitejších aspektov demokracie, a preto sa musia brániť.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písomne. – (RO) Sloboda prejavu je jednou z hodnôt, ktoré tvoria podstatu demokracie. Inštitúcie Európskej únie musia chrániť slobodu prejavu prostredníctvom svojich činov a v tomto zmysle aj poskytovať inšpiráciu pre celý svet. Európsky parlament však nemôže zastávať funkciu arbitra či páky v prípadoch vnútroštátnych politických sporov v členských štátoch, ako je to v prípade tohto uznesenia a tiež uznesenia týkajúceho sa „situácie“ v Litve, o ktorom sa hlasovalo počas predchádzajúceho rokovania. Po zohľadnení týchto aspektov som hlasoval proti návrhu uznesenia.

Franz Obermayr (NI), písomne. – (DE) Je pravda, že v Taliansku je výrazne oslabené právo na informácie najmä preto, že taliansky premiér pán Berlusconi získal, priamo alebo nepriamo, väčšinu televíznych kanálov do svojej sféry vplyvu, čo je výsledkom jeho politického postavenia a jeho mediálneho impéria. Nie je to však problém charakteristický pre Taliansko. Napríklad vo Francúzsku viedla reforma ústavy k zavedeniu nariadení, ktoré umožňujú prezidentovi republiky dosadzovať riaditeľov verejnoprávnych vysielateľov (Groupe France Télévision, France 2-5). Vo Francúzsku to spôsobilo výraznú polemiku. (Okrem toho bol riaditeľ najväčšieho súkromného televízneho kanála, TF1, prítomný na svadbe pána Sarkozyho ako svedok a má s ním teda veľmi blízky vzťah.) Je možné, že tento prípad je z hľadiska Európskej únie motivovaný skôr straníkovou politikou a nesúhlasom s pánom Berlusconi ako ozajstnou rozpravou o slobode médií a práve na informácie. Z tohto dôvodu som hlasoval proti tomuto návrhu uznesenia.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písomne. – (RO) Vzhľadom na skutočnosť, že tri členské štáty Európskej únie (vrátane Rumunska) boli organizáciou Freedom House klasifikované ako štáty s „ čiastočne slobodnými“ médiami, som pevne presvedčená, že je nutné zasiahnuť na európskej úrovni, aby sa tak zabezpečilo, že sa bude rešpektovať jeden z najdôležitejších princípov demokracie, ktorým je sloboda médií.

Myslím si, že musíme žiadať Komisiu o zabezpečenie plurality médií zavedením spoločných noriem na úrovni EÚ. Hlasovala som za uznesenie Európskej únie a rada by som využila túto možnosť a znovu zdôraznila potrebu prijatia smernice o práve na informácie.

Judith Sargentini (Verts/ALE), písomne. – Skupina zelených/Európska slobodná aliancia spolu so Skupinou progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente, Skupinou Aliancie liberálov a demokratov za Európu a Konfederatívnu skupinou Európskej zjednotenej ľavice – Nordickej zelenej ľavice predložili spoločný text. Až do poslednej chvíle boli všetky tieto skupiny ochotné prijať návrhy aj iných politických skupín tohto Parlamentu vrátane návrhov poslancov Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) zahrnúť obavy v súvislosti so slobodou tlače v iných členských štátoch. Nakoniec sa ukázalo, že tieto návrhy neboli ozajstnými pokusmi o nájdenie konsenzu. Cenou za takúto dohodu bolo vymazanie akéhokoľvek odkazu na Taliansko, ako aj naša požiadavka na Komisiu, aby predložila smernicu o koncentrácii a pluralite médií v EÚ, ktorá tvorí samotnú podstatu nášho uznesenia.

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy predložené skupinou PPE sa len snažili zmierniť text a boli pokusom o rozdelenie stúpcov tohto textu. To bol dôvod, prečo Zelení museli hlasovať proti, hoci sme počas rokovaní mohli aspoň pre niektorých z nich dosiahnuť dohodu. Zo strany skupiny PPE to nie je konštruktívny spôsob práce. Je nám ľúto, že pravicové skupiny opäť raz odmietli požiadavku európskej odpovede na európsky problém.

Catherine Soullie (PPE), písomne. – (FR) Sloboda tlače je absolútna požiadavka. Demokratická legislatívna inštitúcia, akou je Európsky parlament, prirodzene nemôže spochybniť túto výsadu. Ochrana a obrana práva na informácie musia byť zaručené za každých okolností. Povinnosťou Európskeho parlamentu však nie je byť nadnárodným súdnym dvorom. Pluralita a sloboda všetkých médií v Európskej únii musí byť zaistená, no nie je na nás, poslancoch Európskeho parlamentu, aby sme posudzovali štát a jeho predstaviteľov v otázke charakteru vzťahov medzi tlačou a svetom politiky.

Zasahovanie Európskeho parlamentu je v tejto veci neprijateľné. Aká je naša legitimita na poskytovanie akéhokoľvek stanoviska o podmienkach médií v Taliansku? Toto je vnútorná politická rozprava členského štátu, rozprava, ktorá sa musí odohrávať a vyriešiť v rámci hraníc dotknutého štátu. Odmietnutie pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, ktorého cieľom bolo zmeniť názov tohto uznesenia, aby sa získal

dojem väčšej orientácie na Spoločenstvo, demonštruje cieleňú a čisto politickú povahu tejto rozpravy. Musíme byť opatrní, aby sme naše zhromaždenie nezmenili na súd.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písomne. – (EL) Odmietli sme sa zúčastniť na záverečnom hlasovaní o návrhu uznesenia, ktoré pod zámienkou kontroly pána Berlusconiho v talianskych médiách propaguje všeobecnejšie záujmy plutokracie s cieľom koncentrovať médiá na národnej a európskej úrovni. Požaduje prijatie smerníc, ktoré by zásadne zmenili právo na informácie a slobodu prejavu na vnútornom trhu a záležitosti hospodárskej súťaže zavedením manipulácií veľkých podnikov v oblasti informácií a prispôbením verejnoprávných služieb kritériám súkromného sektora a pravidlám voľného trhu. Stredoprávi a stredoľaví zástancovia jednosmernej Európy odporúčajú a veľmi túžia po priamom zásahu EÚ do vnútorných záležitostí členských štátov EÚ, podporujú suverenity veľkých podnikov v oblasti informácií a so svojimi nechutnými konfrontáciami a maskovanými cieľmi sa derú, aby videli, kto si získa priazeň plutokracie a najlepšie poslúži jej záujmom. Hlavní mediálni dodávatelia sa vulgárnym spôsobom snažia manipulovať vedomie pracovníkov, aby tak zaviedli protiľudovú politiku kapitálu, ktorú uplatňujú stredopravé a stredoľavé vlády. Ľudia sa nedajú oklamať kohútiami zápasmi v Európskom parlamente a snahou povýšiť ho do úlohy cenzora, čo je navyše základnou nosnou štruktúrou záujmov kapitálu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), písomne. – (EL) Podporujeme spoločný návrh uznesenia, no neželáme si byť spájaní v súvislosti s návrhom smernice Komisie o koncentrácii médií a ochrane plurality, pretože sa domnievame, že táto právomoc by v tejto závažnej a potrebnej záležitosti mala byť zverená členským štátom.

Derek Vaughan (S&D), písomne. – Myslím si, že hlasovaním za spoločné uznesenie predložené Skupinou progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente, Skupinou Aliancie liberálov a demokratov za Európu, Skupinou zelených/Európskou slobodnou alianciou a Konfederatívnou skupinou Európskej zjednotenej ľavice – Nordickej zelenej ľavice som preukázal podporu slobode médií v Taliansku. Myslím si, že ako pre voleného zástupcu je mojou úlohou podporovať kroky, ktoré zabránia výskytu nadmernej kontroly médií nielen v Taliansku, ale vo všetkých európskych členských štátoch. Myslím si, že monopolizácia médií je nebezpečná a že je potrebné zasadiť sa za väčšiu slobodu v médiách v celej Európe. Občania Európy by nemali byť objektom mediálnej cenzúry a selektívneho spravodajstva.

Iva Zanicchi (PPE), písomne. – (IT) Vážení pán predsedajúci, pred vyše rokom som prvýkrát zasadla do týchto lavíc a keďže si európske inštitúcie, a osobitne tento Parlament, hlboko vážim, bola som mimoriadne dojatá. Je mi veľmi ľúto, že tento Parlament je degradovaný tým, že je nútený strácať čas cieleňými útokmi politických strán, ktoré ho využívajú a zneužívajú na svoje vlastné vnútroštátne a regionálne záujmy.

Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, práve udalosti, ktoré sa odohrávajú na najnižšej, provinčnej úrovni v Taliansku, sú tou najlepšou ukážkou slobody tlače a práva na informácie: predstavte si všetku regionálnu tlač, noviny v mestách, väčšie i menšie, ktoré ľudia čítajú každý deň a pozrite sa, o kom sa tam hovorí. Predstavte si denníky, ako je *La Repubblica*, a celú ľavicovú tlač. Dnes Európsky parlament opäť raz stratil príležitosť na serióznu rozpravu o slobode médií v Európe, ktorá sa stala rukojemníkom tých, ktorí využívajú tento Parlament na útočenie na talianskeho premiéra.

– Návrh uznesenia: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), písomne. – (FR) Hlasovala som za toto uznesenie, ktoré kritizuje zhoršujúcu sa situáciu tlače v Európe, osobitne v Taliansku, a ktoré tak požadovalo prijatie právnych predpisov o mediálnych fúziách. Preto považujem za absolútne škandalózne, že poslanci európskej pravice – medzi nimi poslanci Európskeho parlamentu za Úniu za ľudové hnutie – hovorili otvorene proti obrane slobody prejavu, a tak sa pripojili k postojom poslancov extrémnej pravice a eurofóbov. Týmto hlasovaním poslanci európskej pravice odhalili, že ich reflexné konanie malo ochrániť talianskeho premiéra Silvia Berlusconiho, člena Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), ktorý ovláda mediálne impérium, čo je na politického činiteľa bezprecedentné. Pán Berlusconi pravidelne zastrašuje novinárov a zvolených poslancov, ktorí sú proti jeho krokom. Fakt, že hlava talianskej vlády ovláda médiá v alpskej oblasti, je urážkou slobody európskej tlače, no nie je to zasahovanie. Talianska demokracia, ako všetky demokracie v EÚ, si zaslúži rešpekt. Jej predstaviteľ však ukázal, že si ho v súčasnosti nezaslúži. V mene našej úcty voči talianskym občanom máme dnes povinnosť ho za to odsúdiť.

Nessa Childers (S&D), písomne. – Pretože ma veľmi znepokojuje koncentrácia vlastníctva médií v Taliansku a v celej Európe, hlasovala som za tento spoločný návrh. V Írsku sa nám vytvára možný podobný problém a ja verím, že Európsky parlament sa tejto záležitosti bude opäť venovať. Je potrebné, aby sa tieto otázky

plne preskúmali a aby mal Parlament naďalej prehľad v súvislosti s týmto vývinom a smerovaním vlastníctva médií v Írsku a v celej Európe. Tiež by som chcela vyjadriť svoje sklamanie z toho, že poslanci strany Fianna Fáil hlasovali proti takémuto miernemu návrhu o vlastníctve médií v Taliansku.

Alan Kelly (S&D), písomne. – Téma hlasovania sa týka otázok regulácie vlastníctva médií. Mnoho ľudí pripomína nedostatok demokracie v EÚ; pri danej koncentrácii vlastníctva médií v celej Európe sú však najväčšou hrozbou ozajstnej demokracie mediálni baróni sveta. Ak si ľudia myslia, že vlastníci nemajú vplyv na tlač, mali by sa nad tým zamyslieť. Rupert Murdoch vlastní takmer 200 spravodajských periodík na celom svete. Z nich iba menšia časť zaujala v prípade Iraku protivojnový postoj. Informovanie verejnosti je podmienkou demokracie. Koncentrácia vlastníctva médií spôsobuje, že vyzdvihovanie obchodných záujmov elitnej menšiny sa môže schovávať za redakčnú nezávislosť. Verejnosť musí mať sama možnosť vybrať si z ponúkaného spravodajstva. V Írsku máme svoje vlastné problémy s vlastníctvom médií, ktoré musíme regulovať. Tento Parlament musí podporovať slobodu prejavu a slobodu prejavu médií. Je mi ľúto, že kolegovia poslanci pravice mali iný názor.

Catherine Soullie (PPE), písomne. – V nadväznosti na hlasovanie o spoločnom uznesení o práve na informácie v Taliansku a v celej Európskej únii je Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) veľmi spokojný. To, čo sme museli vykonať, bolo jasne vymedziť úlohu Európskeho parlamentu: sme legislatívne zhromaždenie a nie tribunál vnútorných záležitostí členských štátov. Bolo by nevhodné, keby bol tento maskovaný osobný útok podporovaný Parlamentom. Výsledok hlasovania ma veľmi teší. Hoci bol tesný, opätovne zavádza hodnotu zásady subsidiarity v rámci Európskej únie a jej inštitúcií.

5. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

(Rokovanie bolo prerušené o 13.05 hod. a pokračovalo o 15.00 hod.)

PREDSEDÁ: PÁN ROUČEK

podpredseda

6. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

7. Oficiálne privítanie

Predsedaajúci. – S potešením vám oznamujem, že delegácia zástupcov juhoafrického parlamentu zaujala svoje miesta v galérii pre významných návštevníkov. Rád by som srdečne privítal juhoafrickú delegáciu, ktorá sa tu zúčastňuje na 14. medziparlamentnom stretnutí zástupcov Európskeho parlamentu a juhoafrického parlamentu. Vedúcu africkej delegácie pani Joanmariae Louise Fubbovú, predsedníčku výboru pre obchod a priemysel národného zhromaždenia Juhoafrickej republiky, sprevádza predseda výboru pre medzinárodné vzťahy a päť ďalších kolegov z juhoafrického parlamentu.

Ako viete, Európa a Juhoafrická republika vyznávajú v oblasti demokracie, ľudských práv a multilaterálnej spolupráce rovnaké hodnoty. Juhoafrická republika nie je len regionálnou mocnosťou, ale aj nastupujúcou globálnou mocnosťou a je cenným partnerom, ktorý nám pomáha riešiť otázky globálnej finančnej a hospodárskej krízy. Pevne veríme, že musíme prehľbovať náš dialóg a rozvíjať čoraz užšie vzťahy a spoluprácu. Naše dva regióny by mali konať spoločne nielen v úsilí o nájdenie cesty zo súčasnej krízy, ale aj pri vytváraní nového celosvetového poriadku, ktorý prinesie trvalý prospech nám všetkým. Teda ešte raz, pani Joanmariae Louise Fubbová a vážení kolegovia z juhoafrického parlamentu, buďte vítaní.

8. Inštitucionálne aspekty vzniku európskej služby pre vonkajšiu činnosť – Vznik európskej služby pre vonkajšiu činnosť: stav rokovaní s členskými štátmi (rozprava)

Predsedaajúci. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava o správe pána Elmara Broka o inštitucionálnych aspektoch vzniku Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) a vyhlásenie Rady a Komisie o vzniku Európskej služby pre vonkajšiu činnosť.

Elmar Brok, spravodajca. – (DE) Vážený pán predsedaajúci, vážená pani Malmströmová, vážená pani komisárka, dámy a páni, blížime sa k času, keď bude Lisabonská zmluva konečne ratifikovaná, a teraz začíname zvažovať,

ako by sme ju mali vykonávať. Všetci vieme, že ústava sa musí uviesť do života, čo je rovnako dôležité tak v tejto zmluve, ako aj v texte ústavy či primárneho práva.

Rád by som však všetkým znovu pripomenul pôvodný zámer, pretože naše súčasné diskusie o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť, vysokom predstaviteľovi a podpredsedovi Komisie predstavujú výsledok ústavného konventu, ktorý prevzala medzivládna konferencia o Lisabonskej zmluve.

Zámerom bolo zefektívnenie Európskej únie priblížením sa k stavu, keď Európa hovorí s ostatným svetom jednotne. Práve preto potrebujeme nový typ vysokého predstaviteľa a podpredsedu Komisie, ktorý musí mať spoľahlivú službu tak, aby on či ona mohli dobre plniť túto úlohu.

Druhou zásadou ústavného konventu bola transparentnosť a treťou bola demokracia. To boli tri počiatočné body a parlamentnej väčšine v ústavnom konvente tvorenom najmä poslancami národných parlamentov bolo zrejmé, že Európska únia je vždy lepšia v oblastiach, kde postupuje podľa metódy Spoločenstva, a vždy je relatívne slabšia, keď postupuje podľa medzivládnej metódy.

V duchu týchto príprav vykonávanie uvedenej zmluvy nesmie viesť k posilneniu medzivládneho prístupu, čo by malo za následok potlačenie metódy Spoločenstva, ktorá je demokraticky kontrolovateľná, úspešnejšia a transparentnejšia.

Preto občas nerozumiem, prečo sa členské štáty primárne zaujímajú o organizačné štruktúry a nie o to, ako sa tieto zásady zavádzajú do praxe. Domnievame sa, že nepotrebujeme novú byrokráciu nachádzajúcu sa v strede medzi Radou a Komisiou, ktorá bude z dlhodobého hľadiska pozostávať zo 6 000 až 8 000 ľudí, bude si žiť vlastným životom a stane sa nezávislým kráľovstvom mimo našej kontroly.

Predpokladajme, že táto služba bude ako správny orgán pridelená Komisii, a uvedomme si, že musí mať charakter *sui generis*. Nemôže to byť bežný úrad Komisie, pretože v oblasti zahraničnej a bezpečnostnej politiky sa právomoc delí medzi Komisiu a Radu. Preto musíme zaistiť zavedenie ochrany pre Radu, aby táto mohla uplatňovať svoje práva primeraným spôsobom a aby bol zvolený lojálny prístup.

Je dôležité zdôrazniť, že k národným expertom v Komisii sa musíme správať inak, ako to bývalo v minulosti; inými slovami, musíme im dať rovnaké práva. Musíme jasne vysvetliť, že kontrolná funkcia Parlamentu a jeho rozpočtové práva nesmú byť nijako obmedzované, ale namiesto toho by mali byť posilnené.

Preto by som na tomto mieste rozpravy Komisii rád pripomenul, že máme nielen právo na konzultácie, ale aj to, že my poslanci sme prinútili Komisiu, aby súhlasila. Komisiu a vysokého predstaviteľa nevynecháme z diskusií. Musíme zaistiť, aby mal Európsky parlament v prípade zmien týkajúcich sa služobného poriadku a rozpočtových pravidiel právo spolurozhodovať, rovnako ako v prípade rozpočtového postupu. Preto by som obe inštitúcie rád vyzval, aby vo svojich vyhláseniach vyjadrili spôsob, akým navzájom prepoja zásady efektívnosti, transparentnosti a demokracie. Z predchádzajúcich dokumentov výboru COREPER, ku ktorým som mal prístup, mi to nebolo zrejmé.

(potlesk)

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, pán Brok, vážení poslanci, viem, že tu v Parlamente sa veľmi zaujímate o rozvoj Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. S veľkým záujmom a silným pocitom osobnej účasti som si prečítala správu pána Broka, ktorú v pondelok prijal Výbor pre ústavné veci. Prirodzene, predsedníctvo sa plne stotožňuje s tým, čo o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť hovorí pán Brok vo svojej správe, vlastne ide o základný prvok nášho spoločného úsilia o premenu európskej zahraničnej politiky na aktívny a kohéznejší nástroj, ktorý by umožnil, aby na celom svete videli európsku politiku v lepšom svetle.

Naším zámerom je preklenúť prázdny priestor, ktorý existuje medzi prácou Komisie a Rady, aby sa politika Únie uberala rovnakým smerom. Je to potrebné, aby sme boli čo najefektívnejší. Preto je pre nás veľmi dôležité poskytnúť Európskej službe pre vonkajšiu činnosť čo možno najlepší štart. Je to jedna z najväčších a najdôležitejších úloh Lisabonskej zmluvy. Množstvo dielikov skladačky musí zapadnúť na svoje miesto, a práve preto v Rade prebiehajú rozsiahle prípravy.

Cieľom Európskej rady je dohodnúť sa na správe, ktorú bude môcť vysoký predstaviteľ alebo vysoká predstaviteľka po svojom vymenovaní použiť ako štartovací bod pri predkladaní návrhu o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť. Počas tejto práce sa bude v súvislosti s predkladaním návrhu vysokým predstaviteľom, samozrejme, diskutovať s Európskym parlamentom. Dovtedy predsedníctvo zaistí pravidelný dialóg s Európskym parlamentom. Tento dialóg sme tu mali doteraz a budeme ho mať aj naďalej. Pre Európsky

parlament, Radu a Komisiu je dôležité, aby mali pravidelný kontakt pri riešení týchto otázok nielen medzi úradníkmi, ale aj na politickej úrovni.

Okamžite po írskom referende – a veľmi nás potešilo, že skončilo úspechom – začali členské štáty a Komisia veľmi intenzívne pracovať na príprave Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Táto práca postupuje a ja som si úplne istá, že na budúci týždeň budeme schopní predložiť Európskej rade v súvislosti s budúcim vysokým predstaviteľom niekoľko použiteľných myšlienok. Keďže predloženie konečného návrhu je úlohou vysokého predstaviteľa, on alebo ona sa, samozrejme, zapojí do práce hneď po svojom vymenovaní. Je veľmi dôležité, aby mal či mala možnosť zasiahnuť do práce na tomto návrhu.

Predseda predloží dohodu o zásadách zahŕňajúcu päť hlavných prvkov, konkrétne rozsah aktivít Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, jej právne postavenie, personálne obsadenie a financovanie a delegácie EÚ. Ešte sme to neukončili a diskusie stále prebiehajú, pokúsím sa vám však priblížiť, kam sme sa doteraz dostali; v tejto súvislosti sa zdá, že medzi Radou a Komisiou je vysoká miera zhody, a ja verím, že sa nakoniec dosiahne aj s Európskym parlamentom.

Pokiaľ ide o rozsah činností Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, je zjavné, že by sme mali vytvoriť zemepisné a tematické „úradnícke funkcie“ s kolektívnou zodpovednosťou za úlohy, ktoré v súčasnosti vykonáva Komisia a sekretariát Rady. Komisia bude mať aj naďalej hlavnú zodpovednosť za veci týkajúce sa obchodu, pomoci a rozširovania, hoci sa ešte stále presne nestanovilo, kde bude deliaca čiara medzi Komisiou a Európskou službou pre vonkajšiu činnosť, pokiaľ ide o pomoc.

Členské štáty a Komisia sa tiež zhodli na tom, že právne postavenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť by malo odrážať a podporovať jedinečnú úlohu, *sui generis*, ktorú má táto služba v systéme EÚ. Nech už bude nakoniec právne riešenie akékoľvek, musí spĺňať zásady dobrej administratívy a perspektívu osobnej zodpovednosti.

Personál sa bude získavať z Komisie, sekretariátu Rady a z členských štátov. Jasne to stanovuje Lisabonská zmluva. Všetky tieto kategórie zamestnancov majú nárok na to, aby vykonávali úrad za rovnakých podmienok. Delegácie EÚ budú začlenené do právomocí vysokého predstaviteľa, len čo Lisabonská zmluva nadobudne platnosť.

Dôležitou vecou pri zriaďovaní Európskej služby pre vonkajšiu činnosť je kontakt s Európskym parlamentom. Po vymenovaní vysokého predstaviteľa bude on či ona pravidelne konzultovať s Európskym parlamentom zásadné prístupy a dôležité rozhodnutia v rámci smerovania spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, ako aj spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Som presvedčená o tom, že úzky kontakt s Európskym parlamentom bude podporovaný aj na úrovni úradníkov. Európska služba pre vonkajšiu činnosť by teda mala byť nástrojom zodpovedným za kontakt s Európskym parlamentom.

Približne sem sme dospeli v našich rozhovoroch. Nemôžem sa vyjadriť podrobnejšie, pretože sme naše rozhovory ešte neskončili, no urobíme všetko preto, aby bol Parlament aj naďalej informovaný o dosiahnutom pokroku. Samozrejme, vysokého predstaviteľa ešte stále nevymenovali, preto sú toto všetko len myšlienky a nič viac. Koniec koncov to bude vysoký predstaviteľ, kto predloží návrh v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

Rada by som vám poďakovala za možnosť vystúpiť a teším sa na konštruktívnu rozpravu, počas ktorej si, samozrejme, veľmi pozorne vypočujem názory Parlamentu a zodpoviem všetky otázky, ako budem najlepšie vedieť.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komisie. – Vážení pán predsedajúci, dúfam, že sme sa dostali až do posledného kola procesu zavádzania Lisabonskej zmluvy a zavšíme proces, ktorý si vyžiadala osem rokov diskusií a rokovaní. Všetci dúfame, že po jednoznačnom výsledku írskoho referenda konečne môže veľmi skoro nasledovať česká ratifikácia. Ak to dosiahneme na 20. výročie opätovného zjednotenia Európy, bude to veľký deň pre Európu a jej občanov – v neposlednom rade preto, lebo všetku pozornosť budeme môcť sústrediť na naliehavé problémy a politické záležitosti, ktoré sú pred nami.

Dostávame sa do záverečného štádia, dovoľte mi teda zablahoželať Parlamentu a najmä Výboru pre ústavné veci zastúpenému spravodajcom pánom Elmarom Brokom k predloženému stanovisku o kľúčovom prvku Lisabonskej zmluvy, ktorým je Európska služba pre vonkajšiu činnosť. Vznik Európskej služby pre vonkajšiu činnosť ponúka Európskej únii a všetkým jej inštitúciám príležitosť dosiahnuť to, v čo sme dlho dúfali: aby mala vo svete spoločný hlas a aby sa posilnil vplyv EÚ vo svete.

Správa pána Broka si tento veľký potenciál uvedomuje. Spoločne s touto dôležitou rozpravou a mnohými ďalšími konzultáciami s poslancami Parlamentu poskytne v priebehu nadchádzajúcich mesiacov veľmi dôležitý príspevok k našej spolupráci so švédskym predsedníctvom a tiež s členskými štátmi a sekretariátom Rady. S radosťou môžeme potvrdiť, že Komisia vo veľkej miere podporuje celkový prístup Parlamentu. Súhlasím so zásadami transparentnosti, demokracie a súdržnosti, ktoré ste tu práve spomenuli. Samozrejme, je dôležité, aby všetky inštitúcie spolupracovali a pomáhali novovymenovanému vysokému predstaviteľovi/podpredsedovi Komisie v jeho či jej úlohe pripraviť rozhodnutie o vzniku Európskej služby pre vonkajšiu činnosť – rozhodnutie, ktoré si, ako viete, vyžaduje súhlas Komisie a konzultáciu s Parlamentom.

Najprv mi dovoľte spomenúť štatút Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Skutočne bude *sui generis*, pretože neexistuje model, ktorým by sa riadila. Vytvárame čosi nové. Nebude ani medzivládna a nebude ani výhradne založená na metóde Spoločenstva; musíme však zaistiť, aby mal nový systém skutočne európsky prístup inšpirovaný a založený na politikách Spoločenstva, ako tu už bolo spomenuté. Základnou otázkou pre nás všetkých je, čo by mala Európska služba pre vonkajšiu činnosť vykonávať. To by malo byť našim cieľom. Spojením rôznych aktérov v oblasti vonkajších vzťahov môžeme zaistiť, že naše vzťahy s vonkajším svetom budú jasné, koherentné a vedené jednotným súborom politických cieľov. Musí mať právomoc ako základ vonkajšej politiky EÚ, miesto, kde sa politika rozvíja a koordinuje. Európska služba pre vonkajšiu činnosť musí byť takto vnímaná v rámci Európskej únie aj mimo nej a bude účinná len vtedy, ak bude dobre spolupracovať s ostatnými inštitúciami a plne rešpektovať medziinštitucionálnu rovnováhu.

Preto si myslím, že je veľmi dôležité, aby Európska služba pre vonkajšiu činnosť vznikla spôsobom, ktorý jej umožní veľmi úzko spolupracovať s Komisiou a Radou a rešpektovať potrebu plnej zodpovednosti voči Európskemu parlamentu. Spojenie zodpovedností za vonkajšiu činnosť do jedinej služby bude podľa mňa pre Parlament znamenať zmenu jeho schopnosti plniť kontrolnú úlohu vo vzťahu k politike Únie. Ako služba samotná, tak aj spôsob, ktorým Parlament pristupuje k tejto službe a k vysokému predstaviteľovi/podpredsedovi Komisie, bude musieť byť istým spôsobom *sui generis*.

Vytvorenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť si vyžaduje množstvo rozhodnutí, pravdepodobne vrátane zmien rozpočtových pravidiel a služobného poriadku, ktoré vyžadujú návrh Komisie a prijatie prostredníctvom spolurozhodovacieho postupu.

Vysoký predstaviteľ/podpredseda Komisie musí mať právomoc riadiť službu, služba však musí tiež slúžiť systému EÚ ako celku – hlavne predsedovi Európskej komisie a predsedovi Európskej rady, ako aj ďalším komisárom s pôsobnosťou vo vonkajších vzťahoch. V Bruseli aj v tretích krajinách musí byť schopná poskytnúť pomoc Európskemu parlamentu a oficiálnym delegáciám na zahraničných cestách.

Úzke zapojenie členských štátov do novej služby je jednou zo základných inovácií. Veľvyslanci výboru COREPER sa usilujú čo najlepšie zaistiť, aby mohli kvalitní diplomati členských štátov čo najskôr nastúpiť do služby. My v Komisii práve skúmame spôsob, akým by sa to dalo urobiť pred úpravou služobného poriadku, a prijímanie do služby by sa malo uskutočňovať formou výberových konaní založených na schopnostiach s vhodným prihliadnutím na potrebu zemepisnej a rodovej vyváženosti. To do značnej miery spĺňa želania vyjadrené v správe.

Domnievame sa tiež, že by všetci členovia EEAS, či už pôjde o úradníkov inštitúcií EÚ, alebo úradníkov z členských štátov pracujúcich na dobu určitú, mali mať rovnaké práva. Budú si rovní v každom zmysle.

Pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti služby, potrebuje mať úplný prehľad o vzťahoch Únie so zvyškom sveta, preto potrebuje zemepisne rozčlenené pozície, ako aj horizontálne služby, aby obsiahla otázky, ako je spoločná zahraničná a bezpečnostná politika a spoločná bezpečnostná a obranná politika, ľudské práva a vzťahy s orgánmi OSN. Cieľom je predísť duplicitě a zaistiť, aby všetci zodpovední za presadzovanie vonkajšej politiky EÚ účinnejšie spolupracovali, a Komisia bude aj naďalej zaisťovať služby súvisiace s obchodom, rozvojovou politikou, realizáciou pomoci, humanitárnou pomocou a rozširovaním. Samozrejme, bude tiež pokračovať v riadení vonkajších prvkov základných vnútorných politík Únie a ústredná otázka súčasnej rozpravy je, ako riadiť programovanie vonkajšej pomoci.

Môžem uistiť Parlament, že rozvojová politika EÚ vrátane odstránenia chudoby bude ústrednou časťou vonkajšej činnosti Komisie. Vysoký predstaviteľ/podpredseda Komisie a komisár pre rozvoj na tom budú veľmi úzko spolupracovať. Skutočnosť, že nový vysoký predstaviteľ bude tiež podpredsedom Komisie zodpovedným za koordinovanie všetkej vonkajšej činnosti EÚ, celej veci pomôže. Služba bude tiež zodpovedná za správu delegácií, hoci ľudia v rámci delegácií budú tak ako teraz z rôznych služieb – nielen z EEAS, ale aj zo služieb Komisie a možno aj z iných inštitúcií a orgánov Európskej únie.

Od chvíle, keď táto zmluva nadobudne platnosť, delegácie Komisie sa stanú delegáciami EÚ. Takto získajú nové zodpovednosti, neoslabí to však ich úlohu pri zastupovaní aktivít Komisie v plnom rozsahu. Delegácie EÚ by mali byť zodpovedné za zastupovanie, koordináciu a rokovania odo dňa, keď táto zmluva nadobudne platnosť. Na väčšine miest prebehne tento proces celkom hladko. Na miestach s výnimočne vysokým pracovným zaťažením však bude potrebné zabezpečiť rozdelenie záťaže nielen pomocou rotujúceho predsedníctva, ale aj iných členských štátov.

Vytvorenie úplne novej vonkajšej služby je významnou úlohou. Táto služba sa podľa informácií vo vašej správe bude časom vyvíjať. Budeme sa učiť spoločne. Naším prvým cieľom musí byť zachovanie účinného presadzovania vonkajších politík EÚ v období medzi nadobudnutím platnosti tejto zmluvy a vznikom Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Spolu so sekretariátom Rady budeme spolupracovať s vysokým predstaviteľom/podpredsedom Komisie na zaistení plynulého prechodu. Musíme sa však pozeráť ďalej do budúcnosti. Spojíme úradníkov a diplomatov z rôznych inštitúcií a všetkých členských štátov. Vieme, že spoločná zahraničná politika nie je len súčtom 27 národných politík. V Európskej službe pre zahraničnú činnosť potrebujeme ľudí, ktorí myslia európsky, hoci nestrácajú typické národné väzby. Preto potrebujeme vytvoriť diplomatickú kultúru EÚ a *esprit de corps* EÚ. Preto je nevyhnutná odborná príprava.

Správa prináša sľubnú myšlienku vytvorenia európskej diplomatickej akadémie. Dovtedy môžeme plnohodnotne využívať diplomatické akadémie členských štátov. Len veľmi nedávno som sa zúčastnila na 10. výročí európskeho diplomatického programu, ktorý s touto situáciou počítal a ukázal nám cestu. Za zmienku stojí, že Komisia od sedemdesiatych rokov usporiadala školiace semináre pre viac než 5 700 diplomatov. Jednou z úloh EEAS bude vytvoriť stratégiu odbornej prípravy, ktorá zabezpečí, že všetci jej členovia bez ohľadu na pôvod budú spôsobilí vykonávať svoje úlohy. Najmä vedúci delegácií musia nielen vykonávať svoju politickú úlohu, ale tiež zabezpečiť všetky činnosti Komisie, ktoré tvoria významnú časť mandátu delegácie.

Správa pána Broka tiež otvára otázku, či EEAS môže zabezpečovať konzulárne služby. Komisia je tejto myšlienke otvorená, hoci jej rozvinutie si môže vyžiadať nejaký čas. To sú záležitosti budúcnosti. V súčasnosti je našou úlohou zabezpečiť správne fungovanie EEAS v záujme všetkých: európskych občanov, členských štátov a Európskej únie. Komisia podporuje vznik EEAS, chce, aby služba uspela, a prispieje všetkými možnými spôsobmi, aby zaistila, že sa to stane. Táto správa ukazuje, že Parlament urobí to isté.

Prepáčte mi, že som hovorila trochu dlhšie, no myslím si, že ide o veľmi dôležitú vec. Prepáčte mi, prosím, pán predsedajúci.

Predseda júci. – Vážená pani komisárka, samozrejme, že vám prepáčim, pretože s vami plne súhlasím. Je to veľmi dôležitá téma.

Alojz Peterle, v mene skupiny PPE. – (SL) Vážená pani úradujúca predsedníčka Rady, pani komisárka, bývalí kolegovia z Európskeho konventu, dámy a páni, chcel by som zablahoželať spravodajcovi pánovi Elmarovi Brokovi k jasne vyjadrenému stanovisku Európskeho parlamentu k záležitostiam súvisiacim so vznikom Európskej služby pre vonkajšiu činnosť.

Zriadenie takejto služby je logickým a nevyhnutným dôsledkom rozhodnutia spojiť dve úlohy zahraničnej politiky do jednej a je mimoriadne dôležité pre rozvoj identity zahraničnej politiky Európskej únie. Integrovaná diplomacia bude znamenať zjednodušenie, jednotnejšiu a účinnejšiu činnosť, ako aj väčšie zviditeľnenie a uznanie.

Otázka, ako zaviesť túto spoločnú službu, nie je čisto technická. Bude mať tiež vplyv na presadzovanie politického zámeru, ktorý by Európska únia rada dosiahla zverením úloh vysokého predstaviteľa a podpredsedu Komisie jedinej osobe. Rozvíjanie novej služby by malo vychádzať z rovnakého zdroja, ktorý viedol k spojeniu dvoch úloh zahraničnej politiky a ktorý vyústí do zjednotenia úsilia Rady a Komisie v oblasti zahraničnej politiky.

Je dôležité, že táto služba vzniká s náležitým ohľadom na úlohy a spoluprácu Komisie, Rady a Parlamentu a že sa zakladá na vzájomnej dôvere a vóli spolupracovať.

Hoci si myslím, že v záujme Európskej únie by mala táto služba začať fungovať čo najskôr, dôrazne podporujem odporúčanie, aby sa zavádzala postupne, a tak sa podarilo prijať jej najvhodnejšiu a najúčinnnejšiu formu. Myslím si, že pokiaľ ide o jej organizáciu a rozpočet, je vhodné, aby služba tvorila súčasť administratívnej štruktúry Komisie.

Považujem za úplne zásadné, aby do budúcej služby patrili aj zamestnanci národných diplomatických služieb, čo by nepochybne viedlo k vytvoreniu lepšej a dostupnejšej služby pre občanov Európskej únie, a to najmä v krajinách, ktoré majú len malý počet diplomatických zastúpení.

Roberto Gualtieri, *v mene skupiny S&D.* – (IT) Vážený pán predsedajúci, vážená pani ministerka, pani komisárka, dámy a páni, touto rozpravou a správou, ktorú zajtra schválime, chce tento Parlament dokázať svoju vôľu pomôcť pri zakladaní Európskej služby pre vonkajšiu činnosť tým, že dokonca aj v tejto predbežnej fáze vedie konštruktívny dialóg s Radou aj s Komisiou. Domnievame sa, že okamžité požadovanie medziinštitucionálneho dialógu je predovšetkým užitočné a rozumné, ak uvažíme, že touto zmluvou stanovený postup vyžaduje, aby Parlament vyjadril svoje stanovisko k návrhu predloženému vysokým predstaviteľom, a pretože výsady Parlamentu v súvislosti s rozpočtom nevyhnutne vyžadujú jeho súhlas a spoluprácu. A to nehovorím o súhlase Komisie spomenutom pánom Brokom, ktorý prináša ďalší priestor pre Európsky parlament.

Tiež si však myslíme, že je našou povinnosťou okamžite požadovať tento dialóg, pretože Európska služba pre vonkajšiu činnosť je jednou z najdôležitejších inovácií, ktoré zavádza Lisabonská zmluva. Jej charakter má mať značný vplyv na spôsob zmeny organizácie európskeho riadenia a aj na spôsob, ktorým sa v praxi rozhoduje o celkovej vyváženosti inštitúcií Únie.

Skupina progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente súhlasí so stanoviskom prijatým v správe pána Broka, na ktorej návrhu sa aktívne podieľala. Je to stanovisko, ktoré má za cieľ rozvíjať úlohu, ktorú môže služba vykonávať ako prepojenie medzi rozmerom Spoločenstva týkajúcim sa vonkajšej činnosti Únie a medzivládny rozmerom spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, ako je to ustanovené v hlavě V Lisabonskej zmluvy.

Prirodzene si uvedomujeme jedinečný charakter služby, ktorý tiež odráža postavenie vysokého predstaviteľa a podpredsedu Komisie, rovnako ako sme si vedomí skutočnosti, že služba nesmie zahŕňať všetky služby, ktoré Komisia využíva pri zavádzaní množstva prvkov svojej vonkajšej činnosti – ktorá sa neobmedzuje len na SZBP – počínajúc spoluprácou na jej rozvoji.

Domnievame sa však, že je veľmi dôležité, aby služba dokázala zefektívniť zahraničnú a bezpečnostnú politiku Únie a aby jej vonkajšia činnosť bola celkovo dôslednejšia. Myslíme si tiež, že je veľmi dôležité, aby bola služba pod demokratickou kontrolou Parlamentu, a v tejto súvislosti sa domnievame, že jej začlenenie do administratívnej štruktúry Komisie je možnosťou, ktorá je v úplnom súlade s cieľmi, na ktorých nám skutočne záleží. Z tohto dôvodu sme hlasovali za správu pána Broka.

Andrew Duff, *v mene skupiny ALDE.* – Vážený pán predsedajúci, Komisia má v zásade pravdu, keď vraví, že služba by mala spájať všetky nástroje a prostriedky potrebné na vykonávanie aktívnej zahraničnej politiky na celom svete. Je veľmi dôležité, aby všetci partneri tohto veľkého projektu vrátane najľudnatejších a najvýznamnejších štátov začali dôverovať jeden druhému a tiež službe.

Je veľmi dôležité, aby Ministerstvo zahraničných vecí Spojeného kráľovstva vyslalo do služby tých najlepších ľudí namiesto tých, ktorých sa chce zbaviť. Plne súhlasím, že z administratívnych a rozpočtových dôvodov by služba mala byť pričlenená ku Komisii, a to aj z hľadiska parlamentnej a finančnej kontroly. Musím povedať Rade, že je neprijateľné, aby bola služba v rámci rozpočtových pravidiel zaradená do rovnakej kategórie ako Hospodársky a sociálny výbor či ombudsman. Myslím si, že táto správa pána Broka je prakticky prípravnou fázou procesu vzniku služby pre vonkajšiu činnosť, no tiež sa domnievam, že by sme sa mali zastaviť, kým postúpime ďalej, a pred zvolením vysokého predstaviteľa/podpredsedu Komisie vyriešiť dôležité otázky.

Pre Parlament je veľmi dôležité, že máme politického partnera na rokovanie o vzniku a budúcnosti programu Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, preto vás prosím, štáty, aby ste nám poskytli ľudí na všetky tieto pracovné miesta.

Indrek Tarand, *v mene skupiny Verts/ALE.* – (ET) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, je pre mňa skvelým a príjemným zážitkom pracovať s niekoľkými obdivuhodnými ľuďmi. Rád by som zablahoželel pánovi Brokovi a tiež mnohým ďalším, ktorí k správe prispeli. Teraz by som však rád citoval pána Barrosa, ktorý dnes ráno múdro povedal: „Ani inštitúcie nie sú večné; potrebujeme obrovskú politickú vôľu.“ Vytváranie inštitúcií sa bez politickej vôle vlastne nezaobíde. Aby sme predišli situácii, že vytvoríme len ďalšiu inštitúciu, naša politická vôľa musí byť pri vzniku novej služby vždy prvoradá. Cieľom je naozaj európska organizácia, ktorá je v skutočnosti organizáciou *sui generis* a ktorá slúži spoločným záujmom všetkých európskych občanov. Ak sa chceme vyhnúť duplicitě či možnému plytvaniu prostriedkami, ktoré je také typické, musíme

zaručiť, aby sa vyčlenenie rozpočtových prostriedkov a použitie týchto prostriedkov uskutočnilo pod dohľadom Európskeho parlamentu.

Správa širšie definuje zásady koordinované Európskym súdnym dvorom, čo nám pomôže pri vymenovávaní vysokého predstaviteľa a tiež pri uskutočňovaní plánu. Po tomto pláne budeme mať všetci lepšiu pozíciu a dostaneme tiež príležitosť zapojiť našu vlastnú politickú vôľu. Keďže všetci poznáme zábery Strany zelených – ako sú myšlienka dosiahnutia mieru, úplné uplatňovanie Charty základných práv, a, samozrejme, téma rodovej rovnosti – nebudem sa im tu dnes znova venovať, hoci sľubujem, že sa k týmto témam v pravej chvíli vrátim. Musím však povedať, že si myslím, že by Rada urobila veľmi dobre, keby zvažila vymenovanie ženy za vysokého predstaviteľa, pretože všetci vieme, že predsedom Komisie nie je žena. Na čele Európy vlastne ešte nikdy nestála žena, a preto, keď vytvárame novú európsku inštitúciu, by bolo možno dobré zvážiť tento prvok.

Pri posudzovaní správy som upozornil na určité záporné postoje prichádzajúce z istých oblastí. Odznelo tu, že Európsky parlament nezohráva v tejto veci žiadnu úlohu a že sa touto správou len snaží dodať sám sebe viac dôležitosti. Na tento postoj by som zareagoval tak, že Parlament je dôležitý a my to musíme vziať do úvahy. Naša správa o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť poskytuje veľmi dobrú príležitosť tieto skutočnosti vyjasniť. Preto vyzývam všetkých, aby podporili prijatie správy, hoci si uvedomujem, že neobsahuje všetky vyplešenia a želania. Hlavné je, aby sme správu teraz prijali.

Ashley Fox, *v mene skupiny ECR*. – Vážený pán predsedajúci, opäť by som chcel vyjadriť svoje sklamanie z toho, že tento Parlament rokuje o správe, ktorá predbieha ratifikáciu Lisabonskej zmluvy. Ktovie, či by sme tu dnes mali túto rozpravu, keby túto zmluvu stále posudzoval nemecký ústavný súd. Predpokladám, že nie, a pýtam sa, prečo sa k Českej republike správame inak. Anglický autor George Orwell, by možno poznamenal, že všetky členské štáty sú si rovné, ale niektoré sú si rovnejšie.

Som proti vytváraniu Európskej školy diplomacie. V čase, keď všetky členské štáty čelia obrovskému tlaku na svoje rozpočty, by aj EÚ mala ukázať svoju umiernenosť. Mali by sme konať ako strážcovia verejných peňazí. Naším cieľom by malo byť všemožné úsilie o opatrné mňanie verejných peňazí a o vrátenie peňazí členským štátom a daňovým poplatníkom, ktorých zastupujeme.

Cenu tohto návrhu ešte nepoznáme. Je to ďalší príklad toho, ako niektorí poslanci tohto Parlamentu až príliš ochotne robia veľké gestá s peniazmi iných ľudí. Európska škola diplomacie je plytvanie peniazmi a stane sa len ďalším bremenom pre daňových poplatníkov.

Rád by som váženým kolegom pripomenul, že každú spoločnú pozíciu k zahraničnej politike budú určovať členské štáty zastúpené v Rade, nie Komisia a určite nie tento Parlament. Všetkých ďalších zamestnancov potrebných pre Európsku službu pre vonkajšiu činnosť by mali vyslať členské štáty a nemali by požadovať žiadnu osobitnú odbornú prípravu. Politika, ktorú budú zastupovať vo svete, bude politikou Rady ministrov, nie nejakou nezávislou európskou politikou.

Školu diplomacie by sme potrebovali len v prípade, ak by EÚ prevzala kontrolu nad politikou zahraničných vecí členských štátov. Dúfam, že tento deň nikdy nepríde, a urobím všetko pre to, aby som tomu zabránil.

(Rečník súhlasil, že zodpovie otázku podľa článku 149(8).)

Andrew Duff (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, mohol by som sa opýtať rečníka, či, ak cíti sklamanie z toho, že táto zmluva už fakticky platí, podporí vymenovanie pána Chrisa Pattena za vysokého predstaviteľa?

Ashley Fox (ECR). – Vážený pán predsedajúci, som veľmi rád, že sa ma pýtajú na môj názor, no pochybujem, že to bude závisieť od môjho rozhodnutia.

Helmut Scholz, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, ďakujem vám za príležitosť dnes prehovoriť. Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica opakovane v pléne jasne vyjadrila svoju základnú kritiku smerovania a povahy zahraničnej a bezpečnostnej politiky Európskej únie a je proti nasledovaniu tohto smerovania vrátane Lisabonskej zmluvy. Táto spoločná rozprava na začiatku tohto volebného obdobia sa týka jednej z najdôležitejších správ celého obdobia. Bohužiaľ, hoci rozumiem motívom pána Broka z pohľadu parlamentnej aktivity, musíme niečo rozbehnúť do stanoveného termínu, to však sťažuje správne a zodpovedné zváženie rozsahu a zložitosti otázok, ktoré vyplývajú z obsahu tejto novej štruktúry.

Počas rozpravy sme si vyjasnili, koľko nám toho ešte ostáva vyriešiť, a preto ten politický poker medzi záujmami národných síl a vlád a štruktúrami EÚ. Skupina GUE/NGL je proti tomu. Preto dúfame, že Európsky

parlament bude mať po rokovaníach príležitosť opätovne zvážiť Európsku službu pre vonkajšiu činnosť v súlade s očakávaniami vyjadrenými dnes ráno v pléne švédskemu predsedníctvu v súvislosti s obmedzením vo formulácii mandátu na vyjednávanie. My v Parlamente by sme mali tiež zaistiť, aby boli európski občania čo najlepšie informovaní o rôznych prvkoch EEAS, najmä vzhľadom na pochybnosti a kritiku súvisiacu s Lisabonskou zmluvou a v tejto súvislosti aj vzhľadom na požiadavku väčšej transparentnosti a demokratického spolurozhodovania.

Diskusie o vzniku EEAS prebiehajú už celé mesiace za zatvorenými dvermi. Naša skupina by rada zopakovala, že nezapojenie Európskeho parlamentu, organizácií občianskej spoločnosti, ktorých sa to do značnej miery týka, či dokonca národných parlamentov vzbudzuje vážne obavy. Práve toto je ten prípad, pretože živá rozprava a otvorená a transparentná diskusia o inštitucionálnych štruktúrach sú veľmi dôležité pre svoju legitimitu v budúcnosti a pre svoju verejnú zodpovednosť. V dôsledku toho vítam prístup pána Broka, ktorým sa usiluje prostredníctvom svojej správy dosiahnuť pre Európsky parlament prinajmenšom parlamentné spolurozhodovanie. Niektoré z našich požiadaviek sa snažia o dosiahnutie rovnakých výsledkov.

Sme proti všetkým snahám – a hovorím to jednoznačne a kategoricky – začleniť do EEAS politicko-vojenské štruktúry bez ohľadu na to, či sa to udeje teraz alebo v budúcnosti a tak, ako to na zasadnutí Rady navrhlo medzi inými aj Francúzsko. Možné spojenie vojenského plánovania, štruktúr tajných služieb a všeobecných diplomatických a politických úloh je z nášho pohľadu neprijateľné.

Morten Messerschmidt, v mene skupiny EFD. – (DA) Vážený pán predsedajúci, včera ma požiadali, aby som uviedol tri dôvody, prečo by ľudia mali hlasovať proti tejto správe. Je to veľmi jednoduché: demokracia, demokracia a demokracia.

V prvom rade je neobvyklé, že by nejaký parlament chcel prijať správu založenú na zmluve, ktorej osud ešte stále nie je úplne istý. Nikto nepozná budúcnosť Lisabonskej zmluvy a každý s čo i len najmenšou štipkou úcty voči demokratickým štruktúram – najmenšou štipkou úcty voči členským štátom, ako je napríklad Česká republika – by tento projekt pozastavil až do chvíle, kým sa budúcnosť zmluvy nevyjasní.

Po druhé, táto správa (a celá služba zahraničných vecí, ktorá sa práve vytvára) predstavuje úplné podkopanie, sklamanie a zlyhanie pri uznaní zvrchovaného práva členských štátov na vykonávanie vlastnej zahraničnej politiky. To je tiež dôvod, prečo sa táto správa usiluje preniesť zodpovednosť za všetko na Komisiu. Komisia, samozrejme, najmä z hľadiska svojej úlohy „štátneho úradníka“ nie je jednoznačne všeobecne volená. Inými slovami, ak ľudia chcú odlišnú zahraničnú politiku, neexistuje žiadny spôsob, ako túto politiku zmeniť, keďže je to len Rada, čiže vlády, ktoré majú ľudia možnosť zmeniť – nie Komisia.

Po tretie to znamená, že je to len demokratická komédia, keď chce tento Parlament odovzdať viac právomocí, niektoré v úplne kľúčových oblastiach v rámci zvrchovaného štátu, Komisii, ktorá nemá žiadny všeobecný mandát. Tento Parlament sa zakladá len na *kratos* – čisto na moci. Vôbec nikdy sa nezakladá na *demos*. Mali by sme sa zamerať práve na *demos* – mali by sme sa sústrediť na ľudí a nie na moc. Preto musíme mať viac demokracie. Z tohto dôvodu musíme túto správu zamietnuť.

Andrew Henry William Brons (NI). – Vážený pán predsedajúci, táto správa sa pokúša upokojiť nás, pokiaľ ide o službu, no na mňa má presne opačný účinok. Na jednej strane tvrdí, že služba dopĺňa diplomaciu členských štátov a nespochybňuje ju. Zvyšok správy však tomuto ubezpečeniu z môjho pohľadu jasne odporuje.

V odseku 4 sa uvádza, že služba – myslia sa tým jej právomoci – nemôže byť vopred ohraničená či vopred vymedzená. V odseku 8(d) sa navrhuje, aby delegácie, ktoré sú súčasťou služby, mohli preberať konzulárne služby členských štátov. Je zrejmé, že táto služba má – nie z krátkodobého, ale z dlhodobého hľadiska – prebrať a nahradiť diplomatické zastúpenie členských štátov a napokon možno aj právo veta Spojeného kráľovstva a Francúzska v Bezpečnostnej rade OSN.

Keď počujete, ako vás orgán EÚ uisťuje, že to či ono neurobí, môžete dosť dobre tušiť, čo zamýšľa. Ospravedlňujem sa pánovi Shakespearovi, no myslím si, že správa až priveľmi protestuje. Kto alebo čo bude vlastne vykonávať kontrolu nad týmto orgánom? Podľa mňa Rada nie. Tá musí konať jednomyselne. Ak nerozhodne, služba bude jednoducho pokračovať vo svojom vlastnom programe. A čo Parlament? Nie, ten sa obmedzuje len na konzultácie. Tento orgán bude vykonávať zahraničnú politiku nadradenú vedúcim predstaviteľom členských štátov bez účinnej kontroly zo strany členských štátov či Európskeho parlamentu. Národné vlády sa ocitnú v pozícii miestneho úradu.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, v prvom rade cítim, že je mojou povinnosťou poďakovať spravodajcovi, ktorý vykonal skvelú prácu, a ako predseda Výboru pre ústavné veci musím tiež poďakovať za veľmi rýchlu prácu všetkým členom výboru, teda oboch výborov – Výboru pre zahraničné veci a Výboru pre rozvoj – ktoré predložili stanovisko.

Vlastne sme sa snažili pripraviť dokument – ktorý bude, dúfam, schválený – ktorý môžeme predložiť Rade 29. a 30. októbra. Dobré si uvedomujeme, že táto správa nie je konečnou správou. Jej účelom je len upriamiť pozornosť Rady, a tým aj vysokého predstaviteľa po jeho zvolení, na niekoľko postupov, istú cestu, ktorou sa budeme uberať.

Úlohou vysokého predstaviteľa bude vytvoriť si svoj vlastný organizačný plán, ktorý následne musíme preskúmať. Preto sú to len usmernenia, ktoré predkladáme nášmu Parlamentu. Vieme tiež, že úspech tejto operácie týkajúcej sa služby pre vonkajšiu činnosť sa spája s úlohou vysokého predstaviteľa, ktorý musí byť schopný všetkých zorganizovať a riadiť. Jeho prostredníctvom chceme dôslednú a jednotnú zahraničnú politiku. Dobré si uvedomujeme, že tu existujú problémy, o ktorých sa tu už veľa povedalo, no problémy sú na to, aby sa riešili. Dôležité je, že smerovanie, informácie a rozsah činnosti sú jasné.

Správa pána Broka prináša v tejto súvislosti niekoľko zaujímavých návrhov – musím byť stručný, pretože sa mi minul vyhradený čas – v každom prípade však medzi ne patrí začlenenie služby do administratívnej štruktúry Komisie, rozhodnutie ďalej rozvíjať model Spoločenstva a návrh, ktorý je okrem iného stanovený aj v Lisabonskej zmluve, že zamestnanci musia byť vyčlenení zo sekretariátov Komisie a Rady a z delegácií samotnej Komisie.

Myslím si, že za zmienku stoja dve inovácie: veľvyslanectvá Únie vedené úradníkmi z Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, ktoré by tiež zahŕňali delegácie Komisie prítomné v tretích krajinách a kontaktné kancelárie Rady s možným pridelením odborníkov z generálnych riaditeľstiev; a základy, ktoré boli vytvorené pre vznik Európskej školy diplomacie, čo je zaujímavá myšlienka.

Čas na môj príspevok vypršal. Len dúfam, že túto správu naozaj prijmem a prijmem ju veľkou väčšinou hlasov.

Zita Gurmai (S&D). – Vážení pán predsedajúci, ako všetci vieme, Európska služba pre vonkajšiu činnosť je jednou z hlavných inovácií navrhovaných Lisabonskou zmluvou. Preto musíme byť veľmi opatrní a zodpovední pri jej vytváraní.

Všetci súhlasíme, že by mala začať fungovať hneď, ako Lisabonská zmluva nadobudne platnosť. Komisia a Rada už teraz pracujú na usmerneniach, ktoré by mali predložiť na zasadnutí Európskej rady koncom tohto mesiaca. Je preto veľmi dôležité, že Európsky parlament má na tento proces vplyv.

Dnešná rozprava a z nej vyplývajúce uznesenie sú mimoriadne dôležité, pretože teraz musíme vyslať veľmi jasný signál Rade a Európskej komisii ako dôkaz politického konsenzu vo veci vzniku služby.

Som veľmi hrdá na prácu svojho kolegu, ktorá je výsledkom rokovaní rôznych strán v tomto Parlamente. Trváme na zachovaní modelu Spoločenstva vo vonkajších vzťahoch Únie. Poslanci si želajú pripojenie služby k Európskej komisii a časť rozpočtu Spoločenstva. Európska služba pre vonkajšiu činnosť by mala z administratívneho a rozpočtového hľadiska tvoriť súčasť Komisie a mala by byť formálne súčasťou Komisie ako orgán *sui generis* pripojený k štruktúre Komisie.

Rozpočtová komisia je mimoriadne dôležitá. Je to páka, ktorou môže Európsky parlament vykonávať svoje právomoci. Takto by Parlament mal a bude vykonávať rozpočtovú kontrolu a demokratickú kontrolu služby. Ešte treba vyriešiť množstvo otázok, napríklad jasné rozdelenie úloh v rámci EEAS a zodpovedné zložky Európskej komisie – berúc pritom do úvahy to, že ešte nepoznáme zloženie budúcej Komisie – a vzťah medzi vysokými predstaviteľmi a inými predstaviteľmi Únie v zahraničí, toto uznesenie však bude prvou pozíciou Európskeho parlamentu, z ktorej budú nasledovať ďalšie kroky.

Nemali by sme zabúdať ani na ľudský faktor. Vysoký predstaviteľ by mal byť zaslúžilý, skúsený a skvelý človek podporovaný Komisiou, Radou a národnými diplomatickými službami. Som presvedčená, že inštitucionálne usporiadanie EEAS musí zahŕňať rodovú architektúru, ktorá primerane rešpektuje záväzky prijaté Úniou v súvislosti s presadzovaním rodovej rovnosti.

V neposlednom rade ako človek, ktorý ostatných 15 rokov presadzuje rovnosť politického zastúpenia žien, by som bola rada, keby tou osobou bola žena.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Vážený pán predsedajúci, niektorí kolegovia poslanci sa rozhodli využiť svoje prejavy na to, aby nám dávali lekcie z demokracie. Preto by som rada zdôraznila, že tak vo Výbore pre ústavné veci, ako aj vo Výbore pre zahraničné veci, ktorého stanovisko som vypracovala, sme zaistili, aby sa o našich textoch nediskutovalo a nehlasovalo až do zverejnenia výsledku írskeho referenda. Urobili sme tak z úcty k rozhodnutiu, ktoré mali urobiť obyvatelia Írska. Našťastie povedali „áno“, no mohli povedať aj „nie“. Chceli sme zohľadniť toto a tiež budúcotýždňové zasadnutie Európskej rady. Preto sme museli uzavrieť našu diskusiu a texty v mimoriadne krátkom čase. Tí istí kolegovia poslanci, ktorí sa nás snažia poučiť o demokracii, samozrejme, namietali aj proti tomu. Chcem však hovoriť o inom.

Dnes zažívame veľmi dôležitú chvíľu. Naše texty, ktoré vyjadrujú naše stanovisko o budúcnosti Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, by mali ohlasovať novú éru Európskej únie. Tí z nás, ktorí roky sledujú vývoj Únie a pamätajú si na prvé skromné kroky zahraničnej politiky, nehovoriac o bezpečnostnej a obrannej politike v týchto zmluvách – najprv v Maastrichtskej, potom v Amsterdamskej – si možno tak ako ja pomysleli, že tento deň nikdy nenastane, že sa nám nikdy nepodarí položiť základy spoločnej európskej diplomacie.

Tí z nás, ktorí pozorne sledujú, ako sa tieto myšlienky vyvíjajú, si tiež spomenú na to, že len pred pár mesiacmi niektoré z našich národných diplomatických služieb neboli vôbec ochotné pripustiť akýsi okamžitý „veľký tresk“, pri ktorom by sa všetky súčasné delegácie dostali do pôsobnosti budúceho vysokého predstaviteľa už od prvého dňa. Som tým absolútne nadšená.

Moje vlastné politické a vládne povinnosti z mojich predchádzajúcich politických inkarnácií ma naučili, že nič z toho nebude jednoduché. Aj napriek tomu však zažívame veľmi dôležitú chvíľu a ja dúfam, že túto správu prijmem veľkou väčšinou hlasov.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, naša skupina podporuje základnú štruktúru navrhnutú pánom Brokom v jeho správe a najmä ponechanie práv na kontrolu Európskemu parlamentu a ponechanie úloh Spoločenstva v nezmenenej forme. Ak však chceme, aby mala naša spoločná služba pre vonkajšiu činnosť veľký úspech a nebola len príveskom Komisie alebo Rady, musíme teraz prediskutovať jej obsah a funkcie.

EÚ potrebuje novú integrovanú zahraničnú politiku, ktorá jej umožní účinne čeliť problémom vo svete. Služba pre vonkajšiu činnosť musí EÚ umožniť realizovať komplexné, integrované politické stratégie a kampane. Túto službu potrebujeme teraz napríklad počas diskusií o zmene klímy v Kodani. Musíme sa zbaviť tradičnej diplomacie, inak táto služba prinesie len veľmi malú pridanú hodnotu.

Preto by som rada podporila štyri oblasti, ktoré podľa nášho názoru pomôžu službe vytvoriť novú zahraničnú politiku. Po prvé, chceme, aby nová služba mala riaditeľstvo pre budovanie mieru a krízové riadenie. Máme príslušné finančné nástroje a úlohy, no až doteraz sme mali len malé alebo rozdrobené organizačné celky. Po druhé, chceme, aby zamestnanci dostali komplexné vzdelanie a odbornú prípravu. Navštevovanie školy diplomacie jednoducho nestačí. Okrem toho chceme zaistiť, aby tí zamestnanci, ktorí nosia uniformy, neabsolvovali iba vojenskú školu. Všetci musia absolvovať aspoň časť vzdelávania spoločne, a práve preto požadujeme akadémiu pre Európsku službu pre vonkajšiu činnosť. Po tretie, nechceme duálnu štruktúru pre predsedu Rady v rámci sekretariátu Rady. Službu pre vonkajšiu činnosť by preto mala podporovať aj táto organizácia. Pokiaľ ide o menovanie na nové vysoké posty, môj kolega pán Tarand už spomenul, že pevne veríme, že tentoraz bude vymenovaná žena.

Charles Tannock (ECR). – Vážený pán predsedajúci, keďže sa Únia usiluje o rozšírenie svojej pôsobnosti v medzinárodných veciach, pravdepodobne by mala mať nástroje, aby svetu predstavovala naše spoločné hodnoty, samozrejme, za predpokladu, že je všetkých 27 členských štátov jednotných.

Ako sa však bude táto úloha rozvíjať? Kde budú jej hranice? My v skupine ECR sa ako protifederalistický orgán domnievame, že naše jednotlivé členské štáty si musia zachovať zahraničnú politiku. Preto nás znepokojuje, že Lisabonská zmluva, ak sa stane právoplatnou, zdá sa, vytvára podmienky na zmeny, ktoré môžu napokon narušiť túto výsadu.

Navrhovaná Európska služba pre vonkajšiu činnosť musí dopĺňať a nie konkurovať či narušovať dvojstrannú diplomatickú činnosť členských štátov a túto právomoc musí preberať hlavne od Rady a nie od Komisie. Parlament musí uplatňovať svoje práva na kontrolu EEAS a tvorbu jej rozpočtu. Vzhľadom na to, že v správe pána Broka sa veľa hovorí o veľvyslanectvách EÚ, bol by som rád, keby Komisia opäť zopakovala svoje uistenia, ktoré mi dala pred rokom, že misie alebo delegácie EEAS sa nebudú nazývať veľvyslanectvami. Nazývanie týchto misií veľvyslanectvami by zväčšilo obavy, že sa EÚ usiluje získať všetky symboly zvrchovaného štátu.

PREDSEDÁ: PÁN LAMBRINIDIS*podpredseda*

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Vážený pán predseda, naša skupina – Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica – bude hlasovať proti tejto správe predovšetkým z toho dôvodu, že nepodporujeme Lisabonskú zmluvu.

Pre nás Lisabonská zmluva neodráža duch európskeho projektu, aký si predstavovali občania a aký sa pre nich plánoval. V skutočnosti je opak pravdou. Poskytuje krízový model, model, ktorý bráni verejným zásahom do hospodárstva.

Chceme napredovať dvomi odlišnými rýchlosťami: ponáhľame sa zabezpečiť, aby Európa mala v zahraničí jednotný hlas, ale Európska únia nemá silu oživiť hospodárstvo pomocou svojich vlastných nástrojov, keďže nemá pokladničnú politiku ani žiadnu aktívnu priemyselnú politiku. Nemá ani možnosť zasahovať do ceny peňazí, ani nemá kontrolu nad Európskou centrálnou bankou. Preto sa nestotožňujeme s touto filozofiou.

Ak bude prijatá Lisabonská zmluva, so súhlasom Komisie a po konzultáciách s Parlamentom sa po rozhodnutí Rady na základe návrhu budúceho podpredsedu zamestná v Európskej službe pre vonkajšiu činnosť päť tisíc úradníkov.

Nesúhlasíme s touto štruktúrou preto, lebo sa jej poskytnú aj právomoci riešiť všetky druhy vojenských kríz. Myslíme si, že chýba kontrola. Podľa nášho názoru by táto kontrola splnila najvyššie demokratické požiadavky, ako je to v prípade každého členského štátu.

Preto si myslíme, že táto filozofia nepostupuje v duchu takej Európy, akú chce naša skupina budovať, a to Európy, ktorá je naozaj schopná zasahovať do záležitostí, ktoré sa nás zásadne týkajú, ako je súčasná recesia a miera nezamestnanosti, ktorá je v súčasnosti najvyššia od tridsiatych rokov minulého storočia.

Z tohto dôvodu, dámy a páni, budeme hlasovať proti tejto správe.

David Campbell Bannerman (EFD). – Vážený pán predseda, táto správa pána Broka je presvedčivým dôkazom vzniku jednotného superštátu Európskej únie. Hrozná lisabonská ústava nám všetkým už nanucuje nezvoleného predsedu a ministra zahraničných vecí. Teraz táto správa pridáva novú európsku diplomatickú službu, takzvanú Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, zastupiteľstvá však zastupujú národné záujmy.

Aké národné záujmy budú teda títo noví diplomati a zastupiteľstvá EÚ zastupovať? Nebudú to záujmy našich národných štátov, nášho obchodu alebo našich podnikov. Budú to záujmy Európskej komisie. Všetky ostatné zastupiteľstvá jednotlivých štátov budú nepotrebné. Britské zastupiteľstvá po celom svete už odpredávajú majetok.

Tento hlavný plán pre superštát EÚ je postavený na základoch podvodu, nečestnosti a popierania, ale federalisti nevytvárajú nové Spojené štáty americké. Vytvárajú novú Juhosláviu. Nútením veľmi odlišných národov, kultúr a hospodárstiev spojiť sa pod strnulou, nedemokratickou byrokraciou sovietskeho štýlu naozaj vstupujete do veľmi nebezpečných vôd.

Pracoval som pre britskú vládu na mierovom procese v Severnom Írsku. Videl som, čo sa stane, keď zlyhá demokracia. Nie je to pekný pohľad. Teraz vidím zlyhávať demokraciu tu v Európe. Vyhlasujete, že milujete mier, ale donucovaním prostredníctvom Lisabonskej zmluvy a privlastnením si právomocí našich veľvyslanectiev jednoznačne Európu znovu vraciate späť na cestu smerom k vojne.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Vážený pán predseda, činnosť Rady nie je transparentná. Rozhodnutia sa robia *de facto* v početných, prevažne netransparentných pracovných skupinách a vo výbore COREPER. V roku 2008 sa v Rade ministrov zahraničia verejne diskutovalo len o 1 % bodov programu.

Za presne takýchto okolností sa od konca deväťdesiatych rokov minulého storočia vypracovala európska bezpečnostná a obranná politika (EBOP) bez akejkoľvek konzultácie alebo demokratickej kontroly. Za presne takýchto okolností sa zriadi aj Európska služba pre vonkajšiu činnosť. Mojou odpoveďou je jasné „nie“. To sa nesmie stať! Potrebujeme skutočnú demokratickú parlamentnú kontrolu a aj skutočnú transparentnosť.

Tiež ma dosť prekvapuje, že najmä vy, pán Brok, ste teraz zrazu za parlamentnú kontrolu. Nie je to však tak, že konkrétne v oblasti EBOP Lisabonská zmluva túto parlamentnú kontrolu odstráni? Vy však túto zmluvu podporujete. Pokiaľ ide o kontrolu rozpočtu, z absolutória Rady je celkom zrejmé, ako koná vaša skupina.

Nie je to tak, že o niekoľko týždňov bude vaša skupina hlasovať za absolútorium Rady vo Výbore pre kontrolu rozpočtu, hoci Rada nedala primerané odpovede?

Je škoda, že hoci váš návrh má veľmi dobrý začiatok, v skutočnosti je pokrytecký, nie je dôveryhodný a v konečnom dôsledku je priznaním nedostatkov Lisabonskej zmluvy.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – Veľmi pekne vám ďakujem, vážený pán predsedajúci, pani komisárka, pani ministerka, musím začať poznámkami pod čiarou. Hoci naozaj obdivujem rečnícke nadanie našich priateľov zo Strany za nezávislosť Spojeného kráľovstva, ako človek pochádzajúci zo strednej Európy pokladám za dosť zaujímavé, že sa tak pohotovo delíte o svoje skúsenosti zo života v titovskom režime v Juhoslávii alebo v sovietskom režime. Naozaj zaujímavé.

V prvom rade mi dovoľte zablahoželať pánovi Elmarovi Brokovi k príprave správy, ktorá tak veľkolepo zastupuje hlavný prúd, opakujem, hlavný prúd tohto Parlamentu.

Nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy a novou službou zvýšime svoju schopnosť hovoriť jedným hlasom. Súhlasíme, že táto nová služba by mala byť čo najbližšia Komisii, pretože len metóda Spoločenstva zaručí koherentnosť našej činnosti a čo je najdôležitejšie, názory nás všetkých sa budú brať do úvahy v rovnakej miere.

Aby bola nová služba dôveryhodná, musí disponovať čo najväčším množstvom demokratickej legitimacy. Preto je potrebné privítať každé úsilie zaoberať sa kontrolnými právomocami tohto Parlamentu.

A čo je najdôležitejšie, musíme urobiť všetko pre to, aby sme zabezpečili, že nová služba bude mať najlepšiu kvalitu a že jej každý bude môcť dôverovať. Musíme urobiť všetko pre to, aby Komisia, Rada a 27 členských štátov poslali do EEAS pracovať svojich najlepších ľudí. Z tohto dôvodu musia mať rovnaké postavenie. Práca v službe by sa mala považovať za neoddeliteľnú súčasť ich profesijnej kariéry vo vlastnom štáte. Ľudia pracujúci pre službu sa musia vyberať na základe zásluh, ale aj podľa geografickej rovnováhy, aby sa zmiernili neopodstatnené obavy, že by túto službu mohol niekto ovládnuť.

Lisabonská zmluva je dôležitá a odlišná od všetkých ostatných zmlúv, pretože tak veľa záleží na jej vykonávaní. Dúfam, že názory tohto Parlamentu pomôžu Rade a Komisii skutočne vykonávať túto zmluvu takým spôsobom, aby sme zvýšili svoju schopnosť hovoriť jedným hlasom.

Proinsias De Rossa (S&D). – Vážený pán predsedajúci, vítam správu pána Broka a naliehavo žiadam rýchly pokrok v súvislosti so zriadením EEAS ako demokraticky zodpovednej služby. Veľké nádeje vkladám do toho, že táto služba môže viesť k väčšiemu súladu medzi našimi politickými cieľmi a rozhodnutiami, a to najmä preto, lebo tieto majú globálny vplyv na trvalo udržateľný rozvoj, na ľudské práva a na odstránenie chudoby.

Doposiaľ sa nám nepodarilo zabezpečiť, aby naše politiky boli zosúladené. Naše obchodné politiky sú často v konflikte s našou politikou rozvojovej spolupráce. Chcem tiež varovať pred akýmkoľvek úvahami o zaraďovaní rozvojovej politiky do našej zahraničnej politiky. Potrebujeme samostatnú službu rozvoja, ktorá sa bude zodpovedať samostatnému komisárovi pre rozvoj a humanitárnu pomoc. Na zabezpečenie súladu potrebujeme systém referenčných kritérií, kontrolu a hodnotenie vplyvov pre navrhované rozhodnutia, pretože tieto vplývajú na ciele rozvojovej politiky.

Louis Michel (ALDE). - (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, blahoželám pánovi Brokovi a ďakujem mu za vynikajúcu správu – nazval by som ju dokonca pozoruhodnou správou – ktorú nám tu predstavil.

Vytvorenie tejto novej vonkajšej služby je príležitosť, ktorá by sa nemala premeškať. Parlament musí povedať svoj názor nielen k rozpočtu, ale aj k celkovej štruktúre služby. Ako už bolo povedané, táto služba musí mať špeciálne vnútorné prevádzkové predpisy. Nemôžeme robiť bez takýchto prevádzkových predpisov, ktoré sú v súlade s duchom zmluvy. Iné konanie by vzbudilo nedôveru určitých členských štátov. Mám na mysli najmä najmenšie a najnovšie členské štáty.

Musíme sa tiež sústrediť na podstatu mandátu vonkajšej služby, určiť stratégiu a politické priority a vytvoriť vo vonkajšej činnosti konzistentnosť. Je nesmierne dôležité nespadať prostredníctvom vonkajšej služby a delegácií Komisie do pasce duplikácie, ale namiesto toho vyvinúť špecifickú službu vytvárajúcu pridanú hodnotu pre spoločnú vonkajšiu činnosť. Vonkajšia služba musí byť úplne v súlade s Komisiou. Nesmie sa odchýliť od cesty a stať sa medzivládnu činnosťou alebo takú podnietiť. Rád by som tiež dodal, že pre pridanú hodnotu služby je nepochybne kľúčový význam vysokého predstaviteľa/podpredsedu.

Napokon, vážený pán predsedajúci, hoci obaja súhlasíme s tým, že sféra rozvoja má svoj vlastný cieľ, zároveň je to vonkajší politický nástroj. Popierať to by bolo hlúpe. Jedným z riešení by mohlo byť ponechať plánovanie ako zodpovednosť komisára pre rozvoj po odsúhlasení s vysokým predstaviteľom.

Posledná poznámka je, že túto rozpravu nie je možné oddeliť od rozpravy o rozpočte pre Európsky rozvojový fond.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Vážený pán predsedajúci, teraz, keď je írske referendum za nami, Európsky parlament si opäť trúfa ukázať, za čo sa zasadzuje, a robí to s veľkou razanciou a zanietením. Táto správa opisuje utopickú perspektívu vonkajšej služby, ktorá má vykonávať spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku (SZBP), ktorá ešte nie je funkčná.

Pozoruhodnou vlastnosťou tejto správy je jej hrdinský pokus podnietiť Komisiu k tomu, aby uviedla do rovnováhy celý svoj inštitucionálny význam. Čo je dôvodom pre tento postoj? Myslím, že mnohí z mojich kolegov poslancov chcú vonkajšiu službu použiť ako trójskeho koňa na získanie kontroly nad SZBP prostredníctvom Komisie.

Je to hanba, že Európsky parlament a ostatné inštitúcie stále nemajú predstavu, ako by táto služba mala presne fungovať. Postupný proces, o ktorom sa hovorí v odseku č. 4, je prostý riskantný inštitucionálny čin, ktorý bezpochyby skončí, ak mi prepáčite slovnú hračku, inštitucionálnymi slzami.

György Schöpflin (PPE). – Vážený pán predsedajúci, aj ja by som sa chcel pridať k tým, ktorí podporujú správu pána Broka, a tiež by som chcel vyjadriť, aký som fascinovaný paranojou, ktorá prišla z tamtej strany Parlamentu.

Služba pre vonkajšiu činnosť by bezpochyby mohla byť hlavnou zložkou v podpore súladu vo vzťahoch EÚ s ostatným svetom. Tieto vzťahy sú často rozsiahle, komplexné a majú významný vplyv na svet za hranicami Európy. Je preto veľmi dôležité, aby sa tieto aktivity dôkladne koordinovali, aby sa zabezpečilo, že politiky EÚ budú mať taký účinok, pre aký boli navrhnuté. Vlastne, keď bude služba pre vonkajšiu činnosť v prevádzke, ovplyvní to postoj EÚ, napríklad, k spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike, ako už bolo zaznamenané, k podpore programu demokracie, k ľudským právam, poskytovaniu pomoci a zaoberaniu sa mnohostrannými problémami rozvoja.

Otázka súladu je v tejto súvislosti rozhodujúca. Ak rôzne časti Európskej únie kladú na politické otázky odlišný dôraz, účinok sa stlmí a veľmi pravdepodobne bude mať neželané dôsledky. Konzistentnosť je v tejto súvislosti kľúčová. Služba pre vonkajšiu činnosť bude mať preto značnú zodpovednosť v spolupráci so všetkými ostatnými inštitúciami Európskej únie, ktoré majú vonkajší rozmer. Samozrejme, účinnosť tejto služby bude nevyhnutne určovať štruktúru práce vysokého predstaviteľa, ale zo strednodobého hľadiska bude jej práca rezonovať vo všetkých inštitúciách Európskej únie. Je to obojsmerný proces.

Z tohto pohľadu je nevyhnutné, aby sa táto služba zodpovedala, samozrejme, vysokému predstaviteľovi, ale aj v širšom rozsahu samotnému Parlamentu. Služba bude v konečnom dôsledku zastupovať Európsku úniu vo všetkých jej aspektoch, preto ten dôraz na zodpovednosť, transparentnosť a súlad.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, jedna Európa, jeden hlas! Urobili sme ďalší dôležitý krok smerom k spoločnej zahraničnej politike pre členské štáty. Rozhodujúci faktor zahŕňa zabezpečenie toho, aby sa pozícia vysokého predstaviteľa obsadila silnou, nezávislou a kompetentnou osobou a aby táto mala potrebný priestor a slobodu na rozvíjanie a vytváranie štruktúry tejto služby v súlade s požiadavkami a, samozrejme, v súlade so zásadami Európskej únie, kam patrí dodržiavanie základných ľudských práv. To je *sui generis*.

Je nevyhnutné, aby sa to robilo transparentne, aby Parlament hral príslušnú úlohu a aby práva v oblasti rozpočtu a kontrola rozpočtu naďalej zostali zodpovednosťou rozpočtového orgánu. Nevyhnutné je však aj to, aby národné vlády raz a navždy dali svojim vlastným záujmom nižšiu prioritu a poskytlí svoju plnú podporu tomuto úradu a úlohám tejto služby a aby ustavične nezasahovali, kedykoľvek sa im zapáči, ako to, bohužiaľ, máme vo zvyku.

Musí sa tiež jasne stanoviť, a to je pre nás veľmi dôležité, že rozvojová politika by mala zostať nezávislá, pretože tieto veci sa nesmú svojvoľne kombinovať. Chápme nový úrad a portfólio, za ktoré sme niekoľko rokov bojovali, ako príležitosť pre budúcnosť a nehanobme ich a neničme od začiatku. Jedna Európa, jeden hlas! To je naša úloha a to je to, na čo sa musíme zamerať: nič viac a nič menej.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, čo chceme dosiahnuť európskou diplomatickou službou? Chceme stanoviť politické priority Európskej únie pre 21. storočie. Mnohé krajiny a mnohí ľudia mimo Európy očakávajú, že Európa bude zohrávať významnú úlohu v udržiavaní mieru a v predchádzaní konfliktom a že v oblastiach, kde to nefunguje, obnoví mier a pomôže danú krajinu znovu vybudovať. Z tohto dôvodu má zmysel vytvoriť oddelenie pre budovanie mieru.

V rokovaníach však niektorí zástupcovia členských štátov v Rade prudko dupli na brzdu vrátane zástupcov členských štátov, ktoré sú všeobecne považované za proeurópske. Prinajlepšom majú jednu nohu na plynovom pedáli a druhú na brzde. To vyvíja veľa tepla, ale málo pohybu. Preto dúfame, že rokovania o skutočne silnej Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (EEAS) riadenej Európskym parlamentom budú úspešné. Občania Európy chcú, aby Európa hovorila jedným hlasom. Ľudia mimo Európy to očakávajú. EEAS to nebude schopná dosiahnuť sama. Predstavuje to však krok správnym smerom. Postarajme sa o to, aby to fungovalo.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, domnievam sa, že ak zvážime dôležitosť témy, o ktorej sa diskutuje, Parlament by mal mať viac času na vysvetlenie svojho stanoviska Rade. Namiesto toho proces vo výbore trval len niekoľko dní a teraz máme rozpravu v Parlamente dva dni po prijatí ustanovenia vo Výbore pre ústavné veci.

Návrh zriadiť európsku diplomatickú službu je obrovským krokom vpred v porovnaní s tým, čo je striktné stanovené v zmluvách. Okrem toho sa zdá, že Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, ako ju popisuje správa, je ťažké integrovať s ministerstvami zahraničných vecí členských štátov. Čo sa stane s týmito ministerstvami? Rozpustia sa? To sa mi zdá nepravdepodobné.

Okrem toho ako sa právomoci týchto zastupiteľstiev, pokiaľ ide napríklad o víza, zosúladi s prácou, ktorú už vykonali štátne veľvyslanectvá? Kto vymenuje takzvaných veľvyslancov Európskej únie? Komisia, čo sa zdá byť pravdepodobné, alebo budú členské štáty schopné vymenovať svojich vlastných? Navyše myšlienka nazývania budúcich zástupcov „veľvyslancami“ je provokatívna, keďže európska ústava ustanovujúca európskeho ministra zahraničných vecí nebola prijatá. Nemôžeme sa tváriť, že Francúzi a Holanďania neodmietli európsku ústavu.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, náš projekt Európskej únie je, pravdaže, jedinečný, a mnohokrát sme to zdôrazňovali. Nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy, ktoré sa, dúfam, skutočne dosiahne, vytvorí aj nové inštitúcie. Jedným z výsledkov týchto pohybov bude zriadenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť určenej hlavne na zabezpečenie súladu a účinnosti vonkajších vzťahov.

Ako povedala pani komisárka Ferrerová-Waldnerová, bude to subjekt *sui generis*, ale zároveň stojí za to pripomenúť vyhlásenie pána Broka, že základné zásady, ktoré by sa mali uplatňovať pri vytváraní tejto služby, sú popri účinnosti transparentnosť a demokratický mandát. Účinnosť by sa mala zabezpečiť konsenzom v otázke zriadenia Európskej služby pre vonkajšiu činnosť medzi oboma inštitúciami, a tešia ma vyhlásenia Rady a Komisie, ale aj začlenením záležitostí týkajúcich sa rozvojovej pomoci, humanitárnej pomoci, rozširovania a medzinárodného obchodu. EÚ potrebuje silný hlas napríklad aj v otázkach týkajúcich sa energetickej politiky a solidarity.

Pokiaľ ide o transparentnosť, predpokladám, že rovnováha sa dosiahne zriadením Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Mám na mysli nielen rovnováhu medzi inštitúciami, ale aj geografickú rovnováhu pri vymenovávaní do Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Je to vec nesmierne dôležitá, čo musím neustále zdôrazňovať. Súčasné zastúpenie túto požiadavku nespĺňa, ak sa pozrieme napríklad na Generálne riaditeľstvo pre vonkajšie vzťahy alebo na delegácie Komisie mimo EÚ. Táto služba by sa mala zriadiť v súlade s demokratickými štandardmi a očakávam, že spolu s Výborom pre zahraničné veci tu bude hrať významnú rolu Parlament, ako v procese zriaďovania, tak neskôr v pohovoroch s kandidátmi na vedúcich delegácií.

Pokiaľ ide o odbornú prípravu pracovníkov, navrhuje sa vytvorenie Európskej školy diplomacie. To je významný projekt, ale zároveň by som chcel využiť túto príležitosť a zdôrazniť, že vlastne existujú národné centrá a tiež početné európske školy so skúsenosťami v oblasti odbornej prípravy personálu. Mali by sme tieto skúsenosti využiť. Mám na mysli Bruggy, Natolin, Florenciu a Maastricht.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, aj ja vítam zriadenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť ako krok správnym smerom, ktorý predstavuje pokrok vo vytváraní konzistentnejšej Európy, účinnejšej na medzinárodnej scéne.

Takisto sa domnievam, že vytvorenie tejto služby pridá európskemu projektu významný politický rozmer a Európe dá väčší politický profil.

Rád by som tiež zdôraznil potrebu dôslednosti v činnosti tejto služby, pokiaľ ide o administratívnu a rozpočtovú zodpovednosť a v tomto bode sú, samozrejme, rozhodujúce vzťahy s Komisiou na jednej strane a s Parlamentom na strane druhej.

Čo sa týka Parlamentu, myslím si tiež, že táto služba musí priamo a veľmi úzko spolupracovať s Parlamentom, aby boli poslanci EP neustále informovaní o jej činnosti, ako aj o menovaniach na najdôležitejšie pozície. Okrem toho vysoký predstaviteľ bude, prirodzene, dobre známa osobnosť, a tiež som presvedčený, že ostatní členovia služby by mali byť takisto ľudia vzbudzujúci vysoký stupeň dôvery.

Rád by som tiež zdôraznil otázku prijímania pracovníkov. Ako povedali niektorí moji kolegovia poslanci, myslím si, že geografické zastúpenie je dôležité, a musí sa nájsť rovnováha pre malé štáty a pre nové členské štáty.

Na záver by som sa rád v krátkosti zmienil o význame tejto spoločnej európskej kultúry, ktorá sa, samozrejme, vytvára v rôznych školách a rôznych inštitúciách, ale som presvedčený, že konzistentná iniciatíva v tejto záležitosti, vytvárajúca štruktúru na európskej úrovni, je dobrá myšlienka.

Mário David (PPE). – (PT) Vážený pán predseda, je nevyhnutné, aby hlavným cieľom pri vytváraní Európskej služby pre vonkajšiu činnosť bola konsolidácia úsilia európskych inštitúcií, ktorá zabezpečí, že sa vytvorí účinná služba schopná vysloviť, formulovať a realizovať európsku reakciu na súčasné medzinárodné problémy.

Mala by byť tiež viac než len súhrnom svojich častí, mala by tvoriť pridanú hodnotu k existujúcemu úsiliu členských štátov a Európskej únie. Domnievam sa, že na tomto pozadí je podstatné, že to, čo robí EÚ výnimočnou – inými slovami metóda Spoločenstva – by malo v tejto novej realite byť v centre pozornosti. To je dôvod, prečo plne podporujem správu pána Broka, ktorá obhajuje a zaisťuje úzku spoluprácu medzi Komisiou a budúcou službou.

V tejto súvislosti by som chcel upozorniť na dve veci. Po prvé, musí existovať úzka koordinácia medzi predsedom Komisie a vysokým predstaviteľom, ktorý bude tiež podpredsedom Komisie, s cieľom zabezpečiť, aby služba bola účinná a fungovala bez problémov. Po druhé, je potrebné spojenectvo medzi Parlamentom a Komisiou, aby bolo možné bojovať proti očakávanému medzivládne posunu, ktorý môže ohroziť účinný chod tejto služby.

Parlament preto musí byť ostrážitý a musí zabezpečiť, aby Európska služba pre vonkajšiu činnosť bola špičkovým centrom stelesňujúcim najlepšie odborné znalosti v zahraničnej politike.

(Predseda dal slovo pánovi Dartmouthovi, aby mohol zdvihnutím modrej karty položiť otázku pánovi Predovi.)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pán Preda, vo svojom prejave ste použili slovné spojenie „spoločná európska kultúra“. Považujete vstup Turecka do Európskej únie za plne zlučiteľný so spoločnou európskou kultúrou, o ktorej sa zmieňujete?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Vo svojom prejave som hovoril o spoločnej kultúre z diplomatického hľadiska ako o súčasť politickej kultúry. Čo sa mňa týka, myslím si, že v tomto zmysle je Turecko tiež súčasťou tejto európskej politickej kultúry, ktorá zahŕňa celkom úctyhodnú tradíciu diplomacie. Ďakujem vám za otázku. Tomuto som sa mal venovať najskôr.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, ako členka Výboru pre kontrolu rozpočtu som znepokojená spôsobom, akým Komisia a Rada vylučujú Európsky parlament v súvislosti s otázkou služby pre vonkajšiu činnosť. Nemáme žiadne dokumenty a sme jediní, čo nemajú žiadne dokumenty, čo neboli zapojení a čo sú nútení prijať to, na čom sa dohodlo. To je poburujúce!

Počas tejto rozpravy a po vyhláseniach dvoch zástupcov som videla, že nástroje Spoločenstva boli zlikvidované. Uvidíme aj výnimku typu „opt-out“ z nástrojov, ktoré obsahujú parlamentné práva, ako napríklad nariadenie o rozpočte. My v Európskom parlamente musíme dávať pozor. Odpoveď na otázku Kto o čom rozhoduje? sa mi počas rozpravy nevyjasnila. Myslím si, že to je otvorená otázka. Som tiež presvedčená, že ak sa nebudú rešpektovať naše práva v oblasti rozpočtu a kontroly a naše spolurozhodovanie o týchto otázkach, bude pre nás v nasledujúcich rokoch veľmi ťažké spolupracovať s Radou a Komisiou.

Richard Howitt (S&D). – Vážený pán predsedajúci, chcel by som podporiť silnú službu pre vonkajšiu činnosť s geografickou oblasťou pôsobenia pokrývajúcou celý svet, zodpovednosťou za európsku bezpečnostnú a obrannú politiku a spájajúcu funkcie Rady a Komisie pri plánovaní, predchádzaní konfliktom a krízovom riadení.

Musím však súhlasiť s pani Malmströmovou v tom, že táto služba nie je ohrozená ponechaním zodpovednosti za rozvoj obchodu a rozširovanie v Komisii, čo je dôvod, prečo som spolupracoval s kolegom pánom Gualtierim na pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu k odseku 6 písm. c) podporujúcim spojenie plánovania a realizácie rozvojovej politiky.

Kritici by mali pochopiť, že v existujúcom systéme sú problémy. Vysoký predstaviteľ bez priamej zodpovednosti voči nám v Parlamente, zdvojenie funkcií medzi Radou a Komisiou, rozkoly medzi osobitným zástupcom EÚ a vedúcimi delegácií Komisie, ľudské práva občas ignorované pre obchodné a geopolitické záujmy a tak ďalej.

Aby Lisabonská zmluva fungovala, je potrebná jej rozsiahla reforma, a tá sa musí urobiť.

A na záver k pani Ferrerovej-Waldnerovej, viem, že bude krotiť svoje rozčúlenie v dôsledku zasahovania Strany za nezávislosť Spojeného kráľovstva a že rozumie, že britské veľvyslanectvá nie sú na predaj.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Vážený pán predsedajúci, dnes robíme to, že dávame Európskej únii zelenú, aby s veľkým úspechom pokračovala vo svojom úsilí vytvoriť pre seba väčšiu a dôležitejšiu úlohu vo svetovej zahraničnej politike. Chcel by som zablahoželať pánovi Brokovi k jeho podrobnej a veľmi vecnej správe. Som presvedčený, že je mimoriadne dôležité, aby nová služba dopĺňala existujúce služby Európskej únie, ktoré sa budú naďalej poskytovať. Taktiež je dôležité, aby zastúpenia Európskej únie vo svete neboli zdvojnásobené. Myslím si, že existuje reálne riziko, že sa to stane.

Na záver by som chcel dodať, že by sme mali zdôrazňovať úlohu konzulárnych služieb takýchto nových zastúpení. Malé štáty nemajú veľa peňazí a nemajú zastúpenia v celej Európe a v celom svete, čo je dôvod, prečo vkladajú do tejto služby veľké nádeje. My v Slovinsku máme dobré skúsenosti so spolupracou s rakúskymi diplomatmi. Pani komisárka, boli by sme radi, keby táto spolupráca pokračovala a slúžila ako určitý vzor.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka Ferrerová-Waldnerová, rada by som vás upozornila na skutočnosť, že Európska únia je zaviazaná vo všetkom, čo robí, dodržiavať ľudské práva a tie, samozrejme, zahŕňajú aj práva žien, ako tu už bolo spomenuté. Ja osobne si myslím, že spoločná Európska služba pre vonkajšiu činnosť určite zlepší naše príležitosti na zohľadňovanie ľudských práv pri všetkej našej práci, avšak to sa nestane samé od seba.

Rada by som počula vaše vysvetlenie, ako chcete zabezpečiť, aby sa ľudské práva a snahy o rovnosť stali hlavnou myšlienkou pripravovanej služby pre vonkajšiu činnosť. Uvediem príklad: nie všetky delegácie EÚ v súčasnosti dodržiavajú sedem usmernení týkajúcich sa ľudských práv, na ktorých sme sa spoločne dohodli. Teraz máme príležitosť, napríklad prostredníctvom programov odbornej prípravy, zvýšiť význam týchto dôležitých záležitostí. Správa pána Broka sa tiež zmieňuje o odbornej príprave. Preto by som veľmi rada počula vaše názory na tieto otázky.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Vážený pán predsedajúci, otázka, ktorá je tu v tejto chvíli predložená, a to, o čom vlastne hovoríme, je, či pri napredovaní cestou určenou Lisabonskou zmluvou vznikne iniciatíva superštátu, alebo bude mať 27 štátov úzku inštitucionálnu spoluprácu. O tejto otázke teraz diskutujú aj ústavné sudy a chcú dospieť k rozhodnutiu. V Štrasburgu pred prvým rokovaním vztýčili vlajku EÚ a hrali hymnu EÚ spolu s vojenským pochodom. Štát má hymnu a vlajku, spolupráca ich nemá. Počuli sme tu o vyslaní veľvyslancov, aby nás zastupovali vo svete. Počúvame o Európe hovoriacej jedným hlasom. Nesúhlasíme s tým. Predstavujeme si pre budúcnosť Európy inú cestu. To nás nerobí paranoidnými, ako vravia tí, čo kážu toleranciu. Stále chceme Európu, len je to Európa odlišná od tej, ktorú chce väčšina ľudí.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Vážený pán predsedajúci, keďže rečník bol taký láskavý a súhlasil s odpovedaním na otázku, jednu položím. Real Madrid, čo je španielsky futbalový klub, má vlajku a hymnu. Myslíte si, že je to štát?

(smiech a potlesk)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Vlajka patriaca iným štátom sa obvyčajne nevztyčuje za vojenského pochodu ako v tomto prípade pri hraní hymny. Ak si myslíte, že Európa funguje ako futbalový tím, znamená to, že

na to máte svoj vlastný, samostatný názor. Európa by nemala byť klubom fanatikov sústredených okolo jednej vlajky, aj keď by ste možno boli zápalistý fanúšik, ale radšej by to mal byť tím reprezentujúci rôzne pohľady.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Vážený pán predseda, diskusia o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť sa koná v čase, keď sa stala naliehavou potreba dlhodobej stratégie EÚ týkajúcej sa spôsobu spolupráce s ostatnými časťami sveta v dramaticky sa meniacom svete. Potrebujeme odvážne stratégie, vízie a činy, pretože rozvíjajúce sa globálne mocnosti sa modernizujú rýchlejšie, než sa Európa kedy modernizovala, a stávajú sa stále priebojnejšími.

Naše geopolitické strategické myslenie v zahraničnej politike nemôže byť obmedzené na zmenu klímy a energetickú bezpečnosť. Jedna z troch inštitúcií, ktoré budú v praxi aktívne v zahraničnej politike – predseda Rady, predseda Komisie a vysoký predstaviteľ –, musí mať priradené geopolitické strategické právomoci a nie iba krátkodobé riešiť objavujúce sa problémy, čo vedie k zahraničnej politike založenej na najmenšom spoločnom menovateli. Podľa môjho názoru prirodzeným kandidátom na tieto strategické právomoci je vysoký predstaviteľ využívajúci schopnosti a odborné poznatky z Európskej služby pre vonkajšiu činnosť.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Vytvorenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a úspešné rozbehnutie jej prevádzky bude v Európskej únii znamenať veľký politický úspech na jej ceste k dosiahnutiu cieľa mať vlastnú spoločnú európsku zahraničnú a bezpečnostnú politiku. To by Európe umožnilo naozaj hovoriť jedným hlasom. Bude možné odpovedať na slávnu anekdotickú otázku Henryho Kissingera: „Koho mám volať, keď chcem volať Európu?“, pretože telefónnym číslom Európy bude telefónne číslo vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. V súčasnosti, aby sme zistili, aká je pozícia Európy, potrebujeme poznať 27 telefónnych čísel, jedno pre každý členský štát.

Je úplne samozrejmé, že na to, aby táto služba mohla začať fungovať, musí potenciálny vysoký predstaviteľ tu v našom Parlamente predložiť svoj návrh na zriadenie tejto služby. Dúfam tiež, že tento človek vezme do úvahy správu pána Broka a bude mať vyrovnané a spravodlivé zastúpenie všetkých členských štátov, najmä nových členských štátov.

Krisztina Morvai (NI). – Vážený pán predseda, je naozaj zaujímavé počuť, ako niektorých poslancov veľmi dráždia námietky proti tomuto povestnému jednému hlasu a proti celému súčasnemu stavu. Vyzývam a pozývam občanov Európy, ktorí nás volili, aby si tu prostredníctvom transparentnosti internetu vypočuli túto konverzáciu a vyslovili svoje názory na všetky tieto veci, o ktorých hovoríme.

Chcela som však hovoriť o inom probléme, na ktorý som si spomenula počas diskusie, keď pani Ferrerová-Waldnerová navštívila izraelskú vládu počas strašného krviprelievania v čase vojny v Gaze. Nikdy nezapudnem, pani komisárka, ako ste v tom strašnom čase objímali a bozkávali členov izraelskej vlády.

Ako si môžem byť istá, že ak sa toto uznesenie prijme, nikto nepôjde v mojom mene objímať a bozkávať vojnových zločincov?

Elena Băsescu (PPE). – (RO) V prvom rade by som chcela Elmarovi Brokovi zablahoželať k vypracovaniu tejto správy. Ako povedal aj predchádzajúci rečník, prešli tri desaťročia odvtedy, čo americký minister zahraničných vecí Henry Kissinger položil otázku: „Koho mám volať, keď chcem volať Európu?“ Vytvorenie pozície vysokého predstaviteľa a vonkajšej služby umožní Európskej únii túto otázku zodpovedať.

Som presvedčená, že keď budú tieto funkcie k dispozícii, európska diplomacia by mala byť schopná hrať aktívnejšiu a rozhodujúcejšiu úlohu pri obrane základných záujmov EÚ, kam patrí aj energetická bezpečnosť.

Vítam skutočnosť, že vysoký predstaviteľ a vedúci diplomatických misií by sa mali zapájať do nepretržitého dialógu s Európskym parlamentom.

Pokiaľ ide o nasadenie personálu ako súčasť vonkajšej služby, myslím si, že, odhliadnuc od skutočnosti, že príslušní zamestnanci musia mať vynikajúce znalosti a schopnosti, musíme celkom určite venovať pozornosť správne, proporcionálnemu zastúpeniu členských štátov.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Vážený pán predseda, aj ja by som chcel vyjadriť úprimné poďakovanie za túto vynikajúcu, vecnú správu. Vďaka zriadeniu Európskej služby pre vonkajšiu činnosť bude môcť byť Európska únia aktívne prítomná na medzinárodnej scéne ako tvorca medzinárodnej politiky. Je to mimoriadne dôležité. Samozrejme, že všetci súhlasíme s tým, že otázka kvality služieb je hlavne zodpovednosťou Komisie a členských štátov a že v tejto záležitosti je potrebná spolupráca medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou.

Chcel by som sa však opýtať pani komisárky, či na základe jej kontaktu s Európskym parlamentom uvažuje o praktickej možnosti využitia našej práce vo forme aktívnej spolupráce napríklad v medziparlamentných delegáciách. Myslím si, že existujú mnohé fóra, kde by vysoký predstaviteľ a Európska služba pre vonkajšiu činnosť mohli aktívne spolupracovať s Parlamentom, a to aj prostredníctvom delegácií. Robia sa v tejto súvislosti náležité prípravy?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, v prvom rade tiež chcem poďakovať spravodajcovi za vynikajúcu správu. Rada by som však zdôraznila, že na to, aby Európska služba pre vonkajšiu činnosť fungovala, musíme tiež venovať skutočnú pozornosť malým členským štátom a špecifickým charakteristikám každej krajiny v oblasti zahraničnej a bezpečnostnej politiky. Len na základe toho a vedením tejto rozpravy budeme schopní urobiť z EEAS životaschopný subjekt.

Je dôležité, že správa spomenula aj význam transparentnosti a demokracie. Okrem toho by sme podľa môjho názoru mali v súvislosti s EEAS zvlášť zdôrazniť dôležitosť otázok nevojenskej bezpečnosti. Európska únia bola vytvorená na báze mieru a stability, ktoré môžeme podporovať v globálnom meradle predovšetkým prostredníctvom humanitárnej pomoci, rozvojovej spolupráce, krízového riadenia a medzinárodného obchodu.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Vážený pán predsedajúci, pokladám za zaujímavé, že niektorí vážení kolegovia poslanci, ktorí tak nadšene hovoria o demokracii, nedokážu akceptovať, že Lisabonská zmluva bola demokraticky prijatá 26 parlamentmi a jedným referendum.

(potlesk)

Súhlasím, že zostáva podpis jedného človeka, ale som pevne presvedčená, že táto zmluva veľmi skoro nadobudne platnosť a že by sme mali zaviesť službu pre vonkajšiu činnosť. Je to dobrá vec. Má podporu v členských štátoch, v národných parlamentoch a, vážené poslankyne, vážení poslanci – ak sa pozriete napríklad na prieskumy Eurostatu – tiež u občanov v celej Európskej únii. Je to preto, lebo si myslia – ako si myslíme my, ako si myslím ja, ako si myslí väčšina tu prítomných –, že je pre Európsku úniu dôležité, aby bola schopná konať zosúladenejšie a dôraznejšie, ak chceme presadzovať svoje hodnoty a pracovať v prospech mieru a demokracie na celom svete.

Mali by sme sa, samozrejme, vyvarovať byrokracie a duplicity, ale, ako povedala pani Ferrerová-Waldnerová, vytvárame nový orgán. Je *sui generis*, preto musíme nájsť spôsoby, ako ho rozvíjať. To, o čom rokuje Coreper v spolupráci s Radou, Komisiou a s poslancami Európskeho parlamentu – pánom Brokom a ostatnými, ja osobne som mala tiež niekoľko rozhovorov s pánom Buzekom, kde som sa snažila informovať Parlament – je všeobecný rámec a úlohy Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Teraz je potrebné o tom rokovať politicky a následné rozvinutie detailov bude úlohou vysokého predstaviteľa. Uskutoční sa to v úzkej spolupráci a v dialógu s Európskym parlamentom. Som o tom úplne presvedčená.

Samozrejme, stále je treba riešiť nejaké problémy. Dôležité je, že vysoký predstaviteľ má nástroje na najúčinnnejšie vykonávanie svojich úloh. To znamená, musí byť zodpovedný alebo zodpovedná za administratívny rozpočet EEAS, ale aj za menovanie orgánov. Samozrejme, každé právne riešenie, ktoré si zvolíme – a stále je tu potrebné o tom rokovať – musí dodržiavať všetky platné rozpočtové pravidlá a tým zaručovať príslušnú zodpovednosť.

Rada nemusí súhlasiť so všetkými podrobnosťami v správe pána Broka, ale myslím si, že je to veľmi hodnotný príspevok k tejto diskusii. Dúfam, že v tomto Parlamente dostane širokú podporu. Chcela by som sa poďakovať pánovi Brokovi za vykonanú prácu a za rozpravu tu v Parlamente.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komisie. – Vážený pán predsedajúci, znovu chcem povedať, že sa nerozhodujeme, či Európska služba pre vonkajšiu činnosť bude existovať alebo nie: už existuje prostredníctvom Lisabonskej zmluvy. Ako práve povedala moja kolegyňa, a ja som tiež o tom presvedčená, Lisabonská zmluva čoskoro nadobudne platnosť.

Teraz sa vyjadrim k niekoľkým veciam, ktoré sa objavili v diskusii, a myslím si, že stojí za to sa nimi zaoberať. Po prvé, my, ako Komisia, sme odhodlaní dosiahnuť úspech, čo sa týka EEAS. Musí to byť spoločné dielo so zapojením všetkých inštitúcií EÚ a členských štátov od samého začiatku. Na základe mojich vlastných skúseností, ktoré som získala ako komisárka pre vonkajšie vzťahy, si myslím, že veľa vecí sa v budúcnosti urobí odlišne. Viem, že vysoký predstaviteľ/podpredseda Komisie musí mať určitý stupeň riadiacej a rozpočtovej samostatnosti.

Zároveň je jasné, že EEAS bude potrebovať veľmi úzke väzby so širokým okruhom služieb Komisie, a preto je dôležité, aby sme spolupracovali. Podporujem cieľ Parlamentu zabezpečiť transparentné a zodpovedné rozpočtové plánovanie pre EEAS. Ten je tiež jasný, takže si myslím, že sa môžeme tešiť na prácu smerujúcu k tomu, aby sme na to našli správny recept.

Po druhé, v súlade so zmluvou má politickú zodpovednosť za Európsky parlament predseda Komisie a vysoký predstaviteľ/podpredseda Komisie a ostatní členovia Komisie. Víťame jasný signál v správe pána Broka, že vysoký predstaviteľ/podpredseda Komisie by mal byť menovacím orgánom pre EEAS a vedúcich pracovníkov delegácií.

V novom systéme vedúci delegácií a ostatní vedúci pracovníci EEAS budú úradníkmi EÚ podľa Služobného poriadku úradníkov EÚ, na ktorých sa budú vzťahovať definované menovacie postupy a záväzky nezávislosti. Spýtali by sme sa na dôsledky takéhoto vyčlenenia jednej skupiny pre vypočutia v Európskom parlamente. Aj keby to bola otázka týkajúca sa vypočutí len pre politickejšiu pozíciu, použili by sa rovnaké úvahy. Myslím, že to určite nie je v súlade s postupom v členských štátoch.

Chápeme zas však, že Parlament má záujem o hĺbkovú výmenu názorov, či už oficiálnu alebo neoficiálnu, s kľúčovými vysokými úradníkmi v EEAS a delegáciách. Myslím, že to by sa mohlo robiť potom, ako bol niekto vymenovaný; vtedy by mali ísť do Parlamentu a s ním o veciach diskutovať.

S veľkým záujmom a radosťou som si tiež všimla, že bola spomenutá otázka ľudských práv a otázka práv žien. Môžem povedať len toľko, že všetky inštitúcie EÚ sú zaviazané k uplatňovaniu rodovej rovnosti. Tá sa bude uplatňovať aj v EEAS, vymenovania však musia byť aj podľa zásluh, takže zásluhy a rodová rovnosť musia ísť ruka v ruke.

Chcela by som sa stručne vyjadriť k izraelskej vláde a mojej ceste na Blízky východ. Po konflikte v Gaze bolo veľmi dôležité dosiahnuť prímerie. Pokúsila som sa prispieť k prvému prímeriu a myslím, že to bola najmä moja intervencia, ktorá umožnila otvoriť humanitárne koridory a stanoviť časy pre dodávku humanitárneho tovaru.

A na záver, čo sa týka delegácií, ako som už predtým povedala: už sú otvorené. Európske parlamentné delegácie, ktoré ste spomínali, už čakajú na príchod komisárov alebo členov Rady, ale závisí to aj od časového harmonogramu. Situácia by mala byť rovnaká aj v budúcnosti.

Elmar Brok, spravodajca. – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani Malmströmová, pani komisárka, dámy a páni, útoky na spoločnú európsku zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ku ktorým tu došlo, patria minulosti. V prieskumoch verejnej mienky 70 % občanov Európy povedalo, že chce silnejšiu spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, pretože vedľa, že to jediný spôsob, ako zachovať mier v Európe a dozerať na záujmy Európy v celom svete. Vaše vyhlásenia patria minulosti. Práve takéto vyhlásenia priviedli Európu do vojny a my s nimi chceme skončiť.

Radi by sme tiež uviedli, že touto zahraničnou politikou chceme posilniť schopnosť Európy konať. Taktiež by som chcel výslovne povedať, že zahraničná politika nie je úlohou parlamentov. Operačná zahraničná politika musí byť zodpovednosťou vedúcich pracovníkov. Tak je to vo všetkých národných štátoch. To však znamená, že parlamenty – a v tomto prípade Európsky parlament – musia mať všetky práva kontroly. Musí sa jasne stanoviť, akým spôsobom sa to aplikuje na rozpočet, v ktorých oblastiach existuje právo na informácie a kde je skutočná zodpovednosť.

Chcel by som požiadať Radu a Komisiu, aby do svojich dokumentov zahŕňali menej informácií o organizačných štruktúrach a o členoch národných delegácií, ktorí budú vymenovaní na určité pozície. Namiesto toho musia v týchto dokumentoch výboru COREPER popísať práva Parlamentu a nie jednoducho povedať, že práva Parlamentu sa musia zachovať a bodka. Som presvedčený, že sa tu musia prijať určité opatrenia. Okrem toho som toho názoru, že vysoký predstaviteľ alebo podpredseda, ktorého je ešte potrebné vymenovať, musí byť zapojený do vypracovávaní návrhov a nesmie byť prezentovaný ako *fait accompli*. Toto sa tiež musí vziať do úvahy. Pani Malmströmová, vzbudilo by veľkú dôveru, keby ste o vysokom predstaviteľovi v budúcnosti hovorili ako o vysokom predstaviteľovi alebo podpredsedovi Komisie. Vtedy by sme všetci hovorili o tej istej osobe a to by bolo užitočné pre potvrdenie toho, že naozaj hovoríme o tom istom.

(potlesk)

Predsedaajúci. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční vo štvrtok 22. októbra 2009.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Gabriele Albertini (PPE), písomne. – (IT) Text, o ktorom sa chystáme zajtra hlasovať, je výborným základným kameňom pre rokovania, ktoré máme pred sebou.

Som vďačný pánovi Brokovi a pani Neytsovej-Uyttebroeckovej za vynikajúcu prácu, ktorú vykonali napriek krátkemu času, ktorý mali k dispozícii. Na základe tejto práce výbor, ktorému mám tú česť predsedáť, bude schopný viesť konštruktívny, ale pevný dialóg s budúcim vysokým predstaviteľom a brániť charakter Spoločenstva v novej službe pre vonkajšiu činnosť. Odkaz, ktorý vysielame Komisii a Rade, je v podstate takýto: chceme službu, ktorá má rozsiahle právomoci a ktorá spĺňa naše ambície vytvoriť z Európskej únie globálneho politického hráča, a chceme, aby sa to stalo na základe spoločnej dohody, čo znamená za účasti a podpory všetkých troch inštitúcií – Parlamentu, Komisie a Rady.

Preto Komisiu naliehavo žiadam, aby bola v rokovaníach odvážna a aby bránila model Spoločenstva, a znovu vyzývam Radu, aby tento Parlament a najmä výbor, ktorému predsedám, od začiatku zapojila do rokovaní, aby sa dokončila táto rozhodujúca fáza vo vytváraní ozajstnej európskej zahraničnej politiky.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písomne. – (RO) Vytvorenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť je absolútne nevyhnutné pre zlepšenie účinnosti vonkajšej činnosti EÚ. Účelom je podporovať omnoho konzistentnejšiu zahraničnú politiku a viac zviditeľniť EÚ na medzinárodnej úrovni. Dosiahnutie týchto cieľov však závisí od toho, ako túto službu zorganizujeme.

Táto správa obsahuje veľa mimoriadne dôležitých návrhov. Potrebujeme organizáciu, ktorá je čo najefektívnejšia a vyhýba sa akejkoľvek duplicitě. Z tohto dôvodu podporujem zlúčenie delegácií Komisie v tretích krajinách, kontaktných kancelárií Rady a kancelárií osobitných zástupcov EÚ, ako aj vytvorenie „veľvyslanectiev EÚ“. Z hľadiska účinnosti pokladám za zaujímavý aj návrh, aby tieto delegácie prevzali určité konzulárne funkcie, ako napríklad vybavovanie schengenských víz.

Chcel by som zdôrazniť potrebu štandardizovanej odbornej prípravy pre zamestnancov, aby sme naozaj mohli mať profesionálnu službu spĺňajúcu požiadavky EÚ. Zriadenie Európskej školy diplomacie sa mi zdá byť ideálnym riešením pre poskytovanie odbornej prípravy diplomatickému personálu na základe spoločných noriem, aby sa zaručila konzistentnosť pre EEAS. V budúcnosti by sa európska diplomatická kariéra vlastne mohla stať práve tak atraktívnou, ako je diplomatická kariéra pre členský štát.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Toto je ďalší z tých poľutovaniahodných dokumentov Európskeho parlamentu, ktoré sa snažia ovplyvniť, v negatívnom zmysle slova, celý spôsob, akým Európska únia funguje, zneužívaním právnej subjektivity udelennej Lisabonskou zmluvou, hoci táto ešte nenadobudla platnosť, keďže stále čakáme na Českú republiku a jej ratifikovanie zmluvy.

Táto správa svedčí o militaristickom charaktere Európskej únie. Cieľom správy je zabezpečiť, aby zahraničná politika slúžila záujmom vojenskej expanzie hlavných mocností v rámci Európskej únie využívaním toho, čo vložili do Lisabonskej zmluvy, aby posilnili svoje rozhodovacie právomoci napriek tomu, že existujú členské štáty, ktoré majú odlišný názor.

Jedným z príkladov je nasledujúce vyhlásenie v správe:

„vojenské a civilné jednotky krízového riadenia musia byť začlenené do právomoci vysokého predstaviteľa, ale riadenie a organizačná štruktúra vojenského personálu sa môže líšiť od riadenia a organizačnej štruktúry civilného personálu; zdieľanie analýzy spravodajských informácií aktérov v rámci EEAS je nesmierne dôležité, pretože pomáha vysokému predstaviteľovi pri plnení jeho mandátu, ktorým je uskutočňovanie zosúladenej, konzistentnej a účinnej vonkajšej politiky Únie.“

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písomne. – (FI) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, na jar minulého roka Európsky parlament prijal správu pána Dehaena o vplyve Lisabonskej zmluvy na inštitucionálnu rovnováhu EÚ. Parlament v nej požadoval, aby budúce nominácie na najvyššie pozície v EÚ brali do úvahy aj hľadisko rodovej rovnosti. Teraz, len o pár mesiacov neskôr, Európsky parlament zaujíma ešte prísnejšie stanovisko v prospech uplatňovania rovnosti. Stanovisko Parlamentu k rovnosti je teda jasné. Podpredsedníčka Európskej komisie Margot Wallströmová bola v záležitostiach súvisiacich s rovnosťou aktívna. José Manuel Barroso, opätovne zvolený predseda Komisie, tiež prisľúbil byť naklonený myšlienke rovnosti pri zostavovaní novej Komisie. Rozhodujúce postavenie však majú členské štáty. Som presvedčená, že v členských štátoch Európskej únie nájdeme vhodných kandidátov do Komisie, mužov aj ženy. Ďakujem vám.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Lisabonská zmluva sľúbila zavedenie všetkých možných zmien. EÚ sa mala stať demokratickejšou a schopnou lepšie reagovať, Európsky parlament by mal mať viac spolurozhodovacích právomocí a občania by mali mať svoje referendum. V skutočnosti sa však členské štáty dostávajú pod tlak hrozbou odstránenia komisárov. Nastal čas, aby EÚ ukázala dobrú vôľu a konečne sa spýtala ľudí na prístupenie Turecka. Zdá sa však, že referendum sa konajú len preto, aby sa ignorovali. Je tiež ťažké nájsť spôsob, ako bude EÚ schopná lepšie reagovať, keď sú zodpovednosti novovytvorených pozícií navrhnuté v zmluve. Konflikty sú v tejto oblasti také nevyhnutné ako v novej službe pre vonkajšiu činnosť, ktorej práva na prístup ešte neboli objasnené. Naš mimoriadny rozpočet sa už stáva čoraz nákladnejším a pokrýva čoraz hustejšiu sieť agentúr EÚ, čo má nevyhnutne za následok zdvojené úsilie a prekryvajúce sa právomoci. Preto je dôležité udržať rovnováhu, aby nový systém na jednej strane nemal za následok žiadne duplikácie, ale umožňoval využívanie spolupôsobenia, a aby na druhej strane nebolo možné obísť parlamentnú kontrolu, nebolo možné blokovať členské štáty a aby právomoci jednotlivých štátov ostali nezmenené. Spolu s tým všetkým musí mať nový orgán právomoc potrebnú na dokončenie svojich úloh a na účinnú spoluprácu so strategickými partnermi Európy.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písomne. – (PL) Dámy a páni, zriadenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť je výnimočný projekt, ktorý si zaslúži mimoriadnu podporu. Služba je určená na pomoc vysokému predstaviteľovi EÚ, ale zároveň nesmieme zabudnúť zabezpečiť zodpovedajúcu úroveň kvalifikácie, ako aj jej inštitucionálnu a národnú reprezentatívnosť. Pri prijímaní ľudí pre túto službu by sa mala venovať mimoriadna pozornosť zachovávaní zásad transparentnosti a rovnosti. Za zmienku stojí aj skutočnosť, že Európska služba pre vonkajšiu činnosť rozšíri možnosť prijímania diplomatickej pomoci, pretože každý občan EÚ bude môcť o ňu požiadať. Je to *de facto* rozšírenie súčasnej možnosti obrátiť sa so žiadosťou o pomoc na zahraničnú službu iného členského štátu, ak členský štát, z ktorého občan pochádza, nemá v danej krajine diplomatický alebo konzulárny úrad. Európska služba pre vonkajšiu činnosť by mala tiež predstavovať pridanú hodnotu z dôvodu spolupôsobenia jej troch základných komponentov – služieb, ktoré majú svoj pôvod v súčasnej Európskej komisii, v Rade a v členských štátoch. Podľa môjho názoru by EEAS mala získavať kandidátov zo všetkých troch zdrojov. To zaisťuje jej profesionálnosť, účinnosť a jedinečný charakter. Účinnosť sa dosiahne aj veľkým počtom zastúpení Európskej únie, ktoré vzniknú transformáciou dnešných zastúpení Komisie. Pokiaľ ide o prejav pána Grzyba, súhlasím s ním v tom, že vytváranie Európskej školy diplomacie by sa mohlo predísť využitím národných a regionálnych centier, ktoré sú v celej Európe preslávené odbornou prípravou, ktorú poskytujú budúcim diplomatom.

9. Príprava zasadnutia THR a samit EÚ/USA (2. a 3. november 2009) – Transatlantická justičná a policajná spolupráca (rozprava)

Predseda júci. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava o vyhláseniach Rady a Komisie:

1. o príprave zasadnutia THR a samite EÚ/USA (2. a 3. november 2009) a
2. o transatlantickej justičnej a policajnej spolupráci.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Vážený pán predseda júci, vážené poslankyne, vážení poslanci, ako viete, naše vzťahy s USA a transatlantická spolupráca medzi USA a EÚ sú mimoriadne dôležité. Sú základným pilierom zahraničnej politiky EÚ vytvorenou na hodnotách slobody, demokracie a dodržiavanie ľudských práv a medzinárodného práva, ktoré nás zjednocujú. Nová vláda Spojených štátov preukázala veľký záujem o prehĺbenie a rozšírenie vzťahov s Európou. Zasadnutie prvej Transatlantickej hospodárskej rady s vládou prezidenta Obamu sa uskutoční 26. a 27. októbra. Krátko po ňom, 3. novembra, sa uskutoční samit EÚ – USA. Uvedené udalosti ponúkajú dve dôležité príležitosti na posilnenie našich vzťahov. Dnešná rozprava je preto veľmi dôležitá.

Rada by som upozornila na niekoľko oblastí našej spolupráce, v súvislosti s ktorými sa nám, dúfajme, podarí počas samitu dosiahnuť výsledky a rozvinúť bližšie vzťahy.

Pokiaľ ide o otázku klímy, vítame väčšie ambície na strane USA. Musíme spolupracovať s americkou vládou, aby sme v Kodani dosiahli komplexnú dohodu záväznú na celosvetovej úrovni. Vyzývame USA na stanovenie cieľov porovnateľných s cieľmi EÚ. Spojené štáty a EÚ musia byť pripravené spoločne podporovať opatrenia na boj proti zmene klímy, akými sú zníženie emisií, adaptácia, financovanie a ďalšia pomoc rozvojovým krajinám.

Ďalšou dôležitou otázkou je, samozrejme, finančná a hospodárska kríza. Na vykonávanie dohôd, ktoré sme dosiahli na samite krajín G20, a na obnovenie dôvery vo finančné trhy bude potrebná veľmi úzka spolupráca.

Budeme spoločne pracovať na završení kola rokovaní v Dauhe v roku 2010 a na jeho pozitívnom výsledku, pretože je nesmierne dôležitý pri úsilí o podporu obnovy a v boji proti protekcionizmu.

Samozrejme, budeme rokovať aj o mnohých regionálnych otázkach, napríklad o Afganistane, Pakistane, Iráne, Blízkom východe, Rusku a západnom Balkáne. Dosiahli sme pravidelnú a čoraz užšiu spoluprácu v súvislosti s krízovým riadením, ktorá sa prejavila napríklad pri účasti USA na plnení civilnej úlohy v rámci spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky, misie Eulex v Kosove.

Spolupracujeme aj na energetických otázkach a to je v tejto chvíli potrebné zintenzívniť. Dúfame, že sa nám medzi EÚ a USA podarí zriadiť osobitnú radu pre energetiku na úrovni ministrov.

Obe strany majú záujem o prehĺbenie spolupráce, pokiaľ ide o domáce a právne záležitosti. K uvedenej problematike sa vrátim o chvíľu, pretože pokiaľ viem, ide o spoločnú rozpravu.

Pokiaľ ide o nešírenie jadrových zbraní a odzbrojenie, spolupráca medzi EÚ a americkou vládou zaznamenala nový impulz a Barack Obama túto otázku uprednostňuje. Dúfame, že uvedená skutočnosť sa preukáže v novom spoločnom vyhlásení o nešírení jadrových zbraní a odzbrojení v súvislosti s novembrovým samitom.

Obe strany Atlantického oceánu majú záujem o posilnenie našej spolupráce v súvislosti s rozvojom. Je samozrejmé, že EÚ a USA sú zodpovedné za drvivú väčšinu svetovej rozvojovej pomoci. Nadchádzajúci samit je preto vynikajúcou príležitosťou na diskusiu na najvyššej úrovni o tejto problematike a akýchkoľvek iných relevantných otázkach. Švédske predsedníctvo s veľkým potešením využije príležitosť zastupovať EÚ.

Rada by som sa v krátkosti zmienila o hospodárskom partnerstve a o Transatlantickej hospodárskej rade (THR). Poskytnú nám mechanizmus na najvyššej možnej úrovni na urýchlenie súčasných rokovaní a vytvorenie nových oblastí regulačnej spolupráce. Musíme vypracovať pracovný program pre THR, ktorý bude možné zaviesť budúci rok. Tento krok nám poskytne fórum na spoluprácu, na ktorom sa budeme môcť zaoberať otázkami súvisiacimi s globalizáciou a rýchlymi technickými zmenami. Už doteraz to bolo dôležité fórum, ale samozrejme by ho bolo možné ešte vylepšiť, v neposlednom rade, pokiaľ ide o širšie strategické otázky týkajúce sa transatlantického hospodárstva a spoločných hospodárskych problémov. Transatlantická hospodárska rada je v súčasnosti vo svetle finančnej krízy ešte dôležitejšia.

Dovoľte mi teraz v krátkosti sa vyjadriť o právnej a policajnej spolupráci. Už istý čas so Spojenými štátmi v tejto oblasti spolupracujeme. Táto spolupráca sa odzrkadľuje vo viacerých dohodách o extradícii a vzájomnej právnej pomoci, ktoré vstúpia do platnosti o niekoľko mesiacov. O uvedenej problematike často diskutujeme s Európskym parlamentom, o ktorom viem, že je v týchto otázkach aktívnym a angažovaným partnerom. Často je aj kritický, čo považujem za správne. V tejto súvislosti stačí spomenúť napríklad len rozpravu o záznamoch o cestujúcich. Keď vstúpi do platnosti Lisabonská zmluva, vplyv Európskeho parlamentu na tieto záležitosti a účasť na nich sa zvýši.

V súčasnosti pracujeme na dokumente, ktorý sa označuje ako Washingtonské vyhlásenie a ktorý bude obsahovať opis situácie z hľadiska právnych otázok, otázok domácej politiky a spolupráce v tejto oblasti medzi EÚ a USA. Toto vyhlásenie musí byť zmysluplné a musia po ňom nasledovať konkrétne opatrenia. Nepotrebujeme ďalšie uhladené vyjadrenia, ale skôr spoluprácu, ktorá bude konkrétna a aktívna.

Prirodzene, potrebujeme si stanoviť spoločné hodnoty, konkrétne demokraciu a právny štát, ako aj dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd. Zaujímame sa, samozrejme, o spoluprácu vo všetkých oblastiach, ktoré ohrozujú tieto základné hodnoty.

V prípade politických problémov, ktoré môžu mať vplyv na druhú stranu, sa snažíme o včasnú konzultáciu medzi oboma uvedenými stranami. Zdôrazňujeme naše spoločné ambície byť aktívni na medzinárodných fórach s cieľom dosiahnuť úplné uplatňovanie mnohostranných záväzkov.

Spolupracujeme v oblasti zvyšovania bezpečnosti cestovných dokladov a zavedenia biometrických pasov ako medzinárodnej normy. Dôležitým príkladom je dohoda o údajoch cestujúcich v leteckej doprave. Spoločne zaručíme, že dohoda bude fungovať, ale zároveň je potrebné chrániť súkromie jednotlivca a rešpektovať systémy jednotlivých krajín.

Zoznam oblastí spolupráce je dlhý. Dovoľte mi vymenovať len niektoré z nich: obchodovanie s ľuďmi, pohlavné zneužívanie detí, obchodovanie s drogami, hospodárska trestná činnosť, počítačová kriminalita, korupcia, konfiškácia pomoci a ziskov z trestnej činnosti a boj proti terorizmu. Všetky tieto oblasti si vyžadujú spoločné a do istej miery koordinované úsilie.

Snažíme sa skvalitniť právnu spoluprácu v súvislosti s identifikáciou, vyšetrovaním a cezhraničným trestným stíhaním zločincov a teroristov. Tešíme sa na dohodu medzi EÚ a USA o extradícii a vzájomnej právnej pomoci, ktorá vstúpi do platnosti začiatkom budúceho roka.

Dohoda bola teraz transponovaná vo všetkých 27 členských štátoch EÚ a medzi EÚ a USA sa zriadila spoločná pracovná skupina, ktorá má zaručiť uplatňovanie dohody. Plánujú sa semináre, ktoré majú zbližovať zainteresovaných aktérov a pomôcť im monitorovať uplatňovanie.

Na záver by som sa ešte chcela vyjadriť o troch bodoch. Prvý sa týka ochrany ľudských práv a základných slobôd. Táto otázka je mimoriadne dôležitá. Boj proti cezhraničnej trestnej činnosti a terorizmu si často vyžaduje výmenu osobných údajov, čo nás do istej miery núti vykonať určité ústupky v súvislosti so základnými slobodami a právami. Vzniknutú situáciu je potrebné vyvážiť zásadnou a prísnou ochranou osobných údajov. Spolupráca a dialóg v tejto oblasti pokračujú a mali by sa zintenzívniť.

Druhý bod sa týka kritickej infraštruktúry. Musíme navzájom spolupracovať v súvislosti so škodami, ktoré môžu vzniknúť na kritickej infraštruktúre v prípade prírodnej katastrofy, teroristického útoku alebo pri útokoch na naše informačné systémy. Uvedené situácie by mohli mať ničivé následky. Rozsah spolupráce v tejto oblasti je obrovský.

Po tretie, EÚ a USA sa zaviazali pracovať na základe zásad slobody, demokracie a spravodlivosti. Sme odhodlaní presadzovať tieto zásady na celom svete. Robíme to v prípade každej spolupráce a v rámci činnosti na medzinárodných fórach, akým je napríklad Organizácia Spojených národov.

Spolupráca medzi styčnými úradníkmi a delegáciami sa ukázala prínosnou, napríklad v krajinách západného Balkánu, v Afganistane a v Pakistane. Je potrebné túto spoluprácu zlepšiť. Rozličné opatrenia v rámci nej sa môžu vzájomne dopĺňať. Potrebujeme tiež lepšie koordinovať našu technickú pomoc. Budeme pokračovať v spolupráci v oblasti darcovstva, v poskytovaní pomoci a v operačnej spolupráci v súvislosti s Latinskou Amerikou a západnou Afrikou, aby sme pomohli v boji proti obchodovaniu s drogami a umožnili riešiť ostatné problémy.

Som veľmi rada, že americká vláda o spoluprácu s nami preukazuje taký veľký záujem. Je v našom záujme prijať túto ponuku pracovať na ochrane našich hodnôt a záujmov v rámci konštruktívneho dialógu. Dúfajme, že táto spolupráca povedie v budúcnosti ku konkrétnym výsledkom.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komisie. – Vážený pán predsedajúci, vo svojich poznámkach sa vyjadrím o nadchádzajúcom samite EÚ – USA, ktorý bude dôležitým míľnikom v našom transatlantickom partnerstve, ako aj pri riešení určitých aspektov medzi EÚ a USA, najmä prebiehajúcich rokovaní v oblasti zmeny klímy a niektorých závažných problémov týkajúcich sa otázok v súvislosti s GLS.

Zmena vlády USA v januári veľmi výrazne ovplyvnila vzťahy medzi EÚ a USA a začiatok nášho partnerstva možno označiť za úspešný. Povedala by som, že naše vzťahy ožili, a som presvedčená, že aj Lisabonská zmluva po vstupe do platnosti bude prínosom k ďalšiemu posilneniu tohto veľmi dôležitého vzťahu tým, že Európskej únii poskytne ešte silnejšiu identitu v oblasti zahraničnej politiky. To očakávajú aj naši priatelia vo Washingtone.

Buďme však aj jednoznační. Naša ambícia vytvoriť so Spojenými štátmi skutočné partnerstvo rovnocenných aktérov znamená aj to, že Európania musia byť ochotní a schopní plniť záväzky. Povedala by som, že impulz, vďaka ktorému je samit vo Washingtone taký dôležitý, je dvojitý – vnútorný a vonkajší.

Prvý formálny samit s prezidentom Obamom sa uskutočnil po našom neformálnom stretnutí túto jar v Prahe. V súčasnosti sú prípravy na washingtonský samit v plnom prúde. Spolu s americkou stranou sa podieľame na dosiahnutí konkrétnych výsledkov v prioritných oblastiach. Svetové hospodárstvo a otázka zmeny klímy sú pravdepodobne dve hlavné oblasti, na ktoré sa sústredia rokovania počas samitu. Bude sa však rokovať aj o mnohých ďalších kľúčových problémoch v oblasti zahraničnej politiky.

V oblasti hospodárstva sa bude vo Washingtone klásť dôraz na spoločné úsilie bojovať proti hospodárskej a finančnej kríze a na zaručenie udržateľnej svetovej hospodárskej obnovy s cieľom zabezpečiť pracovné miesta a prispieť k rastu. Posunieme sa aj v otázkach riadenia svetového hospodárstva, predovšetkým pokiaľ ide o finančnú reguláciu a správne načasovanie činnosti nadväzujúcej na samit krajín G20 v Pittsburghu. Komisia zdôrazní aj náš spoločný záujem o boj proti protekcionistickým tendenciám a vyzveme USA, aby obnovili úsilie o úspešné zavŕšenie kola rokovaní v Dauhe.

Po druhé, zmena klímy. My ako Európska únia podporíme Spojené štáty, aby sa zúčastnili konferencie v Kodani s ambicióznymi cieľmi dosiahnuť rozumnú globálnu dohodu. Rovnako sa so Spojenými štátmi zapojíme do dosiahnutia pokroku pri vytváraní systému založeného na stanovení emisných kvót a obchodovaní s emisiami cez Atlantický oceán.

Po tretie, zahraničná politika. So Spojenými štátmi budeme, samozrejme, rokovať aj o tom, ako riešiť naliehavé problémy v oblasti zahraničnej politiky. Tu sa zameriame na ďalšiu užšiu spoluprácu pri mierovom procese na Blízkom východe, na problémy, ktoré spôsobujú jadrové ambície Iránu, a na to, ako zaručiť obnovenie dohody s Afganistanom, čo je základom nášho spoločného úsilia v tejto oblasti. Budem mať osobitné stretnutie o zahraničnopolitických otázkach s ministerkou zahraničných vecí pani Clintonovou a ministrom zahraničných vecí pánom Bildtom, na ktorom budeme o týchto záležitostiach rokovať podrobnejšie.

Navyše očakávam, že na samite sa prijme aj vyhlásenie o nešírení jadrových zbraní a odzbrojení, čo by spoluprácu medzi EÚ a USA posunulo vpred v mnohých oblastiach, ktoré prezident Obama špecifikoval vo svojich vystúpeniach v Prahe a v New Yorku. Táto iniciatíva strategického významu naznačuje obnovenie záväzkov USA smerom k účinnému multilaterálnemu prístupu, ktorý Európska únia plánuje výrazne podporovať a upevňovať.

Ďalším významným výsledkom samitu bude v neposlednom rade vytvorenie novej rady pre energetiku EÚ a USA, ktorá sa prvýkrát stretne 4. novembra. Na strane EÚ jej budem predsedáť ja, moji kolegovia páni komisári Piebals a Potočnik a predsedníctvo, kým na strane USA to bude pani ministerka Clintonová a pán minister Chu. Rada sa bude zaoberať svetovou energetickou bezpečnosťou, reguláciou energetických trhov a výrobkov, novými technológiami a výskumom. Stručne povedané, poskytne pridanú hodnotu v oblasti politiky, ktorej dôležitosť je zrejmá.

Máme tu aj novú Transatlantickú hospodársku radu (THR). Bude dopĺňať radu pre energetiku, ktorá tiež dostane nový náboj. THR sa budúci utorok – teda pred zasadnutím rady pre energetiku – stretne vo Washingtone a výsledok jej rokovaní bude pravdaže takisto prínosom pre rozhovory na samite.

Sľubnou oblasťou našej transatlantickej spolupráce je sféra, ktorú nazývame „spolupráca predchádzania ťažkostiam“. Budeme rokovať o politických prístupoch na samom začiatku, a vyhneme sa tak rozdielnej regulácii v budúcnosti. Je úplne samozrejmé, že takúto spoluprácu potrebujeme viac ako kedykoľvek predtým. Najlepším príkladom je nevyhnutná koherentná reakcia na finančnú krízu. Preskúmame aj to, či je možné prehĺbiť toto fórum spolupráce aj na oblasť informácií o nanomateriáloch v zdravotnej starostlivosti.

Z iniciatívy USA máme v úmysle začať užšiu spoluprácu aj v oblasti inovácií. Obe strany uznávajú, že posilnenie inovačného potenciálu odvetví nášho priemyslu a našej pracovnej sily je základom pre vytváranie pracovných miest a rast, a teda aj pre úspešné prekonanie súčasnej krízy. A Komisia, samozrejme, tiež zopakuje naše európske obavy v súvislosti s niektorými zásadnými otázkami, ako napríklad bezpečnosť obchodu, možné narušenie hospodárskej súťaže v dôsledku štátnej pomoci a politika verejného obstarávania v USA.

Na záver, my ako Komisia sme sa tiež od samého počiatku výrazne spoliehali na podporu procesu v súvislosti s THR zo strany Európskeho parlamentu a sme za ňu vďační. Môžete si byť istí, že výrazne podporíme iniciatívy delegácií Európskeho parlamentu pre vzťahy s USA, aby sme posilnili parlamentárnu účasť v záležitostiach THR na oboch stranách Atlantického oceánu.

Radi by sme upevnili úlohu THR ako dvojstranného fóra na riešenie každodenných, ale aj strategických problémov týkajúcich sa transatlantického obchodu a investícií. A dôležité je, že THR sa dotkne aj Transatlantického dialógu zákonodarcov a zainteresovaných strán občianskej spoločnosti. Je teda zrejmé, že potrebujeme odborné znalosti a politický zámer zákonodarcov, aby sme dokázali ťažiť z celého potenciálu transatlantického trhu.

Moja kolegyňa sa už zmienila o dôležitosti GLS. Dňa 27. a 28. októbra sa vo Washingtone uskutoční stretnutie trojky, na ktorom sa bude rokovať o problematike GLS v rámci našej spolupráce v oblasti spravodlivosti, slobody a bezpečnosti. Komisiu bude zastupovať pán podpredseda Barrot. Sme v záverečných fázach prípravy vyhlásenia, ktorého cieľom bude obnoviť naše transatlantické partnerstvo v týchto oblastiach. Washingtonské stretnutie poskytne príležitosť na formálnu výmenu nástrojov ratifikácie dohôd o extradícii a vzájomnej právnej pomoci, ktoré tak budú môcť vstúpiť do platnosti začiatkom roka 2010. Tieto dohody posilnia naše úsilie v boji proti zločinu v súčasnom globalizovanom svete.

Pokiaľ ide o ďalšiu zásadnú záležitosť, veľmi dôležitú pre našich občanov, ako už bolo povedané, určite musíme pokročiť ďalej. Ako ste uviedli, opätovne požiadame o to, aby mohli všetci občania EÚ cestovať do

USA bez víz, vyjadríme naše obavy v súvislosti s možným zavedením poplatku za elektronický systém cestovných povolení ako *de facto* novej turistickej dane a znova pripomenieme USA potrebu zrušiť v rámci programu bezvízového styku USA obmedzenia týkajúce sa cestujúcich s vírusom HIV/AIDS.

A napokon približne v čase ministerského stretnutia odcestuje do Washingtonu delegácia z Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci. Dúfame teda, že aj im sa podarí tlmočiť rovnaké odkazy. Aj pán podpredseda Barrot je pripravený stretnúť sa počas svojho pobytu vo Washingtone s delegáciou Výboru pre občianske slobody.

PREDESEDÁ: PANI WALLIS

podpredsedníčka

Elmar Brok, *v mene skupiny PPE.* – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, pani Malmströmová, práve som si všimol, že uplatňovanie hľadiska rodovej rovnosti sa stalo typické pre tento Parlament. Musíme si uvedomiť, že otázka Transatlantickej hospodárskej rady (THR) je veľmi dôležitá a že tento orgán, ktorý bol zriadený pred niekoľkými rokmi, potrebuje novú hybnú silu, pretože sa nachádzame v prechodnom období s novou vládou USA a čoskoro aj s novou Komisiou. Dúfam, že stretnutie na budúci utorok zaručí, že THR bude vo svojej práci pokračovať a že bude konať v zodpovedajúcom duchu.

Výsledkom transatlantického trhu bez obchodných prekážok by bol hospodársky rast vo výške 3,5 % v USA a v Európe a 1,5 % vo svete. V kontexte súčasnej hospodárskej krízy je táto otázka veľmi úzko prepojená s pracovnými miestami. Z uvedeného dôvodu by sme mali túto príležitosť čo najlepšie využiť a prostredníctvom verejných vyhlásení vysvetliť, že túto iniciatívu berieme vážne. Pani Ferrerová-Waldnerová, rovnako by sme sa mali uistiť, že otázke bezpečnostnej politiky v oblasti energetiky sa venuje nová rada pre energetiku a že otázkami regulácie sa zaoberá THR. Je dôležité, aby sa tieto dve oblasti nemiešali, aby sa tak predišlo zdvojeniu a zároveň sa zaručilo, že v konečnom dôsledku dospejeme k riešeniu.

Týka sa to predovšetkým otázky zákonodarcov. Prekážky nebude možné odstrániť bez účasti Európskeho parlamentu a Kongresu USA, pretože 80 % predpisov je právne zakotvených. Preto vláda nedokáže tento cieľ dosiahnuť sama.

V súvislosti so samitom by som rád uviedol ešte jednu záverečnú poznámku. Zmena klímy, Afganistan, nešírenie jadrových zbraní, zbrane hromadného ničenia a odzbrojenie – to všetko sú dôležité otázky, ktoré v dôsledku príchodu novej vlády ponúkajú nové príležitosti. Chcel by som vám zaželať úspech pri zabezpečovaní toho, že sa budete zaoberať všetkými z nich, a dúfam, že nový laureát Nobelovej ceny v spolupráci s Európskou úniou dosiahne v týchto oblastiach významný úspech pre nás všetkých.

Hannes Swoboda, *v mene skupiny S&D.* – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani Malmströmová, pani komisárka, už tu odznela skutočnosť, že pán Obama a väčšina Kongresu nám ponúkajú významnú príležitosť na zintenzívnenie našej spolupráce, predovšetkým pokiaľ ide o spoločný transatlantický trh. Nemal by to však byť spoločný trh na dereguláciu, ale spoločný trh, ktorý by stál na základoch alebo zásadách sociálneho trhového hospodárstva a riadil by sa rozumnými a vhodnými nariadeniami na potrebných miestach.

Pán Brok má úplnú pravdu v tom, že toto musí mať, samozrejme, legislatívny základ bez ohľadu na to, či rokujeme o regulácii finančných trhov alebo o nariadeniach v oblasti životného prostredia a energetickej politiky. Spoločný prístup v tejto oblasti by znamenal významný prínos k formovaniu celosvetových vzťahov.

Jednou oblasťou, ktorej sme sa už dotkli a o ktorej sme už dnes predpoludním diskutovali, je ústredná otázka politiky v oblasti klímy. Mnohí z nás o pár dní odcestujú do Washingtonu, kde budeme mať príležitosť rokovať s kolegami z Kongresu. Legislatíva týkajúca sa politiky v oblasti klímy síce ešte nebola schválená, no zástupcovia vlády USA sú aspoň čiastočne oprávnení na prijímanie záväzných prísl'ubov, hoci nebude možné doladiť podrobnosti, kým sa neuzatvorí legislatívny proces v USA.

Kodanský samit musí byť úspešný. Proces sa tým neukončí, ale bude to dôležitý krok v procese dosiahnutia spoločnej politiky v oblasti klímy. Všetci musíme zabezpečiť úspech kodanského samitu. A môže byť úspešný len vtedy, ak budeme mať v súvislosti s politikou v oblasti klímy záväzné ciele.

Na záver (uvedená skutočnosť už bola spomenutá), bez ohľadu na naše priateľstvo a vzájomné sympatie a bez ohľadu na naše dobré vzťahy, existujú určité záležitosti, ktoré nemôžeme akceptovať. Týkajú sa opakovaných protekcionistických opatrení, napríklad na trhu s obrannými zariadeniami, diskriminačnej vízovej politiky namierenej proti niektorým členským štátom a poplatkov za vydanie víz, ktoré USA požadujú a o ktorých sa tu už hovorilo. Je dôležité, aby sme s USA rokovali z pozície rovnosti. Je dôležité zaviesť

partnerstvo, zároveň však vysvetliť, že nemôžeme akceptovať politiku, ktorá je voči Európanom diskriminačná, ako je to v tomto prípade.

Sarah Ludford, v mene skupiny ALDE. – Vážená pani predsedajúca, v mene skupiny ALDE veľmi vítam skutočnosť, že toto uznesenie vyzýva na posilnenie strategické partnerstvo medzi EÚ a USA ako základ vonkajšej politiky EÚ. Rovnako správne sa v ňom zdôrazňuje úloha vytvorenia integrovaného transatlantického trhu do roku 2015. Nesmieme dopustiť, aby nespočetné nezhody týkajúce sa konkrétnych otázok zatienili obrovský záujem okrem iného o spoločné hodnoty a ciele, ako aj kroky na podporu demokracie a ľudských práv, riešenie konfliktov a ochranu pred bezpečnostnými hrozbami.

V hospodárskej oblasti skupina ALDE zdôraznila potrebu zamedziť regulačnú arbitráž vo finančnom odvetví a riešiť otázky inštitúcií, ktoré sú „príliš veľké na to, aby padli“. Predložili sme pozmeňujúci a doplňujúci návrh k odseku 39, pretože, pokiaľ viem, jednoducho neexistovala dohoda vedúcich predstaviteľov G2 s cieľom pracovať na dani z finančných transakcií alebo Tobinovej dani. Je teda absurdné vítať takúto dohodu, hoci sme sa tejto chyby už dopustili v uznesení krajín G20.

Skupina ALDE tiež žiada o stránenie odseku 38, ktorý je zrejme snahou o zrušenie práv duševného vlastníctva. Avšak ako vysvetlila pani Malmströmová, veľká časť transatlantického vzťahu sa týka otázok spravodlivosti a bezpečnosti. Skupina ALDE plne podporuje úzku spoluprácu v tejto oblasti, je však potrebné dodržiavať základné práva vrátane práva na súkromie a postupovať v súlade s demokratickým a transparentným rámcom. Z tohto hľadiska je škoda, že s poslancami Európskeho parlamentu neprebehli konzultácie o spoločnom vyhlásení, ktoré má byť schválené budúci týždeň – a to najmä z dôvodu, že podľa Lisabonskej zmluvy sa majú takmer všetky tieto otázky schvaľovať v rámci spolurozhodovacieho postupu.

Je záhadné, prečo Komisia a Rada presadzujú novú dohodu o prístupe k finančným údajom SWIFT-u o občanoch EÚ, keď dohoda o vzájomnej právnej pomoci umožňuje konkrétne požiadavky. Rada by som dostala odpoveď na túto otázku.

Napokon je škoda, že aj nový kontext v oblasti spravodlivosti a extradície povoľuje radšej úplne neopodstatnené vydanie zo Spojeného kráľovstva Garyho McKinnona, počítačového hakera trpiaceho Aspergerovým syndrómom, ako jeho trestné stíhanie v Spojenom kráľovstve.

Na úplný záver chcem povedať, že plne podporujem slová pani komisárky Ferrerovej-Waldnerovej o bezvízovom styku pre všetkých občanov EÚ a k poplatku za elektronický systém cestovných povolení (ESTA) sa stavíme veľmi kriticky.

Pascal Canfin, v mene skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážená pani predsedajúca, pani Malmströmová vo svojom vystúpení uviedla, že nestačia len krásne slová, ale že sú potrebné aj činy. Môžem vám povedať, že Skupina zelených/Európska slobodná aliancia bude veľmi pozorne sledovať výsledky tohto samitu medzi Spojenými štátmi a Európskou úniou, pretože prichádza v kľúčovom okamihu počas cesty, ktorá nás na jednej strane vedie do Kodane a na druhej strane k reforme medzinárodného finančného systému.

Čo sa týka posledného uvedeného bodu, kasíno sa znova otvorilo, zisky bánk opäť dosahujú historické úrovne – v prípade bánk v USA je to zisk vo výške 437 miliárd USD. Náš názor je, že v súčasnosti je politická vôľa menšia ako pred pol rokom. Preto máme obrovské očakávania v súvislosti so spomínaným samitom, ktorého zámerom je ukázať, že na strane USA aj Európy stále existuje politická vôľa regulovať kapitalizmus a finančné inštitúcie.

Aby sme tento cieľ dosiahli, radi by sme poznamenali, že je potrebné pokročiť v dvoch veľmi dôležitých bodoch. Prvým je boj proti daňovým rajom a túto problematiku ste vo svojich vystúpeniach nespomenuli. Americké ministerstvo financií pripúšťa, že daňové raje majú na svedomí ročné daňové straty vo výške 100 miliárd USD. Preto sme chceli tento bod zdôrazniť a uviesť, že je dôležité, aby sa Spojené štáty a Európa touto otázkou na samite spoločne zaoberali.

Druhý bod, ktorý bol práve spomenutý, je daň z finančných transakcií. Keď bol pán Barroso kandidátom na opätovné zvolenie za predsedu, výslovne uviedol, že podporuje zavedenie takejto dane. Európsky parlament pred dvoma týždňami prvýkrát hlasoval a väčšinou hlasov podporil daň z finančných transakcií za predpokladu, že uvedené transakcie sú súčasťou medzinárodného rámca. Skupina zelených vás preto žiada o zaradenie tejto témy do programu samitu Spojených štátov a Európskej únie začiatkom novembra.

Môj posledný bod sa týka zmeny klímy. Sme zodpovední za to, aby sme pánovi Obamovi vytiahli trň z päty. Prezident Obama chce konať, je však blokovaný vlastnou väčšinou. Najlepšie, čo pre neho Európska únia môže urobiť, je prijať koncom októbra záväzok poskytnúť 30 miliárd EUR na financovanie výdavkov na

prispôsobenie sa zmenám klímy na južnej pologuli a zaviazat sa znížiť vlastné emisie o 30 %. Po vykonaní uvedených krokov budeme môcť v rokovaní pokračovať. Je to naša povinnosť. Musíme to urobiť pred samitom.

Tomasz Piotr Poręba, v mene skupiny ECR. – (PL) Vážená pani predsedajúca, prehľadanie vzťahov medzi Spojenými štátmi a Európskou úniou by malo byť základom vonkajšej politiky EÚ. Koniec koncov, Spojené štáty sú naším najbližším spojencom už roky. V súčasnosti nás čaká plnenie mnohých úloh, ktorým musíme čeliť spoločne, bok po boku s Washingtonom. V oblasti bezpečnosti nás znepokojuje postoj Iránu a zhoršovanie situácie v Afganistane. Krajina o čosi bližšie k našim hraniciam, Rusko, sa stáva čím ďalej, tým nepredvídateľnejším a autoritárskym susedom, pričom Kreml vyvíja neoimperialistický tlak na krajiny, ktoré sú jeho bezprostrednými susedmi.

Aby sme ochránili a zostali verní hodnotám, ktoré sú pre Ameriku a Európu spoločné, musíme pri riešení prípadov porušovania ľudských práv a ohrozovania základných slobôd občanov vždy vystupovať jednotne. Pri obrane našej bezpečnosti musíme byť jednotní. Nesmieme zabúdať na to, že Severoatlantická aliancia je základom našich transatlantických vzťahov. Preto by sa mala oblasť bezpečnosti, slobody a demokracie rozšíriť o tie európske krajiny, ktoré zvyšujú euroatlantickú bezpečnosť. Pre aktívne posilnenie väzieb so Spojenými štátmi je nevyhnutné, aby bola uvedená otázka pre Európsku úniu prioritnou.

Jean-Luc Mélenchon, v mene skupiny GUE/NGL. – (FR) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, pani Malmströmová, novozvolený Parlament má v súčasnej hospodárskej kríze nárok na čo najpresnejšie aktuálne informácie, ktoré sa týkajú štruktúry plánu veľkého transatlantického trhu a cieľov deregulácie, ktoré tento plán zahŕňa v hospodárskom a finančnom odvetví, na rozdiel od ilúzie vyjadrenej niektorými poslancami.

Má sa tento obrovský deregulovaný trh vytvoriť do roku 2010 alebo 2015? Bolo to potvrdené? Osobne si myslím, že by to Európe veľmi uškodilo, a to vzhľadom na zlý stav základných prvkov hospodárstva USA a neochotu USA dať si do poriadku vlastné finančné odvetvie, ako aj principiálne dôvody, ktoré ma vedú k odmietaniu myšlienky, že by toto partnerstvo, ako uviedli mnohí z vás, malo byť základom politiky Európskej únie.

Táto úvaha ma privádza aj k otázke, aké opatrenia sa prijmú na boj proti pádu dolára a riziku, ktoré predstavuje pre Európu a zvyšok sveta. Prečo bol návrh na spoločnú svetovú menu, ktorý predložila Čína v prospech stability svetového hospodárstva, odmietnutý bez dôkladného preskúmania?

Chcem varovať pred zastaraným nadšením pre atlantickú spoluprácu, ktoré je v konečnom dôsledku veľmi archaickým konformizmom, a to v tomto období svetovej histórie, keď si viac ako kedykoľvek predtým potrebujeme potvrdiť existenciu nezávislú od želaní Spojených štátov amerických.

Krisztina Morvai (NI). – Vážená pani predsedajúca, ako právnička v oblasti trestnej činnosti a ľudských práv mám v súvislosti so spoločným bojom proti terorizmu jeden návrh. Myslím si, že by bolo veľmi dôležité a užitočné zostaviť spoločnú pracovnú skupinu odborníkov, akademických pracovníkov, právnikov z praxe a podobne, ktorí by vypracovali závery z často veľmi bolestivých skúseností z obdobia po 11. septembri, v rámci ktorých boli v mene boja proti terorizmu porušené ľudské práva.

Pochádzam z krajiny, kde vláda posledné tri roky porušuje ľudské práva a úplne neopodstatnene posilňuje ľudí do väzenia. V dnešnej dobe tak konajú v mene boja proti terorizmu. Máme 16 veľmi pravdepodobných politických väzňov, ktorí boli obvinení z terorizmu bez akéhokoľvek dôkazu. Porušovanie ľudských práv, *habeas corpus*, práva na ochranu, práva väzňov. Viem, o čom hovorím. Keď hovoríme o boji proti terorizmu, musíme byť veľmi opatrní a musíme k nemu pristupovať veľmi profesionálne a obozretne.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, vzťah so Spojenými štátmi je zo strategického hľadiska najdôležitejším vzťahom Európskej únie.

Spojené štáty majú vo svete kľúčovú pozíciu a Európska únia sa čoraz viac stáva svetovým hráčom. Spoločne by sme sa mohli a mali zaviazat k mnohým veciam. V prvom rade by sme mali prevziať vedúcu úlohu pri tvorbe nového globálneho sveta, v ktorom noví aktéri budú riešiť nové úlohy.

Musíme ďalej posilniť náš vzťah a vytvoriť nové inštitucionálne mechanizmy. Teraz je správny čas na tieto kroky. Vo Washingtone vidíme vládu, ktorá uprednostňuje multilateralizmus, Európska únia je posilnená Lisabonskou zmluvou a sme svedkami príchodu nového sveta, ktorý chceme spoločne formovať.

Uznesenie, ktoré zajtra prijmem, obsahuje konkrétnu podporu inštitucionálnych mechanizmov, o čo Parlament žiadal už vo svojom uznesení z 26. marca.

Rozhodnutie spred dvoch rokov vytvoriť Transatlantickú hospodársku radu bolo správne. Avšak v dnešnom svete musíme vypracovať aj vynikajúcu koordináciu z hľadiska politiky a bezpečnosti. Sú potrebné pravidelné stretnutia úradníkov zodpovedných za vonkajšie záležitosti a bezpečnosť. Z uvedeného dôvodu tento Parlament podporil vytvorenie transatlantickej politickej rady. Jej súčasťou musí byť v budúcnosti rada pre energetiku, ktorú máme v úmysle zriadiť na najbližšom samite.

Parlament tiež chce, aby sa každý rok konali dva samity. Ak máme dva samity s Ruskom, prečo by sme ich nemali so Spojenými štátmi? Dámy a páni, stále viac sa hovorí o ustanovení vzťahu G2 medzi Spojenými štátmi a Čínou, teda, privilegovaného vzťahu medzi dvoma najdôležitejšími svetovými hráčmi. Znepokojuje ma, že my Európania možno oslabíme svoju úlohu partnerov a podkopeme svoj privilegovaný vzťah so Spojenými štátmi. Musíme Spojeným štátom vysvetliť, že v oblasti zahraničnej politiky bude Únia posilnená Lisabonskou zmluvou.

Európska únia alebo dnešná Európa už nepredstavuje problém, ktorým po desaťročia bola. Dnes, v tomto zložitom svete, by Európa mala byť súčasťou riešenia a dúfam, že situáciu vnímajú rovnako aj Spojené štáty. Ako poznamenala pani komisárka, aby k tomu došlo, aj Európania musia konať v súlade s globálnou úlohou, ktorú chceme zohrávať, a musia byť dobre pripravení, pokiaľ ide o privilegovaný vzťah, o vytvorenie ktorého sa so Spojenými štátmi snažíme.

Stručne povedané, podľa mňa by kľúčovou otázkou pre nadchádzajúci samit malo byť posilnenie transatlantických vzťahov vrátane ich inštitucionálnej úrovne.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Vážená pani predsedajúca, transatlantické vzťahy, ktoré sú kľúčové pre EÚ aj pre USA, boli v posledných rokoch podrobené ťažkej skúške. V súčasnosti, s novou vládou v Bielom dome, ktorá novo definuje priority USA, ako aj s návratom Francúzska do vojenskej štruktúry NATO, je perspektíva lepšia. Podľa mňa dozrel čas na zásadné zhodnotenie transatlantických vzťahov, na to, aby dostali pevný základ, na ktorý majú nárok, aby obstáli pri riešení súčasných spoločných problémov, ktoré prináša medzinárodné prostredie. Ide o energetiku, zmenu klímy, príchod nových mocností, finančnú a hospodársku krízu a terorizmus.

Tentoraz by sme mali ísť nad rámec povrchných politických rozdielov a zhodnotiť naše hlbšie spoločné záujmy, ktoré sme doteraz jednoducho považovali za samozrejmosť. Pravdou je, že bez tohto hĺbkového spoločného zhodnotenia by sme my na Západe mohli prísť o túto iniciatívu v prospech iných mocenských centier, ktoré bez váhania začnú formovať svet podľa vlastných záujmov – nie podľa našich.

Jedným z takýchto spoločných záujmov je napríklad bezpečnosť v Európe, a preto stojí v centre transatlantických vzťahov. Aj napriek tomu, že vojna na našom kontinente zatiaľ nepredstavuje vážnu hrozbu, vyvrcholenie niektorých súčasných negatívnych trendov by mohlo znova priniesť jej možnosť v prípade, že nezareagujeme správne. Ako v strednej Európe všetci dobre vieme, pokrok nie je nezvratný. Z uvedeného dôvodu by sme sa pred zvažovaním návrhu prehodnotenia súčasnej bezpečnostnej štruktúry kontinentu mali pokúsiť získať jednoznačné odpovede na otázky ako ďalšia účasť USA, budúcnosť NATO a úloha, ktorá sa od EÚ očakáva po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti.

Ak chce Európa realizovať svoje ambície stať sa skutočným hráčom vo svetovej politike, mala by takéto rozdiely medzi svojimi členskými štátmi odstrániť a pokúsiť sa ich tak v rovnakej miere motivovať v oblasti spoločných hospodárskych záujmov.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani ministerka, pani komisárka, štvrté stretnutie Transatlantickej hospodárskej rady je ideálnou príležitosťou na to, aby toto fórum obrátilo list. THR musí byť ambicióznejšia. Obe zúčastnené strany transatlantického dialógu súhlasia, že prekonanie hospodárskej krízy a boj proti zmene klímy sú našimi najdôležitejšími prioritami. Musíme sa však dohodnúť na konkrétnom programe THR, ktorý bude odzrkadľovať tieto priority.

Mimoriadne dôležitá je spolupráca na inováciách v oblasti rozvoja hospodárstiev s nízkou produkciou CO₂ a energeticky účinných spoločností. Navyše je potrebné širšie zapojenie rozličných zúčastnených strán, ako napríklad Transatlantického spotrebiteľského dialógu, fóra, ktoré pozostáva z 80 spotrebiteľských organizácií. Tieto organizácie by mohli pomôcť urobiť z otázky ochrany spotrebiteľa ústrednú tému dialógu o regulácii finančných trhov. Cieľ vytvoriť spoločný transatlantický trh do roku 2015 je možno až príliš ambiciózny, je však potrebné posudzovať ho na základe skutočnosti, že zlepší život ľudí na oboch stranách Atlantického oceánu. Preto Skupina zelených súhlasí s novým transatlantickým dohovorom.

James Elles (ECR). – Vážená pani predsedajúca, súhlasím s tými rečníkmi, ktorí sa vyjadrili, že nová vláda USA pre nás predstavuje skutočnú príležitosť.

Mám tri stručné pripomienky. Po prvé, zdá sa, že sme sa dostali do situácie, v ktorej EÚ a USA rokujú o množstve tém, no nezačali strategický dialóg. Pritom sa vo Washingtone dozvedám, že strategický dialóg medzi USA a Čínou je oveľa rozsiahlejší ako náš transatlantický dialóg. Nie je načas na tomto samite predniesť, že nám ide o strategický dialóg vedúci k strategickému partnerstvu?

Po druhé, protekcionizmus v súvislosti s radou THR. Je očividné, že najväčším nebezpečenstvom v nadchádzajúcich 12 mesiacoch nie je otváranie, ale zatváranie trhov. Pritom tu máme transatlantický trh, ktorý je, ako povedal pán Brok, našou najväčšou príležitosťou na zabezpečenie rastu na oboch stranách Atlantického oceánu.

Nie je načas vytvoriť z transatlantického trhu jednu z hlavných zložiek rozvoja obchodu namiesto toho, aby sme ho odsunuli ako otázku regulácie? V skutočnosti je to jeden z najdôležitejších trhov, ktoré možno otvoriť.

Na záver, je sklamaním, že nemáme štúdiu ani plán ďalších krokov, ako sľúbil pán Verheugen. Parlament za štúdiu zaplatil. Ak chcete, aby Parlament spolupracoval v súvislosti s potvrdzovaním potreby otvárania trhov, prosím zverejnite túto správu v súlade s uznesením do 15. novembra.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, keď zvážime, ako to spomenuli aj všetci rečníci pred mnou, že Európska únia potrebuje partnerov, je to zrejme predovšetkým v hospodárskej oblasti. Objem obchodu v rámci transatlantického trhu je približne 2 miliardy EUR denne. Z uvedenej skutočnosti je zrejme, aká dôležitá je Svetová obchodná organizácia (WTO). Zrejme je aj to, že sú dôležité dohody o voľnom obchode, a predovšetkým to, že sa musíme viac sústrediť na transatlantické partnerstvo.

Keď sledujem nového prezidenta, občas mám obavy v súvislosti s tým, čo sa deje na druhej strane Atlantického oceánu. Nájde si čas na to, aby prijal Nobelovu cenu v Oslo, avšak pre mnohých vedúcich predstaviteľov európskych štátov a vlád bolo zložité dohodnúť si s ním stretnutie na okraji samitu G20. V Kodani si našiel čas, aby podporil kandidatúru svojho mesta na usporiadanie olympijských hier, no žiaľ si nenašiel čas na to, aby sa zúčastnil dôležitej európskej oslavy, inými slovami 20. výročia pádu Berlínskeho múru a železnej opony. Bol by som rád, keby sa nám ho podarilo presvedčiť, že by sa nemal rozhodovať o uskutočnení stretnutia THR až tesne pred plánovaným termínom. Naopak, mal by THR v najbližších rokoch s plným presvedčením podporovať.

Je potrebné, aby sa obchodovanie medzi Európou a USA uľahčilo. Potrebujeme zlepšenia v oblasti spoločnej štandardizácie. Potrebujeme odstrániť dane a necelné obchodné prekážky. Musíme zabrániť tomu, aby obe strany prijímali ďalšie protekcionistické opatrenia. Musíme zaručiť bezpečnosť výrobkov pre našich spotrebiteľov. Musíme zabrániť tomu, aby protiteroristické opatrenia stáli v ceste všetkým týmto činnostiam, o čom sa práve diskutuje. Z uvedených dôvodov by som bol rád, keby sme v našej spolupráci skutočne pokročili. Mnohé otázky, ktoré sú pre nás problematické v iných oblastiach sveta, napríklad mzdový, sociálny a environmentálny dumping, nepatria medzi problémy v rámci transatlantického partnerstva.

Som presvedčený, že by sme mali využiť príležitosť spolupracovať s Američanmi na riešení našich spoločných problémov na jednej strane a na strane druhej sa pokúsiť o to, aby sme zohrávali spoločnú úlohu vo svete pri dosahovaní pokroku v rámci WTO alebo iných medzinárodných organizácií, ako napríklad Medzinárodná organizácia práce. Dúfam, že v tomto smere dosiahneme budúci týždeň dobré výsledky.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Vážená pani predsedajúca, víťazstvo prezidenta Obamu bolo celkom správne privítané ako víťazstvo demokracie v USA. Avšak Nobelova cena, ktorú mu len prednedávnom udelili, naňho vyvíja tlak. Mier na Blízkom východe? Dúfame v to, avšak pán Obama určite nemá v ruke všetky karty. Mier v Afganistane? V tomto prípade má USA v rámci svojej stratégie slobodu manévrovacieho priestoru, ak však bude prezident Obama počúvať vojnových štváčov vo svojej blízkosti, riskuje, že sa z Afganistanu stane druhý Vietnam. Výrečným znamením je, že kniha Gordona Goldsteina opisujúca dramatickú špirálu udalostí vedúcich k zlyhaniu počas vojny vo Vietname mizne z washingtonských kníhkupectiev veľmi rýchlo.

Prezident si teraz musí vybrať medzi dvoma stratégiami. Jedna je zameraná na stabilizáciu, odstránenie chudoby a hospodársky rozvoj Afganistanu vďaka prítomnosti vojenských síl aj civilistov v celej krajine. Cieľom druhej je sústrediť sa na niekoľko mestských oblastí a odtiaľ vykonávať rozsiahle operácie namierené

proti al-Káide. Obe možnosti si vyžadujú vyslanie jednotiek, prvá je však zameraná na ľudí a druhá na vojnu, čo so sebou v pozadí prináša riziko katastrofy.

Nemala by Európa zachrániť Baracka Obamu pred starými démonmi, ktorí sužujú Spojené štáty, a pomôcť mu vybrať si prvú stratégiu zameranú na ľudí? Takýto je prinajmenšom názor mojej skupiny.

Charles Tannock (ECR). – Vážená pani predsedajúca, skupina ECR je výrazne proatlantická a snaží sa o čoraz užšie hospodárske, obchodné a politické väzby s Amerikou, ktorú považujeme za prvoradého spojenca EÚ, nie za konkurenta. Rovnako sme dlžníkmi USA za ich prínos pre NATO, alianciu založenú na našich spoločných demokratických hodnotách, a vítame oneskorený záväzok Ameriky bojovať proti zmene klímy.

Nemali by sme však predstierať, že sa zhodujeme vo všetkom. Znepokojujú ma napríklad protichodné signály zo strany vlády USA týkajúce sa Ruska. Zdá sa, že dôraz Washingtonu na obnovu vzťahov medzi USA a Ruskom je prejavom ospravedlnenia flagrantného zasahovania Kremľa do záležitostí svojich susedov, predovšetkým Gruzínska a Ukrajiny.

Zrušenie amerického protiraketového obranného štítu, ktorý mal byť umiestnený v Poľsku a v Českej republike, bolo tiež sporné.

Nedávne objavenie tajných jadrových zariadení v Iráne by mohlo tento úsudok len potvrdiť. Všetci však teraz musíme zdvojnásobiť svoje úsilie, aby sme potlačili jadrové ambície Iránu a ako spojenci USA dôrazne podporujeme ich vojenské zásahy proti džihádistickému terorizmu v Iraku a Afganistane a ich veľkú snahu o dosiahnutie trvalého mieru na Blízkom východe.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Vážená pani predsedajúca, na úvod by som rád zdôraznil dôležitosť vzťahov medzi Spojenými štátmi a Európskou úniou, predovšetkým v čase svetovej hospodárskej krízy. Zaznamenávame zvýšenú potrebu prijať spoločné opatrenia na boj proti kríze, v oblasti trhu s energiou a v boji proti terorizmu, potrebujeme však aj cielenejšie opatrenia, ktoré sa nezvrhnú smerom k zvýšenému zdaňovaniu alebo na ten druh absurdných útokov, ktoré sú v súčasnosti namierené na finančný systém potrebný pre trh.

V súvislosti s finančnou oblasťou by som chcel zdôrazniť úsilie Spojených štátov i Európskej únie zamerané na politiku kvalitnejšej legislatívy s dôrazom na zapojenie zúčastnených strán do rozpravy o správe. Ak máme dosiahnuť vyspelejší stav hospodárskych vzťahov, a dokonca taký, ktorý povedie k vzniku transatlantického trhu možno už v roku 2015, sú koordinované kroky medzi Spojenými štátmi a Európskou úniou nevyhnutné.

Musíme aj tu obraňovať atlanticizmus. Rovnako nevyhnutné je obmedzenie administratívnych prekážok medzi Spojenými štátmi a Európskou úniou, aby sme vytvorili konkurenčné prostredie a trh, ktorý bude prítiahlivejší pre jednotlivých občanov, ako aj pre podniky. Nazdávam sa, že transatlantický trh možno vytvoriť na stabilnom základe rokovaní, čím by došlo k stimulácii hospodárstiev a zastaveniu hrozby nových hospodárskych a sociálnych kríz podobných tej, ktorou prechádzame v súčasnosti.

Pani predsedajúca, na záver by som dal rád jasne najavo, že uvedené podmienky sú jedinečné a že výsledkom proatlantického prístupu môže byť zlepšenie situácie.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka Ferrerová-Waldnerová sa zmienila o dôležitosti zaručenia toho, aby sa Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci zúčastnil na transatlantickom samite EÚ – USA, a vítam dôraz, ktorý kladie na túto záležitosť.

Okrem toho ako predseda Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci by som chcel upriamiť vašu pozornosť predovšetkým na dôležitosť podpísania dohôd o extradícii a vzájomnej právnej pomoci. Vyvinulo sa výrazné úsilie s cieľom posilniť nielen politickú, ale aj právnu spoluprácu a upevniť tak väzby medzi Eurojustom a zodpovedajúcimi inštitúciami v Spojených štátoch.

Po druhé, rád by som zdôraznil prínos pre posilnenie a začatie transatlantického dialógu v priebehu nasledujúcich piatich rokov a po tretie by som chcel vyzdvihnúť úsilie, ktoré vynaložil tento Parlament.

Z uvedeného dôvodu by som rád požiadal, aby bola na nasledujúcej schôdzi Európskeho parlamentu v novembri poskytnutá informácia o výsledku tohto samitu, predovšetkým pokiaľ ide o kapitolu týkajúcu sa súdnej spolupráce a spolupráce v trestných veciach.

Po štvrté, je zrejmé, že výsledkom vstupu Lisabonskej zmluvy do platnosti bude impozantné otvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti ako nového aspektu kompetencie Európskej únie a novej oblasti európskej politiky, o ktorej bude rozhodovať aj tento Parlament.

Aj preto by mali byť v súvislosti s citlivými záležitosťami, ku ktorým patrí ochrana údajov a základných ľudských práv, dohody o záznamoch o cestujúcich a údajoch SWIFT-u vždy v súlade s uzneseniami prijatými týmto Parlamentom zameranými na ochranu osobných údajov, a predovšetkým s uznesením prijatým 17. septembra.

Na záver, čo sa týka víz, musíme mať na pamäti dôležitosť reciprocity, pretože v tejto oblasti je v súčasnosti veľa priestoru pre zlepšenie. Spolupráca so Spojenými štátmi v oblasti víz je správna, je to však pre nás vynikajúca príležitosť na zintenzívnenie podpory reciprocity, aby sme zaručili, že pri podpisovaní dohôd so Spojenými štátmi zostaneme v úlohe rovnocenného partnera.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Vážená pani predsedajúca, pani Malmströmová, pani komisárka, dámy a páni, spolupráca medzi Európou a Spojenými štátmi má pri riešení väčšiny závažných svetových kríz zásadný význam a nová vláda USA pre nás skutočne znamená šancu. Už prijala niekoľko iniciatív, ktoré sú znakom odklonu od minulosti: v Iraku, v súvislosti s Guantánamom a protiraketovým štítom. Bolo by však naivné myslieť si, že len na základe tohto budú stanoviská USA a Európy vo všetkých situáciách rovnaké a že transatlantické vzťahy budú odtiaľto veľmi jednoduché.

Či už ide o prípravu na kodanský samit alebo pomoc rozvojovým krajinám, či ide o kolo rokovaní v Dauhe a protekcionizmus, finančnú reguláciu a boj proti daňovým rajom, o obnovenie mierového procesu na Blízkom východe alebo o tvrdú politiku v oblasti jadrovej otázky v Iráne, USA prijímajú opatrenia veľmi neochotne. Uvedená situácia prekračuje rámec toho, či vláda má alebo nemá dobré úmysly, a často súvisí s vplyvom lobistických skupín v Kongrese alebo jednoducho s obranou vlastných záujmov zo strany veľkej moci, ktorou otriasa nové usporiadanie sveta.

Vo všetkých týchto oblastiach dosiahneme pokrok len vtedy, ak bude Európa zohrávať primeranú politickú úlohu samostatného svetového hráča v partnerstve seberoyných (aby sme použili výraz pani komisárky), ktorý v plnej miere prevezme svoju zodpovednosť.

Z tohto hľadiska musím povedať, že v európskom postoji existuje určitá nejasnosť a občas dokonca istá naivita, a týka sa to aj Parlamentu. Prístup k myšlienke veľkého transatlantického trhu, ktorý bol nerozvážnym plánom sira Leona Britana z čias, keď bol komisárom, predstavuje určité riziká.

K tejto záležitosti prekážok v obchode sa pristupuje tak, akoby išlo len o problémy technického charakteru. Je prirodzené, že hospodárska a obchodná výmena medzi Spojenými štátmi a Európou je dôležitá pre pracovné miesta a podniky. Mala by sa rozvíjať. V prvom rade však obchodu nehrozí skutočné nebezpečenstvo. Po druhé, ak nastane konflikt, týka sa buď obrany našich hospodárskych záujmov (ako v prípade spoločnosti Airbus), alebo predstavuje riziko pre naše predpisy v oblasti zdravia alebo životného prostredia (prípady hovädzieho mäsa, ktoré obsahovali hormóny, alebo kurčiat s obsahom chlóru). Preto by sme nemali kľásť hospodárske vzťahy pred náš vlastný vnútorný model, náš sociálny model, ekologický model či model rozvoja, akoby boli hospodárske vzťahy samy osebe cieľom. Musíme vedieť spojiť tieto dva prístupy a nemali by sme sa vzdať vlastnej politickej autonómie pri hľadaní partnerstva, ktoré je samo osebe chvályhodným cieľom.

Peter Skinner (S&D). – Vážená pani predsedajúca, mám niekoľko poznámok. Je zložité si predstaviť, ako je možné konať plne v súlade s uznesením o THR, ktoré sme vypracovali pre túto radu. Ako vieme, ide o veľmi malú operáciu. Budúci utorok tam budem, pani komisárka. Spolu s pánom Brokom a ostatnými poslancami sa na vás tešíme. K tejto otázke sa vrátim na konci svojho vystúpenia.

Máme však kľúčové otázky, ktoré na stretnutí THR môžeme predniesť a riešiť, pretože, aby som sa vyjadril vašimi slovami, pani komisárka, sú dostatočne zamerané na predchádzanie ťažkostiam. Napríklad finančné služby, ktorými je vhodné sa zaoberať, pretože o výsledkoch sa veľmi podrobne rokuje a sme tesne pred dosiahnutím dohody – nielen v skupine G20, ale aj v rokovaní v Parlamente, s Komisiou a americkými partnermi.

Jedným z hľadísk, na ktoré majú dosah politickí činitelia a zákonodarcovia, zostáva predovšetkým oblasť účtovníctva. Je potrebné, aby sa na americkej strane rýchlo uzavrelo prijatie vysokokvalitných celosvetových účtovných noriem do roku 2011. Rovnako poistenie. Smernica Solventnosť II pomohla stanoviť globálnu

reguláciu a – úprimne povedané – teraz je na ťahu americká strana. Ďakujem pánovi predsedovi Kanjorskému z Kongresu USA za prácu, ktorú vykonal v súvislosti s federálnym úradom pre informácie.

Na záver mi dovoľte v súvislosti Transatlantickým dialógom zákonodarcov poznamenať, že Parlament a Kongres musia zintenzívniť svoje kroky v tejto oblasti. Nechceme iba kráčať za vládou a Komisiou, v tom by sa zhodla väčšina tohto Parlamentu. Chceme byť medzi vedúcimi predstaviteľmi, ktorí prinesú zmenu. Musíme byť impulzom pre túto zmenu. THR potrebuje našu podporu, avšak Transatlantický dialóg zákonodarcov musí byť v centre tohto rokovania – nielen v ústraní a ako poradca, ale musí byť vskutku významnou súčasťou ústrednej stránky celého transatlantického partnerstva.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Vážená pani predsedajúca, ďakujem za slovo. Myslím, že rozprava o transatlantických vzťahoch je veľmi dôležitá, pretože sa nachádzame v čiastočne paradoxnej situácii. Zmeny, ku ktorým došlo v Spojených štátoch, boli do veľkej miery prijaté v Európe veľmi pozitívne. Na druhej strane však Spojené štáty preukazujú o ostatné dôležité krajiny a kontinenty väčší záujem ako v minulosti. Predovšetkým sme zaznamenali oživenie kontaktov medzi Spojenými štátmi a Čínou, ako aj úsilie o zlepšenie vzťahov s Ruskom.

Podľa mňa problém spočíva v tom, že chceme rokovať o príliš veľkom množstve otázok. Myslím si, že by sme sa mali sústrediť na dve oblasti. Prvá sa týka finančných a hospodárskych záležitostí. Druhou oblasťou je bezpečnosť. Spojené štáty a Európa by mohli v oboch týchto oblastiach spoločne urobiť oveľa viac.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, vypracovali sme dôležité uznesenie, v ktorom sa zaoberáme viacerými témami. Avšak jeden dôležitý bod, obchod, je načrtnutý len veľmi stručne. Nazdávam sa, že medzinárodný obchod je rozhodujúcim faktorom. Pokles vo svetovom obchode je jednou z príčin hospodárskej a finančnej krízy a ocenil by som výraznejšie zameranie na svetový obchod, dokonca aj teraz, na Transatlantickej hospodárskej rade (THR).

USA a Európska únia nemajú súhlasné stanoviská vo všetkých oblastiach. Naopak, máme len niekoľko dohôd o obchode, je tu riziko bilateralizmu a možnosť, že USA nebudú pokračovať v kole rokovaní o rozvoji v Dauhe. Preto by sme sa mali zaoberať týmito kritickými bodmi a dúfam, že THR predloží niektoré nové impulzy na oživenie medzinárodného obchodu.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, rád by som sa znova zmienil o jednom z hľadísk transatlantickej spolupráce v oblasti kontroly a spravodlivosti v súvislosti s témou SWIFT, o ktorej sme tu už hovorili, teda s témou prenosu bankových údajov SWIFT do USA.

Domnievam sa, že pri rokovaní o tomto bode by sme mali mať na pamäti, že Rada si pridela mandát na rokovania s USA o prenose údajov. Mali by sme Rade pripomenúť, aby svoj mandát vykonávala počas rokovaní s USA. Mám veľké obavy, že na Európsku radu bude vyvíjaný nátlak, aby prijala požiadavky USA a obišla európske normy na ochranu údajov.

Nazdávam sa, že uvedený krok by vyslal negatívny signál, predovšetkým preto, lebo v priebehu budúceho roka sa objaví mnoho oblastí, v ktorých sa v agentúrach ako Europol a Eurojust zosúladi úroveň ochrany osobných údajov v dôsledku Lisabonskej zmluvy. Myslím si, že správny signál by sme vyslali, keby Rada a Komisia dodržali normy na ochranu údajov a presadili ich vo vzťahu k Spojeným štátom, prípadne keby trvali na odklade.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) V bielej knihe EÚ z roku 1996 sa uvádza, že v nadchádzajúcich rokoch sa očakáva tvrdý globálny boj medzi Európou, Spojenými štátmi, Japonskom a rozvíjajúcimi sa ázijskými krajinami. Našťastie tento boj neprebíha so zbraňami, ale predovšetkým v odvetví hospodárstva. Európa musí v tomto boji obstáť. Prezident Giscard d'Estaing, ktorý bol predsedom Konventu, vedúcim predstaviteľom vlády, ktorá pripravovala neúspešnú ústavu, sa vyjadril, že Európa nesmie byť protivníkom Spojených štátov, ale ich spoľahlivým partnerom. Táto otázka je pre úspech samitu EÚ – USA kľúčová. Musíme sa snažiť o partnerstvo, avšak ak je naším jediným dôvodom to, aby nás USA považovali za partnera, ale nezapojíme sa do riešenia konfliktov v mene obyvateľov Európy, nedokážeme dosiahnuť úspech v dôležitých otázkach.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Vážená pani predsedajúca, chcela by som sa poďakovať všetkým váženým poslancom za ich príspevky v tejto rozprave. Pokiaľ ide o dôležitosť prehĺbenia našej spolupráce s americkou vládou a samit, ktorý sa má čoskoro uskutočniť, prevláda tu vysoká roveň konsenzu. Som veľmi rada, že americká vláda preukazuje takú výraznú vôľu prehĺbovať a rozvíjať naše vzťahy. Myslím, že domácu prípravu sme zvládli a že sme dobre pripravení na to, aby sme podnikli niektoré dôležité kroky.

S naším partnerom USA máme viacero spoločných problémov, preto je vhodné, aby sme našli spoločné riešenia.

Myslím, že sa nám podarí dosiahnuť pokrok v súvislosti s klímou, hospodárskou krízou a kolom rokovanií v Dauhe, ako aj opätovne potvrdiť dôležitosť jeho ukončenia. Myslím, že sa nám podarí naštartovať aj mimoriadne dôležité procesy v právnej oblasti. Hospodárske partnerstvo je pre nás zvlášť dôležitým fórom. Rozumieme aj tomu, aké dôležité je diskutovať o podstatných regionálnych otázkach – napríklad o Afganistane, Pakistane a Blízkom východe.

Dostala som niekoľko konkrétnych otázok. Pokiaľ ide o otázku víz, ktorú nastolila pani Ludfordová, Rada a Komisia robia všetko, čo je v ich silách, aby zaručili, že bezvízový styk sa bude týkať všetkých členských štátov EÚ. Je poľutovaniahodné, že to tak ešte nie je, avšak na vyriešení tejto otázky naďalej intenzívne pracujeme.

Pokiaľ ide o takzvanú Tobinovu daň, viem, že niektorí poslanci tohto Parlamentu ju výrazne podporujú. Povieť toto: Tobinova daň bude fungovať len vtedy, ak sa zavedie na celom svete a ak budú existovať globálne nástroje na jej kontrolu. V opačnom prípade bude jednoducho ďalším protekcionistickým opatrením. V súčasnosti neexistuje vôbec žiadny základ pre medzinárodnú, globálnu dohodu o Tobinovej dani, a preto predsedníctvo nebude túto otázku presadzovať. To by som dala rada jasne najavo.

Pokiaľ ide o SWIFT, s USA sme sa zhodli na dôležitosti toho, aby sme si mohli navzájom vymieňať informácie o finančných prevodoch. Je to prínosné v boji proti cezhraničnému zločinu a terorizmu. V súčasnosti potrebujeme novú dohodu, pretože belgická spoločnosť SWIFT sa presúva do Európy, avšak obe strany majú veľký záujem udržať tento program, aby zabránili financovaniu terorizmu.

V tejto prechodnej fáze musíme nájsť dohodu, ktorú budeme môcť uplatňovať krátkodobo, kým nevstúpi do platnosti nová Lisabonská zmluva. Uvedenou záležitosťou sa zaoberali odborníci vrátane francúzskeho sudcu pána Jeana-Louisa Bruguyèra, ktorého EÚ požiadala o preskúmanie programu Ministerstva financií USA na sledovanie financovania terorizmu (TFTP). Pán Bruguyère zistil, že požiadavky na právnu istotu a ochranu osobných údajov v súčasnej dohode sú primerané. Pri dlhodobšej dohode a po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti nakoniec dostane príležitosť aktívne sa zúčastňovať na formovaní tejto problematiky aj Európsky parlament.

Stretnutie, ktoré máme budúci týždeň, je veľmi dôležité, je to však len stretnutie. Som presvedčená, že môžeme dosiahnuť pokrok, vyriešiť niektoré otázky a naštartovať niektoré dôležité procesy týkajúce sa našich spoločných záležitostí, ktoré je potrebné vyriešiť v úzkom a strategickom partnerstve s americkou vládou. Veľmi ma teší, že Európsky parlament výrazne podporuje úsilie Rady a Komisie. Je samozrejmé, že na najbližšom plenárnom zasadnutí v Bruseli vám podám správu o výsledkoch.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komisie. – Vážená pani predsedajúca, v prvom rade by som chcela vyjadriť súhlas s pánom Jamesom Ellesom v súvislosti s intenzívnejším strategickým dialógom s významným strategickým partnerom. To je naším cieľom.

Ako som už povedala, ide o spoluprácu týkajúcu sa oživenia celosvetového hospodárstva, preto budú finančné a hospodárske otázky v našom programe na prvých miestach. Sme jednou z hybných síl, pokiaľ ide o aktiváciu procesu v súvislosti so samitom G20, ktorý bol na úrovni vedúcich predstaviteľov nastolený minulý november z iniciatívy predsedu Barrosa a prezidenta Sarkozyho. Nie sme však potrební len my.

Samit G20 v Pittsburghu bol úspechom aj z hľadiska poskytnutia platformy pre flexibilnú makroekonomickú koordináciu, keďže sa snažíme aj o stratégie na prekonanie krízy s cieľom zredukovať naše príslušné politické opatrenia okamžitej krízovej reakcie.

MMF a Svetová banka sa zhodli, že v tomto smere budú potrebné odlišné prístupy jednotlivých strán v závislosti od ich konkrétnej hospodárskej situácie. Vzhľadom na súčasnú svetovú hospodársku situáciu budú vedúci predstavitelia prirodzene rokovať aj o možných spôsoboch prekonania krízy, o stimulovaní rastu a vytváraní pracovných miest, pričom zvlášť dôležitá bude otázka regulácie finančných trhov.

Myslíme si, že je potrebné zaručiť rýchle zriadenie celosvetovo koordinovaného systému „makroprudenciálneho“ dohľadu založeného na úzkej spolupráci s Medzinárodným menovým fondom a Radou pre finančnú stabilitu.

Pokiaľ ide o bankový sektor, musíme uplatniť záväzky z Pittsburghu a Londýna týkajúce sa väčšieho množstva lepšieho kapitálu a prísnejšie pravidlá obozretnosti dôsledne dodržiavané finančnými centrami. Musíme

zintenzívniť svoje úsilie zefektívniť celosvetovú politiku zbližovania týkajúcu sa krízového riadenia a finančných inštitúcií dôležitých zo systémového hľadiska.

Rovnako by sme mali do konca roku 2010 dosiahnuť jednotný súbor vysokokvalitných celosvetových účtovných štandardov pre finančné nástroje a do júna 2011, dúfajme, ukončiť aj zbližovanie.

Čo sa týka zmeny klímy, prvú výmenu názorov o zmene klímy sme mali s prezidentom Obamom v Prahe. Osobne som sa na nej zúčastnila a vyvíjali sme na Spojené štáty tlak, aby boli v oblasti zmeny klímy aktívnejšie. Vieme však aj to, že prezident Obama rieši veľmi dôležitú otázku zdravotnej starostlivosti v Kongrese a v Senáte. Preto si myslím, že budeme musieť na neho vyvíjať ešte väčší tlak, aby vzhľadom na záujem o svoje domáce otázky svoje úsilie pri hľadaní angažovaných a záväzných nariadení pre Kodaň zdvojnásobil.

Čo sa týka THR, ide o veľmi dôležitý nový či oživený mechanizmus, ktorý sa má zaoberať všetkými záležitosťami týkajúcimi sa voľného trhu a prekážok trhu. Chceme ich odstrániť, čo je konečným cieľom THR. Táto skutočnosť bola jasne uvedená v rámcovej dohode o THR z 30. apríla 2007. Viem však, samozrejme, o rozličných predstavách, ktoré boli v poslednom období nastolené, ako napríklad jednotný transatlantický trh do roku 2015 vytvorený prostredníctvom odstránenia existujúcich prekážok hospodárskej integrácie, takzvaná správa pána Millána Mona. Nepochybne potrebujeme pracovať na dosiahnutí rovnováhy medzi ambíciami a ich realistikosťou, a preto pracujeme na úlohách pre THR, ktoré majú strednodobú prioritu.

Pokiaľ ide o otázku prekážok, už vieme, že vy, Parlament, ste požiadali o štúdiu a vítame jej podporu z vašej strany. Bola by dôležitá pri riadení budúcej práce pre THR. Štúdia ešte nie je dokončená, pracuje sa však na nej a pred jej konečným zverejnením je ešte potrebné objasniť viacero technických otázok. Bude sa tým zaoberať pani komisárka Ashtonová, ktorej budem záujem Parlamentu určite tlmočiť.

Dovoľte mi tiež podotknúť, pretože to dnes odznelo, že rada pre energetiku a THR sa nebudú prekrývať. Ich programy sa budú vzájomne dopĺňať. Je jasné, že otázky bezpečnosti bude riešiť rada pre energetiku a otázkami regulácie sa bude zaoberať THR. Rada pre energetiku sa sústreďí na nové technológie a energetickú bezpečnosť.

Veľmi stručne sa vyjadrím o problematike SWIFT a niektorých otázkach z oblasti GLS. Dohoda na tému SWIFT je potrebná, pretože stanovuje konkrétne záruky v súvislosti s údajmi. Je to jasné a dohoda o vzájomnej právnej pomoci by sa vskutku takisto chcela uberať týmto smerom.

Tiež by malo byť známe, že táto dohoda o vzájomnej právnej pomoci je základom dohody o SWIFT a že požiadavky USA v rámci nej podliehajú schváleniu zo strany príslušného súdneho orgánu EÚ. Na tejto problematike teda musíme naďalej pracovať.

Pokiaľ ide o elektronický systém cestovných povolení (ESTA), vydali sme predbežné hodnotenie, ktorého záver na základe predbežného konečného nariadenia znie, že systém ESTA nie je rovnocenný s postupom podávania žiadostí o schengenské vízum definovanom v spoločných konzulárnych pokynoch Európskej komisie. Po tom, ako bude uverejnené konečné nariadenie pre ESTA, však vypracujeme záverečné hodnotenie, v ktorom sa budeme zaoberať aj poplatkom za ESTA v prípade, že sa skutočne zavedie. Viete si predstaviť, že jeho zavedenie nechceme.

Posledná odpoveď sa týka terorizmu. V našej práci na samite rokujeme s USA o tom, ako dosiahnuť užšiu spoluprácu v boji proti terorizmu, predovšetkým v súvislosti s plánmi na zatvorenie Guantánama.

Najdôležitejšia je potreba zaručenia dodržiavania základných práv. V tomto smere nám pomôže aj uzatvorenie dohôd o vzájomnej právnej pomoci. Budeme teda spolupracovať aj na predchádzaní radikalizmu vrátane zneužívania internetu.

Vidíte, že ide o obrovské množstvo otázok. O všetkých politických otázkach sme hovorili už skôr, súhlasím však s predsedníčkou Rady v tom, že hoci bude tento samit dôležitý, bude to len jedno niekoľkohodinové stretnutie. Všetko sa na ňom nevyrieši, bude to však veľmi dobrý štart alebo nový začiatok.

Predsedajúca. – V súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku som dostala šesť návrhov uznesení⁽¹⁾.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční vo štvrtok 22. októbra 2009.

⁽¹⁾ pozri zápisnicu

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Elena Băsescu (PPE), *písomne*. – (RO) Samit EÚ – USA v novembri posilní transatlantické partnerstvo a podporí dialóg medzi týmito dvoma mocnosťami. Vzťahy medzi nimi musia byť založené na spoločných hodnotách a cieľoch a v našom záujme je dosiahnuť ešte užšiu spoluprácu, ktorá je pre nás prospešná.

Európska únia a Spojené štáty musia zaujať kľúčovú úlohu v boji proti zmene klímy. V tejto súvislosti sa prijalo viacero spoločných záväzkov týkajúcich sa boja proti nežiaducim účinkom globálneho otepľovania. Pokiaľ ide o Európu, jedným z perspektívnych praktických riešení na ochranu životného prostredia je uvedenie do prevádzky navigačného kanálu Rýn – Mohan – Dunaj, ktorý bude priamym prepojením prístavov Rotterdam a Constanța.

Využívanie možnosti vnútrozemskej vodnej navigácie priláka mnohé hospodárske výhody a pomôže aj znížiť hluk a emisie skleníkových plynov. Využívanie tohto kanála a posilňovanie jeho významu zníži cenu prepravy tovaru, ktorá bude aj bezpečnejšia a účinnejšia z hľadiska využívania zdrojov energie.

Politiku ochrany životného prostredia možno doplniť o opatrenia podporujúce transkontinentálnu mobilitu a medzinárodné prepojenia a zároveň poskytujúce bezpečnosť európskym tovarom a občanom.

Tunne Kelam (PPE), *písomne*. – Pred vstúpením Lisabonskej zmluvy do platnosti získava rýchly pokrok v transatlantických vzťahoch medzi dvoma najväčšími demokratickými a hospodárskymi subjektmi čoraz väčší význam. EÚ a USA sú aj naďalej kľúčovými hráčmi v medzinárodnom obchode a poskytovaní stability. Európsky parlament je vedúcou silou, ktorá posúva transatlantickú spoluprácu vpred. Vo svojich uzneseniach navrhol vytvorenie transatlantického voľného trhu, ako aj zavedenie nových štruktúr užších politických a medziparlamentných vzťahov. Transatlantická hospodárska rada vykonala doteraz kvalitnú prácu. Dúfam, že v blízkej budúcnosti sa nám podarí vypracovať riešenia na prekonanie prekážok v oblasti regulácie medzi EÚ a USA. V tomto vzťahu bude dôležitá úloha zákonodarcov. Poslanci Európskeho parlamentu sú ochotní a pripravení plne prispievať k procesu v rámci THR.

Mali by sme podporiť Kongres USA, aby sa v plnej miere angažoval v pravidelnom Transatlantickom dialógu zákonodarcov, a tým sa aj aktívne zúčastňoval práce v THR. Chcel by som sa Komisie a Rady opýtať, aké kroky nasledovali po uzneseniach Európskeho parlamentu, a zároveň povzbudiť obe inštitúcie do intenzívnej práce s cieľom dosiahnuť vytvorenie priestoru transatlantického voľného trhu.

Alan Kelly (S&D), *písomne*. – Vzťahy medzi USA a Európskou úniou boli vždy pevné. Zničenú Európu sa v povojnových rokoch podarilo obnoviť a rozvinúť vďaka americkej pomoci. V súčasnosti svet znova čelí kríze a pre nás je dnes dôležitejšie ako kedykoľvek predtým, aby sme toto spojenie udržali a spolupracovali na riešení problémov, ktoré sužujú svetové hospodárstvo. Európska únia a Spojené štáty majú v procese obnovy strategickú úlohu. Naš spoločný hrubý domáci produkt predstavuje viac ako polovicu svetového HDP a máme najsilnejšie dvojstranné obchodné partnerstvo na svete, ktoré predstavuje takmer 40 % svetového obchodu. Ak však chceme účinne bojovať proti hospodárskej kríze, musíme zaviesť ďalšie zlepšenia. Transatlantická hospodárska rada si vytýčila cieľ vytvoriť do roku 2015 integrovaný transatlantický trh. Chce to urobiť prostredníctvom odstránenia prekážok v obchode. Ak sa tento cieľ splní, môže znova začať hospodársky rast a proces obnovy. Riziko ďalšej úverovej krízy pretrváva. Aby sme sa vyhlili ďalšiemu hospodárskemu kolapsu a nezamestnanosti, ES musí zaručiť, že sa v oboch oblastiach zavedie koordinovaná hospodárska politika.

Franz Obermayr (NI), *písomne*. – (DE) Hospodárske partnerstvo medzi USA a EÚ je nepochybne potrebné udržať. Za žiadnych okolností však nesmieme dovoliť USA, aby z hospodárskeho hľadiska monopolizovala Európu. Naopak, musíme sa poučiť z hospodárskej krízy, ktorá mala pôvod v nekontrolovaných finančných trhoch v USA. Európa si musí zachovať svoju hospodársku nezávislosť a nájsť vlastné východisko z krízy, najmä ak zväzíme, že práve v týchto chvíľach sa na burze v New Yorku vyplácajú odmeny vo výške miliárd dolárov. Vyzývam preto na posilnenie pozície Európy v Transatlantickej hospodárskej rade. Na samite EÚ – USA v apríli 2009 v Prahe vyvíjal prezident Obama na Európsku úniu tlak, aby v blízkej budúcnosti ponúkla Turecku plné členstvo, pričom tvrdil, že EÚ by tým prispela k väčšej zhode s islamským svetom. Skutočnosť, že USA podporuje svojho strategického partnera v rámci NATO (aby Turecko umožnilo pánovi Rasmussenovi zastávať funkciu generálneho tajomníka NATO), by nemala vyústiť do urýchlenia rokovaní o plnom členstve. Turecko sa ani napriek podpore USA nestane vhodným kandidátom na vstup, pretože sa nezaznamenal ani jediný znak zmenšenia obrovských kultúrnych, geografických, hospodárskych a politických rozdielov. EÚ by mala vo vzťahu k USA v súvislosti s touto otázkou zaujať jasné stanovisko.

Richard Seeber (PPE), písomne. – (DE) Vzhľadom na hospodársku krízu a prípravu na konferenciu o zmene klímy v Kodani je pre nás dôležité, aby sme využili príležitosť stretnutia Transatlantickej hospodárskej rady na ďalšie posilnenie vzťahu medzi EÚ a USA. V oblasti životného prostredia musíme diskutovať predovšetkým o nových druhoch potravín. Príležitosti a perspektívy v oblasti nanotechnológií sú tiež dôležitou témou. V každom prípade by sme mali viesť otvorené rokovania o témach genetického inžinierstva a klonovania zvierat. Európa by sa nemala báť svojmu obchodnému partnerovi jasne vysvetliť obavy niektorých členských štátov. V oblasti chemických a toxických látok musíme pracovať smerom k prísny normám ochrany a k lepšej koordinácii. Uvedené kroky nielen zjednodušia obchodné a hospodárske vzťahy, ale zaručia predovšetkým to, že spotrebitelia v Európe budú chránení pred toxickými látkami v životnom prostredí a v používaných výrobkoch. Konštruktívne rokovania pomôžu zaručiť udržanie výnimočného partnerstva medzi EÚ a USA.

Joanna Senyszyn (S&D), písomne. – (PL) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, je správne, že uznesenie o príprave zasadnutia Transatlantickej hospodárskej rady a samite EÚ/USA (2. a 3. november 2009) obsahuje na strane 17 výzvu, aby USA uplatňovali rovnaký prístup k občanom Európskej únie a aby rozšírili program bezvízového styku na všetky členské štáty EÚ.

Je najvyšší čas, aby výzvy Parlamentu, snaha Komisie a úsilie členských štátov diskriminovaných v oblasti vízového styku priniesli výsledky. V opačnom prípade bude potrebné prijať radikálne opatrenia a zaviesť vízovú povinnosť pre amerických občanov. Nastal konečne čas prestať s jednostranným uprednostňovaním Spojených štátov. Európsky parlament nesmie tolerovať americkú diskrimináciu európskych občanov na základe štátnej príslušnosti. Pozícia Parlamentu v tejto otázke je o to dôležitejšia, pretože nie všetky vlády členských štátov chápu potrebu uplatňovania zásady vízovej reciprocity. Jednou z nich je vláda Poľskej republiky. Stanovisko jej občanov je úplne odlišné. Za zavedenie vízovej povinnosti pre občanov Spojených štátov je viac ako 61 % Poliakov. Počet respondentov v internetovom prieskume, ktorí boli za takéto opatrenie, dosiahol až 96 %.

Verím, že nadchádzajúci samit EÚ/USA bude zlomový aspoň z hľadiska vízovej politiky a že v novom roku 2010 budú môcť občania všetkých členských štátov EÚ cestovať normálne. Inými slovami, dúfam, že si budú môcť užívať rovnakú slobodu ako všetci Američania, ktorí smú cestovať do krajín EÚ podľa vlastného výberu.

10. Hodina otázok (otázky pre Radu)

Predsedajúca. – Ďalším bodom programu je hodina otázok (B7-0212/2009).

Nasledujúce otázky sú určené Rade.

Otázka č. 1, ktorú predkladá **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Vec: Ľudské práva na Kube

Ako Rada hodnotí aktuálnu situáciu v oblasti ľudských práv na Kube, najmä pokiaľ ide o politických väzňov? Má Rada informácie o zjavne extrémne neľudských podmienkach, v ktorých sú väznení kubánsky lekár Darsi Ferrer a jeho spoluväzeň Alfredo Domínguez?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Samozrejme, som pripravená prejsť od USA k veľmi závažnej problematike Kuby a pánovi Posseltovi. Ďakujem vám teda za otázku, vážený pán Posselt.

Rada je stále vážne znepokojená situáciou v oblasti ľudských práv na Kube, najmä nedostatočným pokrokom, pokiaľ ide o občianske a politické práva. Kubánsky ľud nemá slobodu prejavu a zhromažďovania. Neexistuje tam slobodná tlač. Prístup k informáciám vrátane internetu je naďalej obmedzený. Obmedzenia voľného pohybu občanov smerom na Kubu a v rámci nej sa nezmenili. Na Kube je momentálne 208 politických väzňov. Tento počet sa znížil z 2 034 v roku 2007, no väčšina prepustení súvisela s uplynutím doby trestu. Misie členských štátov v Havane podrobne sledujú zoznam politických väzňov a majú osobitnú pracovnú skupinu pre ľudské práva, v ktorej sa diskutuje o dôležitých prípadoch.

Podľa ochrancov ľudských práv a svedectiev politických väzňov a ich rodín podmienky vo väzniciach zďaleka nespĺňajú minimálne pravidlá Organizácie Spojených národov pre zaobchádzanie s väzňami. Zdravotný stav niektorých väzňov je veľmi zlý, ako uvádzajú ich rodiny, a nemajú prístup k primeranej lekárskej starostlivosti. Existujú mnohé informácie o krutom a ponižujúcom zaobchádzaní vrátane bitia väzňov,

odopierania primeranej zdravotnej starostlivosti a psychického nátlaku. Nemáme však žiadne správy o stíhaní väzenských dozorcov alebo príslušníkov polície za zlé zaobchádzanie.

Kubánska vláda popiera existenciu politických väzňov a, žiaľ, naďalej odmieta medzinárodnú kontrolu ľudských práv zo strany nezávislých organizácií na ochranu ľudských práv. Prístup Rady ku Kube bol stanovený v spoločnej pozícii z roku 1996, ktorú Rada odvtedy každoročne hodnotí. V októbri 2008 sa EÚ a Kuba dohodli na obnovení komplexného politického dialógu. V súlade s politikou EÚ sa na tomto dialógu zúčastňujú nielen kubánske úrady, ale aj občianska spoločnosť a demokratická opozícia. V ročnom hodnotení spoločnej pozície za rok 2009 venuje Rada osobitnú pozornosť zásadám demokracie, ľudských práv a základných slobôd.

V záveroch z júna tohto roka sme jasne vyjadrili, že tieto otázky budú i naďalej patriť medzi kľúčové priority EÚ vo vzťahu s Kubou. Rada predovšetkým naliehavo požiadala kubánsku vládu, aby bezpodmienečne prepustila na slobodu všetkých politických väzňov vrátane tých, ktorí boli uväznení v roku 2003. Vyjadrili sme aj obavy o väzňov a ich zdravotný stav.

Rada tiež vyzvala kubánske úrady, aby umožnili okamžitý prístup medzinárodných humanitárnych organizácií do kubánskych väzníc. Od začiatku politického dialógu s Kubou v minulom roku európska strana otvára problém politických väzňov na každom jednom rokovaní. Ako sa uvádza v posledných záveroch Rady, tieto návštevy na vysokej úrovni sa vždy musia venovať ľudským právam a v prípade potreby budú súčasťou týchto návštev aj stretnutia s umiernenou prodemokratickou opozíciou.

Rada sa rozhodla pokračovať v dialógu s Kubou, pretože je to príležitosť na diskusiu o otvorených otázkach súvisiacich so vzájomnými záujmami a obavami vrátane situácie v oblasti ľudských práv. Situácia na Kube nás však stále vážne znepokojuje a budeme i naďalej sledovať jednotlivé prípady, najmä väzňov vo vážnom zdravotnom stave.

Čo sa týka konkrétnej situácie jedného z väzňov, ktorých spomenul pán poslanec, v auguste Európska únia zorganizovala v Havane z iniciatívy švédskeho predsedníctva manifestáciu solidarity. Cieľom manifestácie bolo ukázať rodine uväzneného doktora Darsiho Ferrera, že Únia je znepokojená tým, že kubánske úrady nedodržiavajú vnútroštátne trestné právo procesné. Predsedníctvo rovnako sleduje aj prípad druhého väzňa pána Alfreda Domíngueza a upozorňuje naň v dialógu s Kubou. Sme tiež v kontakte s jeho rodinou.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, chcel by som pani Malmströmovej poďakovať za vynikajúcu podrobnú odpoveď.

Pán Brechtmann z Medzinárodnej komisie pre ľudské práva mi poskytol komplexné informácie o podmienkach vo väzniciach. Chcel by som sa len opýtať, či sa Rada môže pokúsiť prešetriť podmienky, v ktorých sú zadržiavani jednotliví väzni, a ako hodnotí vývoj na Kube, pokiaľ ide o vzťahy s Európskou úniou.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Oficiálne k týmto informáciám nemáme prístup, ale prostredníctvom medzinárodných organizácií, mimovládnych organizácií, kontaktov, politických strán a podobne získavame informácie – trocha nesúrodé – o situácii politických väzňov. Vieme, že v niektorých prípadoch je ich zdravotný stav veľmi vážny. Situáciu sa pokúšame uľahčiť pomocou spolupráce s rodinami a týmito mimovládnyimi organizáciami, ale problém spočíva, samozrejme, aj v tom, že máme málo konkrétnych a potvrdených informácií.

Ďalší problém je v tom, že mnohí z týchto väzňov sú väznení bez procesu a obžaloby. Je to v rozpore s kubánskymi zákonmi. Majú právo dozvedieť sa, z akého dôvodu sú väznení a z čoho sú obžalovaní. Je to základné ľudské právo v každej spoločnosti, ktoré však, ako vieme, na Kube neexistuje.

Kubánsky dialóg je, samozrejme, plný problémov, no zatiaľ si myslíme, že je dôležité, aby dialóg prebiehal v súlade s našim rozhodnutím. Je to pre nás totiž šanca pokúsiť sa o spoluprácu s úradmi, veľmi prísne a nekompromisne ich kritizovať, ale aj spolupracovať s občianskou spoločnosťou a umiernenými disidentmi. O to sa usilujeme a momentálne sa nám zdá, že tento prístup by mohol fungovať. V blízkej budúcnosti neočakávam žiadne dramatické zmeny.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážená pani predsedajúca, pani ministerka, keďže sa nazdávam, že v oblasti ľudských práv, ktorých sa týka otázka pána Posselta, môžeme lepšie spolupracovať s krajinami, s ktorými máme politické a diplomatické vzťahy, ale aj finančné operácie, prekvapuje ma, že Európska únia a jej členské štáty zotrvávajú v pasívnom až negatívnom postoji voči logickej a neustálej požiadavke Kubánskej republiky na zrušenie amerického embarga.

Moja otázka preto znie, aký názor má na túto problematiku predsedníctvo a ako by sa k nej podľa vás mali postaviť členské štáty vzhľadom na to, že, ako všetci vieme, Kuba 28. októbra predložila Valnému zhromaždeniu OSN žiadosť o zrušenie amerického embarga?

Krisztina Morvai (NI). – Ja som umiernená disidentka z jedného z členských štátov Európskej únie – z Maďarska. Chcela by som vás požiadať o radu. Ako môžeme dosiahnuť, aby ste sa o situáciu v oblasti ľudských práv v Maďarsku zaujímali rovnako ako o situáciu v oblasti ľudských práv na Kube?

V Maďarsku dokonca aj po jeseni 2006 došlo k hromadným brutálnym policajným zásahom proti pokojným demonštrantom a mnohí politickí väzni boli vo väzení mučení.

Rada by som poprosila kubánskych politikov, aby v našom mene rokovali na základe všetkých...

(Predsedajúca prerušila rečníčku.)

Predsedajúca. – Je mi ľúto, ale rečnícky čas je 30 sekúnd a otázka sa týka ľudských práv na Kube.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Celá Európska únia pri mnohých príležitostiach uviedla, že sme proti americkému embargu a myslíme si o ňom, že neuláhčuje hľadanie budúceho riešenia na Kube.

Európska únia tiež uviedla, že sme ochotní nadviazať s Kubou užšiu spoluprácu vrátane obchodnej v závislosti od pokroku, ktorý krajina dosiahne v oblasti ľudských práv.

Momentálne však vzhľadom na nedostatočný pokrok v oblasti ľudských práv a dodržiavania demokracie a vzhľadom na množstvo politických väzňov nemôžeme v tejto veci nijako pokročiť. Je na kubánskych úradoch, aby ukázali, či chcú, aby v našom vzťahu došlo ku konkrétnemu pokroku. Žiaľ, doposiaľ bol pokrok veľmi malý.

Predsedajúca. – Bola by som vďačná, keby poslanci dodržiavali pravidlá Hodiny otázok, podľa ktorých je možné predniesť doplňujúcu otázku v dĺžke 30 sekúnd, ktorá súvisí s predmetom položenej otázky.

Otázka č. 2, ktorú predkladá **Marian Harkin (H-0305/09)**

Vec: Zlé zaobchádzanie so staršími ľuďmi

Podľa odhadov je viac ako 10 % starších ľudí obeťou niektorej formy fyzického, psychického, finančného či duševného zneužívania, a to ako v domácom prostredí, tak aj v opatrovateľských zariadeniach, a keďže populácia starne, ich počet bude pravdepodobne stúpať. Aké kroky podnikne švédske predsedníctvo, aby si splnilo záväzok zlepšiť spoluprácu a činnosť na európskej úrovni s cieľom skvalitniť opatrovateľské služby pre starších ľudí a zabrániť tomu, aby sa s nimi zle zaobchádzalo?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Pani Harkinová sa dotkla témy, ktorá je dnes veľmi dôležitá vzhľadom na to, že stále vyššie percento obyvateľstva postupne starne. Opatrenia v tejto oblasti patria predovšetkým do vnútroštátnych právomocí a Spoločenstvo môže len podporiť a doplniť prácu vykonanú členskými štátmi.

Švédske predsedníctvo by však tejto problematike chcelo venovať istú pozornosť. Urobíme všetko, čo je v našich silách, pre zvýšenie kvality starostlivosti o starších ľudí a riešenie problémov súvisiacich so zlým zaobchádzaním s týmito osobami. V tomto smere by som chcela pripomenúť konferenciu na tému zdravé a dôstojné starnutie, ktorá sa pred mesiacom uskutočnila v Štokholme. Zúčastnilo sa na nej 160 osôb z 27 krajín. Účasť bola na vysokej úrovni. Bola tam zastúpená Komisia, členské štáty, predstavitelia ministerstiev zdravotníctva a sociálnych vecí a mnohých dobrovoľníckych organizácií.

Cieľom bolo zdôrazniť práve problémy, ktoré načrtla pani poslankyňa: ako vyriešiť potrebu zvýšenia spolupráce medzi sektormi zdravotníctva a opatrovateľských služieb, aby sme uspokojili potreby starších občanov? Predsedníctvo plánuje, že Rada pre zamestnanosť, sociálnu politiku, zdravie a ochranu spotrebiteľa na svojom zasadnutí 30. novembra prijme závery v tomto smere. V návrhu záverov sa usilujeme o hlbšiu a užšiu spoluprácu v oblasti zdravého a dôstojného starnutia, a to aj prostredníctvom výmeny informácií medzi členskými štátmi. Naliehavo tiež žiadame Komisiu, aby vypracovala akčný plán pre dôstojný, zdravý a kvalitný život starších ľudí.

Rada by som tiež zdôraznila, že v júni tohto roka Rada prijala závery pod názvom „Rovnaké príležitosti pre ženy a mužov: aktívne a dôstojné starnutie“ práve s cieľom podporiť poskytovanie kvalitných opatrovateľských služieb v súvislosti s domácou starostlivosťou o starších ľudí pri zohľadnení osobitných potrieb starších mužov a žien.

Pokiaľ ide špeciálne o problém zlého zaobchádzania so staršími ľuďmi, smernica Rady 2000/78/ES už zakazuje diskrimináciu na pracovisku z dôvodu veku. Komisia navrhla, že ochrana zakotvená v tejto smernici by sa mala rozšíriť na mnohé ďalšie oblasti, napríklad sociálne zabezpečenie, zdravotnú starostlivosť, sociálne dávky, vzdelávanie, prístup k tovarom a službám, bývanie atď.

Tento návrh obsahuje mnohé prvky, ktoré sa týkajú zlého zaobchádzania so staršími ľuďmi. Ide o domácu starostlivosť, inštitucionálnu starostlivosť a zdravotnícke služby. Návrh zakazuje obťažovanie, čo je jedna z foriem diskriminácie definovaná ako nežiaduce správanie, ktoré „nerespektuje dôstojnosť človeka a vytvára zastrašujúce, nepriateľské, degradujúce, ponižujúce alebo útočné prostredie“.

Rada o tomto návrhu momentálne rokuje a Európsky parlament už k nemu vydal stanovisko. Na schválenie návrhu v Rade je potrebná jednomyselnosť. Samozrejme, nemôžeme vopred odhadnúť výsledok diskusií v Rade, no napriek tomu by som rada uviedla, že robíme všetko, čo je v našich silách, aby sme zaviedli právne predpisy, ktoré prispievajú k odstráneniu všetkých foriem zneužívania starších ľudí a zlého zaobchádzania s nimi. Je to v úplnom súlade so stanoviskom Európskeho parlamentu.

Prirodzene, rozhodne trváme na tom, že nikto nesmie byť vystavený obťažovaniu či zlému zaobchádzaniu a už vôbec nie starší ľudia, ktorí sú tak veľmi závislí od opatery.

Marian Harkin (ALDE). – Ďakujem, vážená pani úradujúca predsedníčka Malmströmová, za uvážlivú odpoveď. Podľa oznámenia Komisie z roku 2008 musia byť vytvorené správne podmienky v oblasti zdrojov, vzdelávania a podpory opatrovateľov. Úplne s tým súhlasím a chápem tiež, že ide o vnútroštátnu právomoc.

Existuje však niekoľko oblastí, v ktorých EÚ môže pomôcť. Jednou z nich je celá oblasť cezhraničnej dimenzie. Chcela by som poznať váš názor na vytvorenie formálnej štruktúry na výmenu informácií v súvislosti so zdravotníckymi pracovníkmi, v tomto prípade opatrovateľmi, ktorí prechádzajú cez hranice.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Ďakujem pani poslankyni za tento návrh. Počujem o tom po prvý raz. Znie to ako dobrá iniciatíva, ale budem to musieť predložiť príslušným ministrom a spustiť proces diskusie. Možno by sme sa k tomu mohli vrátiť v neskoršej fáze.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Európska únia má starnúce obyvateľstvo. Starší ľudia potrebujú osobitné podmienky v oblasti zdravotníckych služieb, ako aj zabezpečenia vhodných zariadení, čo sa týka budov a verejnej dopravy. Švédsko má v sociálnej politike dlhodobú tradíciu. O akých návrhoch rokujete s ďalšími členskými štátmi s cieľom zlepšiť životné podmienky starších ľudí v celej Európskej únii?

Seán Kelly (PPE). – Vážená pani úradujúca predsedníčka, pani Harkinová položila veľmi významnú otázku a vy ste na ňu veľmi dobre odpovedali, ale ak rozšírime predmet otázky, starnutie sa v súčasnosti chápe ako vek 65 rokov a viac. Zvážili by ste odporúčanie zvýšiť alebo prispôsobiť dôchodkový vek na úrovni celej Únie a zaviesť postupný dôchodok namiesto trvalého dôchodku, ktorý sa podľa všetkého v súčasnosti týka väčšiny ľudí? Významne by to prispelo k zlepšeniu kvality života starších ľudí a zabezpečeniu úcty voči nim.

Predsedajúca. – Povedala by som, že to trochu presahuje názov otázky, ale nechám na pani ministerku, či sa tým chce zaoberať alebo nie.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Odpoveď na prvú otázku, ktorú položila pani poslankyňa, je „áno“ najmä z toho dôvodu, že o týchto otázkach treba diskutovať.

Trojka – francúzske, české a švédske predsedníctvo – sa dohodla na posilnení dialógu o otázkach týkajúcich sa zdravia a starších ľudí. Uskutočnila sa napríklad konferencia o Alzheimerovej chorobe a pred mesiacom konferencia, ktorú som už spomenula, venovaná problematike dôstojného zaobchádzania so staršími ľuďmi. Bola to teda príležitosť diskutovať o tejto otázke a koncom novembra bude o záveroch rokovať Rada pre zamestnanosť, sociálnu politiku, zdravie a spotrebiteľské záležitosti (EPSCO), ktorá sa samozrejme bude zaoberať aj správou Európskeho parlamentu.

Pokiaľ ide o vek odchodu do dôchodku, o tejto otázke rozhodujú jednotlivé členské štáty samostatne, ale v rámci prebiehajúcich diskusií o lisabonskej stratégii – tentoraz nejde o Lisabonskú zmluvu – ktoré sa týkajú možných spôsobov zvýšenia rastu, rozvoja a zamestnanosti a demografických problémov, ktorým budeme čeliť, túto problematiku, samozrejme, musíme zohľadniť: ako využiť kvalifikáciu a skúsenosti starších ľudí a ako nájsť spôsoby, aby mohli zostať pracovne aktívni. Rozhodnutie o presnom veku, v ktorom by sa to malo udiť, nie je na Rade. Mala by však povzbudzovať všetky členské štáty, aby plne využívali svoju pracovnú silu.

Predsedajúca. – Otázka č. 3, ktorú predkladá **Olle Schmidt** (H-0310/09)

Vec: Švédsky novinár Dawit Isaak väznený v Eritrei

Švédske médiá informovali, že štátny príslušník Švédska Dawit Isaak, ktorý je od roku 2001 väznený v Eritrei, bol medzičasom premiestnený do nového väzenia. Podľa uverejnených správ ešte ani jeden väzeň neopustil toto väzenie živý. Dawit Isaak je už takmer 8 rokov väznený v zlých podmienkach týmto nehanebným režimom bez toho, aby vôbec vedel, prečo ho takýmto brutálnym spôsobom dali do väzenia a odlúčili od rodiny, priateľov a práce. Doposiaľ zlyhal každý pokus o jeho prepustenie z väzby. EÚ by mala v tejto veci aktívnejšie konať, pretože Isaak je aj občanom Únie. Ak sa nič nepodnikne a ani Švédsku ani EÚ sa nepodari dosiahnuť, aby eritrejský prezident tento prípad aspoň vážne prediskutoval, hrozí nebezpečenstvo, že Isaak príde vo väzení o život.

Aké opatrenia plánuje švédske predsedníctvo zaviesť, aby sa o prípade Dawita Isaaka rokovalo na najvyššej úrovni v EÚ?

Mala by EÚ skutočne poskytovať pomoc Eritrei, aj keď táto krajina očividne porušuje základné ľudské práva?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Švédsko-eritrejský novinár Dawit Isaak bol v Eritrei zadržaný a uväznený pred ôsmimi rokmi. Je väznený bez súdneho procesu a bez obvinenia. Nemôže ho navštevovať rodina, zástupcovia švédskych úradov ani medzinárodných organizácií na ochranu ľudských práv.

Žiaľ, za posledné roky sme v Eritrei nezaznamenali žiadne náznaky zlepšenia situácie v oblasti ľudských práv. Za túto situáciu je plne zodpovedná eritrejská vláda. Neprestajné porušovanie povinností v oblasti ľudských práv v zmysle vnútroštátneho a medzinárodného práva v Eritrei vyvoláva v EÚ značné znepokojenie.

Znepokojuje nás najmä problematika politických väzňov a nedostatočná sloboda prejavu. EÚ opakovane žiadala o bezpodmienečné prepustenie všetkých politických väzňov v Eritrei, samozrejme, vrátane Dawita Isaaka. Predsedníctvo 18. septembra 2009 v mene Európskej únie vydalo veľmi jasné vyhlásenie, v ktorom sme zopakovali požiadavku bezpodmienečného prepustenia všetkých politických väzňov a uviedli, že Eritrea svojím konaním jednoznačne porušuje povinnosti zakotvené v Medzinárodnom dohovore OSN o občianskych a politických právach, ktorý krajina ratifikovala.

Žiaľ, prípad Dawita Isaaka nie je vyriešený, ale naďalej je najvyššou prioritou EÚ, švédskeho predsedníctva a švédskej vlády. Nepoľavíme v úsilí, kým nebude z humanitárnych dôvodov prepustený a nevráti sa k svojej rodine. Môžem vás ubezpečiť, že jeho prípad a situáciu jeho spoluväzňov budeme naďalej prednášať na najvyššej úrovni v Asmare.

Ľudské práva sú kľúčovým prvkom vo vzťahu medzi EÚ a Eritreou. Sme pripravení pomôcť eritrejskej vláde pri zlepšovaní situácie v oblasti ľudských práv. Pokiaľ ide o pomoc, táto vláda je viazaná ustanoveniami Dohody z Cotonou. Táto dohoda sa týka jednak ľudských práv a jednak politického dialógu zameraného na vyvíjanie tlaku na uskutočnenie zmien. Je to prebiehajúci proces, ktorý napreduje zúfalo pomaly. Veríme však, že tento nástroj môžeme použiť na dosiahnutie pokroku.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Nie je potrebné uvádzať ďalšie podrobnosti o strašnom prípade Dawita Isaaka. Viem tiež, že pani Malmströmvej na tejto veci mimoriadne záleží.

Pokiaľ viem, Dawit Isaak je jediný občan EÚ uväznený za to, že využil svoje právo na slobodu prejavu. Nemala by sa teda EÚ spojiť a vydať osobitné spoločné vyhlásenie týkajúce sa Dawita Isaaka? Nebolo by potrebné predložiť otázku osobitného vyhlásenia Rade? Možno by tiež pani Malmströmová alebo niekto iný mohol ísť do Eritrei a pokúsiť sa stretnúť s Dawitom Isaakom, ako aj s prezidentom Isaiasom Afewerkim. Dúfam, že k tomu dôjde, pretože je podľa mňa úplne nenáležité, aby občan EÚ toľké roky zostával uväznený bez súdneho procesu, keď je očividne vážne chorý a hrozí mu, že možno vo väzení umrie.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Pánovi Schmidtovi by som chcela povedať, že aj ja naozaj pociťujem obrovské znepokojenie a frustráciu z toho, že táto situácia trvá už roky a nie je možné dostať sa k eritrejským predstaviteľom. Som si istá, že pán Schmidt i ďalší poslanci videli správy z Eritrey a počuli rozhovory s prezidentom krajiny. Rokovať s ním nie je jednoduché a zlé zaobchádzanie je v Eritrei veľmi rozšírené.

Naďalej pracujeme prostredníctvom všetkých kanálov, o ktorých vieme, ale do väzenia nemáme prístup. Nepodarilo sa nám ho navštíviť a nevieme, ako sa má. Samozrejme, nevylučujeme, že by sme tam išli, keby sme boli presvedčení, že by to v tejto veci mohlo priniesť pokrok. Zatiaľ však nedokážeme získať žiadny

prísľub, že by sme ho mohli navštíviť, viesť o ňom rokovania alebo stretnúť sa s jeho rodinou, ktorá je v Eritrei. Je to mimoriadne frustrujúce. Vydali sme veľmi jasné vyhlásenie. Ako uviedol pán Schmidt, Dawit Isaak je, pokiaľ viem, jediný politický väzeň pochádzajúci z EÚ, ktorý je momentálne väznený. Rôznymi spôsobmi sa usilujeme zvýšiť nátlak vyvíjaný na eritrejské úrady, aby pochopili, že Dawit Isaak a jeho spoluväzni musia byť prepustení – ak nie z iného dôvodu, tak na základe dohovorov, ktoré ratifikovala samotná Eritrea. Viesť s touto krajinou normálny dialóg je však veľmi ťažké.

Predseda júca. – K tejto otázke nie sú ďalšie doplňujúce otázky. Prejdeme teda na nasledujúcu otázku.

– Otázka č. 4, ktorú predkladá **Anna Hedh** (H-0312/09)

Vec: Stratégia EÚ zameraná na alkohol

Od prijatia stratégie EÚ zameranej na alkohol uplynuli už takmer tri roky. Mala sa vyhodnotiť do leta 2009. Nanešťastie sa však zdá, že sa jej vyhodnotenie odložilo. Politika zameraná na alkohol mala pre Švédsko vždy zásadný význam a je prioritou Švédska v oblasti spolupráce s EÚ.

Bude sa preto švédske predsedníctvo usilovať o to, aby došlo k vyhodnoteniu tejto stratégie bez zbytočného odkladu? Ak áno, kedy to urobí?

Cecilia Malmström, *úradujúca predsedníčka Rady*. – (SV) Ďakujem, vážená pani Hedhová. Na úvod by som pani Hedhovej rada pripomenula, že švédske predsedníctvo zaradilo alkohol a zdravie na popredné miesta svojho programu ako dôležité hľadisko uplatňovania stratégie EÚ zameranej na podporu členských štátov pri obmedzovaní škôd spôsobených alkoholom.

Na základe toho sa už uskutočnili tri významné podujatia. Prvým bolo neformálne stretnutie ministrov zdravotníctva v júli v Jönköpingu, ktoré sa venovalo najmä predaju a uvádzaniu alkoholických nápojov na trh a ich vplyvu na spotrebu alkoholu u mladých ľudí. Druhým podujatím bola odborná konferencia o alkohole a zdraví, ktorá sa uskutočnila 21. – 22. septembra v Štokholme. Jej cieľom bola podpora dlhodobu udržateľnej komplexnej stratégie v rámci EÚ v oblasti alkoholu. Zúčastnilo sa na nej viac než 450 osôb v zásade zo všetkých členských štátov. Účastníci vyjadrili veľmi silnú podporu švédskym prioritám v oblasti alkoholu a zdravia.

Tretím podujatím bolo celosvetové stretnutie odborníkov na tému alkohol, zdravie a sociálny rozvoj, ktoré sa konalo 23. septembra. Zorganizovalo ho švédske predsedníctvo v spolupráci s agentúrou Sida (Švédska agentúra pre medzinárodnú rozvojovú spoluprácu) a nórske ministerstvom zdravotníctva a opatrovateľských služieb a s finančnou podporou Svetovej zdravotníckej organizácie. Cieľom bolo prispieť k celosvetovej stratégii počas zasadnutia Svetového zdravotníckeho zhromaždenia v máji budúceho roka. Na tomto stretnutí boli predstavené nové poznatky týkajúce sa spojitosti medzi škodlivou spotrebou alkoholu, sociálnym rozvojom a rozširovaním nákazlivých ochorení, ako sú HIV/AIDS a tuberkulóza – dôležitej spojitosti, ktorú stojí za to uvedomiť si.

Pokiaľ teda ide o otázku, či sa bude švédske predsedníctvo usilovať o to, aby došlo k vyhodnoteniu stratégie bez zbytočného odkladu, odpoveď je „áno“. Prijatie stratégie v rámci EÚ v roku 2006 bolo významným krokom. Jej prijatím Komisia uznala alkohol za jeden z kľúčových faktorov ovplyvňujúcich zdravie v rámci EÚ a tiež skutočnosť, že Únia je zodpovedná za riešenie nebezpečnej a škodlivej spotreby alkoholu. Ešte viac to posilnila podpora záverov dosiahnutých v novembri 2006 zo strany všetkých ministrov zdravotníctva EÚ.

Od 1. januára 2007 Komisia sleduje trendy v spotrebe alkoholu a škôd spôsobených alkoholom, ako aj zmeny politiky v rámci EÚ. Hoci v mnohých oblastiach sme zaznamenali pokrok, mali sme doposiaľ príliš málo času na vyhodnotenie celého rozsahu vplyvu politiky zameranej na alkohol a návykov pri jeho pití na zdravie. Prvá správa Komisie predložená na odbornej konferencii pred niekoľkými týždňami bola správou o stave stratégie EÚ zameranej na alkohol. Je to priebežná správa predchádzajúca záverečnej správe, ktorá má byť predložená v roku 2012.

Predseda júca si, samozrejme, preštuduje túto správu o stave a vezme na zreteľ výsledky odbornej konferencie o alkohole a zdraví. Budeme monitorovať pokrok. Financovali sme aj množstvo nových štúdií s cieľom zabezpečiť problematiku alkoholu popredné miesto medzi prioritami EÚ. Jedna zo štúdií, ktoré financujeme, bude skúmať účinky uvádzania alkoholu na trh na mladých ľudí. Iná bude zameraná na vplyv alkoholu na starších ľudí v 10 rôznych členských štátoch EÚ a ďalšia preskúma účinok cezhraničného obchodu na vnútroštátnu politiku v oblasti alkoholu.

V návrhu našich záverov v oblasti alkoholu a zdravia, o ktorých v súčasnosti diskutuje pracovná skupina Rady, sa uvádza, že je potrebné naliehavo požiadať Komisiu, aby začala analyzovať a venovať sa prioritám ďalšej fázy práce v oblasti alkoholu a zdravia. Chceme tým zdôrazniť, že je potrebné zamerať sa na obdobie po roku 2012, keď sa uzavrie hodnotenie a aktuálna stratégia zameraná na alkohol. Na základe tejto rozpravy chce predsedníctvo v decembri 2009 prijať závery Rady na podporu stratégie zameranej na alkohol.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Vážená pani Malmströmová, viem, že predsedníctvo zorganizovalo viacero konštruktívnych konferencií a venovalo tejto problematike veľa času.

Moja otázka sa týkala stratégie zameranej na alkohol najmä z toho dôvodu, že tú istú otázku som už raz položila približne pred šiestimi mesiacmi. Vtedy som dostala odpoveď, že stratégia zameraná na alkohol bude vyhodnotená do leta. Preto som položila túto otázku, keďže problematika sa v programe neobjavila.

Odkedy švédske predsedníctvo v roku 2001 navrhlo stratégiu EÚ zameranú na alkohol, udialo sa veľa vecí. Stratégia zameraná na alkohol bola prijatá v roku 2006 a odvtedy sa veľa udialo. Niektoré členské štáty zaviedli vekové obmedzenia, iné zvýšili daň z alkoholu a ďalšie napríklad znížili hranicu obsahu alkoholu v krvi. Veľmi ma to teší. Bola by som rada, keby švédske predsedníctvo išlo možno trochu ďalej, čo sa týka reklamy. Teší ma však, že bola vypracovaná štúdia o reklame, alkohole a mladých ľuďoch.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Ďakujem vám za podporu v tejto oblasti. Naozaj sme sa pokúšali zdôrazňovať túto problematiku, ktorou je samozrejme rámec, v rámci ktorého sa EÚ odvažuje konať: organizovanie konferencií, vypracovávanie štúdií, stanovovanie časových harmonogramov na zabezpečenie neustáleho napredovania všetkých záležitostí, ako aj zabezpečovanie angažovanosti budúcich predsedníctiev. Teší ma, že sa nám podarilo vyjasniť nedorozumenie, ku ktorému očividne došlo. Zámer bol taký, že bude vypracovaná priebežná správa, ktorá je samozrejme rovnako dôležitá a ktorú budeme študovať a analyzovať, ale záverečné vyhodnotenie sa uskutoční až v roku 2012. Dovtedy máme pred sebou nesmierne množstvo práce a môžem tiež potvrdiť, že mnohé členské štáty už veľa urobili, keď všetkých svojich obyvateľov upozornili na vplyv spotreby alkoholu na zdravie.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Vážená pani ministerka, počet smrteľných dopravných nehôd na úrovni EÚ klesá, no ambiciózne ciele v budúcom roku nedosiahneme. Hlavnou príčinou je alkohol. Niektoré krajiny majú veľmi vysoký počet samovrážd, za ktoré je tiež potrebné viniť alkohol.

Nemyslíte si, že by sme na úrovni EÚ mali nasledovať škandinávsky príklad a posilniť už teraz prísne opatrenia týkajúce sa spotreby alkoholu? Najmä v prípade mladých ľudí by bolo potrebné spotrebu obmedziť. Má to Švédsko v úmysle iniciovať?

Catherine Stihler (S&D). – Rada by som pani ministerku upozornila na to, že v Škótsku – volebnom obvode, ktorý zastupujem – momentálne prebieha diskusia o minimálnych cenách alkoholických výrobkov. Chcela by som využiť túto príležitosť a opýtať sa pani ministerky, či sa v Rade diskutuje o zavedení minimálnych cien alkoholických výrobkov. V Škótsku prebiehajú rozsiahle diskusie a ja by som sa rada dozvedela, aký má na to pohľad Rada a či o tejto téme vôbec diskutuje.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Jednou z piatich prioritných tém stratégie ES zameranej na alkohol je práve zníženie počtu zranení a úmrtí zapríčinených dopravnými nehodami spôsobenými alkoholom. Ako už pán poslanec uviedol, je to veľmi závažný problém, ktorý spôsobuje nesmierne utrpenie a sú s ním spojené aj hospodárske náklady.

Komisia odporučila zavedenie nižšej hornej hranice pre neskúsených vodičov a vodičov z povolania. Krajiny, v ktorých už obmedzenia platia, by ich zároveň nemali znižovať. Existuje takéto odporúčanie a s členskými štátmi spolupracujeme.

Mnohé štáty už tieto odporúčania uplatňujú. Prebiehajú početné aktivity na zvýšenie informovanosti, v rámci ktorých sa o tejto téme diskutuje.

Neviem o žiadnych rokovaniach o cenách, ktoré by momentálne prebiehali. Možno však nejaké sú. Overím to u svojej kolegyne pani ministerky zdravotníctva, ktorá je za túto oblasť zodpovedná, ale nemyslím si, že by sa práve o tejto problematike diskutovalo.

Momentálne sledujeme mnohé ďalšie témy súvisiace s alkoholom, ale práve túto zatiaľ asi nie, pretože, samozrejme, nepatrí do právomoci EÚ.

Predseda júca. – Otázka č. 5, ktorú predkladá **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Vec: Environmentálny aspekt plynovodov

V Európskej únii sa venuje značná pozornosť environmentálnym aspektom nových plynovodov, ktoré sú v súčasnosti vo výstavbe a ktoré majú zabezpečiť prívod plynu pre EÚ (Nabucco, Nord Stream a South Stream). Plynovod Nord Stream, ktorý sa ťahne po dne Baltského mora, je jedinečný projekt z hľadiska svojho rozsahu, ako aj potenciálneho dosahu na životné prostredie v pobaltskom regióne.

Aké riziká pre životné prostredie predstavuje podľa švédskeho predsedníctva výstavba plynovodov a aké opatrenia plánuje prijať na ich odstránenie?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Plynovod Nord Stream je jedinečný projekt v oblasti Baltského mora z hľadiska rozsahu a možných následkov. Rada si je vedomá pochybností, ktoré existujú v súvislosti s environmentálnymi aspektmi projektu plynovodu Nord Stream, a pozorne zobrala na vedomie uznesenie Európskeho parlamentu o environmentálnom dosahu plánovaného plynovodu v Baltskom mori spájajúceho Rusko s Nemeckom, ktoré bolo prijaté v júli minulého roka.

Všetky členské štáty EÚ a Európske spoločenstvo sú zmluvnými stranami Dohovoru Organizácie Spojených národov z Espoo z roku 1991. Ide o dohovor o hodnotení vplyvov na životné prostredie presahujúcich hranice. Tento dohovor obsahuje množstvo dôležitých povinností, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Osobitným cieľom je zabezpečiť, aby sa uskutočňovalo hodnotenie vplyvov na životné prostredie, ktorého súčasťou sú aj konzultácie s ďalšími stranami, ktorých sa daný projekt dotýka.

Vplyv projektu Nord Stream na citlivé životné prostredie Baltského mora je nanajvýš dôležitý a je potrebné pozorne ho preskúmať. Mohol by ovplyvniť oblasti programu Natura 2000, ako aj oblasti, v ktorých sa nachádzajú bane a skládky chemickej munície. Rozšírenie usadenín by sa mohlo dotknúť morskej flóry a fauny a ovplyvniť aj rybné hospodárstvo. Skutočnosť, že plynovod sa nachádza v blízkosti významných lodných ciest, môže taktiež predstavovať ohrozenie životného prostredia a bezpečnosti.

Všetky štáty v okolí Baltského mora už viac než tri roky spolupracujú na základe Dohovoru z Espoo s cieľom stanoviť súvislosť týchto povinností so spôsobom uskutočnenia tohto projektu.

Rada by však napriek tomu chcela zdôrazniť, že plynovod Nord Stream je súkromný projekt. Strany zodpovedné za projekt preto musia poskytnúť informácie, ktorými preukážu, že projekt je v súlade s platnými právnymi predpismi. Kontrolovať to budú dotknuté členské štáty.

Rada sa preto nemôže k projektu plynovodu Nord Stream vyjadriť takým spôsobom, ktorý by sa mohol považovať za zasahovanie do vnútroštátnych zákonných postupov.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Vážená pani ministerka, ďakujem vám za skutočne podrobnú odpoveď. Táto problematika sa očividne veľmi dotýka Švédska, a to tým viac, že krajina leží na brehu Baltského mora. Chcel by som zdôrazniť len jednu vec: pozornosti venovanej takýmto otázkam nie je nikdy dosť. Rád by som tiež od vás počul, že to tak pravdepodobne bude a že Švédsko bude počas svojho predsedníctva túto oblasť neustále pozorne sledovať a prijme náležité opatrenia.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Vážení páni poslanci, môžem vám zaručiť, že Švédsko to robí. Sme veľmi obozretní, pokiaľ ide o citlivé životné prostredie Baltského mora, ktoré je, samozrejme, ohrozené všetkými potenciálnymi projektmi. Z tohto dôvodu sme stanovili veľmi prísne environmentálne požiadavky práve pre tento projekt, ktorý v súčasnosti skúmajú a kontrolujú viaceré kompetentné orgány. Projekt neovplyvňuje územie Švédska, ale jeho hospodársku zónu, a preto veľmi starostlivo zdôrazňujeme, že stanoviská, ktoré prijmeme, budú založené na medzinárodných dohovoroch, napríklad na Dohovore z Espoo. Nemôžeme vynášať žiadne politické ani ekonomické súde. Na toto sa môže Švédsko pozrieť a naozaj to aj robíme.

Predseda júca. – Otázka č. 6, ktorú predkladá **Silvia-Adriana Țicău** (H-0318/09)

Vec: Odstránenie prekážok voľného pohybu pracovnej sily medzi členskými štátmi

Švédske predsedníctvo Rady uznáva, že v súvislosti so súčasnou hospodárskou krízou je najdôležitejšie, aby členské štáty boli schopné spoločne čeliť výzvam, nájsť riešenia na prekonanie hospodárskej a finančnej krízy a najmä znížiť nezamestnanosť a jej negatívne sociálne dôsledky. Súčasnú prekážku v oblasti voľného pohybu pracovníkov z členských štátov, ktoré vstúpili do Únie po 1. máji 2004, predstavujú obmedzenia práv občanov týchto krajín a môžu mať za následok nelegálnu prácu a sociálny damping. Odstránenie týchto

prekážok slúži v rovnakej miere na ochranu migrujúcich, ako aj domácich pracovníkov. Mohla by Rada so zreteľom na záväzok švédskeho predsedníctva uskutočňovať aktívnu politiku na pracovnom trhu EÚ a zlepšiť prispôsobivosť a mobilitu uviesť, aké konkrétne opatrenia má v úmysle prijať s cieľom odstrániť prekážky voľného pohybu pracovníkov z členských štátov, ktoré vstúpili do EÚ po 1. máji 2004?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Rada by chcela zdôrazniť, že voľný pohyb osôb patrí medzi základné práva zaručené právnymi predpismi Spoločenstva. Zahŕňa aj právo európskych občanov žiť a pracovať v inom členskom štáte.

Na svojom zasadnutí 9. marca 2009 Rada vydala výzvu pre tie členské štáty, ktoré ešte uplatňovali prechodné pravidlá obmedzujúce voľný pohyb. Rada v tom čase na základe dostupných informácií uviedla, že tieto členské štáty by mali zvážiť, či budú obmedzenia naďalej uplatňovať. Vyzvala tiež členské štáty, aby v tretej fáze zrušili obmedzenia, ak sa nezistí závažné narušenie rovnováhy trhu práce alebo nebezpečenstvo takéhoto narušenia v dotknutých členských štátoch.

Rada tiež členským štátom zdôraznila, že občania členských štátov musia mať prednosť pred pracovnou silou z krajín mimo Únie a že počas prechodných období bude zachovaná ochrana občanov nových členských štátov, ktorí už žijú a pracujú v danom členskom štáte. V súlade s praxou pri predchádzajúcich vlnách rozširovania boli zohľadnené aj práva rodinných príslušníkov.

Rada zdôraznila silné prvky odlišovania a pružnosti v pravidlách voľného pohybu pracovníkov. Členské štáty vyhlásili, že sa budú v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi usilovať poskytnúť lepší prístup na trh práce občanom z dotknutých nových členských štátov s prihliadnutím na urýchlenie približovania ich právnych predpisov legislatíve Spoločenstva.

V novembri 2008 Komisia predložila oznámenie o vplyve voľného pohybu pracovníkov v súvislosti s rozširovaním EÚ. Komisia zdôrazňuje, že pracovníci z Bulharska, Rumunska a členských štátov EÚ-10 pomohli uspokojiť vyšší dopyt po pracovnej sile v prijímajúcich krajinách, čím významne prispeli k stabilnému hospodárskemu rastu. Z dôkazov, ktoré sú k dispozícii, vyplýva, že mobilita v rámci EÚ po jej rozšírení nevedla – a pravdepodobne ani nebude viesť – k vážnemu narušeniu rovnováhy pracovného trhu.

Komisia tiež poznamenáva, že objem a smerovanie tokov mobility v rámci EÚ závisia viac od všeobecného dopytu po pracovnej sile a jej ponuky než od pravidiel obmedzujúcich prístup na trh práce. Na záver Komisia uvádza, že obmedzenia, ktoré členské štáty uplatňujú, môžu spôsobiť oneskorené prispôbenie trhu práce a dokonca zvýšiť výskyt nelegálnej práce.

Voľný pohyb pracovnej sily je pre Európsku úniu dôležitou prioritou. Pohyb pracovnej sily prispieva k vytváraniu väčšieho počtu pracovných miest, vďaka čomu sa hospodárstvo môže prispôbovať aj počas hospodárskej krízy. Pohyb pracovníkov pomáha znižovať aj spoločenskú marginalizáciu a chudobu.

Pokiaľ ide o prechodné obdobie pre voľný pohyb, na ktoré sa pýtala pani poslankyňa, členské štáty majú právo zachovať obmedzenia až do konca tretej fázy prechodného obdobia. Rada však je presvedčená, že hospodárska kríza, ktorú Európa momentálne zažíva, by sa nemala používať ako dôvod pokračovania v uplatňovaní prechodných pravidiel. Aj počas období nízkeho dopytu môže byť pre zamestnávateľov ťažké zaplniť voľné pracovné miesta záujemcami z vlastnej krajiny.

Rada pravidelne preskúmava otázku prechodných opatrení. Naposledy ich Rada preskúmala na svojom zasadnutí v júni 2009, keď vzala na vedomie informácie o vplyve voľného pohybu pracovníkov v súvislosti s rozširovaním EÚ predložené Komisiou. Komisia informovala Radu, že tri členské štáty EÚ-15 ju pred 1. májom 2009 oboznámili so závažnými narušeniami rovnováhy na trhu práce alebo s nebezpečenstvom takéhoto narušenia. Nemecko a Rakúsko naďalej uplatňovali obmedzenia prístupu na trh práce tým, že zachovali požiadavku na pracovné povolenie. Spojené kráľovstvo zas uplatňuje systém registrácie *ex post*, ktorý pracovníkom umožňuje začať pracovať, ale do 30 dní sa musia zaregistrovať.

V informáciách poskytnutých Rade Komisia tiež uviedla, že zabezpečiť dodržiavanie ustanovení zmluvy o prístúpení a vyhradzuje si právo požadovať vysvetlenie od tých členských štátov, ktoré i naďalej uplatňujú obmedzenia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rada by som sa opýtala, či máte v rámci programu švédskeho predsedníctva v časovom harmonograme opatrenia, pomocou ktorých sa budete usilovať presvedčiť členské štáty, ktoré zachovávajú prekážky voľného pohybu pracovnej sily, aby ich odstránili. Moja druhá otázka znie, či máte v úmysle zahrnúť návrh na odstránenie prekážok voľného pohybu pracovnej sily do záverov švédskeho predsedníctva.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Rada by som pani poslankyni poďakovala. Všetci členovia momentálnej trojky – francúzske, české a švédske predsedníctvo – vo svojich záveroch potvrdili, že rozšírenie prinieslo EÚ veľké výhody, viedlo k hospodárskemu rastu a nič nenasvedčuje tomu, že by došlo k vážnemu narušeniu hospodárskej rovnováhy.

Spolu s Komisiou máme k dispozícii mechanizmy na pravidelné preskúvanie prechodných pravidiel. V rámci tohto preskúmania, samozrejme, môžeme požiadať členské štáty o prijatie opatrení potrebných na odstránenie diskriminačných právnych predpisov a zabezpečenie využitia kvalifikovanej pracovnej sily v rámci celej EÚ. Čisto právnym hľadiskám sa však venujeme spolu s Komisiou. Ako som už uviedla, takéto preskúvanie sme uskutočnili začiatkom tohto roka.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážená pani predsedníčka, pani poslankyňa, ktorá položila otázku, sa, prirodzene, vo svojich pripomienkach sústredila na situáciu v tých členských štátoch, z ktorých istá časť obyvateľstva odchádza hľadať prácu inam. Je to pochopiteľné.

Rakúsko je však naopak, podobne ako Nemecko, krajinou s vysokým prisťahovalectvom a mohlo by získať predĺženie prechodného obdobia, po uplynutí ktorého úplne otvorí svoj trh práce. Dôvody sú jasné. Vzhľadom na súčasné problémy pracovného trhu by negatívne vplyvy presídľovania a distribúcie vyplývajúce predovšetkým z veľkých rozdielov v príjmoch a zvýšené prisťahovalectvo mohli viesť k výraznému preťaženiu trhu práce, čo povedie k sociálnemu napätiu, ktorému chce každý zabrániť.

Moja otázka preto znie: budú uznané tieto problémy Rakúska a Nemecka a naplánované primerané riešenia?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Všetky členské štáty EÚ sú, samozrejme, negatívne ovplyvnené hospodárskou krízou a nezamestnanosťou. Čísla sa navzájom trochu líšia, ale každý z nich bol výrazne zasiahnutý. Krajina má právo na zavedenie prechodných pravidiel, čo napríklad Rakúsko urobilo, a existuje možnosť požiadať o predĺženie platnosti týchto pravidiel v súlade s osobitnými postupmi, ak krajina Komisii tento krok odôvodní. Nemám dostatočné informácie o konkrétnej situácii v Rakúsku. Neviem, či sú tieto problémy vážnejšie než v iných krajinách. Ako som už uviedla, všetky členské štáty majú obrovské problémy v súvislosti s trhom práce.

Komisia vo svojej správe uvádza, že nič nenasvedčuje tomu, že by voľný pohyb viedol k vážnemu narušeniu rovnováhy v niektorom z členských štátov. V našej krajine, Švédsku, kde je miera nezamestnanosti tiež veľmi vysoká, sme nezaznamenali vôbec žiadnu súvislosť medzi voľným pohybom a nezamestnanosťou. Osoby, ktoré prišli z iných členských štátov EÚ, sme privítali a trh práce ich absorboval.

Predseda júca. – Otázka č. 7, ktorú predkladá **Nikolaos Chountis (H-0319/09)**

Vec: Obťažovanie leteckých dopravných prostriedkov Agentúry pre kontrolu vonkajších hraníc Európskej únie (Frontex) Tureckom

Od mája 2009 bolo zaznamenaných šesť incidentov zapríčinených obťažovaním leteckých dopravných prostriedkov Agentúry pre kontrolu vonkajších hraníc Európskej únie (Frontex) tureckými lietadlami alebo prostredníctvom rádiovej komunikácie. Posledný prípad bol zaznamenaný 8. septembra 2009, keď vrtuľník agentúry Frontex riadený dvoma lotyšskými pilotmi uskutočnil let medzi ostrovmi Kos a Samos. V čase, keď sa vrtuľník nachádzal nad ostrovom Farmakonisi, bol prostredníctvom rádiového spojenia obťažovaný tureckým radarom z mesta Datça, ktorý ho vyzval, aby sa vzdialil z oblasti a oznámil svoj letový plán.

Bola Rada informovaná o tomto incidente? Ako to hodnotí? Aké opatrenia má v úmysle prijať voči Turecku?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Áno, Rada vie o incidentoch, o ktorých sa zmienil pán poslanec. Predsedníctvo by chcela uviesť, že Turecko ako kandidátska krajina musí prijať hodnoty a ciele Európskej únie v súlade so zmluvami. Jasný záväzok dodržiavať dobré susedské vzťahy a riešiť spory pokojnou cestou je mimoriadne dôležitou požiadavkou spojenou s vstupom do EÚ. V súlade s rámcom rokovaní a príslušnými závermi Rady EÚ naliehavo požiadala Turecko, aby sa vyhlo akýmkoľvek hrozbám, zdrojom konfliktov a opatreniam, ktoré by mohli poškodiť dobré vzťahy a možnosť riešenia sporov pokojnou cestou.

Chcela by som pána poslanca ubezpečiť, že EÚ sa systematicky venuje otázke dobrých susedských vzťahov. Naposledy to bolo na zasadnutí asociačnej rady 19. mája a na stretnutí európskej trojky s politickými predstaviteľmi Turecka v Štokholme v júli tohto roka.

Pokiaľ ide o konkrétny problém lietadla prevádzkovaného agentúrou Frontex, rada by som uviedla, že Frontex koordinuje viacero spoločných operácií a pilotných projektov. Je to významný príspevok k ochrane námorných, pozemných a vzdušných vonkajších hraníc Únie.

Jednou z operácií je operácia Poseidon 2009, pre ktorú je Grécko hostiteľskou krajinou. Je zameraná na predchádzanie nedovoleným prechodom cez hranice zo strany osôb, ktoré prichádzajú z Turecka a krajín severnej Afriky alebo nimi prechádzajú a usilujú sa dostať na grécke pobrežie. Pán poslanec o tom, samozrejme, vie. Súčasťou operácie Poseidon je aj umiestňovanie technických zariadení v európskom vzdušnom priestore pozdĺž hraníc gréckych ostrovov. Turecko je, samozrejme, o operácii informované.

Čo sa týka spolupráce medzi agentúrou Frontex a príslušnými tureckými orgánmi v rámci operácií, momentálne prebiehajú rokovania o pracovných metódach. Je to veľmi pozitívne. Dohoda by sa týkala výmeny informácií a možnosti tureckých orgánov zúčastniť sa na spoločných operáciách agentúry Frontex. Takáto spolupráca by sa mohla stať významnou súčasťou práce zameranej na predchádzanie nezákonnému prisťahovalectvu a mohla by prispieť k zlepšeniu susedských vzťahov.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážena pani predsedajúca, pani ministerka, ešte raz by som chcel zopakovať, ako si cením vaše úprimné úsilie odpovedať na naše otázky. Rád by som však poznamenal, že z toho, čo ste povedali, je jasné, že o incidente viete. Spolupracujeme s Tureckom, ale nedali ste mi jasnú odpoveď. Preto by som sa na túto vec chcel sústrediť a zopakovať svoju otázku, ktorá znie, či naozaj počas misie agentúry Frontex došlo k narušeniu tureckého vzdušného priestoru, ako tvrdí táto krajina.

Hovorím to z toho dôvodu, že v rámci tohto postupu prešetrujeme, či Turecko nespochybňuje zvrchované grécke práva. Chcel by som vám tiež pripomenúť, že pán Fernandez, zástupca výkonného riaditeľa agentúry Frontex, počas svojej nedávnej návštevy Grécka uviedol, že k takémuto narušeniu nedošlo, pričom poukázal na správy pilotov v tejto veci. Vráťme sa teda k mojej otázke: dopustila alebo nedopustila sa misia agentúry Frontex narušenia, ako tvrdí Turecko, a čo v tomto smere robíte?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Pre švédske predsedníctvo je veľmi ťažké presne určiť, kedy dochádza a kedy nedochádza k narušeniu. Viackrát sme boli informovaní o znepokojení, ktoré pociťujú mnohí grécki kolegovia. Diskutovali sme o tejto veci, zvolali sme a uskutočnili rokovania s tureckými úradmi a partnermi, ktorých sme požiadali o spoluprácu pri zlepšovaní susedských vzťahov. Pre predsedníctvo je veľmi ťažké presne určiť, či dochádza alebo nedochádza k narušeniu. Vyplýva to, samozrejme, z medzinárodných dohovorov a je to dvojstranná záležitosť medzi dvoma členskými štátmi.

Predseda júca. – Vážena pani Morvaiová, naznačili ste, že opäť žiadate o slovo. Ak ide o doplnujúcu otázku k tejto téme, máte na vyjadrenie 30 sekúnd.

Krisztina Morvai (NI). – Vážena pani predsedajúca, asi mi čítate myšlienky, lebo som nenaznačila, že žiadam o slovo, ale chcela som sa ospravedlniť za to, že som si prisvojila 20 sekúnd navyše z tejto mimoriadne živej a rozsiahlej demokratickej rozpravy na polozenie natoľko nepodstatnej otázky, akou sú brutálne hromadné policajné zásahy a politickí väzni v členskom štáte. Ospravedlňujem sa.

Predseda júca. – Ak máte otázku, musíte ju predložiť klasickým spôsobom v písomnej podobe a potom, ak bude vhodná, možno dostanete odpoveď. Mnohí poslanci chcú, aby ich otázky boli zodpovedané dnes, a z úcty k nim by sme to chceli urobiť náležitým spôsobom.

(Otázka č. 8 prepadla v dôsledku neprítomnosti jej autora.)

Otázka č. 9, ktorú predkladá **Mairead McGuinness (H-0325/09)**

Vec: Revízia nariadenia (ES) č. 1/2005

Môže Rada uviesť názory predsedníctva v súvislosti s revíziou nariadenia (ES) č. 1/2005 o ochrane zvierat počas prepravy? Uvedomuje si predsedníctvo všetky aspekty možného dosahu tejto revízie?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – (SV) Ďakujem vám za otázku. Rada prirodzene súhlasí s obavami pani poslankyne o životné podmienky zvierat. Predsedníctvo odpovedalo na podobnú otázku pani Harkinovej v septembri, keď uviedlo, že jedným z cieľov švédskeho predsedníctva je povzbudzovať diskusiu o životných podmienkach zvierat, ako je uvedené v zozname priorít nášho predsedníctva.

Na svojom zasadnutí 7. septembra tohto roka dostala Rada od Komisie informáciu, že návrh revízie nariadenia (ES) č. 1/2005 o ochrane zvierat počas prepravy bude predložený čo najrýchlejšie. Na tom istom zasadnutí

delegácie predložili Rade aj svoje stanoviská, čo sa týka potreby nových nástrojov na zlepšenie kontroly a inšpekcie medzinárodnej prepravy živých zvierat, napríklad satelitných navigačných systémov. Vhodný satelitný navigačný systém by mohol uľahčiť dohľad zo strany orgánov členských štátov. Dnes je totiž pomocou dostupných nástrojov veľmi ťažké dokázať nedodržiavanie predpisov.

Nariadenie (ES) č. 1/2005 je silnejším právnym predpisom o ochrane zvierat počas komerčnej prepravy, pretože preveruje zainteresované strany, prideliť im zodpovednosť v istých oblastiach a zavádza prísnejšie opatrenia v podobe povolení a inšpekcií, ako aj prísnejšie pravidlá prepravy.

Niektoré aspekty prepravy zvierat ustanovenia nepokrývajú, najmä maximálny počet ciest a priestorové požiadavky pre zvieratá. V súlade s článkom 32 nariadenia musia byť tieto aspekty ošetrené v správe, ktorá bude predložená do štyroch rokov a môže k nej byť pripojený nový návrh.

Predsedníctvo môže potvrdiť, že máme v úmysle začať skúmať návrh Komisie na revíziu nariadenia, len čo ho Komisia predloží. Ešte sa to nestalo, ale len čo návrh budeme mať, začneme ho skúmať. Rovnako ako pani poslankyňa, aj my totiž máme záujem na revízii tohto nariadenia.

Mairead McGuinness (PPE). – Ďakujem vám za podrobnú odpoveď.

Súhlasím s obavami o životné podmienky zvierat, ale chcela by som realistické nariadenie, ktoré umožňuje aj obchodovanie so zvieratami, ak je zákonné a riadne kontrolované. Podľa môjho názoru nepotrebujeme ďalšie nariadenie. Je potrebné absolútne dôsledne uplatňovať existujúce nariadenia. Myslím, že vaše poznámky o navigácii atď. sú v tejto rozprave užitočné. Nech vládne veda.

Požiadala by som vás možno, aby ste sa sústredili na prepravu koní. Je to osobitný problém a v tejto oblasti sa nariadenia nevykonávajú. Možno by ste sa k tomu mohli vyjadriť.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Nie som odborníčka na oblasť prepravy koní, no váš návrh som si vypočula a zaznamenala.

Súhlasím s tým, že problém často spočíva v nedostatočnom vykonávaní a nie vždy je nevyhnutne potrebné prijať nové nariadenie. Keď Komisia predloží svoj návrh, pozrieme sa naň, zhodnotíme ho a uvidíme, či je potrebné zaviesť dodatočné opatrenia alebo stačí len posilniť vykonávanie, ako navrhujete. Vrátime sa k tomu teda hneď, ako budeme mať návrh Komisie.

Seán Kelly (PPE). – Mám otázku v súvislosti s otázkou pani kolegyne McGuinnessovej. Írsko je ako ostrovný štát veľmi závislé od námornej prepravy zvierat a obmedzenia, ktoré sa uplatňujú alebo sa ich uplatňovanie navrhuje, považujú mnohí ľudia v odvetví za obmedzovanie nákladov. Vezmete to teda pri revízii do úvahy? V opačnom prípade, ak nebude živá preprava, podniky vytvoria krásny kartel, ktorý zníži ceny ešte viac a vyženie z poľnohospodárstva ešte viac ľudí.

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Chápem problémy týkajúce sa situácie Írska, pretože je to ostrov závislý od prepravy.

Myslím, že pri všetkých právnych predpisoch je dôležitá najmä mimoriadna obozretnosť. Vieme, že zo strany občanov existuje tlak súvisiaci so životnými podmienkami zvierat, ale musíme sa im, samozrejme, venovať náležitým spôsobom a zhodnotiť, čo už bolo urobené. Sú ustanovenia dostatočné? Sú potrebné? Sú tu nejaké ďalšie potreby? Je potrebné vykonanie? Toto všetko musíme vziať do úvahy, skôr než prejdeme na ďalšie nariadenie.

Som si istá, že počas rokovaní, ktoré budeme mať s členskými štátmi, bude mať každý z nich príležitosť predstaviť svoju konkrétnu situáciu ako vstup do diskusie.

(Otázka č. 10 prepadla v dôsledku neprítomnosti jej autora.)

Otázka č. 19, ktorú predkladá **Seán Kelly** (H-0357/09)

Vec: Portfólio Komisie v oblasti športu

Zaradenie športu do kompetencií EÚ by v rámci Lisabonskej zmluvy bolo vítané z dôvodu rastúcej miery detskej obezity v štátoch EÚ-27 a tiež dôležitosti zabezpečenia dlhodobého zdravia starnúcej populácie EÚ. Podporila by Rada iniciatívu s cieľom začleniť šport priamo do portfólia jedného z nových komisárov, aby to bolo v súlade s posilnením dôležitosti športu v tejto zmluve?

Cecilia Malmström, úradujúca predsedníčka Rady. – Športová činnosť v súčasnosti podlieha uplatňovaniu európskeho práva a ako pán poslanec správne uviedol, Lisabonská zmluva bude po svojom vstupe do platnosti predstavovať právny základ, ktorý EÚ umožní prispievať k podpore európskych športových záležitostí a zároveň brať zreteľ na osobitnú povahu športu, jeho štruktúr založených na dobrovoľnej činnosti a jeho spoločenskú a výchovnú funkciu.

Rada však nemôže brať do úvahy vnútornú organizáciu budúcej Komisie, ktorá je v súlade so Zmluvou záležitosťou predsedu Komisie.

Súhlasím s tým, že šport a zdravie idú ruka v ruke. Športová činnosť podporuje aj sociálnu súdržnosť, demokraciu a osobnostný rozvoj. Šport je určite aj formou zábavy, či už ide o zápasy miestnych futbalových klubov alebo o medzinárodné súťaže.

Verím, že slobodné a nezávislé športové hnutie nesie zodpovednosť aj za spoločenské otázky, napríklad verejné zdravie a ochranu demokratických hodnôt.

Švédske predsedníctvo považuje politiku v oblasti športu predovšetkým za vnútroštátnu záležitosť. Opatrnosť je potrebná, aj pokiaľ ide o nové návrhy a programy, ktoré prinášajú rozšírenie politík na úrovni EÚ spôsobom, ktorý by mohol poškodiť dobre fungujúce systémy – napríklad tie, ktoré občianska spoločnosť roky budovala.

Seán Kelly (PPE). – V prvom rade vám veľmi ďakujem za to, že ste moju otázku prijali. Veľmi si to cením. Ďakujem aj za odpoveď, ktorá bola podrobná. Myslím, že ste veľmi jasne načrtli hodnotu športu, predovšetkým jeho zdravotnú hodnotu, a som si takmer istý, že po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti môžeme ruka v ruke zabezpečiť, aby šport ako jedna z právomocí Európskej únie dostal spravodlivý podiel podpory a publicity.

Mairead McGuinness (PPE). – Ďakujem, že ste otázku prijali, pretože pán Kelly je veľmi skromný a neuviedol, že je bývalý predseda Gaelského atletického združenia, ktoré je najvýznamnejším športovým hnutím v Írsku. To je dôvod jeho záujmu o šport. V tomto smere je veľmi plachý, ale ja si myslím, že by ste to mali vedieť.

Predsedajúca. – Veľmi pekne ďakujem za túto informáciu.

Týmto končím hodinu otázok.

Otázky, ktoré neboli zodpovedané pre nedostatok času, budú zodpovedané písomne (pozri prílohu).

11. Parlamentná imunita: pozri zápisnicu

12. Zloženie výborov a delegácií: pozri zápisnicu

13. Stav v pokroku v SIS II a VIS: pozri zápisnicu

14. Program rokovania na nasledujúci deň: pozri zápisnicu

15. Skončenie rokovania

(Rokovanie sa skončilo o 19.05 hod.)